

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΑΡΙΘΜΟΙ 1

- Αρ. 1,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινά, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἔτους δευτέρου ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων·
- Αρ. 1,1 Ἐντὸς τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου εἰς τὴν ἐρημον Σινά κατὰ τὴν πρώτην του δευτέρου μηνὸς του δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξόδου των Ἰσραηλιτῶν ἐκ τῆς χώρας Αἰγύπτου, ὠμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 1,2 λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατ' ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν.
- Αρ. 1,2 “συ καὶ ὁ Ααρὼν να κάμετε ἀπογραφὴν ὅλου του λαοῦ των Ἰσραηλιτῶν κατὰ τας φυλάς καὶ κατὰ τας πατριαρχικὰς οικογενείας αὐτῶν καὶ ἀριθμήσατε κατ' ἄτομον αὐτούς.
- Αρ. 1,3 πᾶς ἄρσῃν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτούς σὺν δυνάμει αὐτῶν, σὺ καὶ Ἄαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς.
- Αρ. 1,3 Ὅλους δηλαδὴ τοὺς ἄρρενας ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, καθένα ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, που δύναται νὰ φέρῃ ὅπλα. Συ καὶ ὁ Ααρὼν θα ἐξετάσετε καὶ θα καταμετρήσετε αὐτούς κατὰ ομάδας ὠργανωμένας.
- Αρ. 1,4 καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἐκάστου ἀρχόντων, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται.
- Αρ. 1,4 Μαζὴ σας βοηθοὶ εἰς τὴν καταμέτρησιν θα εἶναι καὶ ἕνας ἀπὸ κάθε φυλῆν καὶ συγκεκριμένως ὁ ἀρχὼν τῆς πατριαρχικῆς οικογενείας.
- Αρ. 1,5 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες παραστήσονται μεθ' ὑμῶν· τῶν Ῥουβὴν, Ἐλισσοῦρ υἱὸς Σεδιούρ·
- Αρ. 1,5 Ἀυτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα των βοηθῶν, οἱ ὁποῖοι θα εὐρίσκονται μαζὴ σας κατὰ τὴν ἀρίθμησιν· Ἀπὸ τὴν φυλὴν Ῥουβὴν, ὁ Ἐλισσοῦρ υἱὸς Σεδιούρ.
- Αρ. 1,6 τῶν Συμεὼν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί·
- Αρ. 1,6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν του Συμεὼν, ὁ Σαλαμιήλ ὁ υἱὸς του Σουρισαδαί.
- Αρ. 1,7 τῶν Ἰούδα, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ·
- Αρ. 1,7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν του Ἰούδα, ὁ Ναασσὼν ὁ υἱὸς του Ἀμιναδάβ.
- Αρ. 1,8 τῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναήλ υἱὸς Σωγάρ·
- Αρ. 1,8 Ἀπὸ τὴν φυλὴν του Ἰσάχαρ, ὁ Ναθαναήλ ὁ υἱὸς του Σωγάρ.
- Αρ. 1,9 τῶν Ζαβουλών, Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλῶν·
- Αρ. 1,9 Ἀπὸ τὴν φυλὴν του Ζαβουλών, ὁ Ἐλιάβ ὁ υἱὸς του Χαιλῶν.
- Αρ. 1,10 τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, τῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιούδ, τῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασσοῦρ·
- Αρ. 1,10 Ἀπὸ τας φυλάς των υἱῶν Ἰωσήφ, του μεν Ἐφραὶμ ὁ Ἐλισαμὰ ὁ υἱὸς του Ἐμιούδ, ἀπὸ δε του Μανασσῆ ὁ Γαμαλιήλ ὁ υἱὸς του Φαδασσοῦρ.
- Αρ. 1,11 τῶν Βενιαμίν, Ἀβιδάν υἱὸς Γαδεωνί·
- Αρ. 1,11 Ἀπὸ τὴν φυλὴν του Βενιαμίν, ὁ Ἀβιδάν ὁ υἱὸς του Γαδεωνί.
- Αρ. 1,12 τῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί·
- Αρ. 1,12 Ἀπὸ τὴν φυλὴν του Δαν, ὁ Ἀχιέζερ ὁ υἱὸς του Ἀμισαδαί.
- Αρ. 1,13 τῶν Ἀσήρ, Φαγαϊήλ υἱὸς Ἐχράν·
- Αρ. 1,13 Ἀπὸ τὴν φυλὴν του Ἀσήρ, ὁ Φαγαϊήλ ὁ υἱὸς του Ἐχράν.
- Αρ. 1,14 τῶν Γάδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ῥαγουήλ·
- Αρ. 1,14 Ἀπὸ τὴν φυλὴν του Γαδ, ὁ Ἐλοσαφ ὁ υἱὸς του Ῥαγουήλ.
- Αρ. 1,15 τῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν·
- Αρ. 1,15 Ἀπὸ τὴν φυλὴν του Νεφθαλί, ὁ Ἀχιρὲ ὁ υἱὸς του Αἰνάν.
- Αρ. 1,16 οὗτοι ἐπὶ κλητοὶ τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριὰς αὐτῶν, χιλιάρχοι Ἰσραὴλ εἰσι.
- Αρ. 1,16 Ἀυτοὶ εἶναι οἱ ἐπίσημοι ἐκεῖνοι που ἐκλήθησαν, μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν, ἄρχοντες των φυλῶν κατὰ τας πατριαρχικὰς οικογενείας των, ἕκαστος ἀπὸ αὐτούς ἀρχῶν χιλίων Ἰσραηλιτικῶν οικογενειῶν.
- Αρ. 1,17 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἄαρὼν τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος
- Αρ. 1,17 Ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρὼν ἔλαβον ὡς βοηθοὺς των αὐτούς τοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὀνομαστικῶς κληθῆ,
- Αρ. 1,18 καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἐπηξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατριὰς αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἄρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,
- Αρ. 1,18 συνεκέντρωσαν ὅλον το πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν κατὰ τὴν πρώτην του δευτέρου μηνὸς του δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Αἰγύπτου καὶ κατέγραψαν τοὺς ἄρρενας κατὰ τας μεγάλας αὐτῶν συγγενείας καὶ τοὺς πατριαρχικοὺς οἴκους κατ' ἄτομον καὶ ὁμαδικῶς ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω.

- Αρ. 1,19 ὄν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ· καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινά.
Αρ. 1,19 Ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν, ἔτσι καὶ ἐμέτρησαν τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν ἐρημὸν Σινά.
Αρ. 1,20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Αρ. 1,20 Ἐγένετο λοιπὸν ἡ ἀρίθμησις τῶν ἀρρένων τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἄνω, ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦσαν νὰ φέρουν ὅπλα, κατὰ τὰς μεγάλας αὐτῶν συγγενείας, κατὰ τοὺς δήμους καὶ κατὰ τὰς πατριαρχικὰς τῶν οἰκογενείας συνολικῶς καὶ ονομαστικῶς.
Αρ. 1,21 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Αρ. 1,21 Ἡ ἀρίθμησις τῶν ἀνδρῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν ἐφθάσε τὰς σαράντα ἕξ χιλιάδας πεντακοσίους.
Αρ. 1,22 τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Αρ. 1,22 Ἐγένετο ἀρίθμησις τῶν ἀρρένων τῆς φυλῆς τοῦ Συμεὼν κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας τῶν, κατὰ τοὺς δήμους, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενείας συνολικῶς καὶ ατομικῶς, ὅλων τῶν ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, τῶν δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα.
Αρ. 1,23 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἑννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.
Αρ. 1,23 Οἱ ἀριθμηθέντες ἄνδρες ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἀνῆλθον εἰς πενήκοντα ἑννέα χιλιάδας τριακοσίους.
Αρ. 1,24 τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Αρ. 1,24 Ἐγένετο ἀρίθμησις ὅλων τῶν ἀρρένων ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἀπὸ εἰκοσιν ἐτῶν καὶ ἄνω τῶν δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα, κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας, κατὰ τοὺς δήμους, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενείας, ἐν συνόλῳ καὶ κατ' ἄτομον.
Αρ. 1,25 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα τέσσαρες καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.
Αρ. 1,25 Οἱ ἀριθμηθέντες ἄνδρες ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀνῆλθον εἰς ἐβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδας ἑξακοσίους.
Αρ. 1,26 τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Αρ. 1,26 Ἐγένετο ἡ ἀπογραφὴ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς δήμους, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενείας, συνολικῶς καὶ ατομικῶς, ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, ὅλων τῶν ἀνδρῶν, ποὺ ἠδύναντο νὰ φέρουν ὅπλα,
Αρ. 1,27 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Αρ. 1,27 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ ἀφθάσε τὰς πενήκοντα τέσσαρες χιλιάδας τετρακοσίους.
Αρ. 1,28 τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Αρ. 1,28 Ἐγένετο ἀρίθμησις τῶν υἱῶν τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας τῶν, κατὰ τοὺς δήμους, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενείας τῶν, συνολικῶς καὶ ατομικῶς, δι' ὅλους τοὺς ἀπὸ εἰκοσιν ἐτῶν καὶ ἄνω ἄρρενας, τοὺς δυναμένους νὰ φέρουν ὅπλα,
Αρ. 1,29 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Αρ. 1,29 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν ἀνῆλθεν εἰς πενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας τετρακοσίους.
Αρ. 1,30 τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ υἱοῖς Ἐφραὶμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Αρ. 1,30 Ἐγένετο ἀρίθμησις εἰς τὰς φυλάς τῶν δύο υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἐφραὶμ πρῶτον κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας, κατὰ τοὺς δήμους, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενείας τῶν, συνολικῶς καὶ ατομικῶς ὅλων τῶν ἀρρένων, οἱ ὁποῖοι ἠδύναντο νὰ φέρουν ὅπλα.
Αρ. 1,31 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Αρ. 1,31 Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπογραφέντων ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ ἀνῆλθεν εἰς τεσσαράκοντα χιλιάδας πεντακοσίους.
Αρ. 1,32 τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Αρ. 1,32 Ἐγένετο ἀρίθμησις τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ, κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας, κατὰ τοὺς δήμους, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενείας, ἐν συνόλῳ καὶ κατ' ἄτομον, ὅλων τῶν ἀρρένων ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, τῶν

δυναμένων να φέρουν όπλα.

- Ap. 1,33 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
Ap. 1,33 Το σύνολον των απογραφέντων από την φυλήν Μανασσῆ ἀνήλθεν εἰς τριάκοντα δύο χιλιάδας διακοσίους.
Ap. 1,34 τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Ap. 1,34 Ἐγινεν ἀριθμησις τῆς φυλῆς Βενιαμὶν κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οἰκογενείας, ἐν συνόλῳ καὶ κατ' ἄτομον, ὅλων των ἀρρένων, ὅσοι ἠδύναντο νὰ φέρουν ὅπλα, ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω.
- Ap. 1,35 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Ap. 1,35 καὶ τὸ σύνολον των απογραφέντων ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν ἀνήλθεν εἰς τριάκοντα πέντε χιλιάδας τετρακοσίους.
Ap. 1,36 τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Ap. 1,36 Ἐγινεν ἀπογραφή των υἱῶν τῆς φυλῆς Γὰδ κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οἰκογενείας, συνολικῶς καὶ ατομικῶς, ὅλων των ἀρρένων, των δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω.
- Ap. 1,37 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα.
Ap. 1,37 Το σύνολον των απογραφέντων από την φυλήν Γὰδ ἀνήλθεν εἰς τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας ἑξακοσίους πενήκοντα.
- Ap. 1,38 τοῖς υἱοῖς Δὰν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Ap. 1,38 Ἐγινεν ἀριθμησις των υἱῶν τῆς φυλῆς Δὰν κατὰ τὰς μεγάλας αὐτῶν συγγενείας, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οἰκογενείας, συνολικῶς καὶ ατομικῶς, ὅλων των ἀρρένων ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω των δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα.
- Ap. 1,39 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν δύο καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.
Ap. 1,39 Οἱ ἀπογραφέντες ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δὰν ἀνήλθον εἰς ἐξήκοντα δύο χιλιάδας ἑπτακοσίους.
Ap. 1,40 τοῖς υἱοῖς Ἀσῆρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Ap. 1,40 Ἐγινεν ἀριθμησις των υἱῶν τῆς φυλῆς Ἀσῆρ κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας των, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οἰκογενείας, συνολικῶς καὶ ατομικῶς, ὅλων των ἄνω των εἰκοσι ἐτῶν ἀρρένων, των δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα.
- Ap. 1,41 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσῆρ μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Ap. 1,41 Ο ἀριθμὸς των ἀπογραφέντων ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἀσῆρ ἀνήλθεν εἰς τεσσαράκοντα μίαν χιλιάδας πεντακοσίους.
Ap. 1,42 τοῖς υἱοῖς Νεφθαλί κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
Ap. 1,42 Ἐγινε ἀριθμησις τῆς φυλῆς τοῦ Νεφθαλίμ κατὰ τὰς μεγάλας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους, κατὰ πατριαρχικὰς οἰκογενείας, ἐν συνόλῳ καὶ κατ' ἄτομον, ὅλων των ἀρρένων ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω των δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα.
- Ap. 1,43 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Ap. 1,43 Ο ἀριθμὸς των ἀπογραφέντων ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Νεφθαλίμ ἀνήλθεν εἰς πενήκοντα τρεῖς χιλιάδας τετρακοσίους.
Ap. 1,44 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψαντο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες· ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλήν μίαν, κατὰ φυλήν οἴκων πατριᾶς ἦσαν.
Ap. 1,44 Αὕτη ἦτο ἡ ἀριθμησις καὶ ἡ ἀπογραφή, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν ὁ Μωϋσῆς, ὁ Ααρὼν καὶ οἱ δώδεκα Ἰσραηλίται ἄρχοντες, ἕνας ἀπὸ κάθε φυλήν, φύλαρχος μίας πατριαρχικῆς οἰκογενείας.
- Ap. 1,45 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ,
Ap. 1,45 Ἀπαντες οἱ ἀριθμηθέντες καὶ καταγραφέντες Ἰσραηλίται, κατὰ ομάδας ὀργανωμέναι, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἄνω, οἱ ὁποῖοι ἠδύναντο νὰ φέρουν ὅπλα καὶ νὰ παραταχθῶν εἰς πόλεμον,
- Ap. 1,46 ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα.
Ap. 1,46 ἦσαν ἑξακόσιοι τρεῖς χιλιάδες πεντακόσιοι πενήκοντα.
Ap. 1,47 Οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
Ap. 1,47 Οἱ δε καταγόμενοι ἐκ τῆς φυλῆς καὶ πατριᾶς Λευῖ, οἱ Λευῖται, δὲν ἠριθμήθησαν καὶ δὲν κατεγράφησαν μετὰ τῶν

Ισραηλιτών,

- Αρ. 1,48 και ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Αρ. 1,48 διότι ο Κύριος ἐλάλησε πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·
Αρ. 1,49 ὄρα, τὴν φυλὴν Λευὶ οὐ συνεπισκέψῃ, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήψῃ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ.
Αρ. 1,49 “πρόσεχε ! Τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ δεν θα τὴν καταμετρήσῃς καὶ δεν θα συμπεριλάβῃς τον ἀριθμὸν των Λευιτῶν μεταξύ των ἄλλων Ἰσραηλιτῶν,
Αρ. 1,50 καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευίτας ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· αὐτοὶ ἀροῦσι τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβалоῦσι.
Αρ. 1,50 ἀλλὰ νὰ ορίσῃς τους Λευίτας εἰς τὴν υπηρεσίαν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, νὰ ἀναθέσῃς εἰς αὐτοὺς τὴν φροντίδα δι’ ὅλα τὰ σκεύη τῆς Σκηνῆς καὶ δι’ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν εἰς αὐτήν. Αὐτοὶ θα σηκώνουν καὶ θα μεταφέρουν τὴν Σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ σκεύη τῆς, αὐτοὶ θα υπηρετοῦν εἰς αὐτήν καὶ γύρω ἀπὸ τὴν Σκηνὴν θα κατασκηνώσουν.
Αρ. 1,51 καὶ ἐν τῷ ἐξαιρεῖν τὴν σκηνὴν, καθελοῦσιν αὐτήν οἱ Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσι· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω.
Αρ. 1,51 Ὅταν πρόκειται νὰ μεταφέρουν τὴν Σκηνὴν, αὐτοὶ θα τὴν διαλύουν καὶ ὅταν πρόκειται νὰ κατασκηνώσετε, αὐτοὶ θα τὴν στήνουν. Καθε ἄλλος μὴ Λευῖτης, ὁ ὁποῖος ἠθέλε πλησιάσει τὴν Σκηνὴν, θα ἀποθνήσκῃ.
Αρ. 1,52 καὶ παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν.
Αρ. 1,52 Οἱ δε ἄλλοι Ἰσραηλίται θα στρατοπεδεύουν καθένας κατὰ τὴν καθωρισμένην ομάδα αὐτοῦ ὑπὸ τον ἀρχηγόν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν φυλὴν εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνήκει.
Αρ. 1,53 οἱ δὲ Λευῖται παρεμβαλλέτωσαν ἐναντίον κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἀμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Αρ. 1,53 Οἱ Λευῖται ὁμως θα κατασκηνώσουν ἀπέναντι των ἄλλων Ἰσραηλιτῶν κύκλῳ εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ὥστε οἱ Ἰσραηλίται νὰ μὴ ἐρχονται εἰς ἐπαφὴν με τὴν Σκηνὴν καὶ ἐτσι ἀμαρτάνουν. Μονον οἱ Λευῖται θα εἶναι οἱ φρουροὶ καὶ οἱ φύλακες τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου”.
Αρ. 1,54 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ἀαρῶν, οὕτως ἐποίησαν.
Αρ. 1,54 Οἱ Ἰσραηλίται ἐξετέλεσαν κατὰ πάντα, ὅλα ὅσα ὁ Κύριος εἶχε διατάξει τον Μωϋσῆν καὶ τον Ααρῶν. Ὅπως εἶχε διατάξει, ἐτσι καὶ ἔκαμαν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 2

- Αρ. 2,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν λέγων·
Αρ. 2,1 Ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τον Μωϋσῆν καὶ τον Ααρῶν καὶ εἶπεν·
Αρ. 2,2 ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα, κατὰ σημαίας, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρεμβαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἐναντίον κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
Αρ. 2,2 “ας παραταχθῶν οἱ Ἰσραηλίται ὁ ἕνας πλησίον τοῦ ἀλλοῦ εἰς τὰ τάγματα των, ὑπὸ τὴν ὀρισμένην σημαίαν των, κατὰ τὰς φυλάς των, εἰς κάποιαν ἀπόστασιν καὶ κύκλῳ ἀπὸ τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ἐκεῖ ας στρατοπεδεύσουν.
Αρ. 2,3 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ ἀνατολὰς, τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰούδα, Ναασσῶν υἱὸς Ἀμιναδάβ·
Αρ. 2,3 Το τάγμα τῆς φυλῆς Ἰούδα με τὰς στρατιωτικὰς του δυνάμεις καὶ με ἀρχηγόν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα τον Ναασσῶν, υἱόν του Αμιναδάβ, ας στρατοπεδεύσουν πρῶτοι πρὸς τὸ ἀνατολικόν μέρος.
Αρ. 2,4 δὴναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.
Αρ. 2,4 Ἡ ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ δὴναμις τῆς φυλῆς αὐτῆς ἀνήλθεν εἰς ἑβδομήκοντα τέσσαρας χιλιάδας ἑξακοσίους.
Αρ. 2,5 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσάχαρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ·
Αρ. 2,5 Οἱ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ ας στρατοπεδεύσουν πλησίον τῆς φυλῆς Ἰούδα. Ἀρχηγός τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ ἦτο ὁ Ναθαναὴλ υἱὸς τοῦ Σωγάρ.
Αρ. 2,6 δὴναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Αρ. 2,6 Ἡ ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ αὐτοῦ δὴναμις ἀνήλθεν εἰς πενήκοντα τέσσαρας χιλιάδας τετρακοσίους.
Αρ. 2,7 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν, Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλῶν·
Αρ. 2,7 Πλησίον αὐτῶν θα εἶναι στρατοπεδευμένοι οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλῶν. Ἀρχηγός δε τῆς φυλῆς Ζαβουλῶν ἦτο ὁ Ἐλιάβ υἱὸς τοῦ Χαιλῶν.
Αρ. 2,8 δὴναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Αρ. 2,8 Ἡ καταγραφείσα στρατιωτικὴ αὐτοῦ δὴναμις ἀνήλθεν εἰς πενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδας τετρακοσίους.
Αρ. 2,9 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ

τετρακόσιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἐξαιροῦσι.

- Αρ. 2,9 Ολοι οι αριθμηθέντες και καταγραφέντες της στρατιωτικής δυνάμεως υπό την αρχηγίαν της φυλής Ιούδα ανήλθον εις εκατὸν ογδοήκοντα ἐξ χιλιάδας τετρακοσίους. Αυτοὶ δε πρῶτοι θα ἐκκινούν κατά την αναχώρησιν.
- Αρ. 2,10 τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν πρὸς λίβα δύναις αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ·
- Αρ. 2,10 Το στρατιωτικὸν σῶμα της φυλής Ρουβὴν θα εὐρίσκειται πρὸς νότον και ἀρχηγὸς αὐτοῦ ἦτο ο Ἐλισοὺρ υἱὸς του Σεδιούρ.
- Αρ. 2,11 δύναις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἕξ και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
- Αρ. 2,11 Η ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ του δύναις ἀνήλθεν εις τεσσαράκοντα ἐξ χιλιάδας πεντακοσίους.
- Αρ. 2,12 και οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεών, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεών, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί·
- Αρ. 2,12 Πλησίον της φυλῆς αὐτῆς στρατοπεδευμένοι θα εἶναι οἱ της φυλῆς Συμεών και ἀρχηγὸς αὐτῶν ἦτο ο Σαλαμιήλ, υἱὸς του Σουρισαδαί.
- Αρ. 2,13 δύναις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, ἐννέα και πενήκοντα χιλιάδες και τριακόσιοι.
- Αρ. 2,13 Η ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ της φυλῆς Συμεών δύναις ἦτο πενήκοντα ἐννέα χιλιάδας τριακόσιοι.
- Αρ. 2,14 και οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γάδ, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ῥαγουήλ·
- Αρ. 2,14 Πλησίον της φυλῆς Συμεών θα στρατοπεδεύη η φυλὴ Γαδ. Ἀρχηγὸς αὐτῆς της φυλῆς ἦτο ο Ἐλισάφ υἱὸς του Ραγουήλ.
- Αρ. 2,15 δύναις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και ἑξακόσιοι και πενήκοντα.
- Αρ. 2,15 Η ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ δύναις της φυλῆς αὐτῆς ἀνήλθεν εις τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας ἑξακοσίους πενήκοντα.
- Αρ. 2,16 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ῥουβὴν, ἑκατὸν πενήκοντα μία χιλιάδες και τετρακόσιοι και πενήκοντα, σὺν δυνάμει αὐτῶν δεῦτεροι ἐξαροῦσι.
- Αρ. 2,16 Ολοι οἱ ἀριθμηθέντες της στρατιωτικῆς δυνάμεως υπό την ἀρχηγίαν της φυλῆς Ρουβὴν ἀνήλθον εις ἑκατὸν πενήκοντα μίαν χιλιάδας τετρακοσίους πενήκοντα. Αυταὶ αἱ στρατιωτικαὶ μονάδες θα ἀκολουθοῦν δεῦτεραἱ κατά την ἐκκίνησιν.
- Αρ. 2,17 και ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου και ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν· ὡς και παρεμβολοῦσιν, οὕτω και ἐξαροῦσιν ἕκαστος ἐχόμενος καθ' ἡγεμονίας.
- Αρ. 2,17 Ἐπειτα θα ἀκολουθήσῃ ἡ Σκηνὴ του Μαρτυρίου με την παράταξιν των Λευιτῶν στο μέσον των ἄλλων στρατοπέδων. Αυτοὶ ὅπως θα στρατοπεδεύουν ἔτσι και θα βαδίζουν, ο καθένας πλησίον του ἀρχηγοῦ του.
- Αρ. 2,18 Τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμιούδ·
- Αρ. 2,18 Το στρατιωτικὸν σῶμα της φυλῆς του Εφραὶμ θα στρατοπεδεύη πρὸς δυσμὰς. Ἀρχων της φυλῆς Εφραὶμ ἦτο ο Ἐλισαμά, υἱὸς του Εμιούδ.
- Αρ. 2,19 δύναις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
- Αρ. 2,19 Η ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ του δύναις ἀνήλθεν εις τεσσαράκοντα χιλιάδας πεντακοσίους.
- Αρ. 2,20 και οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασσή, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσή, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασσοῦρ·
- Αρ. 2,20 Πλησίον της φυλῆς Εφραὶμ θα στρατοπεδεύη η φυλὴ του Μανασσή. Ἀρχων της φυλῆς αὐτῆς ἦτο ο Γαμαλιήλ, υἱὸς Φαδασσοῦρ.
- Αρ. 2,21 δύναις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, δύο και τριάκοντα χιλιάδες και διακόσιοι.
- Αρ. 2,21 Η ἀριθμηθεῖσα στρατιωτικὴ δύναις αὐτῆς της φυλῆς ἀνήλθεν εις τριάκοντα δύο χιλιάδας διακοσίους.
- Αρ. 2,22 και οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμίν, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδάν υἱὸς Γαδεωνί·
- Αρ. 2,22 Πλησίον της φυλῆς Μανασσή θα στρατοπεδεύη η φυλὴ Βενιαμίν. Ἀρχων αὐτῆς ἦτο ο Αβιδάν, υἱὸς του Γαδεωνί.
- Αρ. 2,23 δύναις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
- Αρ. 2,23 Η ἀπογραφείσα στρατιωτικὴ δύναις αὐτῆς της φυλῆς ἀνήλθεν εις τριάκοντα πέντε χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 2,24 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραὶμ, ἑκατὸν χιλιάδες και ὀκτακισχίλιοι και ἑκατὸν, σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἐξαροῦσι.
- Αρ. 2,24 Ολοι οἱ ἀριθμηθέντες του στρατεύματος υπό την ἀρχηγίαν της φυλῆς του Εφραὶμ ἦσαν ἑκατὸν οκτὼ χιλιάδες ἑκατὸν. Αυτοὶ θα ξεκινούν τρίτοι εις ἐκάστην ἀναχώρησιν.
- Αρ. 2,25 Τάγμα παρεμβολῆς Δάν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, και ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί·
- Αρ. 2,25 Πρὸς βορρᾶν θα στρατοπεδεύη το σῶμα της φυλῆς του Δαν με την στρατιωτικὴν του δύναισιν. Ἀρχων της φυλῆς αὐτῆς ἦτο ο Αχιέζερ, υἱὸς του Αμισαδαί.
- Αρ. 2,26 δύναις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, δύο και ἐξήκοντα χιλιάδες και ἑπτακόσιοι.

- Αρ. 2,26 Η καταριθμηθείσα στρατιωτική δύναμις αυτής ανήλθεν εις εξήκοντα δύο χιλιάδας επτακοσίους.
- Αρ. 2,27 και οι παρεμβάλλοντες έχόμενοι αὐτοῦ φυλὴ Ἀσήρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν·
- Αρ. 2,27 Πλησίον τῆς φυλῆς Δαν θα στρατοπεδεύη ἡ φυλὴ τοῦ Ἀσήρ. Ἀρχων τῆς φυλῆς αὐτῆς ἦτο ὁ Φαγεήλ, υἱὸς τοῦ Ἐχράν.
- Αρ. 2,28 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
- Αρ. 2,28 Ἡ αριθμηθείσα καὶ απογραφείσα στρατιωτικὴ δύναμις αὐτῆς ανήλθεν εις τεσσαράκοντα μίαν χιλιάδας πεντακοσίους.
- Αρ. 2,29 καὶ οἱ παρεμβάλλοντες έχόμενοι φυλῆς Νεφθαλί, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν·
- Αρ. 2,29 Πλησίον τῆς φυλῆς Ἀσήρ θα στρατοπεδεύουν οἱ τῆς φυλῆς Νεφθαλείμ. Ἀρχων τῆς φυλῆς αὐτῆς ἦτο ὁ Ἀχιρέ, υἱὸς τοῦ Αἰνάν.
- Αρ. 2,30 δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι, τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
- Αρ. 2,30 Ἡ αριθμηθείσα στρατιωτικὴ δύναμις αὐτοῦ ανήλθεν εις πενήκοντα τρεῖς χιλιάδας τετρακοσίους.
- Αρ. 2,31 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δὰν ἑκατὸν καὶ πενηκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι· ἔσχατοι ἑξαροῦσι κατὰ τάγμα αὐτῶν.
- Αρ. 2,31 Ὅλοι οἱ αριθμηθέντες καὶ καταγραφέντες στο στρατιωτικὸν σῶμα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς φυλῆς τοῦ Δαν ανήρχοντο εις ἑκατὸν πενήκοντα ἐπτὰ χιλιάδας ἑξακοσίους. Τελευταῖοι αὐτοὶ θα ξεκινοῦν, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν εις ἐκάστην ἀναχώρησιν.
- Αρ. 2,32 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πενήκοντα.
- Αρ. 2,32 Αὕτη εἶναι ἡ ἀρίθμησις καὶ καταγραφή τῶν Ἰσραηλιτῶν κατὰ τὰς φυλάς αὐτῶν. Το σύνολον τῶν ἀριθμηθέντων με τὰς στρατιωτικὰς τῶν δυνάμεις, ανήλθον εις ἑξακοσίας τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίους πενήκοντα.
- Αρ. 2,33 οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.
- Αρ. 2,33 Οἱ Λευῖται ὁμῶς δεν ἀπεγράφησαν μαζὴ με τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας, διότι αὐτὴν τὴν ἐντολὴν εἶχε δώσει ὁ Κύριος στον Μωϋσῆν.
- Αρ. 2,34 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα, ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ· οὕτω παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν καὶ οὕτως ἐξῆρον, ἕκαστος έχόμενος κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.
- Αρ. 2,34 Οἱ Ἰσραηλίται ἐξετέλεσαν ὅλα ὅσα διέταξεν ὁ Κύριος δια τοῦ Μωϋσέως. Παρετάχθησαν κατὰ τὰ σώματα αὐτῶν καὶ ἐτσι ἐξεκινούσαν πάντοτε, ὁ ἕνας πλησίον τοῦ ἄλλου τακτοποιημένοι κατὰ δῆμους καὶ πατριαρχικὰς οἰκογενεῖας.

ΑΡΙΘΜΟΙ 3

- Αρ. 3,1 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρῶν καὶ Μωυσῆ, ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῆ ἐν ὄρει Σινά.
- Αρ. 3,1 Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀαρῶν καὶ τοῦ Μωϋσῆ κατὰ τὴν ἡμέραν, πού ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐπάνω στο ὄρος Σινά, ἦσαν οἱ εξῆς·
- Αρ. 3,2 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρῶν· πρωτότοκος Ναδάβ, καὶ Ἀβιουδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.
- Αρ. 3,2 Τα ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρῶν εἶναι· Πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἀαρῶν ἦτο ὁ Ναβάδ· ἠκολούθησαν ἔπειτα ὁ Αβιουδ, ὁ Ελεάζαρ καὶ ὁ Ἰθάμαρ.
- Αρ. 3,3 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρῶν, οἱ ἱερεῖς οἱ ἠλειμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν.
- Αρ. 3,3 Αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἀαρῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐγιναν ἱερεῖς χρισμένοι με τὸ ἅγιον ἔλαιον καὶ τῶν ὁποῖων τὰ χέρια ἔλαβον τὴν χάριν νὰ ἐκτελοῦν τὰ ἱερατικὰ καθήκοντα.
- Αρ. 3,4 καὶ ἐτελεύτησε Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ ἔναντι Κυρίου, προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς· καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
- Αρ. 3,4 Ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Αβιουδ ἐτιμωρήθησαν καὶ ἀπέθανον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διότι εἶχον προσφέρει ἐνώπιόν τοῦ ξένου κοσμικόν πυρ εις τὴν ἐρημον τοῦ Σινά. Αὐτοὶ ἀπέθανον ἀτεκνοὶ, τὰ δε ἱερατικὰ καθήκοντα ἐξεπλήρῳσαν ὁ Ελεάζαρ καὶ ὁ Ἰθάμαρ μαζὴ με τὸν πατέρα τῶν, τὸν ἀρχιερέα Ἀαρῶν.
- Αρ. 3,5 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 3,5 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 3,6 λάβε τὴν φυλὴν Λευὶ καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ,
- Αρ. 3,6 “νὰ πάρῃς τὴν φυλὴν Λευὶ καὶ νὰ τὴν παρουσιάσῃς ἐμπρὸς στον ἀρχιερέα Ἀαρῶν, δια νὰ υπηρετοῦν αὐτὸν εις τὰ ἱερατικὰ τοῦ καθήκοντα.
- Αρ. 3,7 καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.
- Αρ. 3,7 Αὐτοὶ, ἀντὶ τοῦ Ἀαρῶν καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν, θα φρουροῦν νύκτα καὶ ἡμέραν κύκλῳ ἀπὸ τὴν Σκηνὴν

του Μαρτυρίου και θα υπηρετούν εις τα έργα της Σκηνης.

- Αρ. 3,8 και φυλάξουσι πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνης τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνης.
- Αρ. 3,8 Θα φυλάττουν ὅλα τα σκεύη της Σκηνης του Μαρτυρίου και θα προσφέρουν εις αυτην ὅλας τας υπηρεσίας υπέρ των Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 3,9 καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσι· δεδομένοι δόμα οὗτοι μοὶ εἰσιν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 3,9 Θα δώσης τους Λευίτας ως βοηθούς στον Ααρών τον αρχιερέα και στους υιούς του, τους ιερείς. Δώρον ἔχουν δοθῆ αυτοί εις εμέ εκ μέρους των ἄλλων Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 3,10 καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνης τοῦ μαρτυρίου, καὶ φυλάξουσι τὴν ἱερατείαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπότομος ἀποθανεῖται.
- Αρ. 3,10 Τον Ααρών τον αρχιερέα και τους υιούς του τους ιερείς θα ορίσης δια τα της Σκηνης του Μαρτυρίου, να εκτελοῦν δηλαδή τα ιερατικά των καθήκοντα, τόσον τα αναφερόμενα στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, ὅσον και τα αναφερόμενον το εσωτερικόν του καταπετάσματος εις τα ἅγια. Ἀνθρωπος ἀπὸ ἄλλην φυλὴν, ο ὁποῖος θα ἐγγίση τα καθιερωμένα αὐτὰ σκεύη, θα ἀποθάνῃ”.
- Αρ. 3,11 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 3,11 Ἐλάλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 3,12 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· λύτρα αὐτῶν ἔσσονται καὶ ἔσσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται·
- Αρ. 3,12 “ἰδοὺ ἐγὼ ἔχω πάρει τους Λευίτας εκ μέσου των Ἰσραηλιτῶν ἀντὶ ὅλων των πρωτοτόκων, ἐκείνων δηλαδή οἱ ὁποῖοι δια της γεννήσεώς των ἀνοίγουν την μήτραν. Οἱ Λευῖται θα ἀντικαθιστοῦν και θα λυτρῶνουν τους πρωτοτόκους εκ των Ἰσραηλιτῶν. Ὡς εκ τούτου θα ἀνήκουν εις εμέ,
- Αρ. 3,13 ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον· ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐμοὶ ἔσσονται, ἐγὼ Κύριος.
- Αρ. 3,13 διότι εις εμέ ἀνήκει κάθε πρωτότοκον. Κατὰ την ἡμέραν, κατὰ την ὁποῖαν ἐθανάτωσα κάθε πρωτότοκον εις την χώραν της Αιγύπτου, ἔδωσα ἐντολήν να ἀφιερώνεται εις εμέ κάθε πρωτότοκον των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἰδικὰ μου εἶναι τα πρωτότοκα· ἐγὼ δε εἶμαι ο Κυριος αὐτῶν”.
- Αρ. 3,14 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ λέγων·
- Αρ. 3,14 Ἐλάλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν εις την ἐρημον Σινὰ λέγων·
- Αρ. 3,15 ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατὰ συγγενείας αὐτῶν· πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκέψασθε αὐτούς.
- Αρ. 3,15 “κάμε ἐπιθεώρησιν και ἀριθμησιν της φυλῆς Λευῖ κατὰ τους πατριαρχικούς αὐτῶν οἴκους, κατὰ δήμους, κατὰ συγγενείας. Καταγράψατε και ἀριθμήσατε παν ἄρρεν τέκνον των ἀπὸ ἐνὸς μηνός και ἄνω”.
- Αρ. 3,16 καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτούς Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος.
- Αρ. 3,16 Ο Μωϋσῆς και ο Ααρών ἐπεθεώρησαν και ἠριθμησαν αὐτούς σύμφωνα με την ἐντολήν του Κυρίου, ὅπως τους διέταξεν ο Κυριος.
- Αρ. 3,17 καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν· Γεδσῶν, Καάθ, καὶ Μεραρί.
- Αρ. 3,17 Οἱ δε υιοὶ του Λευῖ ἦσαν κατὰ τα ὀνόματα αὐτῶν ο Γεδσῶν, ο Κααθ, και ο Μεραρί.
- Αρ. 3,18 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσῶν κατὰ δήμους αὐτῶν· Λοβενὶ καὶ Σεμεῖ.
- Αρ. 3,18 Τα ὀνόματα των υἱῶν του Γεδσῶν και των δήμων αὐτῶν ἦσαν, Λοβενὶ και Σεμεῖ.
- Αρ. 3,19 καὶ υἱοὶ Καάθ κατὰ δήμους αὐτῶν· Ἀμράμ καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών καὶ Ὀζιήλ.
- Αρ. 3,19 Οἱ υιοὶ του Καάθ με τους ὁμωνύμους δήμους των ἦσαν, Ἀμράμ, Ἰασαάρ, Χέβρων και Οζιήλ.
- Αρ. 3,20 καὶ υἱοὶ Μεραρί κατὰ δήμους αὐτῶν· Μοολὶ καὶ Μουσί. οὗτοι εἰσὶ δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν.
- Αρ. 3,20 Οἱ υιοὶ του Μεραρί με τους ὁμωνύμους δήμους των ἦσαν, ο Μοολὶ και ο Μουσί. Αὐτοὶ εἶναι οἱ δῆμοι των Λευιτῶν κατὰ τας πατριαρχικὰς οικογενείας των.
- Αρ. 3,21 τῷ Γεδσῶν δῆμος τοῦ Λοβενὶ καὶ δῆμος τοῦ Σεμεῖ· οὗτοι οἱ δῆμοι τοῦ Γεδσῶν.
- Αρ. 3,21 Ἀπὸ τον Γεδσῶν κατάγεται ο δῆμος του Λοβενὶ και ο δῆμος του Σεμεῖ. Αὐτοὶ εἶναι οἱ δῆμοι του Γεδσῶν.
- Αρ. 3,22 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι.
- Αρ. 3,22 Ἐγένεον ἐπιθεώρησις και ἀριθμησις παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνός και ἐπάνω και ἐυρέθησαν ἐπτὰ χιλιάδες πεντακόσιοι.
- Αρ. 3,23 καὶ οἱ υἱοὶ Γεδσῶν ὀπίσω τῆς σκηνης παρεμβολοῦσι παρὰ θάλασσαν,
- Αρ. 3,23 Οἱ υιοὶ του Γεδσῶν θα στρατοπεδεύουν προς δυσμὰς, ὀπισθεν ἀπὸ την Σκηνήν.

- Ar. 3,24 και ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσών, Ἐλισάφ υἱὸς Δαήλ.
Ar. 3,24 Αρχηγὸς τῆς πατριαρχικῆς οικογενείας τοῦ δήμου τοῦ Γεδσών ἦτο ὁ Ελισάφ, υἱὸς τοῦ Δαήλ.
Ar. 3,25 καὶ ἡ φυλακὴ υἰῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
Ar. 3,25 Ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Γεδσών ἐφυλάσσοντο ἐκ τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, αὐτὴ αὐτὴ ἡ Σκηνή, τὸ κάλυμμά της, τὸ παραπέτασμα τὸ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου,
Ar. 3,26 καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.
Ar. 3,26 τὰ παραπετάσματα τῆς αὐλῆς, τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς αὐλῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Σκηνὴν με ὅλα τὰ εξαρτήματα αὐτοῦ.
Ar. 3,27 τῶ Καάθ δῆμος ὁ Ἄμρὰν εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσαάρ εἷς, καὶ δῆμος ὁ Χεβρών εἷς, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιήλ εἷς· οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καάθ, κατὰ ἀριθμὸν.
Ar. 3,27 Ἐκ τοῦ Καάθ προήλθε πρῶτος ὁ δῆμος Ἀμράμ, δεῦτερος ὁ δῆμος Ἰσαάρ, τρίτος ὁ δῆμος Χεβρών καὶ τέταρτος ὁ δῆμος Ὀζιήλ. Αὐτοὶ εἶναι, οἱ τέσσαρες κατὰ σειρὰν δῆμοι οἱ προελθόντες ἀπὸ τοῦ Καάθ.
Ar. 3,28 πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.
Ar. 3,28 Εἰς τοὺς δῆμους αὐτοὺς κατεμετρήθησαν ἀρσενικὰ ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἄνω ὀκτὼ χιλιάδες ἑξακόσια. Αὐτοὶ εἶχον καθήκον νὰ φρουροῦν τὰ ἱερά ἀντικείμενα τῆς Σκηνῆς.
Ar. 3,29 οἱ δῆμοι τῶν υἰῶν Καάθ παρεμβалоῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λίβα,
Ar. 3,29 Οἱ δῆμοι τῶν υἰῶν τοῦ Καάθ θὰ στρατοπεδεύουν νοτίως τῆς Σκηνῆς.
Ar. 3,30 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δήμων τοῦ Καάθ Ἐλισαφάν, υἱὸς Ὀζιήλ.
Ar. 3,30 Ἀρχων δε τῶν πατριαρχικῶν οἴκων, τῶν δήμων τοῦ Καάθ ἦτο ὁ Ελισαφάν, ὁ υἱὸς τοῦ Ὀζιήλ.
Ar. 3,31 καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν, ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ λυχνία καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου, ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
Ar. 3,31 Αὐτοὶ εἶχον καθήκον νὰ φροντίζουν δια τὴν κιβωτὸν, δια τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, δια τὴν ἐπτάφωτον λυχνίαν, δια τὰ θυσιαστήρια καὶ δι' ὅλα τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου, με τὰ ὁποία λειτουργοῦν, δια τὸ ἐπάνω σκέπασμα τῆς Σκηνῆς καὶ τὰ εξαρτήματα ὅλων αὐτῶν.
Ar. 3,32 καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν, Ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.
Ar. 3,32 Αρχηγὸς δε τῶν ἀρχόντων τῆς φυλῆς Λευὶ ἦτο ὁ Ελεάζαρ, ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχιερέως Ἀαρῶν, ἔχων ὡς καθήκον νὰ μεριμνᾷ δια τήρησιν καὶ φρούρησιν ὅλων γενικῶς τῶν ἁγίων αὐτῶν ἀντικειμένων.
Ar. 3,33 τῶ Μεραρί δῆμος ὁ Μοολὶ καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ Μεραρί.
Ar. 3,33 Ἀπὸ τοῦ Μεραρί προήλθεν ὁ δῆμος Μοολὶ καὶ ὁ δῆμος Μουσί. Αὐτοὶ εἶναι οἱ δῆμοι τοῦ Μεραρί.
Ar. 3,34 ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχίλιοι καὶ πενήκοντα·
Ar. 3,34 Ἐγένετο ἐπιθέωρησις καὶ καταγραφὴ παντὸς ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνὸς καὶ ἄνω καὶ εὐρέθησαν ἑξ ἑξακισχίλιοι καὶ πενήκοντα.
Ar. 3,35 καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ δήμου τοῦ Μεραρί, Σουριήλ υἱὸς Ἀβιχαὶλ· ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβалоῦσι πρὸς βορρᾶν.
Ar. 3,35 Αρχηγὸς τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου τοῦ δήμου Μεραρί ἦτο ὁ Σουριήλ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιχαὶλ. Αὐτοὶ θὰ στρατοπεδεύουν εἰς τὰ πλάγια τῆς Σκηνῆς πρὸς βορρᾶν.
Ar. 3,36 ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἰῶν Μεραρί, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν
Ar. 3,36 Ὡς ἔργον στοὺς υἱοὺς Μεραρί εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ φροντίς δια τὰ κιονόκρανα τῆς Σκηνῆς, τοὺς μοχλοὺς, τοὺς στύλους καὶ τὰ βάθρα καὶ δι' ὅλα γενικῶς τὰ εξαρτήματά των,
Ar. 3,37 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.
Ar. 3,37 δια τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω, δια τὰς βάσεις αὐτῶν, τοὺς πασσάλους καὶ τὰ σχοινία των.
Ar. 3,38 οἱ παρεβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς, Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἰῶν Ἰσραήλ· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται.
Ar. 3,38 Κατὰ πρόσωπον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ πρὸς ἀνατολὰς θὰ εἶναι στρατοπεδευμένοι ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρῶν με τοὺς υἱοὺς του, δια νὰ ἔχουν τὴν φροντίδα τῆς Σκηνῆς καὶ νὰ προσφέρουν τὰς υπηρεσίας των πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας. Καθε ἄνθρωπος ἀπὸ ἄλλην φυλῆν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγγίση τὰ ἱερά αὐτὰ ἀντικείμενα, θὰ ἀποθνήσκη.
Ar. 3,39 πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν, οὓς ἐπεσκέπαστο Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν διὰ φωνῆς Κυρίου κατὰ δῆμους αὐτῶν, πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες.
Ar. 3,39 Ὅλα τὰ ἄρρενα τῶν Λευιτῶν, τὰ ὁποία ἐπεσκέφθη καὶ ἠριθμήσεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρῶν κατὰ τοὺς δῆμους αὐτῶν, σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἄνω εὐρέθησαν εἴκοσι δύο χιλιάδες.
Ar. 3,40 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἐπίσκεψαι πᾶν πρῶτότοκον ἄρσεν τῶν υἰῶν Ἰσραήλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ

- ἐπάνω καὶ λάβε τὸν ἀριθμὸν ἕξ ὀνόματος·
Αρ. 3,40 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἀρίθμησε τώρα κάθε ἀρσενικὸν πρωτότοκον τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἄνω καὶ κράτησε τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν.
- Αρ. 3,41 καὶ λήψη τοὺς Λευίτας ἐμοί, ἐγὼ Κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 3,41 Θα λάβῃς καὶ θα ἀφιερῶσῃς εἰς ἐμὲ τοὺς Λευίτας- ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος πρὸς διατάσσω- ἀντὶ ὅλων τῶν πρωτοτόκων τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τὰ ζῶα τῶν Λευιτῶν ἀντὶ ὅλων τῶν πρωτοτόκων, πρὸς ἔχον γεννηθῆ ἀπὸ τὰ ζῶα τῶν Ἰσραηλιτῶν”.
- Αρ. 3,42 καὶ ἐπεσκέπατο Μωϋσῆς, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ·
Αρ. 3,42 Ὁ Μωϋσῆς ἐπεθεώρησε καὶ ἠριθμήσεν ὅλα τὰ πρωτότοκα τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅπως τὸν εἶχε διατάξει ὁ Κύριος.
- Αρ. 3,43 καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἕξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι.
- Αρ. 3,43 Ὅλα δε τὰ πρωτότοκα ἀρσενικὰ, τὰ ἀριθμηθέντα ἀτομικῶς ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἄνω εὐρέθησαν ὅτι εἶναι εἴκοσι δύο χιλιάδες διακόσια ἑβδομήκοντα τρία.
- Αρ. 3,44 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων·
Αρ. 3,44 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 3,45 λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐμοί οἱ Λευῖται· ἐγὼ Κύριος.
- Αρ. 3,45 “πάρε τοὺς Λευίτας ἀντὶ ὅλων τῶν πρωτοτόκων τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τὰ ζῶα τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν ζῶων τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Λευῖται θὰ εἶναι ἰδικοὶ μου, θὰ εἶναι ἀφιερωμένοι εἰς τὴν υπηρεσίαν μου, ἐγὼ ὁ Κύριος διδῶ τὴν ἐντολήν.
- Αρ. 3,46 καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων, οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
- Αρ. 3,46 Δια δε τὰ διακόσια ἑβδομήκοντα τρία πρωτότοκα τῶν Ἰσραηλιτῶν, αὐτὰ πρὸς πλεονάζοντες ἐν συγκρίσει με τὸν ἀριθμὸν τῶν Λευιτῶν, θὰ λάβῃς χρήματα δια τὴν λύτρωσίν των.
- Αρ. 3,47 καὶ λήψη πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήψη, εἴκοσιν ὀβολοὺς τοῦ σίκλου,
Αρ. 3,47 Ἡ πάρης δι' ἕκαστον ἄτομον πέντε σίκλους ἀργυρίου (60 περίπου γραμμάρια) τὰ ὁποῖα θὰ καταβληθῶν βάσει τοῦ χρησιμοποιουμένου διδράχμου στον ναόν. Ὁ σίκλος ἔχει εἴκοσι ὀβολοὺς.
- Αρ. 3,48 καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς.
Αρ. 3,48 Το ἀργύριον αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐξαγορὰν τῶν πρωτοτόκων θὰ το παραδώσῃς στον Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του”.
- Αρ. 3,49 καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν,
Αρ. 3,49 Ἐλαβον ὁ Μωϋσῆς δια τὴν ἐξαγορὰν τῶν πλεοναζόντων πρωτοτόκων τῶν Ἰσραηλιτῶν τὸ καθορισθὲν ἀργύριον ὡς λύτρον δια τοὺς ἀριθμητικῶς υστεροῦντας Λευίτας.
- Αρ. 3,50 παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χίλιους τριακοσίους ἑξήκονταπέντε σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.
- Αρ. 3,50 Ἀπὸ τοὺς πρωτοτόκους Ἰσραηλιτῶν ἐλήφθη ἀργύριον, τὸ ὁποῖον ἀνήλθεν εἰς χίλιους τριακοσίους ἑξήκοντα πέντε σίκλους, (δέκα τέσσαρα καὶ ἡμισυ περίπου κιλά) σύμφωνα με τὸν σίκλον ὁ ὁποῖος ἐκυκλοφορεῖ καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο στον ἱερόν χώρο τῆς Σκηνῆς.
- Αρ. 3,51 καὶ ἔδωκε Μωϋσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῆϊ.
- Αρ. 3,51 Παρέδωσε δε τὰ χρήματα αὐτὰ, τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων πρωτοτόκων τῶν Ἰσραηλιτῶν, στον Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του σύμφωνα με τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου, ὅπως ὁ Κύριος εἶχε διατάξει τὸν Μωϋσῆν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 4

- Αρ. 4,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
Αρ. 4,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν λέγων·
- Αρ. 4,2 λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευί, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
Αρ. 4,2 “ἀρίθμησε καὶ λάβε ἀπὸ τὴν φυλὴν Λευὶ ὅλους τοὺς ἀπογόνους τοῦ Καὰθ κατὰ τοὺς δήμους αὐτῶν, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οἰκογενεῖας,
- Αρ. 4,3 ἀπὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
Αρ. 4,3 ἡλικίας ἀπὸ εἴκοσι πέντε ἕως πενήκοντα ἐτῶν, ὅλους αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι θὰ εἰσέρχονται εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, δια να υπηρετοῦν καὶ ἐκτελοῦν ὅλα τὰ ἔργα, πρὸς χρειαζόμενοι.

- Αρ. 4,4 καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἰῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηנῇ τοῦ μαρτυρίου· ἅγιον τῶν ἁγίων.
Αρ. 4,4 Αὐταὶ θα εἶναι αἱ υπηρεσίαι των υἰῶν Καὰθ εἰς τὴν Σκηנὴν τοῦ Μαρτυρίου· θα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἅγια σκεῦη καὶ ἀντικείμενα τῆς Σκηנῆς.
- Αρ. 4,5 καὶ εἰσελεύσεται Ἁαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐξαίρη ἡ παρεμβολή, καὶ καθελούσι τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου,
Αρ. 4,5 Ὅταν πρόκειται νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς κατασκηνώσεώς του, θα εἰσέλθουν ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ του εἰς τὴν Σκηנὴν, θα κατεβάσουν τὸ καταπέτασμα, που χωρίζει τὰ ἅγια ἀπὸ τὰ ἅγια των ἁγίων καὶ με αὐτὸ θα σκεπάσουν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 4,6 καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἰμάτιον ὄλον ὑακίνθινον ἄνωθεν καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς.
Αρ. 4,6 Ἐπάνω ἀπὸ αὐτὴν θα θέσουν καὶ ἓνα ἄλλο σκέπασμα ἀπὸ δέρμα χρώματος κυανοῦ. Ἐπάνω δε καὶ ἀπὸ αὐτὸ θα θέσουν τρίτον κάλυμμα ἀπὸ ὑφασμα χρώματος κυανοῦ. Θα περάσουν δε τοὺς ἀναφορεῖς στους δακτυλίουσ τῆς κιβωτοῦ.
- Αρ. 4,7 καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἰμάτιον ὀλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ τὰς θυῖσκασ καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷσ σπένδει, καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντός ἐπ' αὐτῆς ἔσσονται.
Αρ. 4,7 Τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ καταπέτασμα τὸ χωρίζον τὰ ἅγια των ἁγίων, θα καλύψουν με ὀλοπόρφυρον ὑφασμα, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ πινάκια, τὰ ὁποία εὐρίσκονται ἐπάνω εἰς αὐτὴν, τὰ θυμιατήρια, τὰ ποτήρια καὶ τὰ δοχεῖα, δια των ὁποίων γίνεται ἡ σπονδὴ τοῦ οἴνου. Θα καλυφθοῦν ἐπίσης καὶ οἱ δώδεκα ἄρτοι, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ εὐρίσκονται πάντοτε ἐπάνω εἰς αὐτὴν.
- Αρ. 4,8 καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἰμάτιον κόκκινον καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ καὶ διεμβалоῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς.
Αρ. 4,8 Ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν αὐτὴν τῆς προθέσεως θα θέσουν ὡς δεῦτερον κάλυμμα ὑφασμα ἐρυθροῦ χρώματος καὶ τρίτον κάλυμμα δερμάτινον ἐπάνω ἀπὸ ὅλα, χρώματος κυανοῦ. Κατόπιν δε θα περάσουν ἀπὸ τοὺς δακτυλίουσ τῆς τοὺς ἀναφορεῖς.
- Αρ. 4,9 καὶ λήψονται ἰμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσι τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς καὶ τὰς ἐπαρυστριδας αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου, οἷσ λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖσ,
Αρ. 4,9 Θα λάβουν ὑφασμα χρώματος κυανοῦ καὶ θα σκεπάσουν τὴν ἐπτάφωτον λυχνίαν, τοὺς λύχνους τῆς, τὰς λαβίδας, τοὺς ελαιοχύτας καὶ ὅλα τὰ δοχεῖα τοῦ ἐλαίου τὰ χρησιμοποιούμενα δι' αὐτὴν.
- Αρ. 4,10 καὶ ἐμβалоῦσιν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων.
Αρ. 4,10 Θα θέσουν αὐτὴν καὶ ὅλα τὰ σκεῦη τῆς εἰς ἓνα δερμάτινον κυανοῦν δεῦτερον σκέπασμα. Ἐτσι δε σκεπασμένην θα τὴν θέσουν στους ἀναφορεῖς.
- Αρ. 4,11 καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἰμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ.
Αρ. 4,11 Θα σκεπάσουν ἐπίσης τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον των θυμιαμάτων με ὑφασμα χρώματος κυανοῦ, θα το καλύψουν καὶ με δερμάτινον κάλυμμα χρώματος κυανοῦ καὶ θα περάσουν ἀπὸ τοὺς δακτυλίουσ του τοὺς ἀναφορεῖς, τοὺς μοχλοῦσ τῆς μεταφοράς του.
- Αρ. 4,12 καὶ λήψονται πάντα τὰ σκεῦη τὰ λειτουργικά, ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖσ ἐν τοῖσ ἁγίοισ, καὶ ἐμβалоῦσιν εἰς ἰμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς,
Αρ. 4,12 Θα λάβουν οἱ ἱερεῖς ὅλα τὰ λειτουργικά σκεῦη, τὰ ὁποία χρησιμοποιοῦν μέσα εἰς τὰ ἅγια, θα τα θέσουν εἰς ὑφασμα κυανοῦν, θα τα καλύψουν με δερμάτινον κυανοῦν κάλυμμα καὶ θα τα θέσουν ἔτσι τυλιγμένα ἐπάνω εἰς ἀναφορεῖς.
- Αρ. 4,13 καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἰμάτιον ὀλοπόρφυρον.
Αρ. 4,13 Το δε σκέπασμα τοῦ θυσιαστηρίου των ὀλοκαυτωμάτων θα τὸ θέσῃ ἐπάνω στο θυσιαστήριον ἓνας ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, το ὁποῖον οἱ ἄλλοι ἱερεῖς θα σκεπάσουν με ὑφασμα ὀλοπόρφυρον.
- Αρ. 4,14 καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεῦη, ὅσοισ λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖσ, καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρασ καὶ τὰς φιάλασ καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ σκεῦη τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ· καὶ λήψονται ἰμάτιον πορφυροῦν καὶ συγκαλύψουσι τὸν λουτήρα καὶ τὴν βᾶσιν αὐτοῦ καὶ ἐμβалоῦσιν αὐτὰ εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς.
Αρ. 4,14 Ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου των ὀλοκαυτωμάτων θα γίνουν οἱ ἱερεῖς ὅλα τὰ σκεῦη, τὰ ὁποία χρησιμοποιοῦν κατὰ τὰς θυσίας δι' αὐτὸ, δηλαδὴ τὰ πυροδοχεῖα, τὰς κρεάγρασ, τὰς φιάλασ, τὴν ἐσχάραν καὶ ὅλα γενικῶσ τὰ σκεῦη τοῦ θυσιαστηρίου. Θα θέσουν ἐπάνω εἰς αὐτὸ δερμάτινον κυανοῦν κάλυμμα καὶ θα περάσουν δια των δακτυλίων τοὺς

μοχλούς της μεταφοράς του. Θα λάβουν επίσης ύφασμα πορφυρούν, με το οποίο θα σκεπάσουν τον λουτήρα και την βάση αυτού, και θα θέσουν αυτά εις κυανούν δερμάτινον κάλυμμα. Όλα δε θα τα βάλουν επάνω στους αναφορείς.

- Αρ. 4,15 καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καλύπτοντες τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξάειρην τὴν παρεμβολήν, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἶρειν καὶ οὐχ ἄψονται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· ταῦτα ἄροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 4,15 Ὁ Ααρών και οι υιοί του θα αποπερατώσουν πρώτον αυτοί το ἔργον των σκεπάζοντες τα ἅγια αντικείμενα και ὅλα αυτῶν τα εξαρτήματα, ὅταν πρόκειται να μετακινηθῆ το στρατόπεδον, και ἔπειτα θα ἔλθουν οι υιοί Καὰθ να μεταφέρουν αυτά. Δεν θα εγγίσουν τα ἅγια, δια να μη αποθάνουν. Θα μεταφέρουν μόνον αυτοί ὅλα τα αντικείμενα και σκευή της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Αρ. 4,16 ἐπίσκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως· τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις.
- Αρ. 4,16 Ἐπόπτης δε ὁλων αυτῶν των ἔργων θα εἶναι ο Ελεάζαρ, ο υἱὸς του αρχιερέως Ααρών. Αυτὸς θα φροντίζη δια το φωτιστικὸν ἔλαιον, δια το παρεσκευασμένον θυμίαμα, δια την καθημερινὴν θυσίαν, δια το ιερὸν ἔλαιον της χρίσεως και γενικῶς θα ἔχη την εποπτείαν ἐπὶ ὅλης της Σκηνῆς, ἐπὶ ὁλων ὅσα ἅγια υπάρχουν εις αὐτήν και δι' ὅλα ὅσα γίνονται εν αὐτῇ”.
- Αρ. 4,17 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Αρ. 4,17 Ὡμίλησε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και Ααρών λέγων·
- Αρ. 4,18 μὴ ὀλοθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν·
- Αρ. 4,18 “προσέξατε μήπως τυχὸν ἀπροσεκτοῦντες ἐξαφανίσετε εκ της φυλῆς Λευῖ τους ανθρώπους του δήμου Καὰθ.
- Αρ. 4,19 τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι, προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ,
- Αρ. 4,19 Αυτό θα κάμετε δι' αυτοὺς, ὥστε να ζήσουν και να μη αποθάνουν, ὅταν πλησιάζουν τα αγιώτατα σκευή και αντικείμενα της Σκηνῆς· ο Ααρών και οι υιοί του θα προσηγηθῶν, δια να διαλύσουν την Σκηνήν. Θα αναθέσουν κατόπιν την εντεταλμένην εις να ἕκαστον υπηρεσίαν.
- Αρ. 4,20 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπεινα τὰ ἅγια καὶ ἀποθανοῦνται.
- Αρ. 4,20 Δεν θα εισέλθουν εις την Σκηνήν οι υιοί του Καὰθ, ἵνα μη τυχὸν ρίψουν, ἔστω, και ἕνα βλέμμα εις τα ἅγια αντικείμενα και αποθάνουν δια την ἀσέβειαν των”.
- Αρ. 4,21 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 4,21 Ὡμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 4,22 λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσῶν, καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν,
- Αρ. 4,22 “πάρε ὅλους τους υιούς Γεδσῶν κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας, κατὰ τους δήμους αυτῶν,
- Αρ. 4,23 ἀπὸ πέντε καὶ εἴκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 4,23 ἀπὸ εικοσιπέντε ετῶν και ἄνω ἕως πενήκοντα. Προσεκτικῶς παρατήρησε αὐτούς, που θα εισέρχονται δια να υπηρετοῦν εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου και να εκτελοῦν τα καθωρισμένα δι' αὐτούς ἔργα.
- Αρ. 4,24 αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσῶν, λειτουργεῖν καὶ αἶρειν·
- Αρ. 4,24 Αυτῆ εἶναι η υπηρεσία των ανηκόντων στον δῆμον του Γεδσῶν, η εργασία των μεταφορῶν που θα κάμνουν.
- Αρ. 4,25 καὶ ἀρεῖ τὰς δέρρεις τῆς σκηνῆς καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ὄν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
- Αρ. 4,25 Θα πάρουν τα τρίχυνα υφάσματα του δευτέρου καλύμματος της Σκηνῆς, ὀλόκληρον την στέγην της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, το τρίτον δερμάτινον κάλυμμα και το επάνω ἀπὸ ὅλα τέταρτον κυανούν κάλυμμα, ὅπως ἐπίσης και το παραπέτασμα της θύρας της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Αρ. 4,26 καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικά, ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ποιήσουσι.
- Αρ. 4,26 Θα μεταφέρουν τα παραπετάσματα της αὐλῆς, η οποία εἶναι γύρω ἀπὸ την Σκηνήν του Μαρτυρίου, τα πλεονάζοντα και ὅλα τα σκευή της ιερᾶς υπηρεσίας ὅσα χρειάζονται δια την υπηρεσίαν εις την Σκηνήν.
- Αρ. 4,27 κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσῶν κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐπισκέψη αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἄρτὰ ὑπ' αὐτῶν.
- Αρ. 4,27 Ὑπὸ την καθοδήγησιν και την εντολήν του Ααρών και των υἱῶν του θα εκτελήται η υπηρεσία των υἱῶν Γεδσῶν εις ὅλας τας εργασίας και μεταφοράς. Θα καθορίσης ονομαστικῶς στον καθένα, ποῖα αντικείμενα θα μεταφέρουν.
- Αρ. 4,28 αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υιοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

- Αρ. 4,28 Αυτή η υπηρεσία των υιών Γεδσών εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου θα γίνεται υπό την εποπτείαν και δικαιοδοσίαν του Ιθάμαρ, υιού του αρχιερέως Ααρών.
- Αρ. 4,29 οί υιοί Μεραρὶ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτούς,
- Αρ. 4,29 Αριθμήσατε τους υιούς Μεραρὶ κατὰ τους δήμους αὐτῶν, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς οικογενεῖας τῶν,
- Αρ. 4,30 ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 4,30 ἀριθμήσατε αὐτούς ἀπὸ ἡλικίας εικοσιπέντε ἐτῶν καὶ ἄνω ἕως πενήκοντα ἐτῶν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θα εἰσέρχωνται νὰ υπηρετοῦν εἰς τὰ ἔργα τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 4,31 καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς
- Αρ. 4,31 Τα καθήκοντα τῆς υπ' αὐτῶν μεταφορὰς ἀντικειμένων τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου εἶναι· Νὰ μεταφέρουν τὰ κιονόκρανα τῆς Σκηνῆς, τοὺς μοχλοὺς, τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰ βάρθρα τῆς, τὸ ἐξωτερικὸν σκέπασμα τῆς Σκηνῆς, τὰ βάρθρα τῶν στύλων τῆς, τοὺς στύλους καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς.
- Αρ. 4,32 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν, ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτούς καὶ πάντα τὰ σκεῦη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν.
- Αρ. 4,32 Θα μεταφέρουν ἀκόμη αὐτοὶ τοὺς γύρω ἀπὸ τὴν αὐλὴν στύλους καὶ τὰς βάσεις τῶν, τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, τοὺς πασσάλους καὶ τὰ σχοινία τῶν, ὅλα τὰ σκεῦη τῶν καὶ παν ὅ,τι χρησιμεύει ὡς στήριγμα τῆς Σκηνῆς. Ονομαστικῶς ἐκλέξατε αὐτούς καὶ ὅλα τὰ ἀντικείμενα, δια τὴν μεταφορὰν τῶν ὁποίων αὐτοὶ θα ἔχουν τὴν φροντίδα καὶ εὐθύνην.
- Αρ. 4,33 αὕτη ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υιοῦ Ααρών τοῦ ἱερέως.
- Αρ. 4,33 Αὕτη εἶναι ἡ υπηρεσία τῶν ἀνηκόντων στὸν δῆμον Μεραρὶ δι' ὅλα τὰ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτούς ἔργα εἰς ἐξυπηρέτησιν τῆς Σκηνῆς, ἡ ὁποία υπηρεσία θα γίνεται ὑπὸ τὴν εποπτείαν καὶ καθοδήγησιν τοῦ Ἰθάμαρ, υιοῦ τοῦ ἀρχιερέως Ααρών”.
- Αρ. 4,34 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρών καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Καάθ κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
- Αρ. 4,34 Ὁ Μωϋσῆς, ὁ Ααρών καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ ἠρίθμησαν τοὺς υἱοὺς Καάθ κατὰ τοὺς δήμους καὶ τὰς πατριαρχικὰς οικογενεῖας τῶν
- Αρ. 4,35 ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 4,35 ἀπὸ εικοσιπέντε ἐτῶν ἕως πενήκοντα, ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θα εἰσῆρχοντο εἰς τὴν Σκηνήν τοῦ Μαρτυρίου, δια νὰ υπηρετοῦν εἰς αὐτήν.
- Αρ. 4,36 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν δισχίλιοι ἐπτακόσιοι πενήκοντα.
- Αρ. 4,36 Ἐγένετο ἀριθμησις τῶν υἱῶν Γεδσών κατὰ τοὺς δήμους αὐτῶν, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς τῶν οικογενεῖας.
- Αρ. 4,37 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καάθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρών διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
- Αρ. 4,37 Αὕτη εἶναι ἡ ἀριθμησις τοῦ δήμου Καάθ, ἡ ὁποία περιέλαβε κάθε δυνάμενον νὰ υπηρετήσῃ εἰς τὴν Σκηνήν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ ἡ ὁποία ἀριθμησις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ααρών σύμφωνα με τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Μωϋσῆν.
- Αρ. 4,38 καὶ ἐπεσκέψατο υἱοὶ Γεδσών κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
- Αρ. 4,38 Ἐγένετο ἀριθμησις τῶν υἱῶν Γεδσών κατὰ τοὺς δήμους αὐτῶν, κατὰ τὰς πατριαρχικὰς τῶν οικογενεῖας.
- Αρ. 4,39 ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 4,39 Ἀπὸ εικοσιπέντε ἐτῶν ἕως πενήκοντα, δι' ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θα εἰσῆρχοντο νὰ υπηρετοῦν καὶ νὰ ἐκτελοῦν τὰ καθωρισμένα ἔργα εἰς τὴν Σκηνήν τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 4,40 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.
- Αρ. 4,40 Ἡ ἀριθμησις ἐγένετο κατὰ δήμους καὶ κατὰ πατριαρχικὰς οικογενεῖας καὶ οἱ ἀπογραφέντες ἀνήλθαν εἰς δύο χιλιάδας ἑξακοσίους τριάκοντα.
- Αρ. 4,41 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσών, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὐς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρών διὰ φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
- Αρ. 4,41 Αὕτη εἶναι ἡ ἀριθμησις τοῦ δήμου τῶν υἱῶν Γεδσών, δι' ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θα υπηρετοῦσαν εἰς τὴν Σκηνήν

- του Μαρτυρίου. Αυτούς ηρίθμησεν ο Μωϋσῆς και ο Ααρών κατόπιν εντολής Κυρίου προς τον Μωϋσῆν.
έπεσκέπησαν δὲ καὶ δῆμος υἰῶν Μεραρί κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
Ἡριθμήθησαν δε οι υιοὶ Μεραρί κατὰ δήμους και πατριαρχικὰς οικογενείας,
ἀπὸ πέντε και εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω ἕως πενηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς τὰ
ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
ἀπὸ εικοσιπέντε ἐτῶν ἕως πενήκοντα, ὅλοι οι δυνάμενοι να εισέρχονται εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου και να
υπηρετοῦν εις τα ἔργα αὐτῆς.
και ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τρισχίλιοι και διακόσιοι·
Ἡ κατὰ δήμους αὐτῆ και πατριαρχικὰς οικογενείας ἀριθμησις ἀνήλθεν εις τρεις χιλιάδας διακοσίους.
αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἰῶν Μεραρί, οὗς ἐπεσκέψατο Μωουσῆς και Ἀαρών δια φωνῆς Κυρίου, ἐν χειρὶ
Μωουσῆ.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀριθμησις του δήμου των υἰῶν Μεραρί, ἡ οποῖα ἐγένε ἀπὸ τον Μωϋσῆν και τον Ααρών κατόπιν
εντολῆς Κυρίου προς τον Μωϋσῆν.
πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι, οὗς ἐπεσκέψατο Μωουσῆς και Ἀαρών και οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς Λευίτας, κατὰ
δήμους και κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν,
Ὅλοι αυτοὶ οι Λευῖται οι ἀριθμηθέντες ὑπὸ του Μωϋσέως, του Ααρών και των ἀρχόντων του Ἰσραὴλ, κατὰ δήμους
και κατὰ πατριαρχικὰς οικογενείας των,
ἀπὸ πέντε και εἰκοσαετοῦς και ἐπάνω ἕως πενηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν
ἔργων και τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου,
ἡλικίας εικοσιπέντε ἐτῶν ἕως πενήκοντα, ὅλοι οι οἱποιοι ἠδύναντο να εισέρχονται εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου
να εκτελοῦν τα διάφορα ἔργα και τα ἔργα της μεταφορᾶς,
και ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα.
ἀνήλθον ἐν συνόλω εις οκτὼ χιλιάδας πεντακοσίους ογδοήκοντα.
διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέψατο αὐτούς ἐν χειρὶ Μωουσῆ, ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν και ἐπὶ
ῶν αἴρουσιν αὐτοὶ· και ἐπεσκέπησαν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωουσῆ.
Ἡ ἀριθμησις αὐτῆ ἐγένε κατόπιν εντολῆς Κυρίου δια του Μωϋσέως χωριστὰ δι' ἕνα ἕκαστον ἄνδρα δια τα ἔργα, τα
οποῖα θα ἐξετέλουν και δια τα ἀντικείμενα, τα οποῖα θα μετέφερον. Ἐμετρήθησαν και ετακτοποιήθησαν, ὅπως
διέταξεν ο Κυριος τον Μωϋσῆν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 5

- Αρ. 5,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωουσῆν λέγων·
Αρ. 5,1 Ὡμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
Αρ. 5,2 πρόσταξον τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ και ἐξαποστειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν και πάντα γονορροῖαν
και πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ·
Αρ. 5,2 “διάταξέ τους Ἰσραηλίτας να απομακρύνουν ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν των κάθε λεπρὸν, κάθε γονορροῖαν και
καθένα, ο οἱποῖος ἐμίανθη διότι ἠγγισε νεκρὸν.
Αρ. 5,3 ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ ἐξαποστειλάτε ἔξω τῆς παρεμβολῆς, και οὐ μὴ μιανοῦσι τὰς παρεμβολὰς
αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς,
Αρ. 5,3 Καθε ἀκάθαρτον, εἴτε ἀρρην εἴτε θήλυς εἶναι, απομακρύνετε ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον, δια να μη μολύνουν τους
τόπους τούτους των κατασκηνώσεων, στους οἱποῖους ἐγὼ παρίσταμαι”.
Αρ. 5,4 και ἐποίησαν οὕτως οἱ υιοὶ Ἰσραὴλ και ἐξαπέστειλαν αὐτούς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καθὰ ἐλάλησε Κύριος
Μωουσῆ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υιοὶ Ἰσραὴλ.
Αρ. 5,4 Οἱ Ἰσραηλίται ἐκάμαν, ὅπως διέταξεν ο Θεός, και ἀπεμάκρυναν τους ἀκαθάρτους ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον. Ὅπως
ἔδωσεν εντολήν ο Κυριος στον Μωϋσῆν, ἐτσι ἐκάμαν οι Ἰσραηλίται.
Αρ. 5,5 και ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωουσῆν λέγων·
Αρ. 5,5 Ὡμιλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
Αρ. 5,6 λάλησον τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ λέγων· ἀνὴρ ἢ γυνή, ὃς τις ἂν ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
ἀνθρωπίνων, και παριδὼν παρίδῃ και πλημμελήσῃ ἢ ψυχὴ ἐκείνη,
Αρ. 5,6 “εἰπέ προς τους Ἰσραηλίτας τα εξῆς· Ἐάν ἀνὴρ ἢ γυνὴ διαπράξουν κάποιο ἐκ των ἀνθρωπίνων ἀμαρτημάτων και
ζημιώσουν τον πλησίον των και δια λόγους ἀγνοίας ἢ ἀμελείας καταπατήσουν οὕτω τον θεῖον νόμον και
ἀμαρτήσουν, εἶναι υπεύθυνοι ἐνώπιον του Θεοῦ.
Αρ. 5,7 ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν, ἣν ἐποίησε, και ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν τὸ κεφάλαιον και τὸ ἐπίπεμπτον
αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτό, και ἀποδώσει, τίτι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ.

- Ap. 5,7 Ο αμαρτήσας θα ομολογήση προς εξιλέωσίν του την αμαρτίαν, την οποίαν έκαμε, θα πληρώση στον αδικηθέντα την ζημίαν εξ ολοκλήρου και θα δώσει επί πλέον και το εν πέμπτον της αξίας.
- Ap. 5,8 εάν δε μή ή τῷ άνθρωπῳ ὁ ἀγχιστεύων, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον Κυρίῳ τῷ ἱερεῖ ἔσται, πλήν τοῦ κριοῦ τοῦ ἰλασμοῦ, δι' οὗ ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ.
- Ap. 5,8 Εάν όμως δεν υπάρχει ούτε ο ζημιωθεις ούτε άλλος τις συγγενής του, στον οποίον να καταβληθῆ ἡ αποζημίωσις, τότε αὐτή θα δοθῆ στον Κυριον και θα ανήκη στον ιερέα, στον οποίον επίσης θα ανήκη και ο εξιλαστήριος κριός, δια του οποίου θα εξιλωθῆ από την αμαρτίαν του ο διαπράξας την αδικίαν.
- Ap. 5,9 καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται.
- Ap. 5,9 Όλα τα πρωτόλεια, οι πρώτοι ώριμοι καρποί, που θα προσφέρουν οι Ισραηλίται στον Κυριον, θα ανήκουν στον ιερέα.
- Ap. 5,10 καὶ ἐκάστου τὰ ἁγιασμένα αὐτοῦ ἔσται· καὶ ἀνὴρ, ὃς ἂν δῶ τῷ ἱερεῖ, αὐτῷ ἔσται.
- Ap. 5,10 Και ο,τι άλλο οιοσδήποτε από τους Ισραηλίτας προσφέρει στον ναόν, θα ανήκη στον ιερέα. Και γενικώς στον ιερέα θα ανήκη ο,τι θα δώσει κανείς εις αὐτόν δι' οιασδήποτε αιτίαν”.
- Ap. 5,11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Ap. 5,11 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσήν λέγων·
- Ap. 5,12 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνδρὸς ἀνδρός, ἐὰν παραβῆ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ὑπεριδοῦσα παρίδη αὐτόν
- Ap. 5,12 “λάλησον και ειπέ στους Ισραηλίτας· εάν μία ὑπανδρος γυνή καταφρονήση τον άνδρα της, καταπατήση την συζυγικὴν πίστιν
- Ap. 5,13 καὶ κοιμηθῆ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρός αὐτῆς καὶ κρύψη, αὐτὴ δὲ ἢ μεμισασμένη καὶ μάρτυς μή ἦν μετ' αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μή ἦ συνειλημμένη,
- Ap. 5,13 και κοιμηθῆ με άλλον εις διάπραξιν αμαρτίας και διαφύγη την αντίληψιν του ανδρός της, κρύψη δε ἡ ἴδια το αμάρτημά της, είναι αὐτὴ οπωσδήποτε μολυσμένη, ἔστω και αν δεν συνελήφθη επ' αυτοφώρῳ.
- Ap. 5,14 καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μεμιάνται, ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μή ἦ μεμισασμένη,
- Ap. 5,14 Εάν ο σύζυγός της την υποψιασθῆ και την ζηλοτυπήσῃ ὄχι ἀδίκως, διότι αὐτὴ ἔχει ἤδη μολυνθῆ, εάν ἀκόμη κάποιος σύζυγος εις περίπτωσιν κατὰ την οποίαν ἡ σύζυγός του δεν ἔχει μολυνθῆ, υποψιασθῆ αὐτὴν ἀδίκως και την ζηλοτυπήσῃ, εις τας περιπτώσεις αὐτάς
- Ap. 5,15 καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἄλευρον κριθινον, οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, ἀναμιμνήσκουσα ἀμαρτίαν.
- Ap. 5,15 ο σύζυγος αὐτός θα οδηγήσῃ την σύζυγόν του εις τον ιερέα, θα προσφέρῃ το δῶρον του δι' αὐτὴν, θα προσφέρῃ ἐν δέκατον του οἴφι (δύο περίπου χιλιόγραμμα) αλεύρι κριθινον, χωρίς να χύσῃ ἐπάνω εις αὐτὸ ἔλαιον και χωρίς να θέσῃ ἐπάνω εις αὐτὸ λιβάνι, διότι πρόκειται περὶ θυσίας ζηλοτυπίας, θυσίας ἡ οποία υπενθυμίζει αμαρτίαν καταπατήσεως συζυγικῆς πίστεως.
- Ap. 5,16 καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι Κυρίου,
- Ap. 5,16 Ο ιερεὺς θα οδηγήσῃ και θα στήσῃ αὐτὴν ὀρθίαν ἐνώπιον της Σκηνῆς του Κυρίου,
- Ap. 5,17 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖῳ ὄστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ.
- Ap. 5,17 θα λάβῃ ὕδωρ καθαρὸν ἀπὸ πηγῆν μέσα εις πῆλινον δοχεῖον, θα πάρῃ χῶμα ἀπὸ το ἐδαφος, ὅπου ευρίσκεται ἡ Σκηνὴ του Μαρτυρίου, το οποίον θα ρίψῃ μέσα στο δοχεῖον του ὕδατος.
- Ap. 5,18 καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι Κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου.
- Ap. 5,18 Ο ιερεὺς θα τοποθετήσῃ την γυναῖκα ἐνώπιον της Σκηνῆς του Κυρίου, θα ξεσκεπάσῃ την κεφαλὴν της και θα δώσῃ εις τα χέρια της την θυσίαν, που υπενθυμίζει την αμαρτίαν της, την θυσίαν της ζηλοτυπίας. Ο δε ιερεὺς θα κρατῆ εις τα χέρια του το νερό, δια της κατάρας του οποίου θα εξακριβωθῆ ἡ αθωότης ἡ ενοχὴ της γυναικός.
- Ap. 5,19 καὶ ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί· εἰ μή κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ, εἰ μή παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου·
- Ap. 5,19 Θα ὀρκίσῃ αὐτὴν ο ιερεὺς και θα της εἴπῃ· Εάν δεν κοιμήθῃ κανείς ανήρ μετὰ σου, εάν δεν κατεπάτησες την συζυγικὴν πίστιν του ανδρός σου, ὥστε να μολυνθῆς, θα εἶσαι ἀνέπαφος ἀπὸ, το κατηραμένον αὐτὸ ὕδωρ του ἐλεγμοῦ.
- Ap. 5,20 εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπανδρος οὔσα, ἢ μεμίανσαι καὶ ἔδωκέ τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοί, πλήν τοῦ

άνδρός σου·

- Ar. 5,20 Εάν όμως συ εξ εαυτής παρέβης την συζυγικὴν πίστιν, καίτοι εἶσαι ὑπανδρος, ἡ οπωσδήποτε υπεχώρησες καὶ ἐμολύνθης ἀπὸ ἄλλον ἄνδρα, που δεν εἶναι ἰδικός σου, θα σε υποβάλω στὸν ὄρκον τοῦ ἐλεγμοῦ.
- Ar. 5,21 καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὄρκοις τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναίκε· δώῃ σε Κύριος ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα, καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην,
- Ar. 5,21 Θα ὀρκίσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα αὐτὴν με τοὺς ὄρκους τῆς κατάρας καὶ θα τῆς εἴπῃ· Ὁ Κύριος να σε καταρασθῇ, να σε καταστήσῃ ἀποκρουστικὸν παράδειγμα κατηραμένου ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, να σαπίσῃ καὶ πέσῃ ὁ μηρός σου, να πρησθῇ ἡ κοιλία σου,
- Ar. 5,22 καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου. καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ· γένοιτο, γένοιτο.
- Ar. 5,22 να εἰσέλθῃ τὸ ὕδωρ τοῦτο τῆς κατάρας εἰς τὴν κοιλίαν σου, ὥστε αὐτὴ να πρησθῇ καὶ να πέσῃ σάπιος ὁ μηρός σου”. Ἡ γυνὴ θα ἀπαντήσῃ· “Γένοιτο, γένοιτο”.
- Ar. 5,23 καὶ γράψῃ ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαλείψῃ εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενου.
- Ar. 5,23 Ὁ ἱερεὺς θα γράψῃ εἰς ἓνα χαρτὶ τὰς κατάρας αὐτάς, τὰς ὁποίας θα σβῆσῃ βυθίζων τὸ χαρτὶ στὸ κατηραμένον ὕδωρ.
- Ar. 5,24 καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενου, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον τοῦ ἐλεγμοῦ.
- Ar. 5,24 Θα ποτίσῃ τὴν γυναῖκα με τὸ κατηραμένον ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ καὶ θα εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦτο.
- Ar. 5,25 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναίκος τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσῃ τὴν θυσίαν ἔναντι Κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον,
- Ar. 5,25 Θα λάβῃ ἔπειτα ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸ χεῖρ τῆς γυναίκος αὐτῆς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, θα παρουσιάσῃ αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θα τὴν προσφέρῃ στὸ θυσιαστήριον.
- Ar. 5,26 καὶ δρᾷξεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ.
- Ar. 5,26 Θα πάρῃ μίαν χούφταν ἀπὸ τὴν θυσίαν τὴν υπενθυμιζουσαν τὴν ἀμαρτίαν τῆς, θα προσφέρῃ τὸ περιεχόμενον τῆς χούφτας στὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα θα ποτίσῃ τὴν γυναῖκα με τὸ κατηραμένον ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ.
- Ar. 5,27 καὶ ἔσται, ἐὰν ἧ μεμιασμένη καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τὸ ἐπικαταρῶμενον, καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρός αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν τῷ λαῷ αὐτῆς.
- Ar. 5,27 Τότε θα συμβῇ ἐν ἐκ τῶν δύο. Εάν ἡ γυνὴ εἶναι ὄντως μολυσμένη καὶ ἐχῇ διαφύγει τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνδρός τῆς, θα εἰσέλθῃ τὸ κατηραμένον ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ εἰς αὐτὴν, θα πρησθῇ ἡ κοιλία τῆς, θα σαπίσῃ καὶ θα πέσῃ ὁ μηρός τῆς, καὶ αὐτὴ θα εἶναι κατηραμένη ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.
- Ar. 5,28 ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ἦ, καὶ ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκπερματιεῖ σπέρμα.
- Ar. 5,28 Εάν ὁμως δεν ἐχῇ μολυνθῇ καὶ εἶναι καθαρὰ καὶ ἀθῶα, δεν θα πάθῃ τίποτε καὶ θα ἀποκτήσῃ τέκνα.
- Ar. 5,29 οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ὃς ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ ὑπανδρος οὕσα καὶ μιανθῇ·
- Ar. 5,29 Αὐτός εἶναι ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας δια τὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὑπανδρος γυνὴ θα καταπατήσῃ τὴν συζυγικὴν πίστιν καὶ θα μολυνθῇ,
- Ar. 5,30 ἢ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ’ αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ποιήσῃ αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον·
- Ar. 5,30 ἢ, εάν ὁ σύζυγός τῆς καταληφθῇ ὑπὸ ἀδικαιολογήτου ζηλοτυπίας καὶ υποψιασθῇ ἀναίτιως τὴν γυναῖκα τοῦ, αὐτός θα τὴν παρουσιάσῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ὁ ἱερεὺς θα κάμῃ ὅλα ὅσα ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας ὀρίζει.
- Ar. 5,31 καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἀμαρτίας, καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτῆς.
- Ar. 5,31 Εάν ἡ γυνὴ ἀποδειχθῇ ἐνοχος θα λάβῃ τὴν ποινὴν τῆς ἀμαρτίας τῆς, ὁ δε σύζυγός τῆς θα εἶναι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ κάθε ευθύνην”.

ΑΡΙΘΜΟΙ 6

- Ar. 6,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Ar. 6,1 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Ar. 6,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνὴρ ἢ γυνὴ, ὅς ἐὰν μεγάλως εὕξηται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἀγγελίαν Κυρίου,
- Ar. 6,2 “κάλεσε τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπέ πρὸς αὐτούς· Εάν ἓνας ἀνδρας ἢ μία γυναῖκα τάξῃ να αφιερωθῇ πρὸς τὸν

- Κυριον επί χρονικόν τι διάστημα, να γίνη δηλαδή Ναζηραίος,
- Αρ. 6,3 από οίνου καὶ σίκερα ἀγνισθήσεται καὶ ὄξος ἐξ οίνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα οὐ πίνεται καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίνεται καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται.
- Αρ. 6,3 θα ἀπέχη αὐτὸς ἀπὸ οἶνον καὶ οἰνοπνευματώδη ποτά, ἀπὸ ξύδι κατασκευασμένον ἀπὸ κρασί η ἀπὸ ἄλλα οἰνοπνευματώδη ποτά. Γενικῶς δεν θα πῆ κάθε τι, το ὁποῖον γίνεται ἀπὸ την κατεργασίαν της σταφυλῆς, δεν θα φάγη νωπὸν σταφύλι οὔτε ξηρὰν σταφίδα.
- Αρ. 6,4 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ· ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου, οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται.
- Αρ. 6,4 Καθ' ὅλας τας ἡμέρας του ταξίματός του δεν θα φάγη τίποτε ἀπὸ ὅσα γίνονται ἐκ της ἀμπέλου, ἀπόσταγμα στεμφύλων (τσίπουρο) μέχρι κουκούτσι σταφυλῆς.
- Αρ. 6,5 πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ὅσας ἠΐξαστο Κυρίῳ· ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς.
- Αρ. 6,5 Ὅλας τας ἡμέρας του εξαγνισμοῦ ξυράφι δεν θα πέραση στο κεφάλι του, μέχρις ὅτου συμπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, τας ὁποίας ἔχει τάξει πρὸς τον Κυριον. Θα εἶναι ἀφιερωμένος στον Κυριον καὶ δια τούτο θα ἀφήση ἀνεπαφον την κόμην του.
- Αρ. 6,6 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς Κυρίῳ ἐπὶ πάση ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται·
- Αρ. 6,6 Ὅλας τας ἡμέρας, που διαρκεῖ το τάξιμό του, δεν θα εἰσέλθῃ εἰς δωμάτιον, ὅπου ὑπάρχει νεκρός.
- Αρ. 6,7 ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ ἐπ' ἀδελφῶ καὶ ἐπ' ἀδελφῆ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ.
- Αρ. 6,7 Δεν θα μιανθῆ εἰσερχόμενος στο δωμάτιον, ὅπου ὑπάρχει το νεκρὸν σῶμα του πατρὸς του η, της μητρὸς του η του ἀδελφοῦ του η της ἀδελφῆς του. Δεν θα μολυνθῆ πλησιάζων αὐτοὺς τους νεκροὺς, διότι ἐπάνω εἰς την κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπάρχει το τάξιμό του πρὸς τον Θεόν.
- Αρ. 6,8 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ.
- Αρ. 6,8 Ὅλας τας ἡμέρας του ταξίματός του θα εἶναι ἅγιος ἀφιερωμένος στον Κυριον.
- Αρ. 6,9 ἐὰν δέ τις ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῶ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῆ· τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη ξυρηθήσεται.
- Αρ. 6,9 Εἰάν ὅμως ἀποθάνῃ κανεὶς ἐξαφνα ἐμπρὸς του, ἀμέσως η κεφαλὴ του που ζεῖ το τάξιμο θα μολυνθῆ· δι' αὐτὸ θα ξυρίση την κεφαλὴν του κατὰ την ἡμέραν της (μολύνσεως, ὁπότε η ἡμέρα αὐτὴ θα εἶναι ἡμέρα καθαρισμοῦ του, καὶ θα ξυρίση αὐτὴν δια δευτέρου φοράν μετὰ ἐπτὰ ἡμέρας.
- Αρ. 6,10 καὶ τῆ ἡμέρα τῆ ὀγδόη οἴσει δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
- Αρ. 6,10 Κατὰ την ογδὴν ἡμέραν θα φέρῃ δύο τρυγόνας η δύο νεοσσοὺς περιστερῶν πρὸς τον ἱερέα εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Αρ. 6,11 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἤμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῆ ἡμέρα,
- Αρ. 6,11 Ὁ ἱερεὺς θα θυσιάσῃ την μίαν περὶ ἀμαρτίας, την δε ἄλλην θα προσφέρῃ ὡς ὀλοκαύτωμα καὶ θα ἐξιλέωσῃ αὐτὸν δια την ἀμαρτίαν, εἰς την ὁποίαν υπέπεσεν ἰδὼν νεκρὸν, καὶ θα ἀφιέρωσῃ πάλιν την κεφαλὴν αὐτοῦ κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην πρὸς τον Κυριον,
- Αρ. 6,12 ἢ ἡγιασθῆ Κυρίῳ, τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς, καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν, καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ.
- Αρ. 6,12 ὅπως εἶχεν ἀφιερωθῆ στον Κυριον κατὰ τας προ της ἀμαρτίας του ἡμέρας του ταξίματος. Θα προσφέρῃ αὐτὸς ἐν συνεχείᾳ ἀμνὸν ἐνός ἔτους δια την ἀμαρτίαν του. Αἱ προηγούμεναι ἡμέραι του ταξίματός του δεν θα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει, διότι η κεφαλὴ του, η ἀφιερωμένη στον Κυριον, ἐμολύνθη ἐν τῷ μεταξυ.
- Αρ. 6,13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου· ἢ ἂν ἡμέρα πληρῶσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
- Αρ. 6,13 Αὐτος εἶναι ὁ νόμος δια τον ἔχοντα τάξιμον, δια τον Ναζηραῖον. Κατὰ την ἡμέραν δε που θα συμπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι του ταξίματός του, θα οδηγήσῃ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς πλησίον εἰς τὰς θύρας της Σκηνῆς του Μαρτυρίου·
- Αρ. 6,14 καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ἕνα εἰς ὀλοκαύτωσιν καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν μίαν ἄμωμον εἰς ἀμαρτίαν καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς σωτήριον
- Αρ. 6,14 καὶ θα προσφέρῃ αὐτὸς πρὸς τον Κυριον το δῶρον του, ἀμνὸν ἐνός ἔτους, υγιὴ καὶ ἀρτιμελὴ πρὸς ὀλοκαύτωσιν, μίαν ἀμνάδα χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα δια θυσίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ ἕνα κριον υγιὴ καὶ ἀρτιμελὴ δια θυσίαν εἰρηνικήν.
- Αρ. 6,15 καὶ κανοῦν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ θυσίαν αὐτῶν καὶ σπονδὴν αὐτῶν.
- Αρ. 6,15 Θα προσφέρῃ ἐπίσης ἕνα κἀνιστρον με ἄρτους, καμωμένους ἀπὸ σημιγδάλι χωρὶς προζύμι, ζυμωμένους με λάδι,

- και λαγάνες, χωρίς προζύμι, αλειμμένες με λάδι και μαζί με αυτά οίνον δια την σπονδήν.
- Ar. 6,16 και προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ
Ar. 6,16 Ὅλα αὐτὰ θα τα προσφέρῃ ὁ ἱερεὺς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ θα τελήσῃ τὴν θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν θυσίαν τοῦ ὀλοκαυτώματος.
- Ar. 6,17 καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῶ τῶν ἀζύμων, καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
- Ar. 6,17 Ὁ ἱερεὺς θα προσφέρῃ ἐπίσης τὸν κριὸν ὡς εἰρηνικὴν θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον, με τὸ κἀνίστρον τῶν ἀζύμων ἄρτων καὶ μαζί με αὐτὰ τὴν σπονδὴν τοῦ οἴνου.
- Ar. 6,18 καὶ ξυρήσεται ὁ ἠγμένονος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ, ὃ ἐστὶν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου.
- Ar. 6,18 Ἀμέσως κατόπιν ὁ ἔχων τὸ τάξιμον θα ξυρήσῃ τὴν καθιερωμένην στὸν Κύριον κεφαλὴν αὐτοῦ πλησίον εἰς τὰς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θα θέσῃ τὰς τρίχας στὸ πῦρ τοῦ θυσιαστήριου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, στὸ ὁποῖον προσεφέρθη ἡ εἰρηνικὴ θυσία.
- Ar. 6,19 καὶ λήφεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἓνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἓν καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ἠγμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ·
- Ar. 6,19 Ὁ ἱερεὺς θα πάρῃ ἀπὸ τὸν κριὸν τὴν πλάτην, ἀφοῦ πρώτα τὴν βράσῃ, ἓνα ἄζυμον ἄρτον ἀπὸ τὸ κἀνίστρον, μίαν λαγάναν ἄζυμον καὶ θα θέσῃ αὐτὰ εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ἔχοντος τὸ τάξιμον μετὰ τὸ ξυρίσμα τῆς κεφαλῆς του.
- Ar. 6,20 καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπιθέμα ἔναντι Κυρίου, ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνοῦ τοῦ ἐπιθέματος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος, καὶ μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ἠγμένονος οἶνον.
- Ar. 6,20 Θα προσφέρῃ αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὡς θυσίαν αφιερωμένην στὸν Κύριον, ὡς θυσίαν “ἐπιθέματος”. Αὐτὴ ἡ προσφορά θα εἶναι ἀγία, προωρισμένη δια τὸν ἱερέα μαζί με τὸ στήθος τὸ ὁποῖον προσεφέρθη ὡς θυσία ἐπίσης ἐπιθέματος καὶ με τὸ πόδι ποῦ προσεφέρθη ὡς “ἀφαίρεμα”, δια ὑψώσεως, πρὸς τὸν Κύριον. Κατόπιν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ θα πῖῃ οἶνον αὐτός, ποῦ εἶχε κάμει τὸ τάξιμον.
- Ar. 6,21 οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὃς ἂν εὔξηται Κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὔρῃ ἢ χεῖρ αὐτοῦ, κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ἢν ἂν εὔξηται κατὰ νόμον ἀγνείας.
- Ar. 6,21 Αὐτός εἶναι ὁ νόμος τοῦ Ναζηραίου, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τάξιμο αφιερώσεώς του ἐπὶ τὴν διάστημα στὸν Κύριον καὶ ἡ υποχρέωσίς του να προσφέρῃ τὴν σχετικὴν θυσίαν δια τὴν καθιέρωσίν του πρὸς τὸν Κύριον, ἐκτὸς φυσικὰ ἄλλης τινὸς αυτοπροαιρέτου καὶ κατὰ τὴν οικονομικὴν του δυνατότητα προσφοράς.
- Ar. 6,22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Ar. 6,22 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Ar. 6,23 λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων· οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς·
- Ar. 6,23 “ὠμίλησε στὸν Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς του, τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπέ, ὅτι κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον θα εὐλογήτε τοὺς Ἰσραηλίτας λέγοντες πρὸς αὐτούς·
- Ar. 6,24 εὐλογήσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε·
- Ar. 6,24 Εἶθε να σε εὐλογήσῃ καὶ να σε διαφυλάξῃ ὁ Κύριος !
- Ar. 6,25 ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεήσαι σε·
- Ar. 6,25 Εἶθε να φανέρωσῃ εἰς σε τὸ πρόσωπόν του καὶ να σε ἐλεήσῃ.
- Ar. 6,26 ἐπάροι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ δώῃ σοι εἰρήνην.
- Ar. 6,26 Εἶθε να στρέψῃ εὐμενὲς καὶ στοργικὸν τὸ πρόσωπόν του ὁ Κύριος πρὸς σε καὶ να σου δώσῃ εἰρήνην !
- Ar. 6,27 καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογήσω αὐτούς.
- Ar. 6,27 Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον θα θέσουν οἱ ἱερεῖς τὸ ὄνομά μου εἰς τὰς εὐλογίας τῶν πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας. Εγὼ δε ὁ Κύριος θα εὐλογήσω αὐτούς”.

ΑΡΙΘΜΟΙ 7

- Ar. 7,1 Καὶ ἐγένετο ἡ ἡμέρα συνετέλεσε Μωυσῆς, ὥστε ἀναστήσαι τὴν σκηνὴν καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ ἡγίασεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτὰ,
- Ar. 7,1 Ὅταν ἐφθάσεν ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐπεράτωσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν κατασκευὴν τῆς Σκηνῆς καὶ ἦτο ἐτοιμὴ αὐτή, ὥστε να τὴν στήσῃ, τὴν ἐχρίσε με ἔλαιον, τὴν ἡγίασε καὶ τὴν καθιέρωσεν στὸν Θεόν με ὅλα τὰ σκεῦη τῆς, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ θυσιαστήριον με ὅλα τὰ σκεῦη του. Τα ἐχρίσεν ὅλα αὐτὰ με ἔλαιον, τα ἡγίασε καὶ τα αφιέρωσεν στὸν Θεόν.
- Ar. 7,2 καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν, οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς,

- Αρ. 7,2 Τότε οι άρχοντες του Ισραήλ, οι δώδεκα αρχηγοί των πατριαρχικών οικογενειών, οι άρχοντες των φυλών, οι οποίοι είχαν λάβει μέρος, ως βοηθοί του Μωϋσέως, εις την απογραφήν των Ισραηλιτών,
- Αρ. 7,3 και ήνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, ἕξ ἀμάξας λαμπηνικάς καὶ δώδεκα βόας, ἄμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων, καὶ μόσχον παρὰ ἐκάστου, καὶ προσήγαγον ἔναντιὸν τῆς σκηνῆς.
- Αρ. 7,3 προσέφεραν ὡς δῶρα αὐτῶν πρὸς τὸν Κύριον ἕξ κλειστάς ἀμάξας καὶ δώδεκα βόδια, ἀνά δύο ἀρχοντες μίαν ἄμαξαν, καὶ ἕκαστος ἀρχὼν ἀνά ἓνα μόσχον. Τα προσέφεραν ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 7,4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 7,4 Εἶπε δε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν·
- Αρ. 7,5 λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονταί πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν.
- Αρ. 7,5 “Παρε ἀπὸ αὐτοῦ τα δῶρα, δια να χρησιμοποιηθῶν αὐτὰ εἰς τα υπηρετικὰ τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου ἔργα. Θα μοιράσης τα δῶρα αὐτὰ στους Λευίτας, ἀναλόγως τῆς υπηρεσίας τὴν ὁποίαν αὐτοὶ προσφέρουν”.
- Αρ. 7,6 καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις·
- Αρ. 7,6 Επῆρεν ὁ Μωϋσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τὰ βόδια καὶ ἔδωκεν αὐτὰ στους Λευίτας.
- Αρ. 7,7 καὶ τὰς δύο ἀμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν
- Αρ. 7,7 Τὰς δύο ἀμάξας καὶ τὰ τέσσαρα βόδια ἔδωκεν στους υἱοὺς τοῦ Γεδσὼν, δια να χρησιμοποιηθῶν εἰς τὰς πρὸς τὴν Σκηνὴν υπηρεσίας των.
- Αρ. 7,8 καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.
- Αρ. 7,8 Τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ τὰ ὀκτὼ ὑπολειπόμενα βόδια ἔδωκεν στους υἱοὺς τοῦ Μεραρί δια τὰς υπηρεσίας αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἰθάμαρ, υἱοῦ τοῦ ἀρχιερέως Ααρὼν.
- Αρ. 7,9 καὶ τοῖς υἱοῖς Καάθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν· ἐπ' ὧμων ἀροῦσιν.
- Αρ. 7,9 Εἰς δε τοὺς υἱοὺς τοῦ Καάθ δεν ἔδωκεν ἀμάξας, διότι αὐτοὶ εἶχον ὡς υπηρεσίαν των να μεταφέρουν τα ἅγια ἀντικείμενα. Αὐτὰ ἔπρεπε να τα φέρουν στους ὠμούς των.
- Αρ. 7,10 καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρισεν αὐτὸ, καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου.
- Αρ. 7,10 Ὅταν ἐτελοῦντο τα ἐγκαίνια τοῦ θυσιαστηρίου των ὀλοκαυτωμάτων, τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἱερεῖς ἔχρισαν καὶ καθιέρωσαν αὐτὸ, οἱ ἄρχοντες προσέφεραν τα δῶρα των ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου των ὀλοκαυτωμάτων.
- Αρ. 7,11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἄρχων εἶς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσι τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου.
- Αρ. 7,11 Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἕνας ἀρχὼν ἐκάστην ἡμέραν θα προσφέρῃ τα δῶρα του κατὰ τα ἐγκαίνια τοῦ θυσιαστηρίου των ὀλοκαυτωμάτων”.
- Αρ. 7,12 Καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα.
- Αρ. 7,12 Τὴν πρώτην ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ὁ Ναασσὼν, υἱὸς τοῦ Αμιναδάβ, ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα.
- Αρ. 7,13 καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Αρ. 7,13 Αὐτὸς προσέφερεν ὡς δῶρον του ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων (δηλ. 1466 γραμμάρ.), μίαν ἀργυρᾶν φιάλην ἑβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον που χρησιμοποιεῖται στον ναὸν. Καὶ τα δύο αὐτὰ ἦσαν πλήρη ἀπὸ σημιγδάλι ζυμωμένον με λάδι πρὸς θυσίαν.
- Αρ. 7,14 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Αρ. 7,14 Προσέφερεν ἐπίσης μίαν λιβανοθήκην χρυσὴν βάρους δέκα σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,15 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Αρ. 7,15 ἓνα μόσχον ἀπὸ τα βόδια, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνόν ἐνὸς ἔτους ὡς θυσίαν ὀλοκαυτώματος,
- Αρ. 7,16 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Αρ. 7,16 ἓνα τράγον ἀπὸ τὴν ἀγέλην των αἰγῶν πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,17 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο δῶρον Ναασσὼν υἱοῦ Ἀμιναδάβ.
- Αρ. 7,17 Δια δε τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους, πέντε ἀμνάδας ἐνὸς ἔτους. Αὐτὴ ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Ναασσὼν υἱοῦ τοῦ Αμιναδάβ.
- Αρ. 7,18 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθαναήλ υἱὸς Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ.
- Αρ. 7,18 Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ὁ Ναθαναήλ υἱὸς τοῦ Σωγάρ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ.
- Αρ. 7,19 καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλην μίαν

ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·

- Ap. 7,19 Το δῶρον, που προσέφερεν, ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μίαν ἀργυρᾶν φιάλην ἑβδομήκοντα σίκλων, (ἀμφότερα βάρους δύο κιλῶν, καὶ 100 περίπου γραμμαρίων), σύμφωνα με τὸν σίκλον τοῦ ναοῦ, καὶ τὰ δύο γεμάτα ἀπὸ σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' ἀναίμακτον θυσίαν.
- Ap. 7,20 θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Ap. 7,20 Προσέφερεν ἀκόμη μίαν λιβανοθήκη μίαν δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Ap. 7,21 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Ap. 7,21 ἓνα μόσχον, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἐνός ἐτους εἰς ὀλοκαύτωσιν,
- Ap. 7,22 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Ap. 7,22 ἓνα τράγον ἀπὸ τὰ γίδια δια θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Ap. 7,23 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναήλ υἱοῦ Σωγάρ.
- Ap. 7,23 Δια δε τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνός ἐτους. Αὐτὴ ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Ναθαναήλ, υἱοῦ τοῦ Σωγάρ.
- Ap. 7,24 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Ζαβουλῶν Ἐλιάβ υἱὸς Χαιλῶν.
- Ap. 7,24 Κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ ο ἀρχων τῆς φυλῆς Ζαβουλῶν ὁ Ελιάβ, υἱὸς τοῦ Χαιλῶν.
- Ap. 7,25 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Ap. 7,25 Προσέφερεν ὡς δῶρον τοῦ ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μίαν ἀργυρᾶν φιάλην ἑβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον που χρησιμοποιεῖται στο ἱερόν καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, δι' ἀναίμακτον θυσίαν,
- Ap. 7,26 θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·
- Ap. 7,26 μίαν λιβανοθήκη βάρους δέκα χρυσῶν σίκλων, γεμάτην θυμίαμα,
- Ap. 7,27 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Ap. 7,27 ἓνα μόσχον ἀπὸ τὰ βόδια, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἐνός ἐτους δια τὴν θυσίαν τοῦ ὀλοκαυτώματος,
- Ap. 7,28 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Ap. 7,28 ἓνα τράγον πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Ap. 7,29 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε, τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλιάβ υἱοῦ Χαιλῶν.
- Ap. 7,29 Δια δε τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνός ἐτους ἐκάστην. Αὐτὴ ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Ελιάβ υἱοῦ τοῦ Χαιλῶν.
- Ap. 7,30 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Ῥουβὴν Ἐλισοῦρ υἱὸς Σεδιούρ.
- Ap. 7,30 Κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ ο Ελισοῦρ, υἱὸς τοῦ Σεδιούρ, ὁ ἀρχων τῆς φυλῆς Ρουβὴν.
- Ap. 7,31 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
- Ap. 7,31 Το δῶρον τοῦ ἦτο πινάκιον ἀργυροῦν, βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μίαν φιάλην ἀργυρᾶν βάρους ἑβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' ἀναίμακτον θυσίαν
- Ap. 7,32 θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος.
- Ap. 7,32 μίαν λιβανοθήκη δέκα χρυσῶν σίκλων, γεμάτη θυμίαμα,
- Ap. 7,33 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Ap. 7,33 ἓνα μοσχάρι, ἓνας κριός, ἓνας ἀμνός ἐνός ἐτους πρὸς ὀλοκαύτωσιν,
- Ap. 7,34 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
- Ap. 7,34 ἓνας τράγος πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Ap. 7,35 καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε, τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισοῦρ υἱοῦ Σεδιούρ.
- Ap. 7,35 Δια δε τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνός ἐτους ἐκάστην. Αὐτὴ ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Ελισοῦρ, υἱοῦ τοῦ Σεδιούρ.
- Ap. 7,36 τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Συμεῶν Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί.
- Ap. 7,36 Κατὰ δε τὴν πέμπτην ἡμέραν ὁ Σαλαμιήλ, υἱὸς τοῦ Σουρισαδαί, ὁ ἀρχων τῆς φυλῆς Συμεῶν, προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ.
- Ap. 7,37 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ

εις θυσίαν·

- Αρ. 7,37 Το δῶρον του ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρά φιάλη βάρους εβδομήκοντά σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' ἀναιμακτον θυσίαν.
- Αρ. 7,38 **Θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·**
- Αρ. 7,38 Προσέφερον ἐπίσης μίαν λιβανοθήκην βάρους δέκα χρυσῶν σίκλων, γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,39 **μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·**
- Αρ. 7,39 ἓνα μόσχον, ἓνα κριόν, καὶ ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους δι' ὀλοκάρπωσιν,
- Αρ. 7,40 **καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·**
- Αρ. 7,40 ἓνα τράγον δια θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,41 **καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιήλ υἱοῦ Σουρισαδαί.**
- Αρ. 7,41 Δια δε τὴν εἰρηνικὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνὸς ἔτους ἐκάστην. Αὕτη ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Σαλαμιήλ, υἱοῦ τοῦ Σουρισαδαί.
- Αρ. 7,42 **τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτη ἄρχων τῶν υἰῶν Γάδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ῥαγουήλ.**
- Αρ. 7,42 Κατὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Γαδ, ὁ Ἐλισάφ υἱὸς τοῦ Ραγουήλ προσέφερε τὸ δῶρον του.
- Αρ. 7,43 **τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·**
- Αρ. 7,43 Το δῶρον αὐτοῦ ἦτο ἓνα πινάκιον ἀργυροῦν βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία φιάλη ἀργυρά βάρους εβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον τοῦ ναοῦ, καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι πρὸς θυσίαν.
- Αρ. 7,44 **Θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·**
- Αρ. 7,44 Προσέφερον ἀκόμη μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,45 **μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·**
- Αρ. 7,45 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνὸς ἔτους δι' ὀλοκαύτωμα,
- Αρ. 7,46 **καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·**
- Αρ. 7,46 ἓνα τράγον πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,47 **καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισάφ υἱοῦ Ῥαγουήλ.**
- Αρ. 7,47 Δια δε τὴν εἰρηνικὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνὸς ἔτους ἐκάστην. Αὕτη ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Ἐλισάφ, υἱοῦ τοῦ Ραγουήλ.
- Αρ. 7,48 **τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Ἐφραὶμ Ἐλισαμὰ υἱὸς Ἐμιοῦδ.**
- Αρ. 7,48 Κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν προσέφερε τὸ δῶρον του ὁ Ἐλισαμὰ, υἱὸς τοῦ Ἐμιοῦδ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ.
- Αρ. 7,49 **τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·**
- Αρ. 7,49 Το δῶρον του ἦτο ἓνα πινάκιον ἀργυροῦν βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία φιάλη ἀργυρά βάρους εβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, πρὸς θυσίαν.
- Αρ. 7,50 **Θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·**
- Αρ. 7,50 Προσέφερον ἀκόμη μίαν λιβανοθήκην βάρους δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
- Αρ. 7,51 **μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·**
- Αρ. 7,51 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους δι' ὀλοκαύτωμα,
- Αρ. 7,52 **καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·**
- Αρ. 7,52 ἓνα τράγον δια θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Αρ. 7,53 **καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμὰ υἱοῦ Ἐμιοῦδ.**
- Αρ. 7,53 Δια δε τὴν εἰρηνικὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνὸς ἔτους ἐκάστην. Αὕτη ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Ἐλισαμὰ, υἱοῦ τοῦ Ἐμιοῦδ.
- Αρ. 7,54 **τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Μανασσῆ Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασσοῦρ.**
- Αρ. 7,54 Κατὰ τὴν ὄγδοην ἡμέραν προσέφερε τὸ δῶρον του ὁ Γαμαλιήλ, υἱὸς τοῦ Φαδασσοῦρ, ἄρχων τῆς φυλῆς Μανασσῆ.
- Αρ. 7,55 **τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·**

- Αρ. 7,55 Το δῶρον αὐτοῦ ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρά φιάλη βάρους ἐβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν χρησιμοποιοῦμενον στὸν ναόν, καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι πρὸς ἀναίμακτον θυσίαν.
- Αρ. 7,56 **Θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·**
Αρ. 7,56 Προσέφερον ἀκόμη μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων, γεμάτην θυμίαμα,
Αρ. 7,57 **μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·**
Αρ. 7,57 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους δια τὴν θυσίαν τοῦ ὀλοκαυτώματος,
Αρ. 7,58 **καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·**
Αρ. 7,58 καὶ ἓνα τράγον δια τὴν θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
Αρ. 7,59 **καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλιήλ υἱοῦ Φαδασσοῦρ.**
- Αρ. 7,59 Δια δε τὴν εἰρηνικὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε πρὸς θυσίαν δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνὸς ἔτους. Αὐτὸ ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Γαμαλιήλ, υἱοῦ τοῦ Φαδασσοῦρ.
- Αρ. 7,60 **τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Βενιαμὶν Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί.**
Αρ. 7,60 Κατὰ τὴν ἐνάτην ἡμέραν προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ ο Αβιδάν, υἱὸς τοῦ Γαδεωνί, ἀρχὸν τῆς φυλῆς Βενιαμίν.
Αρ. 7,61 **τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·**
- Αρ. 7,61 Το δῶρον αὐτοῦ ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρά φιάλη βάρους ἐβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον τὸν χρησιμοποιοῦμενον στὸ ἱερόν, καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι πρὸς θυσίαν.
- Αρ. 7,62 **Θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·**
Αρ. 7,62 Προσέφερον ἐπίσης μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
Αρ. 7,63 **μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·**
Αρ. 7,63 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους δια θυσίαν ὀλοκαυτώματος,
Αρ. 7,64 **καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·**
Αρ. 7,64 ἓνα τράγον δια θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
Αρ. 7,65 **καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν υἱοῦ Γαδεωνί.**
- Αρ. 7,65 Δια δε τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνὸς ἔτους ἐκάστην. Αὕτῃ ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Αβιδάν, υἱοῦ τοῦ Γαδεωνί.
- Αρ. 7,66 **τῇ ἡμέρῃ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Δὰν Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί.**
Αρ. 7,66 Κατὰ τὴν δεκάτην ἡμέραν προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ ο Αχιέζερ υἱὸς τοῦ Αμισαδαί, ὁ ἀρχὸν τῆς φυλῆς Δαν.
Αρ. 7,67 **τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·**
- Αρ. 7,67 Το δῶρον τοῦ ἦτο ἓνα πινάκιον ἀργυροῦν βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία φιάλη ἀργυρά βάρους ἐβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τὸν σίκλον τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὰ δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, δι' ἀναίμακτον θυσίαν.
- Αρ. 7,68 **Θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·**
Αρ. 7,68 Προσέφερον ἐπίσης μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
Αρ. 7,69 **μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·**
Αρ. 7,69 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἐνὸς ἔτους εἰς ὀλοκαύτωσιν
Αρ. 7,70 **καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·**
Αρ. 7,70 καὶ ἓνα τράγον πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
Αρ. 7,71 **καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμισαδαί.**
- Αρ. 7,71 Δια δε τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους καὶ πέντε ἀμνάδας ἐνὸς ἔτους ἐκάστην. Αὕτῃ ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Αχιέζερ, υἱοῦ τοῦ Αμισαδαί.
- Αρ. 7,72 **τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Ἀσήρ, Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν.**
Αρ. 7,72 Κατὰ δε τὴν ἐνδεκάτην ἡμέραν προσέφερε τὸ δῶρον τοῦ ο Φαγεήλ υἱὸς τοῦ Εχράν, ἀρχὸν τῆς φυλῆς Ασήρ.
Αρ. 7,73 **τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν, ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·**
- Αρ. 7,73 Το δῶρον τοῦ ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἑκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρά φιάλη βάρους

εβδομήκοντα σίκλων, σύμφωνα με τον σίκλον του ιερού, και τα δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δια θυσίαν.

- Αρ. 7,74 **Θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος·**
Αρ. 7,74 Προσέφευρην ἀκόμη μία λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
Αρ. 7,75 **μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα·**
Αρ. 7,75 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἓνα ἀμνὸν ἐνός ἔτους δια την θυσίαν του ολοκαυτώματος,
Αρ. 7,76 **καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας·**
Αρ. 7,76 και ἓνα τράγον δια την θυσίαν περὶ ἀμαρτίας.
Αρ. 7,77 **καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Φαγεὴλ υἱοῦ Ἐχράν.**
Αρ. 7,77 Δια δε την ειρηνικήν θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους και πέντε ἀμνάδας ἐνός ἔτους ἐκάστην. Αυτή ἦτο η προσφορά του Φαγεὴλ, υἱοῦ του Εχράν.
Αρ. 7,78 **τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.**
Αρ. 7,78 Κατὰ την δωδεκάτην ἡμέραν προσέφερε το δῶρον του ο Αχιρὲ, υἱὸς του Αινάν, ἀρχων της φυλῆς Νεφθαλίμ.
Αρ. 7,79 **τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·**
Αρ. 7,79 Το δῶρον του ἦτο ἓνα ἀργυροῦν πινάκιον βάρους ἐκατὸν τριάκοντα σίκλων, μία ἀργυρὰ φιάλη βάρους εβδομήκοντα σίκλων, κατὰ τον ιερόν σίκλον, και τα δύο γεμάτα σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' ἀναίμακτον θυσίαν.
Αρ. 7,80 **Θυῖσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος.**
Αρ. 7,80 Προσέφευρην ἐπίσης μίαν λιβανοθήκην δέκα χρυσῶν σίκλων γεμάτην θυμίαμα,
Αρ. 7,81 **μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα.**
Αρ. 7,81 ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἀμνὸν ἐνός ἔτους δια την θυσίαν του ολοκαυτώματος,
Αρ. 7,82 **καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας·**
Αρ. 7,82 και ἓνα τράγον δια θυσίαν περὶ ἀμαρτίας.
Αρ. 7,83 **καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ υἱοῦ Αἰνάν.**
Αρ. 7,83 Δια δε την θυσίαν του σωτηρίου προσέφερε δύο δαμάλεις, πέντε κριοὺς, πέντε τράγους και πέντε ἀμνάδας ἐνός ἔτους ἐκάστην. Αυτή ἦτο η προσφορά του Αχιρὲ υἱοῦ του Αινάν.
Αρ. 7,84 **οὔτος ὁ ἐγκαϊνισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἧ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτὸ παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· τρυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι ἀργυραῖ δώδεκα, θυῖσκαι χρυσαῖ δώδεκα,**
Αρ. 7,84 Αυτὰ ἦσαν τα δῶρα τα προσφερθέντα ἀπὸ τους ἀρχοντας των Ἰσραηλιτῶν κατὰ τα ἐγκαίνια του θυσιαστηρίου, ὅταν αὐτὸ ἐχρίσθη με το ἅγιον ἐλαϊον· δώδεκα ἀργυρὰ πινάκια, δώδεκα ἀργυραῖ φιάλαι, δώδεκα χρυσαῖ λιβανοθήκαι.
Αρ. 7,85 **τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ τρυβλίον τὸ ἕν καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία, πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ·**
Αρ. 7,85 Το κάθε πινάκιον ἦτο βάρους ἐκατὸν τριάκοντα σίκλων, και η κάθε φιάλη εβδομήκοντα σίκλων. Ὀλος ο ἀργυρὸς των σκευῶν αὐτῶν ἦτο βάρους δύο χιλιάδων τετρακοσίων σίκλων (25 περίπου κιλά), σύμφωνα με τον σίκλον τον χρησιμοποιούμενον στο ιερόν.
Αρ. 7,86 **θυῖσκαι χρυσαῖ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος· πᾶν τὸ χρυσιὸν τῶν θυῖσκῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ.**
Αρ. 7,86 Ἦσαν ἀκόμη δώδεκα χρυσαῖ λιβανοθήκαι, πλήρεις ἀπὸ θυμίαμα. Ὀλον δε το βάρος του χρυσοῦ των λιβανοθηκῶν ἦτο ἐκατὸν εἴκοσι χρυσοῖ σίκλοι (ἓνα κιλό και 440 γραμ.).
Αρ. 7,87 **πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς ὀλοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἕξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἀμαρτίας.**
Αρ. 7,87 Ὅλα τα προς ολοκαύτωσιν ζῶα ἦσαν δώδεκα μοσχάρια, δώδεκα κριοι, δώδεκα ἀμνοὶ ἐνός ἔτους, αὐτὰ μαζὴ με τας ἀναιμάκτους θυσίας και τας σπονδὰς του οἴνου, και δώδεκα τράγοι περὶ ἀμαρτίας.
Αρ. 7,88 **πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εἰκοσιτέσσαρες, κριοὶ ἐξήκοντα, τράγοι ἐξήκοντα ἐνιαύσιοι, ἀμνάδες ἐξήκοντα ἐνιαύσιοι ἄμωμοι. αὕτη ἡ ἐγκαίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου, μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸ χρῖσαι αὐτόν,**
Αρ. 7,88 Ὅλαι αἱ ἀγελάδες δια την θυσίαν σωτηρίου ἦσαν εἴκοσι τέσσαρες δαμάλεις, ἐπίσης ἐξήκοντα κριοι, ἐξήκοντα τράγοι ἐνός ἔτους ἕκαστος, ἐξήκοντα ἀμνάδες ἐνός ἔτους ἐκάστη, ὅλα υγιῆ και ἀρτιμελῆ. Αυταὶ ἦσαν αἱ προσφοραὶ εἰς τα ἐγκαίνια του θυσιαστηρίου, μετὰ την χρίσιν του Ααρῶν, του οποιου αἱ χεῖρες ἐξηγιασθησαν και κατέστησαν ικαναὶ εἰς προσφορὰν.
Αρ. 7,89 **ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυσοῦν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλήσαι αὐτῷ καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου**

λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβὶμ, καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν.

Αρ. 7,89 Όταν ο Μωϋσῆς εισήλθεν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, δια να ομιλήσῃ πρὸς τὸν Θεόν, ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐλάλει πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, που εὐρίσκεται ἐπάνω εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀπὸ τὸν χώρον μεταξύ τῶν δύο Χερουβὶμ. Ἀπὸ ἐκεῖ ὠμίλει πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός.

ΑΡΙΘΜΟΙ 8

- Αρ. 8,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Αρ. 8,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
Αρ. 8,2 λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ὅταν ἐπιτιθῆς τοὺς λύχνους, ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἐπτὰ λύχνοι.
Αρ. 8,2 “ὠμίλησε πρὸς τὸν Ααρὼν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὅταν θὰ τοποθετῆς τοὺς λύχνους ἐπάνω εἰς τὴν λυχνίαν, θὰ φωτίζουσιν καὶ οἱ ἐπτὰ λύχνοι τὸ εμπρὸς μέρος τῆς λυχνίας”.
- Αρ. 8,3 καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρὼν· ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
Αρ. 8,3 Ἐποὶ ἐκάμεν ὁ Ααρὼν· ἦναψε ἀπὸ τὸ ἐνα μέρος τοὺς λύχνους να φωτίζουσιν τὸ πρόσθιον αὐτῆς τμήμα (καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐθήκεν ὀπίσθεν ἐκάστου λύχνου ἀδιαπέραστον ὀπὸ τὸ φῶς κάλυμμα), ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος.
- Αρ. 8,4 καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας· στερεὰ χρυσοῦ, ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς, στερεὰ ὄλη· κατὰ τὸ εἶδος, ὃ ἔδειξε Κύριος τῷ Μωυσῆ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν.
Αρ. 8,4 Ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας ἦτο αὕτη· Ὀλόκληρος ἡ λυχνία ἦτο χρυσοῦ καὶ συμπλεγῆς ὄλη ἀπὸ τὸ στέλεχος αὐτῆς μέχρι τῶν κρίνων τῆς, σύμφωνα με τὸν τύπον τὸν ὁποῖον ἔδειξε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν στο ὄρος Σινά· ἐποὶ κατεσκεύασεν ὁ Μωϋσῆς τὴν λυχνίαν.
- Αρ. 8,5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Αρ. 8,5 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
Αρ. 8,6 λάβε τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς.
Αρ. 8,6 “πάρε τοὺς Λευίτας ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἀγνισε αὐτούς, δια να γίνουσιν ἄξιοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν τῶν καθηκόντων.
- Αρ. 8,7 καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμόν αὐτῶν· περιβράνεις αὐτούς ὕδωρ ἀγνισμοῦ, καὶ ἐπελεύσεται ξυρόν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνούσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.
Αρ. 8,7 Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ κάμῃς τὸν ἀγνισμόν τῶν· θὰ ραντίσῃς αὐτούς με τὸ ἡγιασμένον ὕδωρ, θὰ ξυρισθοῦν εἰς ὀλόκληρον τὸ σῶμα τῶν, θὰ πλύνουσιν τὰ ἐνδύματά τῶν καὶ ἐποὶ θὰ εἶναι καθαροὶ.
- Αρ. 8,8 καὶ λήφονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου θυσίαν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ, καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψη περι ἀμαρτίας.
Αρ. 8,8 Ἐθὰ πάρουσιν κατόπιν ἓνα μοσχάρι ἀπὸ τὰ βόδια με τὴν ἀνάλογον προσφορὴν πρὸς ἀναίμακτον θυσίαν σημιγδαλιῦ ζυμωμένου με λάδι, θὰ πάρουσιν ἐπίσης ἀπὸ τὰ βόδια ἓνα ἄλλο μοσχάρι ἐνὸς ἐτους πρὸς θυσίαν περι ἀμαρτίας.
- Αρ. 8,9 καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ
Αρ. 8,9 Ἐθὰ ὀδηγήσῃς τοὺς Λευίτας ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, ὅπου καὶ θὰ συγκεντρώσῃς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας.
- Αρ. 8,10 καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας,
Αρ. 8,10 Ἐθὰ ὀδηγήσῃς τοὺς Λευίτας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ οἱ Ἰσραηλίται θὰ θέσουσιν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω στοὺς Λευίτας.
Αρ. 8,11 καὶ ἀφορεῖ Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου.
Αρ. 8,11 Ὁ Ααρὼν θὰ ξεχωρίσῃ τότε αὐτούς καὶ θὰ τοὺς ἀφιερῶσῃ ὡς δῶρον τῶν Ἰσραηλιτῶν πρὸς τὸν Κύριον, δια να εἶναι στο ἐξῆς οἱ ὑπηρετῆται τοῦ ἱεροῦ, ὥστε να ἐργάζωνται τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 8,12 οἱ δὲ Λευίται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων, καὶ ποιήσεις τὸν ἓνα περι ἀμαρτίας καὶ τὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περι αὐτῶν.
Αρ. 8,12 Ὁι δε Λευίται θὰ θέσουσιν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν δύο μόσχων, καὶ θὰ θυσιάσῃς τὸν ἓνα μόσχον περι ἀμαρτίας, τὸν δε ἄλλον ὡς ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον, δια να ἐξιλεωθοῦν αἱ ἀμαρτίαι τῶν Λευιτῶν.
- Αρ. 8,13 καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι Κυρίου καὶ ἔναντι Ἀαρὼν καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀποδώσεις αὐτοῦ ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου·
Αρ. 8,13 Ἐθὰ τοποθετήσῃς τοὺς Λευίτας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον τοῦ Ααρὼν καὶ τῶν υἱῶν τοῦ, καὶ θὰ προσφέρῃς

αυτούς ως δώρον προς τον Κυριον.

- Ar. 8,14 και διαστελείς τούς Λευίτας εκ μέσου υιών Ἰσραήλ, καὶ ἔσονται ἐμοί.
Ar. 8,14 Θα ξεχωρίσης τούς Λευίτας εκ μέσου των άλλων Ἰσραηλιτών, θα τους αφιερώσης και ἔτσι θα ανήκουν εις ἐμέ.
Ar. 8,15 και μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ Λευίται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ καθαριεῖς αὐτούς καὶ ἀποδώσεις αὐτούς ἔναντι Κυρίου·
Ar. 8,15 Επειτα ἀπὸ αὐτὰ θα εἰσέλθουν οἱ Λευῖται εις την Σκηνὴ του Μαρτυρίου, δια να υπηρετοῦν εις αὐτήν. Θα καθαρίσης λοιπὸν αὐτούς και θα τους προσφέρης ως δώρον στον Κυριον,
Ar. 8,16 ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ μέσου υιών Ἰσραήλ· ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υιών Ἰσραήλ εἴληφα αὐτούς ἐμοί.
Ar. 8,16 διότι αὐτοὶ οἱ Λευῖται ἔχουν δοθῆ εις ἐμέ ως δώρον εκ μέρους των Ἰσραηλιτών και εἶναι ἰδικοί μου. Τους ἔλαβα δια τον εαυτὸν μου ἀντὶ των πρωτογεννῆτων, των πρωτοτόκων ἀπὸ τους υἱούς των Ἰσραηλιτών.
Ar. 8,17 ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους· ἢ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἡγίασα αὐτούς ἐμοὶ
Ar. 8,17 Διότι εις ἐμέ ἀνήκει κάθε πρωτότοκον ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους. Διότι, ὅταν ἐγὼ εθανάτωσα ὅλα τα πρωτότοκα των Αἰγυπτίων, ἐξεχώρισα και ἀφῆρῶσα εις ἐμέ τα πρωτότοκα των Ἰσραηλιτών
Ar. 8,18 καὶ ἔλαβον τούς Λευίτας ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ.
Ar. 8,18 και ελαβά τους Λευίτας ἀντὶ των πρωτοτόκων μεταξύ των υἱών του Ἰσραήλ.
Ar. 8,19 καὶ ἀπέδωκα τούς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υιών Ἰσραήλ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υιών Ἰσραήλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υιών Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια.
Ar. 8,19 Αὐτούς τους Λευίτας ἔδωκα ως δώρον στον Ααρὼν και τους υἱούς του μεταξύ ὄλων των Ἰσραηλιτών, δια να ἐργάζονται εις την Σκηνὴν του Μαρτυρίου τα ἔργα των Ἰσραηλιτών και να προσφέρουν δι' αὐτούς τας ἐξιλαστήριους θυσίας. Κανεὶς ἄλλος ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας δεν θα πλησιάσῃ εις τα ἅγια”.
Ar. 8,20 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ υιών Ἰσραήλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆι περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
Ar. 8,20 Ο Μωϋσῆς, ο Ααρὼν και ὅλος ο λαὸς των Ἰσραηλιτών ἔκαμαν στους Λευίτας, ὅπως ἔδωσεν ἐντολὴν ο Κυριος στον Μωϋσῆν. Ἐτσι ἔκαμαν.
Ar. 8,21 καὶ ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια, καὶ ἀπέδωκεν αὐτούς Ἀαρὼν ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ἀαρὼν ἀφαγνίσασθαι αὐτούς.
Ar. 8,21 Οἱ Λευῖται ἡγνίσθησαν και ἐπλυναν τα ἐνδύματά των. Ο Ααρὼν ἔδωκεν αὐτούς, ως δώρον, προς τον Κυριον, και ἔκαμε τας ἐξιλαστικὰς δι' αὐτούς και δια τον ἐξαγνισμόν των θυσίας.
Ar. 8,22 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρὼν καὶ ἔναντι τῶν υιών αὐτοῦ· καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆι περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς.
Ar. 8,22 Μετὰ ταῦτα οἱ Λευῖται εἰσῆλθον εις την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, δια να προσφέρουν τας υπηρεσίας των ἐνώπιον του Ααρὼν και ἐνώπιον των υἱών του. Ὅπως διέταξεν ο Κυριος τον Μωϋσῆν δια τους Λευίτας, ἔτσι ἔκαμαν δι' αὐτούς.
Ar. 8,23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Ar. 8,23 Ὡμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
Ar. 8,24 τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου·
Ar. 8,24 “αὐτὴ ἡ ἐντολὴ μου θα ἰσχύη δια τους Λευίτας· θα εἰσέρχονται και θα υπηρετοῦν εις την Σκηνὴν του Μαρτυρίου ἀπὸ ἡλικίας εἰκοσι πέντε ἐτῶν και ἄνω.
Ar. 8,25 καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργᾶται ἔτι.
Ar. 8,25 Κατὰ δε το πεντηκοστὸν ἔτος θα ἀποχωροῦν αὐτοὶ εκ της υπηρεσίας των και δεν θα ἐργάζονται πλέον·
Ar. 8,26 καὶ λειτουργήσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς, ἔργα δὲ οὐκ ἐργᾶται. οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.
Ar. 8,26 μόνον δύνανται ο ἀπερχόμενος εκ της υπηρεσίας ἀδελφὸς Λευίτης να προσφερθῆ οικειοθελῶς, δια να φρουρῆ και βοηθῆ εις την Σκηνὴν του Μαρτυρίου. Δεν του ἐπιτρέπεται ὁμως να ἐκτελῆ υπηρεσίαν. Κατ' αὐτὸν τον τρόπον θα πράξῃς και θα κανονίσῃς σχετικῶς με τους Λευίτας και τας υπηρεσίας των”.

ΑΡΙΘΜΟΙ 9

- Ar. 9,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς

- Αιγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, λέγων·
Αρ. 9,1 Κατὰ τον πρώτον μῆνα του δευτέρου ἔτους ἀπὸ της ἐξόδου των Ἰσραηλιτῶν ἐκ της Αἰγύπτου ὠμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν εἰς την ἔρημον Σινὰ λέγων·
- Αρ. 9,2 εἶπον καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ·
Αρ. 9,2 “εἰπέ να τελέσουν οἱ Ἰσραηλίται το Πάσχα στον καθωρισμένον χρόνον, δηλαδὴ
Αρ. 9,3 τῆ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἐσπέραν ποιήσεις αὐτὸ κατὰ καιροῦς, κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό.
Αρ. 9,3 την ἐσπέραν της δεκάτης τετάρτης του πρώτου μηνὸς θα τελέσης το Πάσχα στον καθωριασμένον χρόνον σύμφωνα με τον νόμον και την ἐρμηνείαν του νόμου, που ἐγὼ σας ἔχω δώσει”.
- Αρ. 9,4 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα.
Αρ. 9,4 Ἐδωσεν ὁ Μωϋσῆς την ἐντολήν του Θεοῦ στους Ἰσραηλίτας να τελέσουν το Πάσχα.
Αρ. 9,5 ἐναρχομένου τῆ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινὰ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
Αρ. 9,5 Κατὰ την ἀρχὴν της δεκάτης τετάρτης ἡμέρας του πρώτου μηνὸς ἔκαμαν οἱ Ἰσραηλίται το Πάσχα εἰς την ἔρημον του Σινὰ, ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τον Μωϋσῆν.
- Αρ. 9,6 Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες, οἳ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
Αρ. 9,6 Παρουσιάσθησαν ὁμως ἐκεῖ μερικοὶ ἄνδρες νομικῶς ἀκάθαρτοι, διότι εἶχαν πλησιάσει ἀνθρώπον νεκρὸν, και οἱ ὁποῖοι, καθ' ὃ ο μολυσμένοι, δεν εἶχον το δικαίωμα να τελέσουν το Πάσχα κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην. Προσῆλθον λοιπὸν πρὸς τον Μωϋσῆν και τον Ααρὼν κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην
- Αρ. 9,7 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν· ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ δῶρον Κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ;
Αρ. 9,7 οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι και εἶπον πρὸς τον Μωϋσῆν· “ἡμεῖς εἴμεθα ἀκάθαρτοι, διότι ἐπλησιάσαμεν εἰς νεκρὸν ἀνθρώπον. Μηπως λοιπὸν θα ἀποκλεισθῶμεν ἀπὸ του να προσφέρωμεν πρὸς τον Κυριον κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν του Πάσχα τας θυσίας μας, ἡμεῖς μόνον ἐκ μέσου ὁλῶν των Ἰσραηλιτῶν;”
- Αρ. 9,8 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Μωυσῆς· στήτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται Κύριος περὶ ὑμῶν.
Αρ. 9,8 Ὁ Μωϋσῆς ἀπήντησε πρὸς αὐτούς· “σταθῆτε αὐτοῦ και ἐγὼ θα ἀκούσω, τι θα διατάξῃ ὁ Κύριος σχετικῶς με σας”.
- Αρ. 9,9 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Αρ. 9,9 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·
Αρ. 9,10 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· ἀνθρώπος ἀνθρώπος, ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν, ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα Κυρίῳ·
Αρ. 9,10 “ὠμίλησε και εἰπέ πρὸς τους Ἰσραηλίτας· Ἐὰν κανεῖς ἀπὸ σας ἢ ἀπὸ τους ἀπογόνους σας ἠθέλε γίνεαι ἀκάθαρτος ἐξ αἰτίας προσεγγίσεως του εἰς νεκρὸν ἢ ἠθέλεν ευρεθῆ μακρὰν κατὰ τον χρόνον της εορτῆς του Πάσχα, θα κάμῃ και αὐτὸς Πάσχα.
- Αρ. 9,11 ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ, τὸ πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ πικριδῶν φάγονται αὐτό,
Αρ. 9,11 Κατὰ την ἐσπέραν της δεκάτης τετάρτης ἡμέρας του δευτέρου μηνὸς θα εορτάσουν και αὐτοὶ το Πάσχα, θα φάγουν τον πασχάλιον ἀμνὸν με ἀζύμους ἄρτους και πικρὰ χόρτα.
- Αρ. 9,12 οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῖ, καὶ ὄστοῦν οὐ συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ· κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν αὐτό.
Αρ. 9,12 Ἀπὸ τον πασχαλινὸν ἀμνὸν δεν θα μείνῃ τίποτε δια την ἐπομένην ἡμέραν και κανένα ὀστοῦν αὐτοῦ δεν θα συντρίψουν. Οἱ Ἰσραηλίται οφείλουν να εορτάζουν το Πάσχα σύμφωνα με τον νόμον, που καθορίζει τα του εορτασμοῦ.
- Αρ. 9,13 καὶ ἀνθρώπος, ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ ἐν ὁδῷ μακρὰν οὐκ ἔστι καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον Κυρίῳ οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος,
Αρ. 9,13 Ὁ Ἰσραηλίτης ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι καθαρὸς και δεν ἐυρίσκειται μακρὰν εἰς ταξιδιον, ἀμελήσῃ δε να εορτάσῃ τα Πάσχα και δεν προσφέρῃ την καθωρισμένην θυσίαν, θα ἐξολοθρευθῆ αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος ἐκ μέσου του λαοῦ του· διότι δεν προσέφερε την θυσίαν του πρὸς τον Κυριον κατὰ ταν ὠρισμένον χρόνον και θα λάβῃ την πρέπουσαν τιμωρίαν δια την ἀμέλειάν του αὐτὴν.
- Αρ. 9,14 ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῆ ὑμῶν καὶ ποιῆσῃ τὸ πάσχα Κυρίῳ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσῃ αὐτό· νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.
Αρ. 9,14 Ἐὰν ἕνας ξένος προσέλθῃ εἰς την χώραν σας και ἐκφράσῃ την ἐπιθυμίαν να εορτάσῃ το Πάσχα του Κυρίου, θα το εορτάσῃ σύμφωνα με τον νόμον και την ἐρμηνείαν του νόμου, που ὀρίζουν, τον χρόνον και τον τρόπον του

εορτασμού. Ενας νόμος θα ισχύη δι' όλους ως προς την εορτήν του Πασχα, και δια τον ξένον, που ήλθεν από άλλην χώραν, και δια τον εντόπιον.

- Αρ. 9,15 Καί τῆ ἡμέρα, ἥ ἐστάθη ἡ σκηνή, ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ ἐσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρός ἕως πρωῆ.
- Αρ. 9,15 Τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐστήθη ἡ Σκηνή, ἐσκέπασεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνήν, τὸν οἶκον αὐτὸν τοῦ Μαρτυρίου. Ἡ νεφέλη ἀπὸ τὴν ἐσπέραν καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἕως το πρωῆ ἡ το ἐπάνω εἰς τὴν Σκηνήν ὡσάν εἶδος πυρός.
- Αρ. 9,16 οὕτως ἐγένετο διαπαντός· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας καὶ εἶδος πυρός τὴν νύκτα.
- Αρ. 9,16 Ἐτσι ἐγένετο πάντοτε· νεφέλη ἐκάλυπτε τὴν Σκηνήν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας καὶ εἶδος τι πυρός κατὰ τὰ διάστημα τῆς νύκτας.
- Αρ. 9,17 καὶ ἠνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπήραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
- Αρ. 9,17 Ὅταν δε ἀνυφώνετο καὶ ἀπεσύρετο ἡ νεφέλη ἀπὸ τὴν Σκηνήν, οἱ Ἰσραηλίται ἀνεχώρουν καὶ ἐστρατοπέδευαν στὸν τόπον, στὸν ὁποῖον θὰ ἐσταματούσεν ἡ νεφέλη.
- Αρ. 9,18 διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· πάσας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ·
- Αρ. 9,18 Διὰ τῆς προσταγῆς αὐτῆς τοῦ Κυρίου, τῆς στάσεως δηλαδὴ καὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς νεφέλης, ἔπρεπε οἱ Ἰσραηλίται νὰ στρατοπεδεύουν καὶ νὰ ἀναχωροῦν. Ὅλας τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας ἡ νεφέλη θὰ εὐρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ τὴν Σκηνήν ρίπτουσα τὴν σκιάν τῆς εἰς αὐτήν, θὰ στρατοπεδεύουν ἐκεῖ οἱ Ἰσραηλίται.
- Αρ. 9,19 καὶ ὅταν ἐφέλκεται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάζονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι.
- Αρ. 9,19 Ὅταν δηλαδὴ ἡ νεφέλη παραμένη πολλὰς ἡμέρας ἐπάνω ἀπὸ τὴν Σκηνήν, οἱ Ἰσραηλίται δὲν θὰ ἀναχωρήσουν, ἀλλὰ θὰ τηρήσουν τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ παραμείνουν ἐκεῖ στρατοπεδευμένοι.
- Αρ. 9,20 καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζη ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβалоῦσι, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι·
- Αρ. 9,20 Το αὐτὸ θὰ γίνεταὶ καὶ ὅταν ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας σκεπάζη ἡ νεφέλη τὴν Σκηνήν. Οἱ Ἰσραηλίται πάντοτε θὰ στρατοπεδεύουν κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, που δίδεται με τὸ σημεῖον τῆς νεφέλης, καὶ κατόπιν ἐντολῆς Κυρίου πάλιν θὰ ἀναχωροῦν.
- Αρ. 9,21 καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἐσπέρας ἕως πρωῆ καὶ ἀναβῆ ἡ νεφέλη τὸ πρωῆ, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ νυκτός·
- Αρ. 9,21 Ὅταν ἡ νεφέλη σκεπάζη τὴν Σκηνήν ἀπὸ το βράδυ ἕως το πρωῆ, το δε πρωῆ ἀποσυρθῆ, οἱ Ἰσραηλίται θὰ ἀναχωρήσουν κατὰ τὴν ἡμέραν ἢ κατὰ τὴν νύκτα, σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν, που θὰ σημάνη δι' αὐτοὺς ἡ νεφέλη.
- Αρ. 9,22 μὴνός ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν·
- Αρ. 9,22 Ὅταν ἡ νεφέλη σκεπάζη καὶ σκιάζη τὴν Σκηνήν τοῦ Μαρτυρίου περισσότερο καὶ ἀπὸ ἕνα μῆνα, οἱ Ἰσραηλίται δὲν θὰ βιασθῶν δι' ἀναχώρησιν. Ἐὰν σταθμεύσουν καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἐκεῖ καὶ δὲν θὰ ἀναχωρήσουν.
- Αρ. 9,23 ὅτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι, τὴν φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
- Αρ. 9,23 Κατόπιν ἐντολῆς Κυρίου θὰ ἀναχωροῦν. Αὐτὴν τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποῖαν ἐδωκεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Μωυσέως, τὴν ἐτήρησαν οἱ Ἰσραηλίται.

ΑΡΙΘΜΟΙ 10

- Αρ. 10,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 10,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 10,2 ποιήσον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς, ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς, καὶ ἔσονται σοι ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς.
- Αρ. 10,2 “νὰ κατασκευάσης δύο ἀργυρᾶς σάλπιγγας· με σφουρηλασίαν θὰ κατεργασθῆς αὐτάς. Ἐὰν χρησιμοποίησ αὐτάς διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τὴν κατὰ τάξιν ἐκκίνησιν τῶν τμημάτων τοῦ στρατοπέδου.
- Αρ. 10,3 καὶ σαλπείεις ἐν αὐταῖς καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Αρ. 10,3 Ὅταν θὰ σαλπίσης καὶ με τὰς δύο, θὰ συγκεντρωθῆ ὅλον τὸ πλῆθος ἐμπρὸς εἰς τὴν Σκηνήν τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 10,4 ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσι, προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραὴλ.
- Αρ. 10,4 Ἐὰν σαλπίσουν με τὴν μίαν σάλπιγγα, θὰ ἔλθουν καὶ θὰ παρουσιασθῶν ἐνώπιόν σου ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 10,5 καὶ σαλπείτε σημασίαν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς·

- Αρ. 10,5 Εάν σαλπίσετε ένα ωρισμένον σάλπισμα, τότε θα ξεκινήσουν εις πορείαν τα τμήματα εκείνα, τα οποία είναι στρατοπεδευμένα προς ανατολάς.
- Αρ. 10,6 καὶ σαλπείτε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἔξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι λίβα· καὶ σαλπείτε σημασίαν τρίτην, καὶ ἔξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν· καὶ σαλπείτε σημασίαν τετάρτην, καὶ ἔξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι πρὸς βορρᾶν· σημασία σαλπιούσιν ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν.
- Αρ. 10,6 Θα σαλπίσετε με δεύτερον εἶδος σαλπίσματος και τα τμήματα τα στρατοπεδευμένα προς νότον θα αναχωρήσουν. Θα σαλπίσετε τρίτον εἶδος σαλπίσματος και θα αναχωρήσουν τα τμήματα, τα οποία είναι στοοθμευμένα προς δυσμᾶς. Θα σαλπίσετε τέταρτον εἶδος σαλπίσματος και θα αναχωρήσουν τα τμήματα τα ευρισκόμενα προς βορράν. Εἰδικὸν σάλπισμα θα σαλπίζουν δια την αναχώρησιν ἐκάστου τμήματος.
- Αρ. 10,7 καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν, σαλπείτε καὶ οὐ σημασίαν
- Αρ. 10,7 Όταν ὁμως πρόκειται δια γενικὴν συγκέντρωσιν των Ἰσραηλιτῶν, θα σαλπίζετε ἀπλῶς χωρὶς κανένα ἰδιαίτερον σάλπισμα.
- Αρ. 10,8 καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς σαλπιούσι ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
- Αρ. 10,8 Μονον οι υιοι του Ααρων θα σαλπίσουν με τας σάλπιγγας. Αυτό θα εἶναι κανὼν παντοτεινός δι' ὅλας τας γενεὰς σας.
- Αρ. 10,9 ἐὰν δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῆ ὑμῶν πρὸς τοὺς ὑπαντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι καὶ ἀναμιμνήσεσθε ἔναντι Κυρίου καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
- Αρ. 10,9 Εἴαν δε εις την χώραν σας ἐξέλθετε εις πόλεμον ἐναντίον των ἐχθρῶν σας, οι ὁποῖοι σας παρενοχλοῦν και σας πιέζουν, θα σαλπίσετε με τας σάλπιγγας. Θα σας ἐνθυμηθῆ ὁ Θεός, δια να σας δώσῃ βοήθειαν και θα διασωθῆτε ἀπὸ τους ἐχθρούς σας, τους ὁποῖους και θα νικήσετε.
- Αρ. 10,10 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις ὑμῶν σαλπείτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὀλοκαυτώμασι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν, καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Αρ. 10,10 Κατὰ τας ἡμέρας της εὐφροσύνης σας, κατὰ τας εορτάς σας και την εορτὴν της πρώτης ἐκάστου μηνός, θα σαλπίζετε, με τας σάλπιγγας αὐτάς, ὅταν θα προσφέρετε τα ὀλοκαυτώματα και τας θυσίας του σωτηρίου, και ἐγὼ ὁ Θεός θα σας ἐνθυμούμαι. Εγὼ εἶμαι ὁ Κυριος ὁ Θεός σας”.
- Αρ. 10,11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνός ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
- Αρ. 10,11 Κατὰ την εικοστὴν του δευτέρου μηνός του δευτέρου ἔτους ἀπὸ της ἐξόδου των Ἰσραηλιτῶν ἐκ της Αἰγύπτου ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ την Σκηνὴν του Μαρτυρίου,
- Αρ. 10,12 καὶ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.
- Αρ. 10,12 και οι Ἰσραηλίται ἀνεχώρησαν με ὅλας τας ἀποσκευὰς των ἀπὸ την ἐρημον Σινά. Ἡ νεφέλη ἐσταμάτησεν εις την ἐρημον Φαράν.
- Αρ. 10,13 καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
- Αρ. 10,13 Εξεκίνησαν ἀπὸ την ἐρημον Σινά πρῶτην φοράν εις πορείαν οι Ἰσραηλίται, κατόπιν ἐντολῆς του Κυρίου, ἡ ὁποία τους ἐδόθη δια του Μωϋσέως.
- Αρ. 10,14 καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ,
- Αρ. 10,14 Πρῶτον ἐξεκίνησε το τμήμα της φυλῆς του Ἰούδα με ὅλην την πολεμικὴν του δύναμιν. Ἐπὶ της πολεμικῆς αὐτῆς δυνάμεως ἀρχηγός ἦτο ὁ Ναασσὼν, υἱὸς του Ἀμιναδάβ.
- Αρ. 10,15 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ Ναθαναήλ υἱὸς Σωγάρ,
- Αρ. 10,15 Ἐπὶ της πολεμικῆς δυνάμεως της φυλῆς Ἰσάχαρ ἦτο ὁ Ναθαναήλ, υἱὸς του Σωγάρ.
- Αρ. 10,16 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ υἱὸς Χαιλῶν.
- Αρ. 10,16 Της πολεμικῆς δυνάμεως της φυλῆς Ζαβουλῶν ἀρχηγός ἦτο ὁ Ἐλιὰβ, υἱὸς του Χαιλῶν.
- Αρ. 10,17 καὶ καθελοῦσι τὴν σκηνὴν καὶ ἔξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Γεδσὼν καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρί, οἱ αἶροντες τὴν σκηνὴν.
- Αρ. 10,17 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτοὺς οι υιοὶ του Γεδσὼν και οι υιοι του Μεραρι λύσαντες την Σκηνὴν του Μαρτυρίου ἀνεχώρησαν μεταφέροντες αὐτήν.
- Αρ. 10,18 καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ,
- Αρ. 10,18 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτοὺς ἐξεκίνησε το τμήμα της στρατοπεδεύσεως της φυλῆς Ρουβὴν με την στρατιωτικὴν του δύναμιν. Της στρατιωτικῆς αὐτῆς δυνάμεως ἀρχηγός ἦτο ὁ Ἐλισοὺρ, υἱὸς του Σεδιούρ.
- Αρ. 10,19 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς Συμεὼν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί,
- Αρ. 10,19 Ἐπὶ της στρατιωτικῆς δυνάμεως της φυλῆς του Συμεὼν ἀρχηγός ἦτο ὁ Σαλαμιήλ, υἱὸς του Σουρισαδαί,

- Αρ. 10,20 και ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γὰδ Ἐλισάφ ὁ τοῦ Ῥαγουήλ.
Αρ. 10,20 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς τοῦ Γὰδ ἀρχηγός ἦτο ὁ Ἐλισάφ, υἱὸς τοῦ Ῥαγουήλ.
Αρ. 10,21 καὶ ἐξαροῦσιν υἱοὶ Καάθ ἀίροντες τὰ ἅγια καὶ στήσουσι τὴν σκηνὴν, ἕως παραγένωνται.
Αρ. 10,21 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτοῦς ἐξεκίνησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Καάθ μεταφέροντες τὰ ἅγια σκεῦη καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς Σκηνῆς, ἕως οὗτο φθάσουν ὅπου ἡ νεφέλη σταματήσῃ, δια να στήσουν ἐκεῖ τὴν Σκηνὴν.
Αρ. 10,22 καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραΐμ σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισαμὰ υἱὸς Σεμιούδ,
Αρ. 10,22 Κατόπιν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Καάθ θα ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς στρατοπεδεύσεως τὸ τμήμα τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ με τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ δύναμιν. Τῆς στρατιωτικῆς αὐτῆς δυνάμεως ἀρχηγός ἦτο ὁ Ἐλισαμὰ, υἱὸς τοῦ Σεμιούδ.
Αρ. 10,23 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ Γαμαλιήλ ὁ τοῦ Φαδασσοῦρ,
Αρ. 10,23 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἀρχηγός ἦτο ὁ Γαμαλιήλ, υἱὸς τοῦ Φαδασσοῦρ.
Αρ. 10,24 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν Ἀβιδάν ὁ τοῦ Γαδεωνί.
Αρ. 10,24 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς Βενιαμὴν ἦτο ὁ Ἀβιδάν, υἱὸς τοῦ Γαδεωνί.
Αρ. 10,25 καὶ ἐξαροῦσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Δάν, ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν, σὺν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἀχιέζερ ὁ τοῦ Ἀμισαδαΐ,
Αρ. 10,25 Τὸ δε στρατοπεδευμένον τμήμα τῆς φυλῆς τοῦ Δαν θα ἀναχωρήσῃ τελευταῖον ἀπὸ τὰ ἄλλα τμήματα με τὴν στρατιωτικὴν τοῦ δύναμιν. Τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τούτων ἀρχηγός ἦτο ὁ Ἀχιέζερ, υἱὸς τοῦ Ἀμισαδαΐ.
Αρ. 10,26 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν,
Αρ. 10,26 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς τοῦ Ἀσήρ ἀρχηγός ἦτο ὁ Φαγεήλ, υἱὸς τοῦ Ἐχράν.
Αρ. 10,27 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν.
Αρ. 10,27 Ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς Νεφθαλίμ ἦτο ὁ Ἀχιρέ, υἱὸς τοῦ Αἰνάν.
Αρ. 10,28 αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν.
Αρ. 10,28 Αὐτὰ ἦσαν τὰ στρατοπεδευμένα τμήματα τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν σειρὰν ἐξεκίνησαν με ὅλας τὰς στρατιωτικὰς τῶν δυνάμεις.
Αρ. 10,29 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ὁβάβ υἱῷ Ῥαγουήλ τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ· ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος, τοῦτον δώσω ὑμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εἶ σε ποιήσομεν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραήλ.
Αρ. 10,29 Ὁ Μωϋσῆς εἶπεν στὸν Ὁβάβ, τὸν υἱὸν τοῦ πενθεροῦ τοῦ Ῥαγουήλ τοῦ Μαδιανίτου· “ἡμεῖς ἀναχωροῦμεν τώρα, δια να μεταβῶμεν στὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος ὅτι θα μας δώσῃ. Ἐλα καὶ συ μαζή μας, καὶ ἡμεῖς θα σε περιποιηθῶμεν, θα σου προσφέρωμεν πολλὰ ἀγαθὰ· διότι ὁ Κύριος πολλὰ ἀγαθὰ καὶ εὐχάριστα πράγματα ὑπεσχέθη δια τοὺς Ἰσραηλίτας”.
Αρ. 10,30 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου.
Αρ. 10,30 Ὁ Ὁβάβ ἀπήντησε πρὸς αὐτόν· “δεν θα ἔλθω μαζή σας, ἀλλὰ θα ἐπιστρέψω εἰς τὴν πατρίδα μου καὶ στοὺς συγγενεῖς μου”.
Αρ. 10,31 καὶ εἶπε· μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, οὗ ἕνεκεν ἦσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσῃ ἐν ἡμῖν πρεσβύτης·
Αρ. 10,31 Ὁ Μωϋσῆς εἶπε καὶ πάλιν πρὸς αὐτόν· “μὴ μας εγκαταλίπῃς. Ἀφοῦ μαζή μας ἔμεινες εἰς τὴν ἐρημον, μαζή μας θα εἶσαι καὶ ὡσάν μεγαλύτερος καὶ ὡσάν ὁδηγός πρὸς τὴν Χαναάν.
Αρ. 10,32 καὶ ἔσται ἐάν πορευθῆς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμᾶς, καὶ εἶ σε ποιήσομεν.
Αρ. 10,32 Ἐάν λοιπὸν ἔλθῃς μαζή μας, τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐν τῇ καλωσύνῃ του θα μας δώσῃ, θα εἶναι καὶ δικά σου. Ἡμεῖς θα σε περιποιηθῶμεν καὶ θα σε ευεργετήσωμεν”.
Αρ. 10,33 Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ κιβωτός τῆς διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.
Αρ. 10,33 Οἱ Ἰσραηλίται ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, τὸ Σινά, καὶ ἔκαμαν πορείαν τριῶν ἡμερῶν. Ἡ κιβωτός τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου ἐπήγαινε ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοῦς κατὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἡμέρας, δια να ὀρίσῃ δι' αὐτῆς ὁ Θεὸς τὸν τόπον τῆς νέας σταθμεύσεως καὶ ἀναπαύσεως τῶν.
Αρ. 10,34 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ σου, φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε.
Αρ. 10,34 Ὄταν ἡ κιβωτός ἐπρόκειτο να ζεκινήσῃ, προσηυχῆθη ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν καὶ εἶπε· “σῆκω, Κυριε, καὶ ἔλα μαζή μας καὶ ἀς διασκορπισθοῦν ἀπὸ ἐμπρὸς μας οἱ ἐχθροὶ σου, ἀς τραποῦν εἰς φυγὴν ὅλοι ὅσοι σε μισοῦν”.
Αρ. 10,35 καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν· ἐπίστρεφε, Κύριε, χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραήλ.
Αρ. 10,35 Καὶ ὅταν ἡ κιβωτός ἐσταματοῦσεν ὁ Μωϋσῆς προσήυχετο πάλιν καὶ ἔλεγε· “ἔλα, Κυριε, ἐν μέσῳ ἡμῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν, δια να εἶσαι υπερασπιστής μας περισσότερον ἀπὸ χιλιάδας καὶ μυριάδας”.
Αρ. 10,36 καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.
Αρ. 10,36 Ὄταν οἱ Ἰσραηλίται ἐξεκινούσαν κατ' ἐντολήν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν κατασκήνωσίν των, ἡ νεφέλη ἐῤῥιπτεν εἰς αὐτοὺς

την σκιάν της κατά το διάστημα της ημέρας.

ΑΡΙΘΜΟΙ 11

- Ar. 11,1 Καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἤκουσε Κύριος καὶ ἐθυμώθη ὀργῆ, καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς παρεμβολῆς.
- Ar. 11,1 Μετὰ πορείαν τριῶν ἡμερῶν ἐφθασαν οἱ Ἰσραηλίται εἰς ἐρημον περιοχὴν. Εκεί ο λαὸς ἐγόγγυζε καὶ ἐξεφράζετο με ἀσέβειαν ἐναντίον τοῦ Κυρίου. ἤκουσεν ὁ Κύριος αὐτὰ, ὠργίσθη καὶ ἠγανάκτησεν ἐναντίον αὐτῶν. Φωτιά ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου ἦναψε μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ κατέφαγεν ἓνα μέρος ἀπὸ τοῦ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Ar. 11,2 καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, καὶ ἠΰξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ.
- Ar. 11,2 Ἐκραύγασε τότε ὁ λαὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν ζητῶν τὴν ἐπέμβασίν του πρὸς τὸν Θεόν, ὁ δὲ Μωϋσῆς προσηυχῆθη πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἐσταμάτησε τὸ πῦρ.
- Ar. 11,3 καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἐμπυρισμός, ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς παρὰ Κυρίου.
- Ar. 11,3 “Ἐμπυρισμός” ὠνομάσθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, διότι ἐκεῖ ἦναψε φωτιά ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Ar. 11,4 Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν, καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν· τίς ἡμῶν ψωμιεῖ κρέα;
- Ar. 11,4 Πολλοὶ Αἰγύπτιοι ἀναμιχθέντες με τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν ἐρημον καὶ ἀκολουθήσαντες αὐτοὺς ἐκυριεύθησαν ἀπὸ πολλὰς υλικὰς ἐπιθυμίας. Ἐκάθισαν λοιπὸν αὐτοὶ, μαζὴ δὲ με αὐτοὺς καὶ οἱ Ἰσραηλίται, καὶ ἐκλαίον καὶ ἔλεγον· “ποῖός θὰ μας δώσῃ κρέας νὰ φάγωμεν;
- Ar. 11,5 ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας, οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν, καὶ τοὺς σικύους καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα·
- Ar. 11,5 Ἐνθαμούμεθα τὰ ψάρια, ποὺ ἐτρώγαμεν δωρεάν εἰς τὴν Αἰγύπτον, ὅπως ἐπίσης τὰ αγγούρια, τὰ πεπόνια, τὰ πράσα, τὰ κρεμμύδια καὶ τὰ σκόρδα.
- Ar. 11,6 νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος, οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν·
- Ar. 11,6 Τώρα δὲ ἡ ψυχὴ μας εἶναι κατάξηρος, τίποτε ἄλλο δὲν βλέπομεν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μάννα”.
- Ar. 11,7 τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου·
- Ar. 11,7 Τὸ δὲ μάννα ἦτο ὡσάν σπόροι κοριοῦ, καὶ ἡ μορφή του σαν κρύσταλλον.
- Ar. 11,8 καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θυίᾳ καὶ ἤψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίησαν αὐτὸ ἐγκρυφίας, καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρίς ἐξ ἐλαίου·
- Ar. 11,8 Ὁ λαὸς ἐπορεύετο γύρω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν, ἐμάζευναν αὐτὸ, τὸ ἀλεθάν στον χειρόμυλον, τὸ ἐτριβαν εἰς ξύλινο γουδί, τὸ ἐβράζαν εἰς τὴν χύτραν καὶ κατεσκευάζαν ἔπειτα με αὐτὸ πίττες. Ἡ εὐχάριστος γεύσις τοῦ ἡτο ὡσάν γεύσις τηγανίτας με λάδι.
- Ar. 11,9 καὶ ὅταν κατέβη ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός, κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ’ αὐτῆς.
- Ar. 11,9 Ὅταν ἐλυττε κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτός ἡ δροσιά στο στρατόπεδον, μαζὴ με αὐτὴν κατέβαινε καὶ τὸ μάννα.
- Ar. 11,10 καὶ ἤκουσε Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἐθυμώθη ὀργῆ Κύριος σφόδρα, καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν.
- Ar. 11,10 ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ κλαίουν κατὰ τοὺς δῆμους αὐτῶν, ὁ καθένας εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ. Ὁ Κύριος ἠγανάκτησε καὶ ὠργίσθη πολὺ ἐναντίον τῶν. Ἀλλὰ καὶ στον Μωϋσῆα ἐφάνη πολὺ κακὸς ὁ θρήνος αὐτὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Ar. 11,11 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον· ἵνατί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ εὐρήκα χάριν ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ’ ἐμέ;
- Ar. 11,11 Ὁ Μωϋσῆς εἶπε τότε πρὸς τὸν Κύριον· “διατί ἐταλαιπώρησες καὶ ἐπύκρυνες ἐμὲ τὸν ὑπηρέτην σου καὶ διατί δὲν εὐρήκα κάποιαν εὐμένειαν ἐνώπιόν σου, ὥστε νὰ μου φορτώσῃς τὸν ἀπερίσκεπτον καὶ ὀρμητικὸν αὐτὸν λαόν;
- Ar. 11,12 μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον, ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτοὺς, ὅτι λέγεις μοι, λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν;
- Ar. 11,12 Μὴπως ἐγὼ συνέλαβα εἰς τὴν κοιλίαν μου ὅλον αὐτὸν τὸν λαόν ἢ ἐγὼ τὸν ἐγέννησα, ὥστε νὰ μου λέγῃς, πάρε αὐτὸν τὸν λαόν εἰς τὴν ἀγκάλην σου, ὅπως ἡ τροφὸς παίρνει εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς το θηλάζον νήπιον, καὶ ὀδηγήσέ τοὺς εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποῖαν ὠρκίσθης στοὺς πατέρας τῶν;
- Ar. 11,13 πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ’ ἐμοί, λέγοντες· δὸς ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν.
- Ar. 11,13 Που θὰ εὕρω ἐγὼ κρέα νὰ δώσω εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ πλῆθος; Διότι κλαίουσιν ὀλόγουρά μου καὶ με στενοχωροῦν λέγοντες· Δος μας κρέας νὰ φάγωμεν !
- Ar. 11,14 οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο.
- Ar. 11,14 Δὲν ἠμπορῶ ἐγὼ μόνος μου νὰ ὀδηγῶ καὶ νὰ ὑποφέρω αὐτὸν τὸν λαόν, διότι, αὐτὸ τὸ ἔργον εἶναι πολὺ βαρύτερον,

από όσον δύναμαι και αντέχω.

- Ar. 11,15
Ar. 11,15
Ar. 11,16
Ar. 11,16
Ar. 11,17
Ar. 11,17
Ar. 11,18
Ar. 11,18
Ar. 11,19
Ar. 11,19
Ar. 11,20
Ar. 11,20
Ar. 11,21
Ar. 11,21
Ar. 11,22
Ar. 11,22
Ar. 11,23
Ar. 11,23
Ar. 11,24
Ar. 11,24
Ar. 11,25
Ar. 11,25
Ar. 11,26
Ar. 11,26
- εί δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὖρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κἀκώσιν μου. Ἐάν ὅμως σὺ επιμένῃς νὰ καταθλίβωμαι εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν, πάρε τὴν ζωὴν μου, εἴαν ἔχω εὖρει κάποιον ἔλεος κοντά σου, δια νὰ μὴ βλέπω πλέον αὐτὴν τὴν τλαιπωρίαν μου ἀπὸ τον γογγύζοντα αὐτὸν λαόν".
- καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν. καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ.
- Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωυσῆν· “συγκέντρωσέ μου ἑβδομήκοντά ἄνδρας, ἀπὸ τους γεροντότερους Ἰσραηλίτας, τους οποίους σὺ γνωρίζεις ὅτι εἶναι οἱ γεροντότεροι τοῦ λαοῦ, συγκέντρωσέ μου καὶ τους γραμματεῖς τῶν Ἰσραηλιτῶν. Θα τους φέρῃς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἐκεῖ θα σταθῶν ὀρθοὶ μαζὴ με σέ.
- καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς, καὶ συναντιλήφονται μετὰ σοῦ τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτούς σὺ μόνος.
- Εγὼ δε θα κατεβῶ ἐκεῖ, θα ομιλήσω μαζὴ σου, θα πάρω ἀπὸ τὴν χάριν καὶ τὴν ικανότητα που ἔχω δώσει εἰς σέ, καὶ θα δώσω εἰς αὐτούς. Ἐτσι δε αὐτοί, προικισμένοι με ὁμοίας πρὸς τὰς ἰδικὰς σου ικανότητας, θα σε βοηθήσουν στο ἔργον σου, ὥστε νὰ βαστάζῃς τὴν ἀπερίσκεπτον ὀρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου καὶ δὲν θα τους οδηγῇς πλέον μόνος σου.
- καὶ τῷ λαῷ ἔρεῖς· ἀγνίσασθε εἰς αὖριον, καὶ φάγεσθε κρέα, ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι Κυρίου λέγοντες· τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἔστιν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε κρέα.
- Εἰς δε τον λαόν θα εἴπῃς· Ἀγνισθῆτε δια τὴν επομένην ἡμέραν, διότι ἐκλαύσατε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου λέγοντες· Ποιὸς θα μας δώσῃ κρέας νὰ φάγωμεν; Καλύτερα εἴμεθα εἰς τὴν Αἴγυπτον. Λοιπὸν ὁ Κύριος θα σας δώσῃ νὰ φάγετε κρέας, καὶ θα φάγετε κρέας, που τόσον πολὺ ἐπιθυμήσατε.
- οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο, οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἴκοσιν ἡμέρας. Καὶ θα φάγετε ὄχι μόνον μίαν ἡμέραν, οὔτε δύο, οὔτε πέντε, οὔτε δέκα, οὔτε εἴκοσι ἡμέρας.
- ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτῆρων ὑμῶν. καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν, ὅτι ἠπειθήσατε Κυρίῳ, ὅς ἔστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες· ἵνατί ἡμῖν ἐξελεθῆν ἐξ Αἰγύπτου;
- Ὅλας τὰς ἡμέρας ἐνός μηνὸς ολοκλήρου θα τρώγετε κρέας, ἕως ὅτου ἐξέλθῃ ἀπὸ τις μύτες σας, καὶ θα γίνῃ δια σας χολέρα ἢ πολυφαγία, διότι εδείξατε παρακοὴν στον Κύριον, που εἶναι πάντοτε μαζὴ σας βοηθός, καὶ γογγύζοντες ἐκλαύσατε ἐνώπιόν του λέγοντες· Διατί εφύγαμεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;”
- καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἑξακόσαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός, ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς. καὶ σὺ εἶπας, κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν.
- Ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τὸν Θεόν· “ἑξακόσαι χιλιάδες πολεμιστῶν ἀνδρῶν εἶναι αὐτός ὁ λαός, ἐν μέσῳ του οποίου ἐγὼ εὐρίσκομαι. Καὶ σὺ μου εἶπες νὰ δώσω νὰ φάγουν αὐτοὶ κρέας ἐπὶ ἕνα κατὰ συνέχειαν μῆνα !
- μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς;
- Μηπως καὶ ἀν σφαγῶν ὅλα τὰ πρόβατα καὶ ὅλα τὰ βόδια, εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαρκέσουν δι' αὐτούς; Ἡ ἀν συγκεντρώσωμεν ὅλα τὰ ψάρια τῆς θαλάσσης, θα ἀρκέσουν δι' αὐτούς;”
- καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· μὴ χεῖρ Κυρίου οὐκ ἑξαρκέσει; ἤδη γνώση εἰ ἐπικαταλήψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὐ.
- Ἀπῆντησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “μήπως ἡ παντοδύναμος δεξιὰ τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι ικανὴ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἔργον τοῦ χορτασμοῦ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; Τώρα θα ἴδῃς καὶ θα μάθῃς, εἴαν ὁ λόγος μου θα πραγματοποιηθῇ ἀμέσως ἐνώπιόν μου ἢ ὄχι”.
- καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαόν τὰ ῥήματα Κυρίου καὶ συνήγαγεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτούς κύκλῳ τῆς σκηνῆς.
- Ὁ Μωϋσῆς εβγήκε καὶ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν λαόν τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Κυρίου, συνήθροισε τους ἑβδομήκοντα πρεσβυτέρους ἀπὸ τους γεροντοτέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἔθεσεν αὐτούς ὀρθοὺς κύκλῳ ἀπὸ τὴν Σκηνὴν.
- καὶ κατέβῃ Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους· ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο.
- Κατέβηκεν ὁ Κύριος εἰς τὴν νεφέλην καὶ ὠμίλησε πρὸς αὐτόν. Ἐπήρε ἀπὸ τὸ πνεῦμα, που εἶχε δώσει στον Μωϋσῆν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ στους ἑβδομήκοντα πρεσβυτέρους. Ὅταν δε τὸ Πνεῦμα ἐπανεπαύθη εἰς αὐτούς καὶ τους ἐφώτισεν, ἐκεῖνοι φωτισμένοι πλέον ὠμίλησαν τότε λόγια Θεοῦ. Ἀλλῆν ὅμως φορὰν δὲν ἐπανελήφθη αὐτό.
- καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἐλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδὰδ, καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτούς πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἤλθον πρὸς τὴν σκηνὴν· καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
- Ἀπὸ τους ἑβδομήκοντα πρεσβυτέρους ἐμείναν δύο ἄνδρες εἰς τὴν κατασκήνωσιν, ὁ ἕνας ἐκ τῶν οποίων ὠνομάζετο

Ελλάδ, ο δε δεύτερος Μωδάδ. Το πνεύμα ήλθε και εις αυτούς. Ήσαν και αυτοί γραμμένοι μεταξύ των εβδομήκοντα αλλά (δια λόγους ίσως ταπεινοφροσύνης) δεν ήλθον μαζί με τους άλλους εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου· φωτισμένοι και αυτοί από τον Θεόν ωμίλησαν στο στρατόπεδον τα λόγια του Θεού.

- Αρ. 11,27 και προσδραμών ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλε Μωυσῆ καὶ εἶπε λέγων· Ἐλλάδ καὶ Μωδάδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
- Αρ. 11,27 Ἐνας νεαρός ἀνὴρ ἔτρεξε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν· “Ὁ Ἐλλάδ καὶ ὁ Μωδάδ προφητεύουν εἰς τὴν κατασκήνωσιν”.
- Αρ. 11,28 καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ὁ παρεστηκώς Μωυσῆ, ὁ ἐκλεκτός, εἶπε· κύριε Μωυσῆ, κώλυσον αὐτούς.
- Αρ. 11,28 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ὁ ἐκλεκτός τοῦ Μωϋσέως, ὁ εὐρισκόμενος πάντοτε πλησίον αὐτοῦ, εἶπε· “κύριε Μωϋσή, ἐμπόδισαν αὐτούς νὰ ομιλοῦν ὡς εκπρόσωποι τοῦ Θεοῦ” !
- Αρ. 11,29 καὶ εἶπε Μωυσῆς αὐτῶ· μὴ ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς δῶν πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ’ αὐτούς;
- Αρ. 11,29 Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς· “διατί σε κατέλαβε ζηλοφθονία πρὸς χάριν μου; Εἶθε ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν νὰ ἀναδειχθῶν προφήται τοῦ Θεοῦ, ὅταν ὁ Κύριος δώσῃ τὸ Πνεῦμα τοῦ εἰς αὐτούς” !
- Αρ. 11,30 καὶ ἀπῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.
- Αρ. 11,30 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἐπέστρεψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ μαζί με αὐτὸν οἱ βοηθοὶ τοῦ, οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Αρ. 11,31 καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν, κύκλω τῆς παρεμβολῆς, ὡσεὶ δῖπηχου ἀπὸ τῆς γῆς.
- Αρ. 11,31 Ἠγέρθη τότε παρὰ τοῦ Κυρίου ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἔφερεν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης πλῆθος ὀρτύκια καὶ τὰ ἔρριπεν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς κατασκήνώσεως ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κύκλω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν εἰς ἕκτασιν πορείας μιᾶς ἡμέρας. Τὸ στρώμα τῶν ὀρτυκιῶν ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος ἐφθασε τοὺς δύο πήχεις (ἓνα καὶ πλέον μέτρον).
- Αρ. 11,32 καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν, ὃ τὸ ὀλίγον, συνήγαγε δέκα κόρους, καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλω τῆς παρεμβολῆς.
- Αρ. 11,32 Ὁ λαὸς ἐσηκώθηκε ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἐπομένην ἡμέραν καὶ ἐμάζευαν ὀρτύκια. Τόσον πολὺ ἦτο τὸ πλῆθος τῶν ὀρτυκιῶν, ὥστε καὶ ὁ τα ὀλιγώτερα μαζεύσας ἐφθασε τοὺς δέκα κόρους (ὕπερ τα 2000 κιλὰ). Ἐξήραναν αὐτὰ κύκλω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν.
- Αρ. 11,33 τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν, καὶ Κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα.
- Αρ. 11,33 Τα κρέατα ἀπὸ τὰ ὀρτύκια ἦσαν ἀκόμη εἰς τὰ δόντια τῶν καὶ δὲν εἶχαν ἀκόμη σταματήσει νὰ τρώγουν, ὅταν ὁ Κύριος ἐξωργίσθη ἐναντίον τοῦ λαοῦ διὰ τὴν λαίμαργίαν καὶ ἐθανάτωσε πολλοὺς ἀπὸ αὐτοῦς.
- Αρ. 11,34 καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας, ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητῆν.
- Αρ. 11,34 Ἐδόθη δε εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον τὸ ὄνομα “Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας”, διότι ἐκεῖ ἔθαψαν πολλοὺς ἀπὸ τὸν λαίμαργον αὐτὸν λαόν.
- Αρ. 11,35 Ἀπὸ Μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ἀσινώθ, καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσινώθ.
- Αρ. 11,35 Ἀπὸ τὰ “Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας” ἀνεχώρησεν ὁ λαὸς διὰ τὴν Ἀσινώθ, ὅπου καὶ ἐφθασε.

ΑΡΙΘΜΟΙ 12

- Αρ. 12,1 Καὶ ἐλάλησε Μαριάμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωυσῆ, ἕνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν ἔλαβε,
- Αρ. 12,1 Εἰς Ἀσινώθ ὠμίλησεν ἡ Μαριάμ καὶ ὁ Ααρὼν ἀπρεπῶς κατὰ τοῦ Μωϋσέως ἕνεκα τῆς Αἰθιοπίσσης συζύγου τοῦ, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς εἶχε λάβει ὡς σύζυγον, διότι πράγματι εἶχε λάβει γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν.
- Αρ. 12,2 καὶ εἶπαν· μὴ Μωυσῆ μόνω λελάληκε Κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε Κύριος.
- Αρ. 12,2 Καὶ εἶπαν· “μήπως εἰς τὸν Μωϋσῆν μόνον ὠμίλησεν ὁ Θεός; Δὲν ὠμίλησε καὶ εἰς ἡμᾶς;” Ἦκουσεν ὁ Θεὸς αὐτὸν τὸν γογγυσμὸν.
- Αρ. 12,3 καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πρᾶξι σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς.
- Αρ. 12,3 Ὁ Μωϋσῆς ὅμως ἦτο ἄνθρωπος πολὺ πρᾶος, πραότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εὐρίσκοντο εἰς τὴν γῆν, καὶ δὲν ἐθύμωσε δι’ ὅσα ἔλεγον ἐναντίον τοῦ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ.

- Αρ. 12,4 και εἶπε Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ· ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
- Αρ. 12,4 Ο Κύριος ὁμῶς εἶπεν ἀμέσως πρὸς τὸν Μωϋσῆν, τὸν Ααρών και την Μαριάμ· “πηγαίνετε και οι τρεις σας εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου”.
- Αρ. 12,5 καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ καὶ ἐξήλθοσαν ἀμφοτέροι.
- Αρ. 12,5 Εκείνοι μετέβησαν εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου. Κατέβη ο Κυριος εις νεφέλην, που ειχε την μορφήν στύλου, εστάθη εις την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και εκάλεσε τον Ααρών και την Μαριάμ, οι οποίοι και προσήλθον.
- Αρ. 12,6 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀκούσατε τῶν λόγων μου· ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ.
- Αρ. 12,6 Εἶπεν ο Κυριος προς αυτους· “ακούσατε προσεκτικά τους λόγους μου· εάν κανείς από σας γίνη προφήτης Κυρίου, ἐγὼ ο Κύριος θα γίνω γνωστός και θα ομιλήσω προς αὐτόν η εν ὁράματι η κατά τον ὕπνον του.
- Αρ. 12,7 οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς· ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι·
- Αρ. 12,7 Δεν ἐγένεν ὁμῶς το ἴδιον και δια τον υπηρέτην μου τον Μωϋσῆν. Αὐτός είναι ο ἐμπιστός μου δι' ὅλον τον ισραηλιτικὸν λαόν μου.
- Αρ. 12,8 στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ, ἐν εἶδει καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε· καὶ διατὶ οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλήσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ·
- Αρ. 12,8 Στόμα με στόμα ωμίλησα προς αὐτόν, κατὰ πρόσωπον και ὄχι με παραβολὰς και σύμβολα. Αὐτός εἶδε την δόξαν Κυρίου. Σεις διατὶ δεν εφοβηθήκατε να καταλαλήσετε ἕνα τέτοιον υπηρέτην μου, ὅπως είναι ο Μωϋσῆς;”
- Αρ. 12,9 καὶ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθε.
- Αρ. 12,9 Ὀργίσθη και ηγανάκτησεν εναντίον αυτών ο Κυριος, και πλήρης θυμοῦ απήλθεν.
- Αρ. 12,10 καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ ἰδοὺ Μαριάμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών· καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα.
- Αρ. 12,10 Η νεφέλη απεμακρύνθη τότε από την Σκηνήν και ἰδοὺ η Μαριάμ ἐγένετο λέπρα και ἐγένε λευκή ὡσάν το χιόνι. Ἐρριψε το βλέμμα του ο Ααρών εις την Μαριάμ και την εἶδε γεμάτην λέπρα.
- Αρ. 12,11 καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν· δέομαι, κύριε, μὴ συνενπιθῆ ἡμῖν ἀμαρτίαν, διότι ἠγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμάρτομεν·
- Αρ. 12,11 Ἐντρομος τότε εἶπε προς τον Μωυσῆν· “κύριε, σε παρακαλῶ να μη μας αποδώση ο Θεός κατὰ την αμαρτίαν, την ὁποῖαν χωρὶς ἐπίγνωσιν του βάρους της διεπράξαμεν·
- Αρ. 12,12 μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ, ὡσεὶ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς.
- Αρ. 12,12 ας μη καταντήση η Μαριάμ ἐξ αιτίας της λέπρας της ὡσάν νεκρά, ὡσάν ἕνα ἐκτρωμα, το ὁποῖον ἐξέρχεται ἀπὸ την κοιλίαν της μητρὸς του παράκαιρα με φαγωμένον το ἥμισυ ἀπὸ τας σάρκας του”.
- Αρ. 12,13 καὶ ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον λέγων· ὁ Θεὸς δέομαί σου, ἴασαι αὐτήν.
- Αρ. 12,13 Και ο ανεξικακος Μωϋσῆς εβόησε προς τον Κυριον λέγων· “ὦ ! Θεέ μου ! Σε θερμοπαρακαλῶ θεράπευσε αὐτήν” !
- Αρ. 12,14 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσεται ἐπτὰ ἡμέρας· ἀφορισθῆτω ἐπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται.
- Αρ. 12,14 Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “εάν ο πατέρας της την ἐφτυνεν στο πρόσωπον, δεν θα εντρέπετο; Και ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας δεν θα ἔμενεν απομονωμένη λόγῳ εντροπῆς; Προς τιμωρίαν της ας απαμακρυνθῆ ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν ἐπτὰ ἡμέρας και μετὰ ταῦτα θα επανέλθῃ”.
- Αρ. 12,15 καὶ ἀφωρίσθη Μαριάμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν, ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ.
- Αρ. 12,15 Και ἐχωρίσθη η Μαριάμ και ἔμεινεν ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν ἐπτὰ ἡμέρας. Ο δε λαός δεν ανεχώρησεν ἀπὸ την Ασηρώθ, ἕως ὅτου ἐκαθαρίσθη η Μαριάμ ἀπὸ την λέπρα.

ΑΡΙΘΜΟΙ 13

- Αρ. 13,1 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ασηρώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.
- Αρ. 13,1 Μετὰ ταῦτα ανεχώρησεν ο λαός ἀπὸ Ασηρώθ και κατεσκήνωσαν εις την ἐρημον του Φαράν.
- Αρ. 13,2 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 13,2 Εκεί μίλησε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 13,3 ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρα, καὶ κατασκεπασθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἢν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν, ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν, κατὰ δῆμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστελεῖς αὐτούς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν.

- Αρ. 13,3 “διάλεξε και στείλε συ ο ίδιος άνδρας, δια να κατασκοπεύσουν την χώραν των Χανααίων, την οποίαν εγώ θα δώσω ως ιδιοκτησίαν στους Ισραηλίτας. Θα εκλέξης ανά ένα άνδρα από κάθε φυλήν, άρχοντα κατά τας πατριαρχικάς των οικογενείας και θα στείλης αυτούς εις κατασκόπευσιν της Χαναάν”.
- Αρ. 13,4 και έξαπέστειλεν αυτούς Μωυσής έκ τῆς έρήμου Φαράν δια φωνῆς Κυρίου· πάντες άνδρες άρχηγοί υιών Ισραήλ οὔτοι.
- Αρ. 13,4 Ο Μωϋσῆς εξέλεξε και έστειλεν αυτούς από την έρημον Φαράν σύμφωνα με την εντολήν του Κυρίου. Ολοι αυτοί οι άνδρες ήσαν αρχηγοί των Ισραηλιτών.
- Αρ. 13,5 και ταῦτα τὰ όνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ρουβὴν Σαμουήλ υἱός Ζαχοῦρ·
- Αρ. 13,5 Αυτά δε είναι τα ονόματά των· Της φυλῆς Ρουβὴν ο Σαμουήλ, υἱός του Ζαχοῦρ·
- Αρ. 13,6 τῆς φυλῆς Συμεών Σαφάτ υἱός Σουρί·
- Αρ. 13,6 της φυλῆς Συμεών ο Σαφάτ, υἱός του Σουρί·
- Αρ. 13,7 τῆς φυλῆς Ἰούδα Χάλεφ υἱός Ἰεφοννή·
- Αρ. 13,7 της φυλῆς Ἰούδα ο Χαλεφ, υἱός του Ἰεφοννή·
- Αρ. 13,8 τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ Ἰλαάλ υἱός Ἰωσήφ·
- Αρ. 13,8 της φυλῆς Ἰσάχαρ ο Ἰλαάλ, υἱός του Ἰωσήφ·
- Αρ. 13,9 τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ Αύση υἱός Ναυή·
- Αρ. 13,9 της φυλῆς Ἐφραὶμ ο Αση, υἱός του Ναυή·
- Αρ. 13,10 τῆς φυλῆς Βενιαμὶν Φαλτί υἱός Ραφού·
- Αρ. 13,10 της φυλῆς Βενιαμὶν ο Φαλτί, υἱός του Ραφού·
- Αρ. 13,11 τῆς φυλῆς Ζαβουλών Γουδιήλ υἱός Σουδί·
- Αρ. 13,11 της φυλῆς Ζαβουλών ο Γουδιήλ, υἱός του Σουδί·
- Αρ. 13,12 τῆς φυλῆς Ἰωσήφ τῶν υἱῶν Μανασσή, Γαδί υἱός Σουσί·
- Αρ. 13,12 της φυλῆς Ἰωσήφ από τους απογόνους του Μανασσή ο Γαδί, υἱός του Σουσί·
- Αρ. 13,13 τῆς φυλῆς Δάν Ἀμιήλ υἱός Γαμαλί·
- Αρ. 13,13 της φυλῆς Δαν ο Αμιήλ, υἱός του Γαμαλί·
- Αρ. 13,14 τῆς φυλῆς Ἀσήρ Σαθούρ υἱός Μιχαήλ·
- Αρ. 13,14 της φυλῆς Ἀσήρ ο Σαθούρ, υἱός του Μιχαήλ·
- Αρ. 13,15 τῆς φυλῆς Νεφθαλί Ναβὶ υἱός Σαβί·
- Αρ. 13,15 της φυλῆς Νεφθαλίμ ο Ναβί, υἱός του Σαβί·
- Αρ. 13,16 τῆς φυλῆς Γάδ Γουδιήλ υἱός Μακχί·
- Αρ. 13,16 της φυλῆς Γαδ ο Γουδιήλ, υἱός του Μακχί·
- Αρ. 13,17 ταῦτα τὰ όνόματα τῶν άνδρῶν, οὓς απέστειλε Μωυσής κατασκέμασθαι τὴν γῆν. και έπωνόμασε Μωυσής τὸν Αύση υἱὸν Ναυή Ἰησοῦν.
- Αρ. 13,17 Αυτά ήσαν τα ονόματα των ανδρών, τους οποίους απέστειλεν ο Μωϋσῆς να κατασκοπεύσουν την χώραν Χαναάν. Ο Μωϋσῆς επωνόμασεν Ἰησοῦν τον Αυσή, τον υἱὸν του Ναυή.
- Αρ. 13,18 και απέστειλεν αυτούς Μωυσής κατασκέμασθαι τὴν γῆν Χαναάν και εἶπε πρὸς αυτούς· ανάβητε ταύτη τῆ έρήμῳ και αναβήσεσθε εις τὸ ὄρος,
- Αρ. 13,18 Αυτούς απέστειλεν ο Μωϋσῆς να κατασκοπεύσουν την Χαναάν και ειπε προς αυτούς· “θα ανεβήτε αυτήν την έρημον και εν συνεχεία θα ανεβήτε στο ὄρος·
- Αρ. 13,19 και ὄψεσθε τὴν γῆν, τίς έστι, και τὸν λαὸν τὸν έγκαθήμενον ἐπ’ αὐτῆς, εἰ ισχυρὸς έστιν ἢ ασθενής, εἰ ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί·
- Αρ. 13,19 και θα ιδετε την χώραν τι λογῆς είναι αυτή, τον λαὸν ο οποίος κατοικεἶ εις αυτήν, εἰ είναι ισχυρὸς η ασθενής, εἰ είναι ὀλίγοι η πολλοί.
- Αρ. 13,20 και τίς ἡ γῆ, εἰς ἣν οὔτοι έγκάθηνται ἐπ’ αὐτῆς, εἰ καλή έστιν ἢ πονηρά· και τίνες αἱ πόλεις, ἃς οὔτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τειχῆρεσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις·
- Αρ. 13,20 Εξακριβώσατε ποῖα τις είναι η γη, εις την οποίαν αυτοί κατοικούν, εἰ είναι ωραία και εὐφορος η εἰ είναι άγονος και ξηρά· ποῖα είναι αι πόλεις, εις τας οποῖας αυτοί κατοικούν, εἰ είναι περιτειχισμένοι η ατειχιστοί·
- Αρ. 13,21 και τίς ἡ γῆ, εἰ πίων ἢ παρειμένη, εἰ έστιν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὔ· και προσκαρτερήσαντες λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. και αἱ ἡμέραι ἡμέραι έαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς.
- Αρ. 13,21 ποῖα είναι η γη αυτή, εἰ είναι πλούσια η παραμελημένη, εἰ εἰς δένδρα ἢ ὄχι. Θα μείνετε ἐπὶ ὀλίγον διάστημα εις την χώραν και θα πάρετε ἀπὸ τους ἱκαρπούς αυτής”. Τοτε δε που απεστάλησαν ήσαν αι τελευταῖαι ημέραι του έαρος και η αρχή του θέρους, ὅταν πλέον εἶχον ωριμάσει τα πρώιμα σταφύλια.
- Αρ. 13,22 και αναβάντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς έρήμου Σιν ἕως Ροόβ, εἰσπορευομένων Αἰμάθ.
- Αρ. 13,22 Ανέβησαν οι δώδεκα αυτοί κατάσκοποι και κατεσκόπευσαν την χώραν ἀπὸ την έρημον Σιν ἕως την Ροόβ, που κεἶται ἐπὶ της οδοῦ, δια της οποῖας εισέρχονται εις Αἰμάθ.

- Αρ. 13,23 και ανέβησαν κατά την ἔρημον και ἀπήλθον ἕως Χεβρών, και ἐκεῖ Ἀχιμάν και Σεσσί και Θελαμί, γενεαὶ Ἐνάχ· και Χεβρών ἐπτά ἔτεσιν ὠκοδομήθη πρὸ τοῦ Τανὶν Αἰγύπτου.
- Αρ. 13,23 Ἐν συνεχείᾳ ἐπέστρεψαν εἰς την ἔρημον, ἐφθασαν ἕως την Χεβρών, οπου κατοικοῦσαν οἱ Αχιμάν, οἱ Σεσσί και οἱ Θελαμί, ἀπόγονοι του Ἐνάχ. Ἡ δε Χεβρών εἶχεν οικοδομηθῆ ἐπτά ἐτη, πρην κτισθῆ η Τανὶν της Αἰγύπτου.
- Αρ. 13,24 και ἦλθοσαν ἕως Φάραγος βότρουο, και κατεσκεψαντο αὐτήν· και ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα και βότρουο σταφυλῆς ἕνα ἐπ' αὐτοῦ και ἦσαν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι και ἀπὸ τῶν ῥοῶν, και ἀπὸ τῶν συκῶν.
- Αρ. 13,24 Ἐφθασσε εἰς μίαν φάραγμα, η οποία ὠνομάσθη “Φαραγξ βότρουο”, δια τα πολλὰ και εκλεκτὰ σταφύλια της, και την κατεσκόπευσαν. Ἀπὸ ἔχει ἔκοψαν ἕνα κλῆμα με μίαν σταφυλῆν εἰς αὐτὸ, ἐσήκωσαν αὐτὸ με αναφορεῖς, ἔκοψαν πίσης και ἐπήσαν μαζί των ῥόδια και σύκα.
- Αρ. 13,25 και τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρουο δια τὸν βότρουο, ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
- Αρ. 13,25 Τον τόπον δε αὐτὸν ὠνόμοσαν “Φαραγξ βότρουο” δια το σταφύλι, το οποίον ἔκοψαν ἀπὸ ἐκεῖ οἱ Ἰσραηλίται.
- Αρ. 13,26 Και ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκευάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.
- Αρ. 13,26 Ἀφοῦ κατεσκόπευσαν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας την χώραν, ἐπέστρεψαν στο στρατόπεδο των Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 13,27 και πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσῆν και Ἀαρὼν και πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον Φαράν Κάδης και ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα και πάση συναγωγῇ και ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς.
- Αρ. 13,27 Ἐπορευῆθησαν και ἦλθαν πρὸς τον Μωϋσῆν, πρὸς τον Ααρὼν και πρὸς ὅλον τον λαὸν των Ἰσραηλιτῶν εἰς την ἔρημον Φαράν στον τόπον Καδης, διηγήθησαν εἰς αὐτοὺς και στον λαὸν ὅσα εἶδον και ἔδειξαν τον καρπὸν της χώρας.
- Αρ. 13,28 και διηγήσαντο αὐτῶ και εἶπαν· ἦλθαμεν εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν ῥέουσας γάλα και μέλι, και οὔτως ὁ καρπὸς αὐτῆς·
- Αρ. 13,28 Διηγήθησαν δηλαδὴ στον Μωϋσῆν και εἶπαν· “ἐπήγαμε εἰς την χώραν, εἰς την οποίαν μας ἐστειλες να κατασκοπεύσωμεν, εἰς την χώραν την ῥέουσας γάλα και μέλι, και αὐτὸς εἶναι ο καρπὸς της.
- Αρ. 13,29 ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς, και αἱ πόλεις ὄχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλαι σφόδρα, και τὴν γενεὰν Ἐνάχ ἐωράκαμεν ἐκεῖ,
- Αρ. 13,29 Ἀλλὰ ο λαὸς, που κατοικεῖ εἰς αὐτήν, εἶναι ἰσχυρὸς, αἱ πόλεις εἶναι πολὺ μεγάλαι, ὠχυρωμένα με τείχη ὀλόγουρα των. Ἐκεῖ εἶδομεν την γενεὰν Ἐνάχ, τους γίγαντας.
- Αρ. 13,30 και Ἀμαλήκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῆ τῇ πρὸς νότον, και ὁ Χετταῖος και ὁ Εὐαῖος και ὁ Ἰεβουσαῖος και ὁ Ἀμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ, και ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν και παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν.
- Αρ. 13,30 Ὁ Ἀμαλήκ ἐπίσης κατοικεῖ εἰς την νότιον περιοχὴν της χώρας, ο δε Χετταῖος, ο Εὐαῖος, ο Ἰεβουσαῖος και ο Ἀμορραῖος κατοικοῦν εἰς την ὀρεινὴν περιοχὴν, ο δε Χαναναῖος κατοικεῖ την περιοχὴν μετὰ Μεσογείου Θαλάσσης και Ἰορδάνου ποταμοῦ”. Ὁ λαὸς ἐμεινεν σιωπηλὸς και κατηφῆς.
- Αρ. 13,31 και κατεσιώπησε Χάλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωυσῆν και εἶπεν αὐτῶ· οὐχί, ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα και κατακληρονομήσωμεν αὐτήν, ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτοὺς,
- Αρ. 13,31 Ὁ Χαλεβ ὁμως καθισύχασε τον λαὸν, ο οποίος εἶχεν ἀρχίσει να δασφορῆ κατὰ του Μωϋσέως, και εἶπε πρὸς ὅλους· “Ὅχι ! Θα προχωρήσωμεν, θα κατακτήσωμεν και θα κληρονομήσωμεν την χώραν αὐτήν, διότι εἴμεθα ἰσχυροὶ και θα υπερισχύσωμεν ἀπέναντι των κατοίκων της” !
- Αρ. 13,32 και οἱ ἄνθρωποι οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν· οὐκ ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστι μάλλον.
- Αρ. 13,32 Οἱ ἄλλοι ὁμως κατάσκοποι, οἱ οποίοι εἶχαν ἀνέβη μαζί με αὐτὸν, ἔλεγον και ξαναἔλεγον· “ὄχι ! Δεν ἀναβαίνομεν πρὸς την χώραν αὐτήν, διότι δεν ἠμποροῦμεν να ἀντιπαραταχθῶμεν πρὸς τον λαὸν της, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ ἰσχυρότερος ἀπὸ ἡμᾶς”.
- Αρ. 13,33 και ἐξήνεγκαν ἕκστασιν τῆς γῆς, ἣν κατεσκεψαντο αὐτήν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες· τὴν γῆν, ἣν παρήλθομεν αὐτήν κατασκεψασθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ· και πᾶς ὁ λαὸς, ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερμήκεις·
- Αρ. 13,33 Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ἔδωσαν πρὸς τους Ἰσραηλίτας πολὺ ἀποθαρρυντικὴν περιγραφὴν δια την χώραν, που εἶχαν κατασκοπεύσει, λέγοντες· “ἡ γη, την οποίαν ἐπήγαμε να κατασκοπεύσωμεν, εἶναι γη που κατατρώγει τους κατοίκους της· ο δε λαὸς, τον οποίον εἰς αὐτήν εἶδομεν, εἶναι ἄνδρες ὑπερμεγέθεις.
- Αρ. 13,34 και ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας και ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες, ἀλλὰ και οὔτως ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν.
- Αρ. 13,34 Ἐκεῖ εἶδομεν τους γίγαντας, ἐνώπιον των οποίων ἡμεῖς ἐφαινόμεθα, ὅπως και πράγματι εἴμεθα, σαν ἀκρίδες.

ΑΡΙΘΜΟΙ 14

- Αρ. 14,1 Καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐνέδωκε φωνήν, και ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

- Ar. 14,1 Εξ αιτίας των αποθαρρυντικών αυτών πληροφοριών συνεκλονίσθη και ηγέρθη όλος ο λαός του Ισραήλ, ύψωσαν την φωνήν και εθρηναλογούσαν ολόκληρον την νύκτα.
- Ar. 14,2 και διεγόγγυζον επί Μωυσήν και Ααρών πάντες οι υιοί Ισραήλ, και είπαν προς αυτούς πάσα ή συναγωγή· όφελον άπεθάνομεν έν τή Αίγυπτω, ή έν τή έρήμω ταύτη εί άπεθάνομεν.
- Ar. 14,2 Όλοι εγόγγυζον εναντίον του Μωυσέως και του Ααρών. Όλον αυτό το πλήθος είπαν προς αυτούς. “Είθε να είχομεν αποθάνει εις την Αίγυπτον παρά να αποθάνωμεν εις την έρημον αυτήν τώρα.
- Ar. 14,3 και ίνατί Κύριος εισάγει ήμάς εις τήν γήν ταύτην πεσειν έν πολέμω; αι γυναίκες ήμών και τὰ παιδία έσονται εις διαρπαγήν· νυν ουν βέλτιον ήμιν έστιν άποστραφηναι εις Αίγυπτον.
- Ar. 14,3 Διατι ο Κυριος μας εισάγει εις την χώραν αυτήν, ώστε ημεεις μεν να φονευθώμεν στον πόλεμον, αι δε γυναίκες και τα παιδια μας να πέσουν αιχμάλωτοι εις τα χέρια εκείνων; Το καλύτερον λοιπόν που έχομεν να κάμωμεν τώρα, είναι να επιστρέψωμεν εις την Αίγυπτον.
- Ar. 14,4 και είπαν έτερος τῶ έτέρω· δῶμεν αρχηγόν και άποστρέψωμεν εις Αίγυπτον.
- Ar. 14,4 Εν συνεχεία δε εξερεθισμένοι είπαν ο ένας προς τον άλλον· ας εκλέξωμεν αρχηγόν, δια να μας οδηγήση αυτός πλέον και να επιστρέψωμεν εις την Αίγυπτον.
- Ar. 14,5 και έπεσε Μωυσής και Ααρών επί πρόσωπον εναντίον πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ.
- Ar. 14,5 Όταν ήκουσεν αυτά ο Μωυσής και ο Ααρών έπεσαν κατά γης ενώπιον όλου του λαού των Ισραηλιτών παρακαλόντες αυτούς, να μη προχωρήσουν εις την ανταρσίαν αυτήν.
- Ar. 14,6 Ίησοϋς δε ό τοϋ Ναυή και Χαλεβ ό τοϋ Ίεφοννή, τών κατασκευαμένων τήν γήν, διέρρηξαν τὰ ίμάτια αυτών
- Ar. 14,6 Ο δε Ιησους του Ναυή και ο Χαλεβ ο υιος του Ιεφονν, εξ εκείνων που κατεσκόπευσαν την χώραν, ακούσαντες αυτά έσχισαν τα ενδύματά των
- Ar. 14,7 και είπαν προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ λέγοντες· ή γή, ην κατεσκευάμεθα αύτήν, αγαθή έστι σφόδρα σφόδρα·
- Ar. 14,7 και είπαν προς όλον το πλήθος των Ισραηλιτών· “η γη την οποίαν κατεσκοπεύσαμεν είναι πολύ πάρα πολύ ωραία και εύφορος.
- Ar. 14,8 εί αίρειτίζει ήμάς Κύριος, εισάξει ήμάς εις τήν γήν ταύτην και δώσει αύτήν ήμιν, γή ήτις έστι ρέουσα γάλα και μέλι.
- Ar. 14,8 Εφ' όσον δε ο Κυριος μας έχει εκλέξει ως λαόν του. Θα μας εισαγάγη ως κατακτητάς και κυρίους και θα δώση εις ημάς την γην αυτήν, η οποία ρέει γάλα και μέλι.
- Ar. 14,9 αλλά από τοϋ Κυρίου μη άποστάται γίνεσθε· ύμεις δε μη φοβηθήτε τον λαόν τής γής, ότι κατάβρωμα ήμιν έστιν· άφέστηκε γάρ ό καιρός άπ' αυτών, ό δε Κύριος έν ήμιν· μη φοβηθήτε αυτούς.
- Ar. 14,9 Λοιπόν μη επαναστατήτε εναντίον του Κυρίου και μη φοβηθήτε τον λαόν της χώρας αυτής, διότι θα τον κατακτήσωμεν και θα τον καταφάγωμεν ωσαν ένα κομμάτι ψωμιού. Εχει πλέον λήξει ο καιρός της προστασίας των ανθρωπων αυτών υπό του Θεού. Ο Κυριος είναι μαζί μας. Μη φοβηθήτε αυτούς” !
- Ar. 14,10 και είπε πάσα ή συναγωγή καταλιθοβολήσαι αυτούς έν λίθοις. και ή δόξα Κυρίου ώφθη έν τή νεφέλη επί τής σκηνης τοϋ μαρτυριου πάσι τοις υιοις Ισραήλ.
- Ar. 14,10 Όλον όμως το πλήθος των Ισραηλιτών, εξαγριωμένον και έξαλλον, ώρμησε να λιθοβολήση τον Ιησουν του Ναυή και τον Χαλεβ. Αλλά θεία λάμψις εφάνη εις την νεφέλην επάνω από την Σκηνήν του Μαρτυριου, ενώπιον όλων των Ισραηλιτών και τους ανεχαίτισεν από το έγκλημα.
- Ar. 14,11 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· έως τίνος παροξύνει με ό λαός οϋτος και έως τίνος ού πιστεϋουσί μοι επί πάσι τοις σημειοις, οις έποίησα έν αυτοις;
- Ar. 14,11 Είπε τότε ο Κυριος προς τον Μωυσήν· “έως ποτε θα με εξοργίζη αυτός ο λαός; Εως ποτε δεν θα πιστεϋουν εις όλα τα θαύματά μου, τα οποια έκαμα εις αυτούς;
- Ar. 14,12 πατάξω αυτούς θανάτω και άπολω αυτούς και ποιήσω σε και τον οϊκον τοϋ πατρός σου εις έθνος μέγα και πολύ μάλλον ή τοϋτο.
- Ar. 14,12 Και λοιπόν θα τους κτυπήσω δια θανάτου, θα τους εξολοθρεύσω και θα αναδείξω σε και τον πατρικόν σου οίκον έθνος μέγα, πολύ ισχυρότερον από τον λαον αυτόν”.
- Ar. 14,13 και είπε Μωυσής προς Κύριον· και άκούσεται Αίγυπτος, ότι άνήγαγες τή ισχύϊ σου τον λαόν τοϋτον έξ αυτών,
- Ar. 14,13 Ο Μωυσής είπε τότε προς τον Κυριον· “οι Αιγύπτιοι έχουν πλέον ακούσει και μάθει ότι συ με την ακατανίκητον δύναμιν σου έβγαλες ελευθερον τον λαόν τούτον εκ μέσου αυτών.
- Ar. 14,14 αλλά και πάντες οι κατοικούντες επί τής γής ταύτης άκηκόασιν, ότι συ εί Κύριος έν τῶ λαῶ τούτῳ, όστις όφθαλμοις κατ' όφθαλμούς όπτάζη, Κυριε, και ή νεφέλη σου έφέστηκε έν αυτών, και έν στύλω νεφέλης συ πορεύη πρότερος αυτών τήν ήμέραν και έν στύλω πυρός τήν νύκτα.
- Ar. 14,14 Αλλά και όλοι όσοι κατοικούν την χώραν αυτήν έχουν ακούσει δια τα θαύματά σου και έχουν πεισθή, ότι συ είσαι ο

Κυριος και Θεός του λαού τούτου, του λαού ο οποίος σε βλέπει πρόσωπον προς πρόσωπον, και ότι η νεφέλη σου ευρίσκεται επάνω από αυτούς, συ δε προπορεύεσαι εις αυτούς ως οδηγός κατά μεν την ημέραν σαν στήλη νεφέλης κατά δε την νύκτα σαν στήλη πυρός.

- Αρ. 14,15 και έκτριψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον ἓνα, καὶ ἐροῦσι τὰ ἔθνη, ὅσοι ἀκηκόασι τὸ ὄνομά σου, λέγοντες·
- Αρ. 14,15 Εάν λοιπόν εξοντώσης τον λαόν αυτόν αμέσως, ως εάν πρόκειται δι' ένα άνθρωπον, ὅσα ἔθνη ἔχουν ἀκούσει δια το θαυμαστόν και παντοδύναμον ὄνομα σου, θα εἰπουν·
- Αρ. 14,16 παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς, κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- Αρ. 14,16 Επειδὴ δεν κατόρθωσε να οδηγήσῃ ο Θεός και φέρῃ τον λαόν τούτον εις την χώραν, την ὁποίαν με ὄρκον εἶχεν υποσχεθῆ να τους δώσῃ, τους κατέστρωσε νεκρούς εις την ἐρημον αὐτὴν γην !
- Αρ. 14,17 καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχύς, Κύριε, ὄν τρόπον εἶπας λέγων·
- Αρ. 14,17 Ἀλλά, Κυριε, ας φανῆ και ας υψωθῆ και τώρα το μεγαλεῖον της δυνάμεώς σου, ὅπως ἄλλοτε εἶχες διακηρύξει λέγων ὅτι εἶσαι
- Αρ. 14,18 Κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας, καὶ καθαρισμῶ οὐ καθαρῖ τὸν ἔνοχον ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.
- Αρ. 14,18 Κυριος, μακρόθυμος και πολυέλεος και αξιόπιστος εις τα λόγια σου. Εἶσαι συ Κυριος, ο οποίος συγχωρεῖ και εξαλείφει παρανομίας και ἀδικίας και γενικῶς τας ἀμαρτίας, ἀλλά και δεν αφήνει ατιμώρητον τον ἔνοχον φθάνων μέχρι του σημείου να καταλογίζῃ ευθύνην και να τιμωρῆ τα τέκνα μέχρι τρίτης και τετάρτης γενεᾶς δια τας ἀμαρτίας των πατέρων των.
- Αρ. 14,19 ἄφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καθάπερ ἴλεως ἐγένου αὐτοῖς ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν.
- Αρ. 14,19 Ἀλλά, συγχώρησε, Κυριε, κατὰ το μέγα σου ἔλεος την ἀμαρτίαν στον λαόν τούτον. Γινε εὐσπλαγχνος, ὅπως εὐσπλαγχνος ἐγινες εις αυτούς ἀπὸ την ημέραν της ἐξόδου των ἀπὸ της Αἰγύπτου μέχρι τώρα" !
- Αρ. 14,20 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἴλεως αὐτοῖς εἰμι κατὰ τὸ ῥῆμά σου·
- Αρ. 14,20 Εἶπε τότε ο Κυριος πρὸς τον Μωϋσῆν· “θα γίνω εις αυτούς ἴλεως σύμφωνα με την παράκλησίν σου.
- Αρ. 14,21 ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν,
- Αρ. 14,21 Ἀλλά ἐγὼ ζω και ζων εἶναι το ὄνομα μου, και θα πλημμυρίσῃ ολόκληρον την γην η δόξα και η δύναμις της δικαιοσύνης μου
- Αρ. 14,22 ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὀρώντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπίεράσαν με τοῦτο δέκατον, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου,
- Αρ. 14,22 διότι ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, οἱ ὁποῖοι εἶδον την δόξαν μου και τα θαύματα, τα ὁποῖα ἔκαμα εις την Αἴγυπτον και εις την ἐρημον, και παρ' ὅλον τούτο με παρώργισαν τώρα δια δεκάτην φοράν και δεν υπήκουσαν εις την ἐντολήν μου,
- Αρ. 14,23 ἧ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἃ ἔστι μετ' ἐμοῦ ὧδε, ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τούτοις δώσω τὴν γῆν, πάντες δὲ οἱ παροξυναντές με οὐκ ὄψονται αὐτήν.
- Αρ. 14,23 κατ' ἀμετάκλητον ἀπόφασίν μου δεν θα ἴδουν την χώραν, την ὁποίαν δι' ὄρκου υπεσχέθην στους πατέρας των, ἀλλά θα την ἴδουν μόνον τα τέκνα των, τα ὁποῖα εἶναι ἐδὼ μαζή μου, που δεν ἠμποροῦν ἀκόμη να κάμουν διάκρισιν μεταξύ καλοῦ και κακοῦ, κάθε νεώτερος και ἀπειρος. Εἰς αὐτὰ ἐγὼ θα δώσω την χώραν. Ὅλοι δε ἐκεῖνοι, που με παρώξυναν δεν θα την ἴδουν.
- Αρ. 14,24 ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν.
- Αρ. 14,24 Τον δούλον μου ὁμως τον Χαλεβ, διότι εἶναι ἀλλοῦ πνεύματος ἀπὸ τον λαόν αυτόν και με ἠκολούθησε, θα τον εἰσαγάγω εις την χώραν, ὅπου εἰσῆλθεν ως κατάσκοπος και οἱ ἀπόγονοί του θα κληρονομήσουν αὐτήν.
- Αρ. 14,25 ὁ δὲ Ἀμαλῆκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι· αὐρίον ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν.
- Αρ. 14,25 Ὁ Ἀμαλῆκ και ο Χαναναῖος θα κατοικούν τώρα αὐτὴν την κοιλάδα. Σεις δε αὐρίον ἀναχωρήσατε και ἐπιστρέψατε εις την ἐρημον πρὸς την κατεύθυνσιν της Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης”.
- Αρ. 14,26 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν λέγων·
- Αρ. 14,26 Εἶπεν ἀκόμη ο Κυριος πρὸς τον Μωϋσῆν και τον Ἀαρῶν·
- Αρ. 14,27 ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην; ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου, τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα.
- Αρ. 14,27 “ἕως πότε θα ἀνέχωμαι τον πονηρόν αυτόν λαόν; Ὅσα αὐτοὶ γογγύζουν ἐναντίον μου, ὅπως και τον γόγγυσμόν αὐτὸν ἐναντίον σας, ὅλα τα ἔχω ἀκούσει.
- Αρ. 14,28 εἰπὸν αὐτοῖς· ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἧ μὴν ὄν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτω ποιήσω ὑμῖν.

- Ar. 14,28 Είπε λοιπόν εις αυτούς· Ζω εγώ, λέγει Κύριος, κατ' αμετάκλητον απόφασίν μου, ακριβώς όπως μου είπατε και ήκουσα, έτσι θα κάμω εις σας·
- Ar. 14,29 ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν, καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυζον ἐπ' ἐμοί·
- Ar. 14,29 δηλαδή εις την ἐρημον θα πέσουν νεκρά τα σώματά σας. Εδῶ θα αποθάνετε ὅλοι ὅσοι κατὰ την απογραφὴν, που ἐγινε και ηριθμήθησαν ἀπὸ εἰκοσιν ετών και ἄνω, ὅλοι ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐναντίον μου.
- Ar. 14,30 εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν, ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνοῦσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ·
- Ar. 14,30 Κανεῖς ἀπὸ σας δεν θα εἰσέλθῃ εις την γην, ἐπάνω ἀπὸ την ὁποῖαν ἀπλώσα εγὼ τα παντοδύναμον χέρι μου και ὠρκίσθην να σας εγκαταστήσω, ἀλλὰ θα εἰσέλθουν εις αὐτὴν μόνον ο Χάλεβ υἱὸς του Ἰεφοννὴ, και ο Ἰησοῦς ο υἱὸς του Ναυη·
- Ar. 14,31 καὶ τὰ παιδία, ἃ εἶπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι, εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς.
- Ar. 14,31 και τα παιδιά, δια τα ὁποῖα εἶπατε ὅτι θα πέσουν, τάχα, αἰχμάλωτα εις τα χέρια των ἐχθρῶν, θα οδηγήσω εις την γην της ἐπαγγελίας και θα κληρονομήσουν την χώραν, την ὁποῖαν σεις δια τας ἀμαρτίας σας ἐχάσατε.
- Ar. 14,32 καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ,
- Ar. 14,32 Τα μέλη του σώματός σας θα πέσουν και θα μείνουν εις την ἐρημον αὐτήν,
- Ar. 14,33 οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀνοίσουσι τὴν πορνείαν ὑμῶν, ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
- Ar. 14,33 τα δε παιδιά σας, ὅσα εἶναι κάτω των εἰκοσιν ετών, θα περιπλανῶνται εις την ἐρημον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη και θα υποφέρουν τας συνέπειας της ἀποστασίας σας ἀπὸ τον Θεόν, μέχρις ὅτου ἀποθάνουν εις την ἐρημον ὅλοι οἱ ἄνω των εἰκοσιν ετών.
- Ar. 14,34 κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἑνιαυτοῦ, λήψεσθε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου.
- Ar. 14,34 Δια τας ἀμαρτίας που διεπράξατε, θα υποστήτε την τιμωρίαν της δικαίας ἀνακτῆσεως και ὀργῆς μου ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, κατὰ τον ἀριθμὸν των ἡμερῶν, τας ὁποῖας κατεσκοπεύσατε την χώραν. Καθε ἡμέρα θα υπολογισθῇ εις ἐν ἔτος.
- Ar. 14,35 ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα· ἢ μὴν οὕτω ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνισταμένῃ ἐπ' ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται.
- Ar. 14,35 Εγὼ ο Κύριος ὠμίλησα. Ὀριστικῶς και ἀμετακλήτως θα κάμω ο,τι εἶπα στον ἀμαρτωλὸν αὐτὸν λαόν, ο ὁποῖος ἐστασίασεν ἐναντίον μου. Εἰς την ἐρημον αὐτὴν θα ἐξοντωθῶν και θα ἀποθάνουν”.
- Ar. 14,36 καὶ οἱ ἄνθρωποι, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ παραγεννηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς,
- Ar. 14,36 Οἱ ἄνδρες, τους ὁποῖους ἐστειλεν ο Μωϋσῆς να κατασκοπεύσουν την χώραν και οἱ ὁποῖοι ἐπιστρέφοντες ἐξηρέθισαν τον λαόν εις γογγυσμὸν κατὰ της χώρας αὐτῆς με το να εἶπουν δόλια και ψευδῆ δι' αὐτήν,
- Ar. 14,37 καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατεῖπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι Κυρίου
- Ar. 14,37 οἱ ἄνδρες αὐτοῖ, οἱ ὁποῖοι με πείσμα εἶπαν και διέδωσαν πονηρὰς πληροφορίας δια την χώραν, ἐκτυπήθησαν ῥῶτοι ἀπὸ τον Κύριον και ἀπέθανον.
- Ar. 14,38 καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ, καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν.
- Ar. 14,38 Ἀπὸ τους ἄνδρας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μετέβησαν δια να κατασκοπεύσουν την χώραν, ἐζησαν μόνον ο Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη, και ο Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ.
- Ar. 14,39 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπένησεν ὁ λαὸς σφόδρα.
- Ar. 14,39 Ὁ Μωϋσῆς ἀνεκοίνωσεν εις ὅλους τους Ἰσραηλίτας τα λόγια αὐτὰ του Κυρίου. Ὁ λαὸς ἀκούσας ἐπένησεν πολὺ.
- Ar. 14,40 καὶ ὀρθρίσαντες τὸ πρωῖ ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες· ἰδοὺ οἶδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπε Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν.
- Ar. 14,40 Δια να ἐπανορθώσουν δὲ, τάχα, την παρακοὴν των και ἀποφύγουν την τιμωρίαν, ηγέρθησαν οἱ Ἰσραηλίται πολὺ πρωῖ, ἀνέβησαν εις την κορυφὴν του ὄρους, λέγοντες πρὸς τον Μωυσῆν· “ἰδοὺ, ἡμεῖς τώρα θα εἰσέλθωμεν στον τόπον, τον ὁποῖον εἶπεν ο Κύριος, διότι πράγματι με την παρακοὴν μας ἠμαρτήσαμεν ἐνώπιόν του” !
- Ar. 14,41 καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἰνατί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυρίου; οὐκ εὔοδα ἔσται ὑμῖν.
- Ar. 14,41 Ὁ Μωϋσῆς ἀπήντησε· “διατί και τώρα σεις παραβαίνετε πάλιν την ἐντολὴν του Κυρίου; Δεν θα εὐδοθῇ η ἀπόπειρά σας.
- Ar. 14,42 μὴ ἀναβαίνατε· οὐ γὰρ ἐστὶ Κύριος μεθ' ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
- Ar. 14,42 Μὴ προχωρήτε διότι ο Κύριος δεν εἶναι μαζί σας, θα νικηθῆτε και θα πέσετε ἐνώπιον των ἐχθρῶν σας.
- Ar. 14,43 ὅτι ὁ Ἀμαλήκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρα, οὗ εἵνεκεν ἀπεστράφητε

- ἀπειθοῦντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται Κύριος ἐν ὑμῖν.
 Αρ. 14,43 Οι Αμαληκίται και οι Χαναναίοι ευρίσκονται εκεί αντιμέτωποι ἐμπροσθέν σας και θα πέσετε εν στόματι μαχαίρας, επειδή ἀπειστατήσατε και παρηκούσατε τον Κυριον και ο Κυριος δεν θα εἶναι πλέον μαζί σας”.
- Αρ. 14,44 καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς.
- Αρ. 14,44 Εκείνοι ὁμως ἐπέμειναν εις την ἀπερίσκεπτον ἀπόφασίν των, ἐπροχώρησαν και ἀνέβησαν εις την κορυφὴν του ὄρους, ἀλλὰ ἡ κιβωτὸς της Διαθήκης και ο Μωϋσῆς δεν ἐκινήθησαν ἀπὸ το στρατόπεδον.
- Αρ. 14,45 καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλῆκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ καὶ ἐτρέψαντο αὐτούς και κατέκοψαν αὐτούς ἕως Ἑρμάν· και ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.
- Αρ. 14,45 Οι δε Αμαληκίται και οι Χαναναίοι, οι κατοικούντες στο ὄρος ἐκεῖνο, κατέβησαν και ἐπετέθησαν ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν, τους ἐτρέψαν εις φυγὴν και κατέκοψαν αὐτούς μέχρις Ἑρμάν. Οι δε διασωθέντες ἀπὸ την σφαγὴν Ἰσραηλίται ἐπέστρεψαν στο στρατόπεδον.

ΑΡΙΘΜΟΙ 15

- Αρ. 15,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
 Αρ. 15,1 Ο Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσῆν·
- Αρ. 15,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ και ἔρεῖς πρὸς αὐτοῦς· ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικίσεως ὑμῶν, ἦν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν,
 Αρ. 15,2 “ομίλησε προς τους Ἰσραηλίτας και εἶπε προς αὐτούς· Όταν εἰσέλθετε εις την χώραν της οριστικῆς ἐγκαταστάσεώς σας, την ὁποίαν ἐγὼ σας δίδω,
- Αρ. 15,3 καὶ ποιήσεις ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ, ὀλοκάρπωμα ἢ θυσίαν, μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ καθ’ ἐκούσιον ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων,
 Αρ. 15,3 θα προσφέρετε προς τον Κυριον θυσίας ὀλοκαυτωμάτων, αιματηρὰν ἢ ἀναίμακτον θυσίαν δια την ἐκπλήρωσιν ταξίματος ἢ ἄλλην ἐκουσίαν προσφορὰν ἢ θυσίαν κατὰ τας ἐορτάς σας, ὥστε αὐτὴ να γίνη ευπρόσδεκτος ὡς ὀσμὴ εὐωδίας προς τον Κυριον. Ἀν μὲν ἡ προσφορὰ εἶναι ἀπὸ τα βόδια ἢ ἀπὸ τα πρόβατα,
- Αρ. 15,4 καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἴφι ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν·
 Αρ. 15,4 ὁ προσφέρων αὐτὴν την αιματηρὰν θυσίαν προς τον Κυριον θα προσφέρῃ συγχρόνως και ἐν δέκατον του οἴφι (δύο περίπου κιλὰ) σεμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι ἐνός τετάρτου του ἰν (840 περίπου γραμμάρ.).
- Αρ. 15,5 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.
 Αρ. 15,5 Εἰς την αιματηρὰν θυσίαν του ὀλοκαυτώματος ἢ εἰς την ἀναίμακτον θυσίαν θα προσφέρετε προς σπονδὴν και ἐνα τέταρτον του ἰν οἴνου (840 περίπου γραμ.) εἰς κάθε θυσίαν ἀμνοῦ θα προσφέρῃς και θυσίαν του οἴνου, ὥστε αὐτὴ να γίνεται εὐάρεστος ὀσμὴ εὐωδίας στον Κυριον.
- Αρ. 15,6 καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῆτε αὐτὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ, τὸ τρίτον τοῦ ἴν·
 Αρ. 15,6 Καὶ δι’ ἐκάστην θυσίαν κριου, που προσφέρετε ὡς ὀλοκαύτωμα ἢ ὡς θυσίαν ἄλλου εἶδους, θα προσφέρῃς και θυσίαν δύο δέκατα σεμιγδάλι ζυμωμένο με ἐν τρίτον του ἰν ἐλαίου.
- Αρ. 15,7 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἴν προσοίσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
 Αρ. 15,7 Θα προσφέρετε ἐπίσης και ἐν τρίτον του ἰν οἴνου εἰς σπονδὴν, ὥστε ἡ θυσία σας να γίνη ευπρόσδεκτος ὀσμὴ εὐωδίας στον Κυριον.
- Αρ. 15,8 ἐὰν δὲ ποιῆτε ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν, ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ,
 Αρ. 15,8 Όταν δε προσφέρετε βόδια ὡς θυσίαν ὀλοκαυτώματος ἢ ὡς θυσίαν εἰς ἐκτέλεσιν ταξίματος ἢ ὡς σωτήριον προς τον Κυριον,
- Αρ. 15,9 καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἡμισυ τοῦ ἴν
 Αρ. 15,9 ὁ προσφέρων θα προσθέσῃ στον θυσιαζόμενον μόσχον, ὡς ἀναίμακτον θυσίαν, τρία δέκατα σεμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι ἡμίσεως ἰν,
- Αρ. 15,10 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἡμισυ τοῦ ἴν, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
 Αρ. 15,10 και οἶνον προς σπονδὴν ἡμισυ του ἰν, ὥστε ἡ θυσία να γίνη ευπρόσδεκτος ὀσμὴ εὐωδίας στον Κυριον.
- Αρ. 15,11 οὕτως ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν·
 Αρ. 15,11 Το αὐτὸ θα κάμῃς δια την θυσίαν ἐνός μόσχου ἢ ἐνός κριου ἢ ἐνός ἀμνοῦ ἀπὸ τα πρόβατα ἢ ἀπὸ τα γίδια.
- Αρ. 15,12 κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσητε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἐνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
 Αρ. 15,12 Ἀναλόγως του ἀριθμοῦ των προσφερομένων, ὡς θυσίαν, ζῶων θα κάμετε και δια την ἀναίμακτον προσφορὰν

σύμφωνα με τον αριθμόν ενός εκάστου από αυτά.

- Ap. 15,13 πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα, προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
Ap. 15,13 Καθε εντόπιος Ἰσραηλίτης ἔτσι θα κάμνη προκειμένου να προσφέρῃ θυσίαν στον Κυριον, δια να γίνῃ ευπρόσδεκτος ως οσμὴ ευωδίας στον Κυριον.
- Ap. 15,14 ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῆ ὑμῶν, ἢ ὃς ἂν γενήται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτω ποιήσει ἢ συναγωγὴ Κυρίῳ.
Ap. 15,14 Εάν ἔλθῃ ξένος εἰς την χώραν σας ἢ ἄλλος κανεῖς ευρεθῆ μεταξύ σας σήμερον και εἰς τας κατόπιν γενεάς σας και θελήσῃ να προσφέρῃ θυσίαν ευπρόσδεκτον, ως εὐάρεστον ευωδιαν στον Κυριον, θα πράξῃ ὅπως και σεις κάμνετε. Ἐτσι θα προσφέρῃ τας θυσίας του προς τον Κυριον ὅλος ὁ λαός του Ἰσραήλ.
- Ap. 15,15 νόμος εἶς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προκειμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ὡς ὑμεῖς καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι Κυρίου.
Ap. 15,15 Ἐνας νόμος θα υπάρχῃ δια σας και δια τους ξένους, οἱ οποίοι ευρίσκονται μεταξύ σας, νόμος παντοτεινός εἰς ὅλας τας γενεάς σας. Ὅπως σεις, ἔτσι και ὁ ξένος θα εἶναι και θα ενεργῇ ἀπέναντι του Κυρίου.
- Ap. 15,16 νόμος εἶς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προκειμένῳ ἐν ὑμῖν.
Ap. 15,16 Νομος ἕνας, καθήκον ἕνα θα υπάρχῃ και δια σας και δια τον ξένον, που κατοικεῖ μεταξύ σας”.
- Ap. 15,17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Ap. 15,17 Ὡμίλησεν ὁ Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Ap. 15,18 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ,
Ap. 15,18 “ὁμίλησε προς τους Ἰσραηλίτας και εἶπε προς αὐτούς· Ὅταν εισέλθετε εἰς την χώραν, εἰς την ὁποίαν ἐγὼ θα σας εισαγάγω,
- Ap. 15,19 καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα Κυρίῳ· ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν
Ap. 15,19 και ὅταν πρόκειται να φάγετε σεις ἀπὸ τους ἄρτους της γης εκείνης, θα αφαιρέσετε, δια να αφιερώσετε στον Κυριον, την ἀπαρχὴν ἀπὸ τους ενζύμους ἄρτους σας.
- Ap. 15,20 ἄρτον ἀφοριεῖτε ἀφαίρεμα αὐτό· ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλω, οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν,
Ap. 15,20 Θα ξεχωρίσετε ἕνα ἄρτον ως ἀφιέρωμα θυσίας, ως “ἀφαίρεμα” προς τον Κυριον. Ὅπως προσφέρετε τας ἀπαρχάς ἀπὸ το αλώνι, ἔτσι θα προσφέρετε και τον ἐνζυμον ἄρτον.
- Ap. 15,21 ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν, καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
Ap. 15,21 Αὐτός ὁ ἄρτος θα εἶναι ἡ ἀπαρχή, την ὁποίαν ως ἀφιέρωμα θα δώσετε στον Κυριον. Αὐτό θα το τηρήτε εἰς ὅλας τας γενεάς σας.
- Ap. 15,22 Ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὃς ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Ap. 15,22 Ὅταν δε αμαρτήσετε και δεν εκτελέσετε αὐτάς τας ἐντολάς, τας ὁποίας ἔδωσε προς τον Μωϋσῆν ὁ Κυριος,
Ap. 15,23 καθὰ συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧ συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς και ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,
- Ap. 15,23 ὅπως διέταξε δια του Μωϋσέως εἰς σας ἀπὸ την ἡμέραν, κατὰ την ὁποίαν ἔδωσε τας ἐντολάς αὐτάς ὁ Κυριος προς σας και εἰς ὅλας τας κατόπιν γενεάς σας,
- Ap. 15,24 καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ ἀκουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἢ συναγωγὴ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας.
Ap. 15,24 εἰάν μεν ἡ αμαρτία αὐτὴ δεν υποπέσῃ εἰς την ἀντιληψιν της συναγωγῆς και γίνῃ ἀκουσίως εκ μέρους του λαοῦ, ὅλος ὁ λαός θα προσφέρῃ ἕνα μοσχάρι υγιές και ἀρτιμελές εἰς θυσίαν ὀλοκαυτώματος, δια να γίνῃ αὐτὴ εὐάρεστος ως οσμὴ ευωδίας στον Κυριον. Θα προσθέσετε εἰς την αιματηρὰν αὐτὴν θυσίαν και την ἀνάλογον θυσίαν του οἴνου, σύμφωνα με την προαναφερθεῖσαν ἐντολήν, και ἕνα τράγον προς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Ap. 15,25 καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς· ὅτι ἀκουσίον ἔστι, καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν.
Ap. 15,25 Ὁ ἱερεὺς με ὅλα αὐτά θα ἐξιλέωσῃ ἐνώπιον του Θεοῦ ὅλον το πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν και θα συγχωρηθῇ εἰς αὐτούς ἡ αμαρτία, διότι εἶναι ἀκουσία και διότι οἱ παραβάται προσέφεραν δια την αμαρτίαν των αὐτὴν προς τον Κυριον θυσίαν, ὅπως ὀρίζει ὁ νόμος δια τα ἀκούσια αμαρτήματά των.
- Ap. 15,26 καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκούσιον.
Ap. 15,26 Θα δοθῇ δε ἀφεσις εἰς ὅλον το πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν και στον ξένον, ὁ ὁποῖος ευρίσκεται μεταξύ σας, διότι ἡ ἀκουσία αὐτὴ αμαρτία εἶναι ὅλου του λαοῦ.
- Ap. 15,27 ἐὰν τε ψυχὴ μία ἁμάρτη ἀκουσίως, προσάξει αἴγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας,

- Ap. 15,27 Εάν ένας άνθρωπος αμαρτήση ακουσίως θα προσφέρει προς θυσίαν περι αμαρτίας μίαν αίγα ενός έτους.
- Ap. 15,28 καί ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περι τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἀμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι Κυρίου ἐξιλιάσασθαι περι αὐτοῦ.
- Ap. 15,28 Ὁ ἱερεὺς δια της θυσίας της αιγὸς θα ἐξλεώση ἐνώπιον του Κυρίου τον ἄνθρωπον, ο οποίος ἀκουσίως και ἐν ἀγνοία του ἠμάρτησεν ἐνώπιον του Κυρίου.
- Ap. 15,29 τῷ ἐγγχωρίῳ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἶς ἔσται αὐτοῖς, ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀκουσίως,
- Ap. 15,29 Δια τον ἐντόπιον Ἰσραηλίτην, ὅπως και δια τον ξένον που εὐρίσκεται μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν, ἕνας νόμος θα ἰσχύῃ δι' αὐτοῦς, ὅταν κανεῖς ἀκουσίως ἀμαρτήσῃ.
- Ap. 15,30 καὶ ψυχὴ, ἣτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων, τὸν Θεὸν οὔτος παροξυνεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς,
- Ap. 15,30 Ἐκεῖνος ὁμῶς ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ὑπερηφάνειαν και πείσμα θα ἀμαρτήσῃ ἐνσυνειδήτως και ἐγωϊστικῶς, εἴτε ἐντόπιος εἶναι εἴτε ξένος, αὐτὸς θα ἐξοργίσῃ τον Θεόν και θα ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου του λαοῦ,
- Ap. 15,31 ὅτι τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐφάυλισε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν· ἐκτρίψει ἐκτρίβῆσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη, ἢ ἀμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ.
- Ap. 15,31 διότι κατεφρόνησε τον λόγον του Κυρίου και διεσκόρπισεν ὡς στους ἀνέμους τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Θα ἐξοντωθῇ ὁ ἄνθρωπος αὐτός, διότι ἡ ἐν ἐπιγνώσει αὐτῆ ἀμαρτία του εἶναι ἀσυγχώρητος”.
- Ap. 15,32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εὔρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων.
- Ap. 15,32 Ἐμεναν τότε οἱ Ἰσραηλίται εἰς τὴν ἐρήμον. Εἶδον ἕνα ἄνθρωπον να μαζεῦῃ ξύλα κατὰ τὴν ἡμέραν του Σαββάτου και να καταλύῃ ἐτσι τὴν σαββατικὴν ἀργίαν.
- Ap. 15,33 καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὐρόντες συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν και πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Ap. 15,33 Αὐτοῖ, που τον εὐρον να μαζεῦῃ ξύλα κατὰ τὴν ἡμέραν του Σαββάτου, τον ὠδήγησαν πρὸς τον Μωϋσῆν και τον Ἀαρὼν και πρὸς ὅλον τον λαόν των Ἰσραηλιτῶν.
- Ap. 15,34 καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν.
- Ap. 15,34 Τον ἔθεσαν εἰς τὴν φυλακὴν, διότι δεν ἐγνωρίζαν τι να κάμουν εἰς αὐτόν, ποῖαν τιμωρίαν να του ἐπιβάλουν.
- Ap. 15,35 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος, λιθοβολήσατε αὐτόν λίθοις πᾶσα ἢ συναγωγὴ.
- Ap. 15,35 Ὁ Κύριος ὁμίλησε πρὸς τον Μωϋσῆν και εἶπεν· “ὁ ἄνθρωπος αὐτός πρέπει να τιμωρηθῇ με θάνατον· να τον λιθοβολήσῃ ὅλος ὁ λαός”.
- Ap. 15,36 καὶ ἐξήγαγον αὐτόν πᾶσα ἢ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτόν πᾶσα ἢ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Ap. 15,36 Ὁδήγησεν αὐτόν ὅλος ὁ λαός ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον και ἐλιθοβόλησαν ὅλοι αὐτόν ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον, ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τον Μωϋσῆν.
- Ap. 15,37 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Ap. 15,37 Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τον Μωϋσῆν·
- Ap. 15,38 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν πτερυγιῶν κλῶσμα ὑάκινθινον.
- Ap. 15,38 “ὁμίλησε πρὸς τους Ἰσραηλίτας και εἶπε πρὸς αὐτούς· Να ράψουν ταινίαν εἰς τὰ κάτω ἄκρα των ἐνδυμάτων των, να θέσουν εἰς τὰ ἄκρα των ἱματίων των κλῶσμα κυανούν. Αὐτὸ θα γίνεταί εἰς ὅλας των τὰς γενεὰς.
- Ap. 15,39 καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις καὶ ὄψεσθε αὐτὰ καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου και ποιήσετε αὐτάς, καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν και τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν,
- Ap. 15,39 Θα ὑπάρχουν αὐτὰ εἰς τὰ ἄκρα των ἐνδυμάτων σας, θα τα βλέπετε και θα ἐνθυμήσθε ὅλας τὰς ἐντολὰς του Κυρίου, δια να τὰς ἐφαρμόζετε· και δεν θα διαφθαρήτε παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰς ἀμαρτωλὰς ἐπιθυμίας της καρδίας σας και τὰ ἀμαρτωλὰ θεάματα των ὀφθαλμῶν σας, δια των ὁποῖων ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τον Θεόν εἰς παραστρατημένην ζωὴν.
- Ap. 15,40 ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς μου καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ Θεῷ ὑμῶν.
- Ap. 15,40 Δι' αὐτῶν θα ἐνθυμήσθε τὰς ἐντολὰς ἐμοῦ του Κυρίου, θα τὰς τηρήτε και θα γίνεσθε ἅγιοι ἐνώπιον του Θεοῦ σας.
- Ap. 15,41 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν ὁ ἐξαγωγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν.
- Ap. 15,41 Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος σας ἐβγάλα ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δια να εἶμαι Θεός σας. Ἐγὼ, Κύριος ὁ Θεός σας, δίδω αὐτάς τὰς ἐντολὰς”.

- Αρ. 16,1 Καὶ ἐλάλησε Κορέ υἱὸς Ἰσάαρ υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ Λευὶ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν υἱοὶ Ἐλιάβ καὶ Αὖν υἱὸς Φαλέθ υἱοῦ Ῥουβὴν,
- Αρ. 16,1 Ὁ Κορέ, υἱὸς τοῦ Ἰσαάρ υἱοῦ τοῦ Καὰθ, υἱοῦ τοῦ Λευὶ, συνεσκέφθη καὶ συνώμοσε μετὰ τὸν Δαθὰν καὶ τὸν Ἀβειρῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν υἱοὶ τοῦ Ἐλιάβ, καὶ μετὰ τὸν Αὖν, υἱὸν τοῦ Φαλέθ υἱοῦ τοῦ Ρουβὴν,
- Αρ. 16,2 καὶ ἀνέστησαν ἔναντι Μωυσῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πενήκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρχηγοὶ συναγωγῆς, σύγκλητοι βουλήs καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί,
- Αρ. 16,2 καὶ ἐστασίασαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως. Μαζὴ δὲ μετὰ αὐτοὺς ἐστασίασαν καὶ διακόσιοι πενήκοντα ἀπὸ τοῦ Ἰσραηλῆταις, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀρχόντες τοῦ λαοῦ, ἐκλεκτὰ μέλη τῶν συνελεύσεων τοῦ λαοῦ, ἄνδρες μετὰ φήμην.
- Αρ. 16,3 συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν καὶ εἶπαν· ἐχέτω ὑμῖν, ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάντες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς Κύριος, καὶ διατὶ κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Κυρίου;
- Αρ. 16,3 Αὐτοὶ ἐπαναστάτησαν ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρῶν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς· “ἀκούσατε καὶ μάθετε σεις, ὅτι ὁ λαὸς εἶναι ἅγιος, καὶ ὁ Κύριος εἶναι μαζὴ μετὰ τὸν λαόν. Διατὶ, λοιπόν, σεις υψώνετε τὸν ἑαυτὸν σας ἀπέναντι τοῦ λαοῦ καὶ κατακρατεῖτε τὴν ἀρχηγίαν;”
- Αρ. 16,4 καὶ ἀκούσας Μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον,
- Αρ. 16,4 Ὅταν ὁ Μωϋσῆς ἤκουσεν αὐτὰ, ἔπεσε μετὰ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς (προφανῶς ἐνεκα τοῦ πόνου τοῦ καὶ δια να προσευχηθῆ μυστικῶς πρὸς τὸν Κύριον).
- Αρ. 16,5 καὶ ἐλάλησε πρὸς Κορέ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν λέγων· ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτὸν, καὶ οὐς ἐξελέξατο ἑαυτῷ, προσηγάγετο πρὸς ἑαυτὸν.
- Αρ. 16,5 Ὡμίλησε πρὸς τὸν Κορέ καὶ τοὺς στασιαστὰς, πού τὸν εἶχον ἀκολουθήσει, λέγων· “ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη, ἐγνώρισε καὶ ἐξέλεξε τοὺς ἰδικούς τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἀφιερωμένους καὶ τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὴν υπηρεσίαν τοῦ. Αὐτούς, τοὺς ὁποῖους ἐξέλεξε δια τὸν ἑαυτὸν τοῦ, αὐτούς ὠδήγησε καὶ τοὺς κατέστησεν ἀξίους να τὸν υπηρετοῦν.
- Αρ. 16,6 τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα, Κορέ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ,
- Αρ. 16,6 Δια να καταδειχθῆ ὁμῶς, ἐὰν ἐκεῖνοι ἢ σεις εἴσθε οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, κάμετε τούτο· λάβετε σεις, ὁ Κορέ καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἀκολουθοῦν, πυροδοχεῖα,
- Αρ. 16,7 καὶ ἐπίθετε ἐπ’ αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπίθετε ἐπ’ αὐτὰ θυμίαμα ἔναντι Κυρίου αὔριον· καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ, ὃν ἐκλέλεκται Κύριος, οὗτος ἅγιος· ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Λευὶ.
- Αρ. 16,7 θέσατε εἰς αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπάνω στο πῦρ θυμίαμα, δια να θυμιάσετε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὔριο. Αὐτὸς δὲ ὁ ἀνθρώπος τὸν ὁποῖον θα ἐκλέξῃ ὁ Κύριος, δεχόμενος τὸ θυμίαμά του, αὐτὸς θα εἶναι ὁ ἱερεὺς. Ἄς θεωρηθῆ αὐτὸ ἀξιόπιστος καὶ ἰκανὴ μαρτυρία πρὸς σας, Λευῖται ἐπαναστάται”.
- Αρ. 16,8 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορέ· εἰσακούσατέ μου, υἱοὶ Λευὶ.
- Αρ. 16,8 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κορέ καὶ τοὺς ἀκολουθούτους του· “ἀκούσατε τὰ λόγια μου σεις, πού εἴσθε ἀπόγονοι τοῦ Λευι·
- Αρ. 16,9 μὴ μικρὸν ἐστὶ τοῦτο ὑμῖν, ὅτι διέστειλεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς Κυρίου καὶ παρίστασθαι ἔναντι τῆς σκηνῆς λατρεύειν αὐτοῖς;
- Αρ. 16,9 μικρὸν πρᾶγμα γὰρ σας εἶναι τὸ ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σας ἐξεχώρισεν ἀπὸ ὅλον τὸν λαόν τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ σας προσέλαβε δια τὸν ἑαυτὸν τοῦ, ὥστε να υπηρετήτε καὶ να προσφέρετε ἱεράς υπηρεσίας εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Κυρίου καὶ να παρίστασθε ἐνώπιον αὐτῆς τῆς Σκηνῆς καὶ να προσφέρετε λατρευτικὰς διακονίας ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν σας;
- Αρ. 16,10 καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱούς Λευὶ μετὰ σοῦ καὶ ζητεῖτε καὶ ἱερατεύειν;
- Αρ. 16,10 Εἶναι μικρὸν πρᾶγμα ὅτι προσέλαβεν ὁ Θεὸς σε καὶ μαζὴ μετὰ σε ὅλους τοὺς ἀδελφούς σου ἀπὸ τὴν φυλὴν Λευὶ ὡς υπηρέτας εἰς τὴν Σκηνὴν καὶ ζητεῖτε τῶρα να γίνετε καὶ ἱερεῖς;
- Αρ. 16,11 οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἢ συνηθροισμένη πρὸς τὸν Θεόν· καὶ Ἀαρῶν τίς ἐστίν, ὅτι διαγογγύζετε κατ’ αὐτοῦ;
- Αρ. 16,11 Ἔτσι λοιπόν φέρεσθε συ, Κορέ καὶ οἱ ὁμόφρονές σου, οἱ ὁποῖοι ὠργανώσατε συνωμοσίαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ! Τι δὲ εἶναι ὁ Ἀαρῶν, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου σεις γογγύζετε; Δὲν εἶναι αὐτός, πού ἐχει ἐκλογὴν ἀπὸ τὸν Θεόν;”
- Αρ. 16,12 καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς καλέσαι Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν υἱούς Ἐλιάβ· καὶ εἶπαν· οὐκ ἀναβαίνομεν·
- Αρ. 16,12 Ἐστειλεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἐκάλεσε τὸν Δαθὰν καὶ τὸν Ἀβειρῶν, τοὺς υἱούς τοῦ Ἐλιάβ, καὶ ἐκεῖνοι ἀπήντησαν· “δὲν ἐρχόμεθα·
- Αρ. 16,13 μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κατάρχεις ἡμῶν ἄρχων;
- Αρ. 16,13 μήπως εἶναι μικρὸν αὐτὸ πού μας ἔκαμες, ὅτι μας ἐβγαλές ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον δια να μας ὠδηγήσης εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς δὲ τὴν πραγματικότητά μας ἐφηρες εἰς τὴν ἐρήμον, δια να μας θανατώσης; Καὶ θέλεις δια τῆς

- βίας να καθήσης επάνω μας ως άρχων;
- Αρ. 16,14 εἰ καὶ εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ἡμᾶς καὶ ἔδωκας ἡμῖν κληρον ἄγροϋ καὶ ἀμπελῶνας, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας· οὐκ ἀναβαίνομεν.
- Αρ. 16,14 Που εἶναι ἡ γῆ ἡ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι, εἰς τὴν ὁποίαν μας εἰσήγαγες καὶ τῆς ὁποίας τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς ἀμπελῶνας μας ἔδωκες κληρονομίαν; Ασφαλῶς προσπαθεῖς νὰ τυφλώσῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων τούτων. Ἡμεῖς δὲν ἐρχόμεθα”.
- Αρ. 16,15 καὶ ἔβαρουθύμησε Μωϋσῆς σφόδρα καὶ εἶπε πρὸς Κύριον· μὴ πρόσχης εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν· οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν.
- Αρ. 16,15 Ἐλυτήθη καὶ επικράνθη πάρα πολὺ ὁ Μωϋσῆς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· “μὴ δώσης σημασίαν, Κυριε, καὶ μὴ δεχθῆς τὴν θυσίαν θυμιάματος, που θα σου προσφέρουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί. Ἐγὼ τίποτε δὲν ἐπεθύμησα καὶ τίποτε δὲν ἔλαβα ἀπὸ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καὶ κανένα ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἔχω ἀδικήσει”.
- Αρ. 16,16 καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κορέ· ἀγίασον τὴν συναγωγὴν σου καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι ἔναντι Κυρίου σὺ καὶ Ἀαρῶν καὶ αὐτοὶ αὐριον.
- Αρ. 16,16 Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κορέ· “αὐριον πάρε μαζὴ σου καὶ ξεχώρισε τοὺς ὁμόφρονάς σου καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου σὺ καὶ οἱ δικοί σου ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ὁ Ααρῶν δὲ ἀπὸ τὸ ἄλλο.
- Αρ. 16,17 καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ’ αὐτὰ θυμίαμα καὶ προσάξετε ἔναντι Κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πενήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ Ἀαρῶν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ.
- Αρ. 16,17 Ὁ καθένας σας ἀς πάρῃ τὸ πυροδοχεῖον τοῦ καὶ ἀς θέσῃ εἰς αὐτὸ θυμίαμα. Θα προσφέρετε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ καθένας σας τὸ πυροδοχεῖον τοῦ, διακόσια πενήκοντα πυροδοχεῖα τῶν ὁμοφρόνων σου καὶ σὺ τὸ ἰδικόν σου, ὁ δε Ααρῶν τὸ ἰδικόν τοῦ πυροδοχεῖον”.
- Αρ. 16,18 καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκαν ἐπ’ αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ’ αὐτὰ θυμίαμα. καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν.
- Αρ. 16,18 Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπήρην ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς τὸ πυροδοχεῖον τοῦ, ἔθεσεν εἰς αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπάνω στο πῦρ τὸ θυμίαμα. Ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρῶν ἐστάθησαν ὀρθοὶ πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 16,19 καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ’ αὐτοὺς Κορέ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου πάση τῇ συναγωγῇ.
- Αρ. 16,19 Ὁ δε Κορέ καὶ οἱ ὁμόφρονές του συνεκεντρώθησαν ἀπέναντι αὐτῶν πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Ἀμέσως δε θεῖα λάμψις ἐφάνη εἰς ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ Ἰσραήλ.
- Αρ. 16,20 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρῶν λέγων·
- Αρ. 16,20 Καὶ ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρῶν λέγων·
- Αρ. 16,21 ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσάπαξ.
- Αρ. 16,21 “ἀπομακρυνθῆτε μέσα ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, διότι ἐγὼ με ἓνα μου κτύπημα θα τοὺς ἐξοντώσω”.
- Αρ. 16,22 καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν· Θεός, Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, εἰ ἄνθρωπος εἶς ἡμαρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ Κυρίου;
- Αρ. 16,22 Ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρῶν ἔπεσαν μετὰ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς καὶ εἶπον· “ὦ Θεέ! Σὺ ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, εἰς ἓνα μόνον ἄνθρωπος ἡμάρτησεν ἀπέναντί σου, θα ἐξαποστειλῇς τὴν ὀργὴν σου ἐναντίον ὅλης τῆς συναγωγῆς;”
- Αρ. 16,23 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 16,23 Ὁμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·
- Αρ. 16,24 λάλησον τῇ συναγωγῇ λέγων· ἀναχωρήσατε κύκλω ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορέ.
- Αρ. 16,24 “ὁμίλησε στὸν λαόν καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς· Φυγετε καὶ ἀπομακρυνθῆτε γύρω ἀπὸ τοὺς συνωμότας τοῦ Κορέ”.
- Αρ. 16,25 καὶ ἀνέστη Μωϋσῆς καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθάν καὶ Ἀβειρών, καὶ συνεπορεύθησαν μετ’ αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραήλ.
- Αρ. 16,25 Ἠγέρθη ὁ Μωϋσῆς, μετέβη πρὸς τὸν Δαθάν καὶ τὸν Αβειρών καὶ μαζὴ με αὐτὸν ἐπορεύθησαν ὅλοι οἱ γερωντώτεροι Ἰσραηλίται.
- Αρ. 16,26 καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων· ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἄπτεσθε ἀπὸ πάντων, ὧν ἔστιν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν.
- Αρ. 16,26 Ὁ Μωϋσῆς ὠμίλησε πρὸς τὸν λαόν τοῦ Ἰσραήλ καὶ εἶπε· “ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τὰς σκηνάς τῶν σκληρῶν αὐτῶν ἀνθρώπων καὶ μὴ ἐγγίζετε τίποτε, ἀπὸ ὅσα πράγματα ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ μὴ καταστραφῆτε μαζὴ τῶν ἐξ αἰτίας τῆς ἁμαρτίας τῶν”.
- Αρ. 16,27 καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορέ κύκλω· καὶ Δαθάν καὶ Ἀβειρών ἐξῆλθον καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν.
- Αρ. 16,27 Οἱ Ἰσραηλίται ἀπεμακρύνθησαν ὁλόγυρα ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Κορέ. Ὁ Δαθάν ὁμοίως καὶ ὁ Αβειρών ἐβγήκαν ἀπὸ τὰς σκηνάς τῶν καὶ ἐστάθησαν ἐγγίσταται καὶ πείσμονες εἰς τὰς θύρας τῶν σκηνῶν τῶν αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν καὶ τὰ τέκνα τῶν καὶ αἱ ἀποσκευαὶ τῶν.

- Αρ. 16,28 και εἶπε Μωυσῆς· ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι Κύριος ἀπέστειλέ με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἀπ' ἑμαυτοῦ·
- Αρ. 16,28 Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς ὅλους αὐτούς· “με ὅσα θα γίνωνται τώρα θα μάθετε ὅτι ὁ Κύριος με ἔστειλε νὰ κάμω αὐτὰ τὰ ἔργα, ὅτι δὲν ἦλθα ἀπὸ τὸν εαυτὸν μου αὐτόκλητος.
- Αρ. 16,29 εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτῶν, οὐχὶ Κύριος ἀπέσταλκέ με·
- Αρ. 16,29 Εἰάν ὁ Δαθάν καὶ ὁ Αβειρών ἀποθάνουν φυσιολογικὸν θάνατον, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, εἰάν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτούς εἶναι ὅπως καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, τότε αὐτὸ θα εἶναι δείγμα, ὅτι δὲν με ἔχει στείλει ὁ Κύριος.
- Αρ. 16,30 ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δείξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτούς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾄδου, καὶ γνώσεσθε, ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον.
- Αρ. 16,30 Ἀλλ' εἰάν ὁ Κύριος δείξει θαῦμα τρομερὸν καὶ ἀνοίξη ἡ γῆ τὸ στόμα τῆς καὶ καταπιῇ αὐτούς καὶ τὰς οικογενεῖας τῶν καὶ τὰς σκηνὰς τῶν καὶ ὅλα ὅσα τοὺς ἀνήκουν, καὶ καταβούνη ἔτσι εἰς στιγμὴν χρόνου ζωντανοὶ στὸν ἄδην, τότε θα μάθετε καλὰ ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐξώργισαν τὸν Κύριον με τὴν ἐπανάστασίν τῶν”.
- Αρ. 16,31 ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἐβράγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν,
- Αρ. 16,31 Μολις δε ὁ Μωϋσῆς ἐπαύσε νὰ λέγη τὰ λόγια αὐτὰ, ἐσχίσθη ἡ γῆ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια ἐκείνων,
- Αρ. 16,32 καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν αὐτούς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορὲ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
- Αρ. 16,32 ἠνοίξεν ἡ γῆ καὶ κατέπιεν αὐτούς καὶ τὰς οικογενεῖας τῶν καὶ ὅλους ὅσοι ἦσαν με τὸν Κορὲ, καὶ τὰ ζῶα τῶν,
- Αρ. 16,33 καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς ᾄδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς.
- Αρ. 16,33 καὶ κατέβησαν αὐτοὶ, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἦσαν με τὸ μέρος τῶν, ζωντανοὶ στὸν ἄδην, τοὺς ἐσκέπασεν ἡ γῆ καὶ ἐχάθησαν ἐκ μέσου τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Αρ. 16,34 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλω αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν, ὅτι λέγοντες· μὴ ποτε καταπιῇ ἡμᾶς ἡ γῆ.
- Αρ. 16,34 Οἱ δε ἄλλοι Ἰσραηλίται, πού ἦσαν γύρω καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ αὐτούς, ὅταν ἤκουσαν τὰς σπαρακτικὰς φωνὰς ἐκείνων, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν λέγοντες· “ας φύγωμεν μήπως καταπιῇ καὶ ἡμᾶς ἡ γῆ” !
- Αρ. 16,35 καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα.
- Αρ. 16,35 Πῦρ δε προερχόμενον κατ' ευθείαν ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἐξῆλθε καὶ κατέφαγε τοὺς διακοσίους πεντήκοντα ἄνδρας, οἱ ὅποιοι προσέφεραν τότε τὸ θυμίαμά τῶν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 17

- Αρ. 17,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
- Αρ. 17,1 Μετὰ ταῦτα εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν,
- Αρ. 17,2 καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα· ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατακεκαυμένων καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον ἐκεῖ,
- Αρ. 17,2 καὶ πρὸς τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, τὸν υἱὸν τοῦ Ααρὼν· “πάρετε τὰ χάλκινα θυμιατήρια ἀπὸ τοὺς κατακαέντας αὐτούς ἄνδρας καὶ διασκορπίσατε τὸ ξένον πῦρ ἐκεῖ μακρὰν·
- Αρ. 17,3 ὅτι ἠγίασαν τὰ πυρεῖα τῶν ἀμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν· καὶ ποιήσον αὐτὰ λεπίδας ἐλατὰς περίθεμα τῶ θυσιαστηρίῳ, ὅτι προσηνέχθησαν ἔναντι Κυρίου καὶ ἠγιάσθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Αρ. 17,3 διότι καὶ τὰ πυροδοχεῖα αὐτὰ ἠγιάσθησαν, ἐφ' ὅσον οἱ ἀμαρτωλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐπλήρωσαν με τὴν ζωὴν τῶν τῆν ἐνοχίαν τῶν. Καμε αὐτὰ ἐλάσματα δια σφρηλατήσεως καὶ βάλε τα ὡς περίβλημα στὸ θυσιαστήριον, διότι, ἐφ' ὅσον προσεφέρθησαν πρὸς τὸν Κύριον, ἠγιάσθησαν καὶ ἐγέναν πλέον δια τοὺς Ἰσραηλίτας σημεῖον τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ”.
- Αρ. 17,4 καὶ ἔλαβεν Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ, ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι, καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῶ θυσιαστηρίῳ,
- Αρ. 17,4 Ὁ Ἐλεάζαρ, ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχιερέως Ααρὼν, ἐπῆρε τὰ χάλκινα πυροδοχεῖα, ὅσα προσέφεραν δια νὰ θυμιάσουν οἱ κατακαέντες ἄνδρες, τὰ κατειργάσθησαν καὶ τὰ ἐθέσαν ὡς περίβλημα στὸ θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων.
- Αρ. 17,5 μνημόσουνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μηδεὶς ἀλλογενῆς, ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν, ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἔναντι Κυρίου καὶ οὐκ ἔσται ὡσπερ Κορὲ καὶ ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ αὐτῶ.

- Αρ. 17,5 Αυτό έγινε, δια να υπενθυμίξη στους Ισραηλίτας ότι δεν πρέπει κανείς ξένος, κανείς ο οποίος δεν κατάγεται από τους απογόνους του Ααρών, να προσέλθῃ και να προσφέρῃ θυμίαμα ενώπιον του Κυρίου, δια να μη συμβῆ εἰς αὐτὸν ο,τι στον Κορέ και τους αυτασιαστές του. Εἰς τον Κορέ ουνέβη ο,τι ακριβῶς ἀνήγγειλεν ὁ Θεός δια του Μωϋσέως.
- Αρ. 17,6 Καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγοντες· ὑμεῖς ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν Κυρίου.
- Αρ. 17,6 Τὴν επομένην ἡμέραν ἐγόγγυσαν πάλιν οἱ Ισραηλίται ἐναντίον του Μωϋσέως και του Ααρών κατηγοροῦντες αὐτούς και λέγοντες· “σεῖς ἐφονεύσατε τον λαὸν του Κυρίου” !
- Αρ. 17,7 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ ὤρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τήνδε ἐκάλυπεν αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ ὥφθη ἡ δόξα Κυρίου.
- Αρ. 17,7 Καὶ ὅταν ὁ λαὸς ἐξάλλος ἐστράφη και ὤρμησεν ἐναντίον του Μωυσέως και του Ααρών, αὐτοὶ ἐσπευσαν εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου, δια να ἀποφύγουν τὴν μανίαν των Ισραηλιτῶν. Ἀμέσως δε ἐκάλυψε τὴν Σκηνὴν ἡ νεφέλη και ἐφάνη θεία λάμψις περιφρουροῦσα αὐτούς.
- Αρ. 17,8 καὶ εἰσήλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 17,8 Ὁ Μωυσῆς και ὁ Ααρών ἦλθον ἐμπρὸς εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου.
- Αρ. 17,9 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Αρ. 17,9 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τον Μωυσῆν και τον Ααρών λέγων·
- Αρ. 17,10 ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτούς εἰσάπαξ, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.
- Αρ. 17,10 “ἀπομακρυνθῆτε ἀνάμεσα ἀπὸ τον λαὸν αὐτὸν, διότι ἐγὼ θα τους ἐξοντώσω ὅλους δια μιας”. Εκείνοι ὁμως ἔπεσαν με το πρόσωπον κατὰ γῆς, (παρακαλοῦντες προφανῶς τον Θεὸν δια τον στασιάσαντα λαὸν),
- Αρ. 17,11 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν· λάβε τὸ πυρεῖον καὶ ἐπίθεθι ἐπ’ αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπίβαλε ἐπ’ αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἀπένεγκε τὸ τάχος εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν· ἐξήλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἤρκει θραύειν τὸν λαόν.
- Αρ. 17,11 ἐγερθεῖς δε ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τον Ααρών· “πάρε το πυροδοχεῖον, θέσε ἐπάνω εἰς αὐτὸ πῦρ ἀπὸ το θυσιαστήριον, και βάλε ἐπάνω θυμίαμα και φέρε το, ὅσον το δυνατὸν ταχύτερα, στο στρατόπεδον, δια να ἐξευμενίσῃς τον Θεὸν δι’ αὐτούς”. Διότι ὀργὴ του Θεοῦ εἶχεν ἐκσπάσει και θραύσις μεγάλη εἶχεν ἀρχίσει ἐναντίον του ἀποστάτου λαοῦ.
- Αρ. 17,12 καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἤδη ἐνήρκετο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἐπέβαλε τὸ θυμίαμα καὶ ἐξίλασατο περὶ τοῦ λαοῦ
- Αρ. 17,12 Ὁ Ααρών ἐπῆρεν ο,τι εἶχεν εἶπει εἰς αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς, ἔτρεξεν εἰς τον λαόν, ἐν μέσω του οποιου εἶχεν ἤδη ἀρχίσει ἡ θραῦσις, ἔβαλε το θυμίαμα, ἐθυμίασε και ἐξιλέωσε τον Θεὸν υπέρ του λαοῦ.
- Αρ. 17,13 καὶ ἔστη ἀναμέσον τῶν τεθνηκότων και τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.
- Αρ. 17,13 Ὁ Ααρών ἐστάθη μεταξύ των νεκρῶν και των ζωντανῶν και ἐσταμάτησε το θανατικὸν.
- Αρ. 17,14 καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τεθνηκότων ἔνεκεν Κορέ.
- Αρ. 17,14 Ὁ ἀριθμὸς των ἀποθανόντων ἀπὸ το κτύπημα ἐκεῖνο του Θεοῦ ἀνήλθεν εἰς δέκα τέσσαρας χιλιάδας ἑπτακοσίους, πλην ἐκείνων που εἶχαν ἀποθάνει ἐξ αἰτίας του Κορέ.
- Αρ. 17,15 καὶ ἐπέστρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.
- Αρ. 17,15 Ὁ Ααρών ἐπέστρεψε πρὸς τον Μωϋσῆν εἰς τὴν θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, και κατέπαυσε το κτύπημα του θανάτου.
- Αρ. 17,16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 17,16 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 17,17 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λάβε παρ’ αὐτῶν ῥάβδον ῥάβδον κατ’ οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους, καὶ ἐκάστου τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ῥάβδου.
- Αρ. 17,17 “ὀμίλησε πρὸς τους Ισραηλίτας, πάρε ἀπὸ αὐτούς ῥάβδον, μίαν ῥάβδον ἀπὸ κάθε φυλῆν, ἀπὸ τους ἀρχηγούς της φυλῆς, κατὰ τας πατριαρχικὰς οικογενεῖας, δώδεκα ῥάβδους κατὰ τας δώδεκα φυλάς του Ισραὴλ. Γράψε το ὄνομα ἐκάστου ἀρχηγοῦ ἐπάνω εἰς τὴν ῥάβδον του.
- Αρ. 17,18 καὶ τὸ ὄνομα Ἀαρὼν ἐπίγραφον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευι· ἔστι γὰρ ῥάβδος μία, κατὰ φυλῆν οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι.
- Αρ. 17,18 Το ὄνομα του Ααρών να το ἐπιγράψῃς εἰς τὴν ῥάβδον της φυλῆς του Λευι, διότι κάθε φυλὴ θα δώσῃ μίαν ῥάβδον.
- Αρ. 17,19 καὶ θήσεις αὐτάς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ.
- Αρ. 17,19 Τας ῥάβδους αὐτάς θα τας θέσῃς εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου ἀπέναντι της Κιβωτοῦ του Μαρτυρίου, και δι’ αὐτῶν θα ἀποκαλυφθῶ ἐγὼ ἐκεῖ.

- Αρ. 17,20 και ἔσται ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτόν, ἡ ράβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει· καὶ περιελῶ ἀπ’ ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν υἴῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ’ ὑμῖν.
- Αρ. 17,20 Εκείνον, του οποίου η ράβδος θα βλαστήσει, θα τον εκλέξω εγώ ως αρχιερέα. Ετσι δε θα αφαιρέσω τον εναντίον σας γογγυσμὸν των Ισραηλιτῶν, ο οποίος εις την πραγματικότητα στρέφεται εναντίον ἐμοῦ”.
- Αρ. 17,21 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ράβδον, τῷ ἄρχοντι τῷ ἐνὶ ράβδον κατ’ ἄρχοντα, κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ράβδους, καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἀνά μέσον τῶν ράβδων αὐτῶν.
- Αρ. 17,21 Ανεκοίνωσεν αὐτὰ ὁ Μωϋσῆς πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν τοῦ ἔδωσαν τὰς ράβδους τῶν. Ἐκαστος δηλαδὴ ἀρχηγὸς ἔδωκε ἀνά μίαν ράβδον, μίαν ράβδον δι’ ἐκάστην φυλὴν, δώδεκα ἐν συνόλῳ ράβδους. Μεταξὺ δε αὐτῶν ἦτο καὶ ἡ ράβδος τοῦ Ααρὼν.
- Αρ. 17,22 καὶ ἀπέθηκε Μωυσῆς τὰς ράβδους ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 17,22 Ὁ Μωϋσῆς ἔθεσε τὰς ράβδους αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 17,23 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ εἰσήλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ράβδος Ἀαρὼν εἰς οἶκον Λευὶ καὶ ἐξῆνεγκε βλαστὸν καὶ ἐξῆνθησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησε κάρυα.
- Αρ. 17,23 Τὴν ἐπομένην ἡμέραν εἰσήλθον εἰς τὴν Σκηνὴν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρὼν καὶ ἰδοὺ, εἶχε βλαστήσει ἡ ράβδος τοῦ Ααρὼν ἐκ τῆς φυλῆς Λευὶ. Ἐβγαλε βλαστὸν, ἄνθη καὶ καρῦδια.
- Αρ. 17,24 καὶ ἐξῆνεγκε Μωυσῆς πάσας τὰς ράβδους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας υἰοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶδον καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ.
- Αρ. 17,24 Ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρεν ὅλας τὰς ράβδους ἀπὸ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτὰς πρὸς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας. Αὐτοὶ εἶδον τὸ θαῦμα εἰς τὴν ράβδον τοῦ Ααρὼν καὶ κάθε ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς ἐπῆρε τὴν ράβδον τοῦ.
- Αρ. 17,25 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἀπόθετε τὴν ράβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, σημεῖον τοῖς υἰοῖς τῶν ἀνηκόων, καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι.
- Αρ. 17,25 Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἀπόθεσε τὴν ράβδον ἐνώπιον τῶν ἄλλων μαρτυρίων, δια να μὲνη ὡς σημεῖον στοὺς ἀπογόνους τῶν ἀπειθάρχων τούτων καὶ να παύση ἔτσι ὁ γογγυσμὸς τῶν ἀπὸ ἐμπρὸς μου, δια να μη ἀποθάνουν ὅλοι τῶν”.
- Αρ. 17,26 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ, οὕτως ἐποίησαν.
- Αρ. 17,26 Ἐκαμαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρὼν, ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν. Ετσι ἔκαμαν.
- Αρ. 17,27 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα·
- Αρ. 17,27 Εἶπαν τότε οἱ Ἰσραηλίται πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἐχάθημεν, ἐξωτώθημεν, ἐξεδαπανήθημεν !
- Αρ. 17,28 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου ἀποθνήσκει· ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν;
- Αρ. 17,28 Ἐπέισθημεν πλέον ὅτι ἐκεῖνος, πού τολμὰ καὶ ἐγγίζει τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ἀποθνήσκει ἀμέσως. Λοιπὸν, ἕως τέλος θα ἀποθάνωμεν ὅλοι; (Παρακάλεσε τὸν Θεὸν δι’ ἡμᾶς).

ΑΡΙΘΜΟΙ 18

- Αρ. 18,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν λέγων· σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου λήψεσθε τὰς ἀμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου λήψεσθε τὰς ἀμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν.
- Αρ. 18,1 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ααρὼν· “σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ πατρικὸς σου οἶκος θα ἀναλάβετε τὴν εὐθύνην καὶ θα εἰσθε ὑπόλογοι δι’ ἀπρόσεκτον συμπεριφορὰν ἰδικὴν σας καὶ ἄλλων κατὰ τῶν ἁγίων τούτων καὶ ἱερῶν σκευῶν, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου θα ἐπωμισθῆτε τὴν εὐθύνην τῶν σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα τυχόν θα διαπράξετε κατὰ τὴν ἀσκησιν τῶν ἱερατικῶν σας καθηκόντων.
- Αρ. 18,2 καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, φυλὴν Λευὶ, δῆμον τοῦ πατρὸς σου, προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν, καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργεῖτωσάν σοι, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Αρ. 18,2 Τοὺς ἀδελφούς σου, τὴν φυλὴν δηλαδὴ τοῦ Λευὶ, τοὺς ἀπογόνους τοῦ προπάτορός σου Λευὶ, πάρε μαζὴ σου, ὡς βοηθοὺς. Ἄς προστεθοῦν εἰς σε να σε υπηρετοῦν. Ἀλλὰ σὺ, καὶ μαζὴ με σε οἱ υἱοὶ σου, θα ἱερουργῆτε εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 18,3 καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σου καὶ τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς, πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθаноῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς.
- Αρ. 18,3 Οἱ ἄλλοι Λευῖται θα εἶναι φύλακες, ἀγρυπνοὶ βοηθοὶ εἰς τὴν υπηρεσίαν τῆς Σκηνῆς, ἀλλὰ εἰς τὰ ἅγια σκεύη καὶ στο θυσιαστήριον δεν θα προσεγγίζουν, δια να μη τιμωρηθοῦν δια θανάτου καὶ ἐκεῖνοι καὶ σεις.
- Αρ. 18,4 καὶ προστεθήσονται πρὸς σέ καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς· καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ.
- Αρ. 18,4 Θα προστεθοῦν βοηθοὶ εἰς σέ, θα εἶναι ἀγρυπνοὶ καὶ ἐτοιμοὶ βοηθοὶ εἰς τὴν υπηρεσίαν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου,

εις ὅλας τας υπηρετικὰς ἀνάγκας τῆς Σκηνῆς. Κανεῖς ἄλλος ἀπὸ ἄλλην φυλὴν δεν θα ἔλθῃ μαζὴ σου δια τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Σκηνῆς.

- Αρ. 18,5 καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Αρ. 18,5 Σεις ὁμως οἱ ἱερεῖς θα ἀγρυπνήτε εἰς τὴν υπηρεσίαν τῆς Σκηνῆς, τῶν ἁγίων καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔτσι δε δεν θα δώσετε στον Κυριον αιτίαν να ὀργισθῆ κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 18,6 καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν τοὺς Λευῖτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον Κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Αρ. 18,6 Εγὼ ἐπῆρα ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας τοὺς ἀδελφοὺς σου τοὺς Λευῖτας, ὡς δῶρον ἐκ μέρους αὐτῶν, δια να υπηρετοῦν εἰς τὰς διαφόρους υπηρεσίας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 18,7 καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν· καὶ ὁ ἄλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται.
- Αρ. 18,7 Ἀλλὰ σὺ, καὶ ἔπειτα ἀπὸ σε οἱ υἱοὶ σου, θα κρατήσετε καὶ θα συνεχίσετε τὴν ἱερωσύνην σας καὶ τὰς ἱερατικὰς υπηρεσίας σας δια κάθε τι, που ἀναφέρεται στο θυσιαστήριον καὶ στον ὄμιον που εἶναι πίσω ἀπὸ τὸ καταπέτασμα, καὶ θα ἐκτελήτε ἐκεῖ τὰ λειτουργικὰ σας καθήκοντα, τὰ ὁποῖα σας ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἀνθρώπος ἄλλης φυλῆς, ὁ ὁποῖος θα τολμήσῃ να πλησιάσῃ εἰς τὰ Ἁγία καὶ θα θελήσῃ να ἐπιτελέσῃ ἰδικὴν σας ἱερωσύνην, θα τιμωρηθῆ με θάνατον”.
- Αρ. 18,8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρών· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν· ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον.
- Αρ. 18,8 Ἐλάλησε κατόπιν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ααρών· “ἰδοὺ ἐγὼ ἐδώκα εἰς σας ὅλας τὰς ἀπαρχὰς, αἱ ὁποῖαι προσφέρονται πρὸς ἐμὲ ὅλα δηλαδὴ ὅσα ἐκ μέρους τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀφιερώνονται εἰς ἐμὲ τὰ ἔχω δώσει εἰς σε καὶ τοὺς ἀπογόνους σου ὡς ἀμοιβὴν σας καὶ προνόμιον παντοτεινόν.
- Αρ. 18,9 καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων, ἀπὸ πάντων τῶν δῶρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόασί μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου.
- Αρ. 18,9 Ἀπὸ αὐτὰ, που προσφέρονται εἰς ἐμὲ ὡς θυσίαι, θα ἀνήκουν εἰς σας· Ὅλαι αἱ ἀναίμακτοι θυσίαι, ὅλαι αἱ αιματηραὶ θυσίαι αἱ ὁποῖαι προσφέρονται δια πλημμέλειαν ἢ βαρυτέραν ἁμαρτίαν. Ὅλαι αὐταὶ αἱ προσφοραὶ, αἱ ὁποῖαι πρὸς ἐμὲ προσφέρονται καὶ εἶναι δια τοῦτο ἡγιασμένα, θα ἀνήκουν εἰς σε καὶ στους υἱοὺς σου.
- Αρ. 18,10 ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτὰ· πᾶν ἄρσενικὸν φάγεται αὐτὰ, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου· ἅγια ἔσται σοι.
- Αρ. 18,10 Θα τρώγετε αὐτὰ εἰς τόπους ἁγίους. Ἀλλὰ μόνον οἱ ἄρρενες, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, θα τὰ τρώγετε. Θα εἶναι αὐτὰ ἅγια δια σέ.
- Αρ. 18,11 καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχὴ δομάτων αὐτῶν· ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτὰ.
- Αρ. 18,11 Καὶ τοῦτο ἀκόμη θα ἀνήκῃ εἰς σας· αἱ ἀπαρχαὶ τῶν προϊόντων, που θα προσφέρονται ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας ἐπίσης ὅλαι αἱ θυσίαι τῶν “ἐπιθεμάτων” που προσφέρουν οἱ Ἰσραηλίται, τὰς ἔχω δώσει εἰς σε καὶ εἰς τὰ παιδιὰ σου καὶ εἰς τὰς θυγατέρας σου, στους ἀπογόνους σου ὡς παντοτεινὸν δικαίωμα. Καθε καθαρὸς ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν σου καὶ τὸν οἶκόν σου θα ἔχῃ δικαίωμα να τρώγῃ αὐτὰ.
- Αρ. 18,12 πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου καὶ σίτου, ἀπαρχὴ αὐτῶν, ὅσα ἂν δῶσι τῷ Κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτὰ.
- Αρ. 18,12 Καθε ἀπαρχὴν ἐλαίου, ἀπαρχὴν οἴνου καὶ σίτου, γενικῶς κάθε ἀπαρχὴν τῶν προϊόντων, που θα προσφέρουν στον Κυριον οἱ Ἰσραηλίται, τὰ δίδω ἐγὼ εἰς σέ.
- Αρ. 18,13 τὰ πρωτογεννήματα πάντα, ὅσα ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκωσι Κυρίῳ, σοὶ ἔσται· πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτὰ.
- Αρ. 18,13 Ὅλα τὰ πρωτογεννήματα τῶν καρπῶν, ὅσα παράγονται εἰς τὴν χώραν σας καὶ τὰ ὁποῖα θα προσφέρουν οἱ Ἰσραηλίται στον Κυριον, θα εἶναι ἰδικὰ σου. Καθε καθαρὸς ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν σου θα ἔχῃ τὸ δικαίωμα να τρώγῃ ἀπὸ αὐτὰ.
- Αρ. 18,14 πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ σοὶ ἔσται.
- Αρ. 18,14 Καθε αυτοπροαίρετον ἀφιέρωμα τῶν Ἰσραηλιτῶν πρὸς ἐμὲ θα εἶναι ἰδικόν σου.
- Αρ. 18,15 καὶ πᾶν διανοῖγον μήτρᾳν ἀπὸ πάσης σαρκός, ὅσα προσφέρουσι Κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σοὶ ἔσται· ἄλλ’ ἢ λῦτροις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώση.
- Αρ. 18,15 Καθε πρωτότοκον παντός ζώου, ὅσα προσφέρουν οἱ Ἰσραηλίται στον Κυριον, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κατοικιδίου

- ζώου, θα ανήκουν εις σέ. Αλλά τα πρωτότοκα των ανθρώπων και τα πρωτότοκα των ακαθάρτων ζώων θα εξαγοράζονται με χρήματα.
- Αρ. 18,16 και ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου· ἡ συντίμησις πέντε σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, εἴκοσιν ὄβολοι εἶσι.
- Αρ. 18,16 Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,17 πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ, ἅγια ἔστι· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὄσμην εὐωδίας Κυρίῳ, Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,17 Τα πρωτότοκα ὁμῶς τῶν μόσχων, τα πρωτότοκα τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν δεν θα εξαγοράζονται· αὐτὰ προορίζονται δια θυσίαν. Το δε αἷμα αὐτῶν θα το χύσῃς κάτω ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ λίπος τῶν θα προσφέρῃς θυσίαν εὐάρεστον στον Κυριον.
- Αρ. 18,18 καὶ τὰ κρέα ἔσται σοί· καθὰ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ ἔσται. Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,18 Τα κρέατα ὁμῶς αὐτῶν θα ανήκουν εις σέ, ὅπως ἐπίσης εις σε θα ανήκῃ το στήθος, που ἔχει προσφερθῆ ὡς θυσία ἐπιθέματος, καὶ ἡ δεξιὰ ὠμοπλάτη.
- Αρ. 18,19 πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἁγίων, ὅσα ἐὰν ἀφέλωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, δέδωκά σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰώνιον· διαθήκη ἀλὸς αἰώνιου ἔστιν ἔναντι Κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματι σου μετὰ σέ. Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,19 Γενικῶς κάθε ἀφιέρωμα ἀπὸ τὰς ἁγίας προσφοράς, τὰς ὁποίας οἱ Ἰσραηλίται θα προσφέρουν πρὸς τὸν Κυριον, τὸ ἔχω δώσει εις σέ, στους υἱοὺς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ὡς παντοτεινὸν δικαίωμα. Αὐτὰ θα εἶναι “συμφωνία ἀλατος”, παντοτεινὴ δηλαδὴ συμφωνία μετὰξὺ ἐμοῦ τοῦ Κυρίου, σου καὶ τῶν ἀπογόνων σου”.
- Αρ. 18,20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἀαρὼν· ἐν τῇ γῆ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ μερίς οὐκ ἔσται σοὶ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,20 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Ααρών· “σὺ δεν θα πάρῃς καμμίαν κληρονομίαν εἰς τὴν χώραν σὰς, κανένα μερίδιον δεν θα πάρῃς μετὰξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν, διότι ἐγὼ εἶμαι μερίδιόν σου καὶ κληρονομία σου μετὰξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 18,21 καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἰδοὺ δώδεκα πᾶν ἐπίδεκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,21 Εἰς δε τοὺς Λευῖτας ἔδωκα τὸ δέκατον ἀπὸ ὅλα τα εἰσοδήματα τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀντὶ τῶν υπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας αὐτοὶ προσφέρουν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου.
- Αρ. 18,22 καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον. Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,22 Οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται δεν θα προσεγγίζον εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, δια να μη διαπράξουν ἁμαρτίαν θανατηφόρον.
- Αρ. 18,23 καὶ λειτουργήσει ὁ Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν· Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,23 Οἱ Λευῖται μόνον θα υπηρετοῦν εἰς τὰς υπηρεσίας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θα υποβοηθοῦν τοὺς ἱερεῖς εἰς τὴν κάθαρσιν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματά του. Αὐτὸ θα εἶναι παντοτεινὸς νόμος εἰς τὰς γενεὰς σὰς. Καὶ οἱ Λευῖται ἐπίσης δεν θα πάρουν καμμίαν κληρονομίαν γῆς ἐν μέσῳ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 18,24 ὅτι τὰ ἐπίδεκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν ἀφορίσωσι Κυρίῳ, ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ· διὰ τοῦτο εἶρηκα αὐτοῖς, ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρον.
- Αρ. 18,24 Διότι τὰ δέκατα τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποία οἱ Ἰσραηλίται θα προσφέρουν εἰς ἐμέ ὡς ἀφιέρωμα, τὰ ἔδωκα στους Λευῖτας ὡς κληρονομίαν. Δια τοῦτο καὶ εἶπα εἰς αὐτοὺς ὅτι δεν θα πάρουν κληρονομίαν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὅπως θα πάρουν αἱ ἄλλαι φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ”.
- Αρ. 18,25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,25 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 18,26 καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπίδεκατον, ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ’ αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ’ αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἐπίδεκατον ἀπὸ τοῦ ἐπίδεκάτου. Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,26 “θα ομιλήσῃς πρὸς τοὺς Λευῖτας καὶ θα εἴπῃς πρὸς αὐτούς· Ὅταν θα λαμβάνετε ἀπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν τὸ δέκατον, τὸ ὁποῖον ἐπῆρα ἀπὸ αὐτῶν καὶ τὸ ἔδωκα ἀντὶ κληρονομίας εἰς σὰς, θα ἀφαιρήτε ἀπὸ αὐτοῦ τὸ ἐν δέκατον, τὸ ἐπίδεκατον, τὸ ὁποῖον θα ἀφιερώνετε στον Κυριον.
- Αρ. 18,27 καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ἄλλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ. Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.
- Αρ. 18,27 Ὡς τέτοια ἀφιερῶματα ἐπίδεκάτου θα θεωροῦνται τὸ ἐπίδεκατον ἀπὸ τοῦ σιτάρου που εὐρίσκεται στο ἀλώνι μέχρι καὶ τοῦ οἴνου που θα εἶναι στον ληνόν.
- Αρ. 18,28 οὕτως ἀφελεῖτε αὐτούς καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαιρεμάτων Κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν ἐπίδεκάτων ὑμῶν, ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσετε ἀπ’ αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ. Ἡ εξαγορά αὐτῶν θα γίνεται ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γέννησιν, ἡ δε καταβαλλομένη τιμὴ θα εἶναι πέντε σίκλοι, κατὰ τὸν ἱερὸν σίκλον τῆς Σκηνῆς, ὁ οὗτος ἔχει εἴκοσι ὀβολούς.

- Ar. 18,28 Ετσι λοιπόν και σεις από όλα τα δέκατα των προϊόντων, που θα προσφέρουν οι Ισραηλίται προς τον Θεόν και θα είναι ιδικά σας, θα δώσετε από αυτά το εν δέκατον, αφιέρωμα προς τον Κυριον, στον αρχιερέα τον Ααρών.
- Ar. 18,29 από πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ’ αὐτοῦ.
- Ar. 18,29 Από όλα τα δέκατα, που θα παίρνετε, θα αφαιρήτε το δέκατον ως αφιέρωμα προς τον Κυριον και από όλες τις απαρχάς θα ξεχωρίζετε το προοριζόμενον δια τον Κυριον.
- Ar. 18,30 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ’ αὐτοῦ, καὶ λογισθῆσεται τοῖς Λευίταις ὡς γένημα ἀπὸ ἄλλω καὶ ὡς γένημα ἀπὸ ληνοῦ.
- Ar. 18,30 Θα εἴπης προς τους Λευῖτας· Όταν σεις οι Λευῖται θα αφιερώνετε τις απαρχάς ως προσφοράς προς τον Θεόν, αὐταὶ θα εἶναι ἀπὸ το σιτάρι, που εὐρίσκεται στο αλώνι, ἕως τον οἶνον που εἶναι στο πατητήρι.
- Ar. 18,31 καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.
- Ar. 18,31 Θα τρώγετε αὐτὰ τα αφιερώματα σεις και αι οικογένειά σας εις κάθε τόπον, όπου θα ευρεθῆτε, διότι αὐτὸς εἶναι ο μισθὸς σας ἀντὶ των υπηρεσιῶν, τας οποίας προσφέρετε εις την Σκηνὴν του Μαρτυρίου.
- Ar. 18,32 καὶ οὐ λήψεσθε δι’ αὐτὸ ἁμαρτιαν, ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ’ αὐτοῦ· καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.
- Ar. 18,32 Θα εἰσθε δε απηλλαγμένοι ἀπὸ κάθε ενοχὴν ἁμαρτίας, ἐὰν ἀπὸ τας απαρχάς, τας οποίας θα λάβετε ως αφιέρωμα, προσφέρετε το καλύτερον μέρος. Όταν δε κατ’ αὐτὸν τον τρόπον φέρεσθε και πράττετε, δεν θα βεβηλώσετε τας προσφοράς των Ισραηλιτῶν και δεν θα τιμωρηθῆτε δια θανάτου”.

ΑΡΙΘΜΟΙ 19

- Ar. 19,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Ar. 19,1 Ωμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και τον Ααρών λέγων·
- Ar. 19,2 αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε Κύριος λέγων· λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυρρὰν ἄμωμον, ἣτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον, καὶ ἧ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ’ αὐτὴν ζυγός,
- Ar. 19,2 “ἴδου, η τελετουργικὴ διάταξις του νόμου, την οποίαν ο Κυριος ἔδωσε δια τους Ισραηλίτας· εἰπέ στους Ισραηλίτας να πάρουν και να φέρουν εις σε μίαν ερυθρωπὴν δάμαλιν, ἄμωμον, χωρὶς κανένα σωματικὸν ελάττωμα, και ἐπάνω εις την οποίαν δεν ετέθη ζυγός.
- Ar. 19,3 καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Ar. 19,3 Θα δώσης αὐτὴν προς τον Ελεάζαρ τον ἱερέα μερικοὶ δε ἄνδρες θα οδηγήσουν αὐτὴν ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον, εις καθαρὸν τόπον και θα την σφάξουν ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Ar. 19,4 καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ρανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις.
- Ar. 19,4 Ο Ελεάζαρ θα πάρη ἀπὸ το αἶμα αὐτῆς, θα ραντίσῃ προς το ἐμπροσθεν μέρος της Σκηνῆς του Μαρτυρίου ἐπτά φορές.
- Ar. 19,5 καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται.
- Ar. 19,5 Κατόπιν δε θα καύσουν ἐξ ολοκλήρου αὐτὴν ἐνώπιόν του· θα καοῦν το δέρμα της, το κρέας, το αἷμα και αὐτὴ ἀκόμη η κόπρος της.
- Ar. 19,6 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως.
- Ar. 19,6 Θα λάβῃ ο ἱερεὺς ἓνα ξύλον κέδρινον, ἓνα κλωναράκι υσσώπου, μίαν κλωστήν κοκκίνην και θα ρίψῃ αὐτὰ μέσα στο πυρ της καιομένης δαμάλεως.
- Ar. 19,7 καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἐσπέρας.
- Ar. 19,7 Θα πλύνῃ κατόπιν τα ἱμάτιά του ο ἱερεὺς, θα λούσῃ το σῶμα του με νερό και θα εἰσέλθῃ εις την κατασκήνωσιν. Ἀλλὰ και ἐκεῖ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν.
- Ar. 19,8 καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Ar. 19,8 Και ο Ισραηλίτης ἐπίσης, ο οποίος ἀνέλαβε και ἔκαυσε την δάμαλιν, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα λούσῃ το σῶμα του, και θα εἶναι πάλιν ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν.
- Ar. 19,9 καὶ συναξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον

- καθαρόν, καὶ ἔσται τῆ συναγωγῆ υἰῶν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν, ὕδωρ ῥαντισμοῦ, ἄγνισμὰ ἔστι.
- Ap. 19,9 Ἐνας δε ἄλλος ἄνθρωπος, καθαρὸς, θα μαζεύσῃ τὴν στάκτην τῆς καείσης δαμάλεως καὶ θα τοποθετήσῃ αὐτὴν εἰς τόπον καθαρὸν, ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον. Θα φυλάσσεται ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, να τοῦ χρησιμεύῃ δια το ὕδωρ του ραντισμοῦ, θα εἶναι πρὸς εξαγνισμόν, θα εἶναι ἄγνισμα.
- Ap. 19,10 καὶ ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας, καὶ ἔσται τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον.
- Ap. 19,10 Ὁ ἄνθρωπος, που θα μαζεύσῃ τὴν στάκτην τῆς δαμάλεως, θα πλύνῃ καὶ αὐτὸς τα ενδύματά του καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἑσπέραν. Αὐτὸ θα εἶναι διάταξις παντοτεινὴ τόσον δια τοὺς Ἰσραηλίτας ὅσον καὶ δια τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι μένουσιν μεταξὺ αὐτῶν.
- Ap. 19,11 Ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας·
- Ap. 19,11 Ἐκεῖνος που θα ἐγγίσῃ τὸ σῶμα νεκροῦ ἀνθρώπου, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Ap. 19,12 οὗτος ἀγνισθήσεται τῆ ἡμέρᾳ τῆ τρίτῃ καὶ τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἑβδόμῃ καὶ καθαρὸς ἔσται· ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῆ τῆ ἡμέρᾳ τῆ τρίτῃ καὶ τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται.
- Ap. 19,12 Αὐτὸς θα καθαρισθῆ (δια ραντισμοῦ) τὴν τρίτην καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, καὶ θα εἶναι κατόπιν καθαρὸς. Ἐὰν ὁμως δὲν καθαρισθῆ τὴν τρίτην καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, δὲν θα εἶναι καθαρὸς.
- Ap. 19,13 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἐὰν ἀποθάνῃ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῆ, τὴν σκηνὴν Κυρίου ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῖρῃ ῥαντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκάθαρτος ἔστιν, ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔστι.
- Ap. 19,13 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θα ἐγγίσῃ τὸ νεκρὸν σῶμα οἰουδήποτε ἀνθρώπου καὶ δὲν καθαρισθῆ, ὅπως ἐλέχθη ἀνωτέρω, ἐμίλυνε τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θα ξερριζωθῆ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, διότι δὲν ἐρραντίσθη με το ὕδωρ του εξαγνισμοῦ, καὶ εἶναι ἀκάθαρτος· ὁ μολυσμὸς μένει καὶ θα μένῃ εἰς αὐτόν.
- Ap. 19,14 Καὶ οὗτος ὁ νόμος· ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἔστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας.
- Ap. 19,14 Αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος τοῦ καθαρισμοῦ ἐιδικώτερον· ἐὰν ἓνας ἄνθρωπος ἀποθάνῃ εἰς τὴν οἰκίαν. Καθένας που εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν καὶ ὅσα ὑπάρχουσιν εἰς αὐτὴν, θα εἶναι ἀκάθαρτα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Ap. 19,15 καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεωγμένον, ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἔστι.
- Ap. 19,15 Καθε δοχεῖον ἀνοικτὸν καὶ ὅλα τα δοχεῖα, τα ὁποῖα δὲν εἶναι σκεπασμένα με το κάλυμμά των, θα θεωροῦνται ἀκάθαρτα.
- Ap. 19,16 καὶ πᾶς, ὃς ἐὰν ἄψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος, ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται.
- Ap. 19,16 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θα ἐγγίσῃ στο ἔδαφος πεδιάδος νεκρὸν φονευθέντα ἢ φυσικῶς ἀποθανόντα ἢ ἀνθρωπίνον ὀστούν, ἢ μνήμα, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Ap. 19,17 καὶ λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἀγνισμοῦ καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος·
- Ap. 19,17 Δια κάθε τέτοιον ἀκάθαρτον θα πάρουν ἀπὸ τὴν πρὸς εξαγνισμόν στάκτην τῆς καείσης δαμάλεως θα τὴν θέσουν εἰς δοχεῖον, που περιέχει πηγαῖον ὕδωρ.
- Ap. 19,18 καὶ λήψεται ὕσσωπον καὶ βάψῃ εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς, καὶ περιῖρῃ ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεῦη καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς, ὅσοι ἂν ᾤσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμμένον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος·
- Ap. 19,18 καὶ, ἄνθρωπος καθαρὸς θα πάρῃ ὕσσωπον, θα βυθίσῃ αὐτόν στο ὕδωρ καὶ θα ραντίσῃ τὸ σπίτι καὶ τὰ σκεῦη καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, που ὑπάρχουσιν ἐκεῖ, θα ραντίσῃ καὶ ἐκεῖνον που ἤγγισεν ἀνθρώπινον ὀστούν ἢ φονευμένον ἢ φυσιολογικῶς ἀποθανόντα ἢ μνήμα.
- Ap. 19,19 καὶ περιῖρῃ ἐπὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῆ ἑβδόμῃ καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Ap. 19,19 Ἐνας καθαρὸς ἄνθρωπος θα ραντίσῃ τὸν ἀκάθαρτον τούτον τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, καὶ κατὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν θα εξαγνισθῆ αὐτὸς ἀπὸ τὸν μολυσμὸν. Θα πλύνῃ τα ενδύματά του, θα λουσθῆ με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὸ βράδυ.
- Ap. 19,20 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν μιανθῆ καὶ μὴ ἀφαγνισθῆ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐμίανεν, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῖρῃ ῥαντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκάθαρτος ἔστι.
- Ap. 19,20 Ὁ ἄνθρωπος ὁμως, ὁ ὁποῖος θα μολυνθῆ καὶ δὲν θα θελήσῃ να εξαγνισθῆ κατὰ τα ἀνωτέρω, θα ἐξολοθρευθῆ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, διότι ἐμίλυνε τα ἅγια τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐρραντίσθη με το ὕδωρ του εξαγνισμοῦ καὶ εἶναι ἀκάθαρτος.
- Ap. 19,21 καὶ ἔσται ὁμῖν νόμιμον αἰώνιον· καὶ ὁ περιῖρῃ ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ὁ

- ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·
 Αρ. 19,21 Αυτό θα είναι παντοτεινός νόμος δια σας. Και εκείνος ο οποίος θα ραντίση τον ακάθαρτον με το ὕδωρ του εξαγνισμού, θα πλύνη τα ενδύματά του. Και εκείνος ἀκόμη που ἐγγίζει το ὕδωρ του ραντισμοῦ, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την ἐσπέραν.
- Αρ. 19,22 καὶ παντὸς οὗ ἂν ἄψηται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται, καὶ ψυχὴ ἢ ἀπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Αρ. 19,22 Καθε τι το ὁποῖον θα ἐγγίξη ὁ ἀκάθαρτος, θα εἶναι ἀκάθαρτον· καὶ ἐκεῖνος ἀκόμη που θα ἐγγίση τον ἀκάθαρτον, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την ἐσπέραν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 20

- Αρ. 20,1 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης, καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριάμ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.
- Αρ. 20,1 Ἦλθον οἱ Ἰσραηλίται, ὅλος ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς, εἰς τὴν ἔρημον Σιν κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς Καδης. Ἐκεῖ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἡ Μαριάμ, ἀδελφὴ τοῦ Μωϋσέως.
- Αρ. 20,2 καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών.
- Αρ. 20,2 Εἰς Καδης δὲν υπήρχεν ὕδωρ δια τὸν λαόν. Οἱ Ἰσραηλίται δυσφοροῦντες καὶ ἀγανακτοῦντες συνεκεντρώθησαν καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών.
- Αρ. 20,3 καὶ ἔλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι Κυρίου·
- Αρ. 20,3 Αὐτοὶ ὕβριζον καὶ κατεφέροντο ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως λέγοντες· “εἴθε να εἶχαμεν ἀποθάνει καὶ ἡμεῖς μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς μας, τὸν Κορέ καὶ τοὺς ἄλλους στασιαστάς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου (ἀντὶ να ταλαιπωρούμεθα ἀπὸ τὴν δίψαν εἰς τὴν κατάξηρον αὐτὴν περιοχὴν).
- Αρ. 20,4 καὶ ἵνατὶ ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν;
- Αρ. 20,4 Διατί σεις ἐφέρατε ἡμᾶς, τὸν λαόν τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν ἔρημον αὐτὴν γην; Θέλετε να φονεῦσετε ἡμᾶς καὶ τα ζῶα μας;
- Αρ. 20,5 καὶ ἵνατὶ τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον, τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ συκαῖ, οὐδὲ ἄμπελοι, οὔτε ῥοαί, οὔτε ὕδωρ ἐστὶ πιεῖν.
- Αρ. 20,5 Διατί το ἐκάματε αὐτό; Μας εβγάλατε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δια να ἐλθωμεν στὸν ἀγονον καὶ ξηρὸν αὐτὸν τόπον, ὅπου οὔτε σπορὰ ὑπάρχει, οὔτε συκιές, οὔτε ἀμπέλια, οὔτε ροδιές, οὔτε νερό να πῶμεν” !
- Αρ. 20,6 καὶ ἦλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου πρὸς αὐτούς.
- Αρ. 20,6 Ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών στενοχωρημένοι δια τὸν νέον αὐτὸν γογγυσμόν, ἐφυγαν ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν ἐκείνην τοῦ λαοῦ. Ἦλθον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἔπεσαν με το πρόσωπον κατὰ γῆς. Ἐφάνη τότε θεία λάμψις πρὸς αὐτούς.
- Αρ. 20,7 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 20,7 Καὶ μίλησε ὁ Κυριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Αρ. 20,8 λάβε τὴν ῥάβδον σου καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρών ὁ ἀδελφός σου καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
- Αρ. 20,8 “πάρε τὴν ῥάβδον σου, συγκέντρωσε συ καὶ ὁ Ααρών ὁ ἀδελφός σου τὸν λαόν καὶ διατάξατε τὸν βράχον, που εἶναι ἐνώπιόν σας, καὶ αὐτός θα ἀναβλύση πολλὰ ὕδατα. Θα βγάλετε ἀπὸ τὸν βράχον ὕδωρ δι' αὐτούς καὶ θα δώσετε να πῶν ὅλος ὁ λαὸς καὶ τα ζῶα των”.
- Αρ. 20,9 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι Κυρίου, καθὰ συνέταξε Κύριος,
- Αρ. 20,9 Ἐπήρεν ὁ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον, ἡ ὁποία εὐρίσκετο ἀπέναντι τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου, ὅπως διέταξεν ὁ Κυριος,
- Αρ. 20,10 καὶ ἐξεκλήσιασε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ;
- Αρ. 20,10 καὶ μαζὴ με τὸν Ααρών συνεκέντρωσε τὸν λαόν ἀπέναντι ἀπὸ τὸν βράχον καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “ἀκούσατέ μου, σεις οἱ ἀνυπάκοοι καὶ οἱ ἀνυπότακτοι· μήπως εἶναι δυνατόν να βγάλωμεν νερό ἀπὸ τὸν βράχον αὐτόν;” (Ἀν κάτι τέτοιο γίνη, θα εἶναι θαῦμα Θεοῦ).
- Αρ. 20,11 καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξε τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δις, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
- Αρ. 20,11 Ἐσήκωσεν ὁ Μωϋσῆς τὸ χεῖρι του, ἐκτύπησε δύο φορές με τὴν ῥάβδον του τὸν βράχον καὶ ἀμέσως ἀνέβλυσεν ἀφθονον ὕδωρ καὶ ἔπε ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς καὶ τα ζῶα αὐτῶν.

- Αρ. 20,12 και εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρών· ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἀγιάσαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν, ἣν δέδωκα αὐτοῖς.
- Αρ. 20,12 Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών· “ἐπειδὴ δεν ἐπιστεύσατε ἀδιστακτῶς εἰς ἐμέ, ὥστε με τὴν ζωντανὴν σας πίστιν να με ευπροσωπήσετε καὶ να με δοξάσετε ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν, δια τοῦτο δεν θα οδηγήσετε καὶ δεν θα εγκαταστήσετε στον λαὸν αὐτὸν εἰς τὴν γην, τὴν ὁποῖαν υπεσχέθη ὅτι θα δώσω εἰς αὐτούς”.
- Αρ. 20,13 τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας, ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντι Κυρίου καὶ ἡγιάσθη ἐν αὐτοῖς.
- Αρ. 20,13 Αὐτὸς ὁ βράχος καὶ ἡ πηγὴ ὠνομάσθη “ὕδωρ ἀντιλογίας”, διότι οἱ Ἰσραηλίται ἔφεραν ἐκεῖ ἀντιρρήσεις καὶ ἐξεφράσθησαν ἀνευλαβῶς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις ἔκαμεν ἐκεῖ θαύμα καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτούς τὴν δόξαν του.
- Αρ. 20,14 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς ἀγγέλους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλέα Ἐδώμ λέγων· τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραὴλ· σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον τὸν εὐρόντα ἡμᾶς,
- Αρ. 20,14 Ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὴν περιοχὴν Καδης, ὅπου εὐρίσκοντο, ἐστειλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἰδουμαίων λέγων· “αὐτὰ λέγει ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός· συ γνωρίζεις ὅλας τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰς πικρίας, αἱ ὁποῖαι μας εὐρήκαν.
- Αρ. 20,15 καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρωκῆσαμεν ἐν Αἴγυπτῳ ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἴγύπτιοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν,
- Αρ. 20,15 Πῶς δηλαδὴ οἱ προπάτορές μας ἐπήγαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ὡς ξένοι καὶ παρεπίδημοι κατοικήσαμεν χρόνον πολὺν, πῶς οἱ Αἰγύπτιοι κατεβασάνισαν ἡμᾶς καὶ τοὺς προγόνους μας.
- Αρ. 20,16 καὶ ἀνεβοῆσαμεν πρὸς Κύριον, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ ἀποστείλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἴγυπτου, καὶ νῦν ἐσμεν ἐν Κάδης πόλει, ἐκ μέρους τῶν ὀρίων σου·
- Αρ. 20,16 Ἐκραυγάσαμεν με θερμὰς προσευχὰς πρὸς τὸν Κύριον καὶ ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν ἰκεσίαν μας. Ἐστειλεν ἄγγελον καὶ μας ἐβγαλεν ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Καὶ ἰδοὺ τώρα εὐρισκόμεθα εἰς τὴν περιοχὴν Καδης κοντὰ εἰς τὰ σύνορά σου.
- Αρ. 20,17 παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου, οὐ διελευσόμεθα δι’ ἀγρῶν, οὐδὲ δι’ ἀμπελώνων, οὐδὲ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου, ὁδῶ βασιλικῆ πορευσόμεθα, οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα, ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὄριά σου.
- Αρ. 20,17 Σὲ παρακαλοῦμεν να μας ἐπιτρέψης, ὅπως διέλθωμεν δια μέσου τῆς χώρας σου. Σὲ διαβεβαιοῦμεν ὅτι δεν θα περάσωμεν δια μέσου τῶν ἀγρῶν σου, οὔτε δια μέσου τῶν ἀμπελώνων σου, οὔτε καν θα πῶμεν νερά ἀπὸ τὰ φρέατά σου. Θα βαδίσωμεν στον δημόσιον, στον κεντρικὸν δρόμον· δεν θα παρεκκλίνωμεν οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά καὶ ἐτσι θα περάσωμεν τὰ ὅρια τῆς χώρας σου”.
- Αρ. 20,18 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδώμ· οὐ διελεύση δι’ ἐμοῦ, εἰ δὲ μή, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι.
- Αρ. 20,18 Οἱ Ἰδουμαῖοι ἀπήντησαν πρὸς αὐτούς· “δεν θα περάσετε ἀπὸ τὴν χώραν μας. Ἐάν τολμήσετε κάτι τέτοιο, θα ἐξέλθωμεν εἰς πόλεμον ἐναντίον σας”.
- Αρ. 20,19 καὶ λέγουσιν αὐτῶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα, ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατός σου πῶμεν ἐγὼ τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώσω τιμὴν σοι· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἐστι, παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα.
- Αρ. 20,19 Οἱ Ἰσραηλίται λέγουν πάλιν εἰς αὐτούς με ἀγγελιαφόρους· “θα περάσωμεν πλησίον ἀπὸ το ὄρος. Ἐάν πῶμεν ὕδωρ ἡμεῖς καὶ τὰ ζῶα μας, θα σας πληρώσωμεν τὴν ἀξίαν του. Δεν θα σας δημιουργήσωμεν οὐδὲν ζήτημα· κοντὰ στο ὄρος θα περάσωμεν”.
- Αρ. 20,20 ὁ δὲ εἶπεν· οὐ διελεύση δι’ ἐμοῦ. καὶ ἐξῆλθεν Ἐδώμ εἰς συνάντησιν αὐτῶ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ.
- Αρ. 20,20 Οἱ Ἰδουμαῖοι ἀπήντησαν· “κατ’ οὐδὲνα τρόπον δεν θα περάσετε ἀπὸ τὴν χώραν μας”. Ἐξῆλθον δε με πολὺν λαὸν ἰσχυρῶς ἐξοπλισμένον, δια να πολεμήσουν, κατὰ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Αρ. 20,21 καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἐδώμ δοῦναι τῶ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὀρίων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ ἀπ’ αὐτοῦ.
- Αρ. 20,21 Δεν ἠθέλησαν οἱ Ἰδουμαῖοι να δώσουν δίοδον δια μέσου τῶν ὀρίων τῶν στους Ἰσραηλίτας καὶ ἐτσι ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός ἠναγκάσθη να παρακάμψη τὴν χώραν τῶν Ἰδουμαίων.
- Αρ. 20,22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης· καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὦρ τὸ ὄρος.
- Αρ. 20,22 Ἀνεχώρησαν οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ τὴν περιοχὴν Καδης καὶ ὅλον το πλῆθος αὐτῶν ἦλθον στο ὄρος Ὦρ.
- Αρ. 20,23 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρών ἐν Ὦρ τῶ ὄρει ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς γῆς Ἐδώμ λέγων·
- Αρ. 20,23 Εἶπε δε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών ἐκεῖ στο ὄρος Ὦρ, που εὐρίσκετο εἰς τὰ σύνορα τῆς χώρας τῶν Ἰδουμαίων·
- Αρ. 20,24 προστεθῆτω Ἀαρών πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, διότι παρωξύνάτε με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας.
- Αρ. 20,24 “ἐδὼ ας ἀποθάνη ἐν εἰρήνῃ ὁ Ααρών καὶ ας προστεθῆ στον ἐκδημήσαντα λαὸν του, διότι καὶ ἐκεῖνος καὶ συ δεν θα

εισέλθετε εις την χώραν, την οποίαν υπεσχέθη να δώσω στους Ισραηλίτας, επειδή με παρωργίσατε στο ύδωρ της αντιλογίας.

- Αρ. 20,25 λάβε τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς ὄρος τὸ ὄρος ἐναντι πάσης τῆς συναγωγῆς
- Αρ. 20,25 Παρε τον Ααρών και τον υιόν αυτού τον Ελεάζαρ, ανέβασέ τους στο ὄρος Ὄρ ἐνώπιον ὅλου του λαοῦ.
- Αρ. 20,26 καὶ ἐκδυσον Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Ἀαρὼν προστεθείς ἀποθανέτω ἐκεῖ.
- Αρ. 20,26 Βγάλε από τον Ααρών την αρχιερατικὴν στολὴν του και ἔνδυσε με αὐτὴν τον υιόν του τον Ελεάζαρ. Ο δε Ααρών ας αποθάνη ἐκεῖ, δια να προστεθῆ στους προγόνους του”.
- Αρ. 20,27 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καθὰ συνέταξε Κύριος αὐτῷ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς ὄρος τὸ ὄρος ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς.
- Αρ. 20,27 Ο Μωϋσῆς ἔκαμε, ὅπως τον διέταξε ο Κυριος. Ὁδηγήσε τον Ααρών στο ὄρος Ὄρ ἐνώπιον ὅλου του ισραηλιτικῦ λαοῦ.
- Αρ. 20,28 καὶ ἐξέδυσε τὸν Ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν Ἀαρὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, καὶ κατέβη Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους.
- Αρ. 20,28 Εβγαλε από αυτόν τα αρχιερατικά ἱμάτια και ἐνέδυσε με αὐτὰ τον υιόν του τον Ελεάζαρ. Εἰς την κορυφὴν του ὄρους ἀπέθανεν ο Ααρών, ο δε Μωϋσῆς και ο Ελεάζαρ κατέβησαν από το ὄρος.
- Αρ. 20,29 καὶ εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγή, ὅτι ἀπελύθη Ἀαρὼν, καὶ ἔκλαυσαν τὸν Ἀαρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ.
- Αρ. 20,29 Ὁλος ο λαὸς εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ἐν εἰρήνῃ ο Ααρών και ὅλοι τον ἐκλαυσαν ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας.

ΑΡΙΘΜΟΙ 21

- Αρ. 21,1 Καὶ ἤκουσεν ὁ Χανανεὺς βασιλεὺς Ἀράδ ὁ κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον, ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν Ἀθαρεῖν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ καὶ καταπροενόμειυσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν.
- Αρ. 21,1 Ο βασιλεὺς της Αράδ, ο Χανανεὺς ο οποίος κατοικοῦσε πρὸς την ἔρημον (νοτίως της Παλαιστίνης) ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ Ισραηλίται ἤρχοντο ἀπὸ την οδὸν Αθαρεῖν. Ἐκινήθη ἐναντίον των και συνέλαβε μερικὸς αἰχμαλώτους ἀπὸ αὐτοῦς.
- Αρ. 21,2 καὶ ἠύξατο Ἰσραὴλ εὐχὴν Κυρίῳ καὶ εἶπεν· ἐάν μοι παραδῶς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ.
- Αρ. 21,2 Οἱ Ισραηλίται, δικαίως ἀγανακτήσαντες, ἔκαμαν τάμα πρὸς τον Κυριον και εἶπαν· “ἐάν δώσης εἰς τα χέρια μας νικημένον τον λαὸν αὐτόν, θα αφιερώσωμεν ὡς ἀνάθεμα αὐτόν και τας πόλεις του”.
- Αρ. 21,3 καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκε τὸν Χανανεῖν ὑποχείριον αὐτοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ· καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἀνάθεμα.
- Αρ. 21,3 Ο Κυριος ἤκουσε την δέησιν και το τάμα των Ισραηλιτῶν και παρέδωκεν εἰς τα χέρια των τον βασιλεῖα Χανανεῖν και το βασιλεῖόν του. Ἐκεῖνοι δε αφιέρωσαν πρὸς τον Θεόν ὡς ἀνάθεμα αὐτόν και τας πόλεις του, καταστρέφαντες αὐτάς, χωρὶς να πάρουν τίποτε ἀπὸ αὐτάς ὡς λάφυρον. Δια τοῦτο ἐπωνόμασαν τον τόπον ἐκεῖνον “Ἀνάθεμα”.
- Αρ. 21,4 Καὶ ἀπάραντες ἐξ ὄρος τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύκλωσαν γῆν Ἐδώμ· καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ.
- Αρ. 21,4 Κατόπιν οἱ Ισραηλίται ἐξεκίνησαν ἀπὸ το ὄρος Ὄρ, ἐπήραν κατέθυσιν πρὸς την Ερυθρὰν Θαλασσαν και βάδισαν κύκλω ἀπὸ την χώραν των Ἰδουμαίων. Κατὰ την πορείαν ὁμως αὐτὴν ὠλιγοψύχησεν ο λαός·
- Αρ. 21,5 καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆ λέγοντες· ἰνατί τοῦτο; ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ; ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ, ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτι τῷ διακένῳ τούτῳ.
- Αρ. 21,5 ἐγόγγυζον και κατεφέροντο πάλιν ἐναντίον του Θεοῦ και του Μωυσέως λέγοντες· τι εἶναι αὐτό που ἐπάθαμεν; Μας ἐβγάλες ἀπὸ την Αἴγυπτον, δια να μας θανατώσης εἰς την ἔρημον; Διότι ἐδὼ δεν ὑπάρχει, οὔτε ψωμί οὔτε νερό. Η ψυχὴ μας ἐβαρύνθη πλέον και ἀηδίασε τον ἀνοστον και κούφιον αὐτόν ἄρτον, το μάννα”.
- Αρ. 21,6 καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 21,6 Ἠγανάκτησεν ο Κυριος ἐναντίον του ἀχαρίστου αὐτοῦ λαοῦ και ἔστειλε δηλητηριώδεις θανατηφόρους ὄφεις, οἱ ὁποῖοι ἐδάγκωναν τους Ισραηλίτας, ὥστε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀπέθανον.
- Αρ. 21,7 καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν ἔλεγον· ὅτι ἡμάρτομεν, ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ σοῦ· εὔξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ’ ἡμῶν τὸν ὄφιν. καὶ ἠύξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ.

- Αρ. 21,7 Συντετριμμένοι τότε ο ισραηλιτικός λαός ήλθε προς τον Μωϋσήν και έλεγαν εν μετανοία· “ημαρτήσαμεν, διότι κατεφέρθημεν εναντίον του Κυρίου και εναντίον σου. Προσευχήσου προς τον Κυριον και παρακάλεσέ τον να μας συγχωρήση και να διώξη εκ μέσου ημών τα φίδια”. Ο Μωυσής παρεκάλεσε πράγματι τον Κυριον υπέρ του λαού.
- Αρ. 21,8 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ποιήσον σεαυτῷ ὄφιν και θέσ αυτών επί σημείου, και ἔσται εάν δάκη ὄφιν ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αυτών ζήσεται.
- Αρ. 21,8 Ο δε Κυριος ειπε προς τον Μωϋσήν· κατασκεύασε χάλκινον ὄφιν, θέσε αυτόν εις σημειον εμφανές, επάνω εις υψηλόν πάσσαλον. Εκείνος ο οποίος θα δαγκωθή από τα δηλητηριώδη φίδια, θα βλέπη προς τον χάλκινον ὄφιν, θα θεραπεύεται και θα διαφεύγη τον θάνατον.
- Αρ. 21,9 και ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν και ἔστησεν αυτόν επί σημείου, και ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφιν ἄνθρωπον, και ἐπέβλεψεν επί τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν και ἔζη.
- Αρ. 21,9 Ο Μωϋσής κατασκεύασεν ένα χάλκινον ὄφιν, εστερέωσεν αυτόν εις ένα υψηλόν πάσσαλον και ὅταν ένα φίδι εδάγκωνεν Ισραηλίτην, αυτός ἐστρεφε τα βλέμματά του προς τον χάλκινον ὄφιν, εθεραπεύετο και διέφευγε τον θάνατον.
- Αρ. 21,10 Και ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ και παρενέβαλον ἐν Ὠβῶθ.
- Αρ. 21,10 Από εκεί ανεχώρησαν οι Ισραηλίται και εστρατοπέδευσαν εις Ὠβῶθ.
- Αρ. 21,11 και ἐξάραντες ἐξ Ὠβῶθ, και παρενέβαλον ἐν Ἀχαλαγαί ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἣ ἐστι κατὰ πρόσωπον Μωάβ, κατ’ ἀνατολὰς ἡλίου.
- Αρ. 21,11 Και από εκεί ὁμως ανεχώρησαν και εστρατοπέδευσαν πέραν από την πόλιν Αχαλαγαί, μέσα εις την ἐρημον, η οποία ευρίσκεται εμπρός εις την Μωάβ ανατολικά από αυτήν.
- Αρ. 21,12 και ἐκεῖθεν ἀπῆραν και παρενέβαλον εις φάραγμα Ζαρῆδ.
- Αρ. 21,12 Από εκεί ανεχώρησαν και εστρατοπέδευσαν εις την κοιλάδα Ζαρῆδ.
- Αρ. 21,13 και ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εις τὸ πέραν Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορραίων· ἔστι γὰρ Ἀρνῶν ὄρια Μωάβ ἀνὰ μέσον Μωάβ και ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμορραίου.
- Αρ. 21,13 Αναχωρήσαντες και από εκεί, εστρατοπέδευσαν πέραν από τον χειμαρρον Ἀρνῶν εις την ἐρημον, εις περιοχὴν που ἐξέρχεται από τα ὅρια των Ἀμορραίων. Διότι ο χειμαρρος Ἀρνῶν εἶναι σύνορον μεταξύ της χώρας των Μωαβιτῶν και των Ἀμορραίων.
- Αρ. 21,14 διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ· πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν Ζωὸβ ἐφλόγιζε, και τοὺς χειμάρρους Ἀρνῶν,
- Αρ. 21,14 Δια τοῦτο και ἐχει γραφή στο βιβλίον των πολέμων του Κυρίου· Ο πόλεμος του Κυρίου εφλόγισε την Ζωὸβ και τον χειμαρρον Ἀρνῶν
- Αρ. 21,15 και τοὺς χειμάρρους κατέστησε κατοικίσαι Ἴηρ, και πρόσκειται τοῖς ὀρίοις Μωάβ.
- Αρ. 21,15 και ὡσάν χειμάρρους ὠδήγησε τους Ισραηλίτας να κατοικήσουν πλησίον της Ἴηρ, η οποία κείται μέσα εις τα ὅρια της χώρας των Μωαβιτῶν.
- Αρ. 21,16 και ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ· τοῦτο τὸ φρέαρ, ὃ εἶπε Κύριος προς Μωυσήν· συνάγαγε τὸν λαόν, και δώσω αυτοῖς ὕδωρ πιεῖν.
- Αρ. 21,16 Από εκεί εβάδισαν και ἐφθασαν εις μέρος ονομαζόμενον φρέαρ. Αυτὸ το φρέαρ εἶναι εκείνο, δια το οποίον εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσήν· “συγκέντρωσε τον λαόν, και εγὼ θα δώσω εις αυτοὺς νερὸ να πῖουν”.
- Αρ. 21,17 τότε ἦσεν Ἰσραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος· ἐξάρχετε αὐτῷ· φρέαρ,
- Αρ. 21,17 Τότε ἐψαλαν οι Ισραηλίται εκεί στο φρέαρ τοῦτο το ἄσμα· “ας αρχίσωμεν ἄσμα γύρω από το φρέαρ· Φρέαρ !
- Αρ. 21,18 ὠρουξαν αὐτὸ ἄρχοντες, ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν. και ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναεῖν·
- Αρ. 21,18 Ἀρχοντες το ἦνοιξαν, βασιλεῖς λαῶν επάνω εις την δόξαν της βασιλικῆς των δυνάμεως ἐκοψαν πέτρες δια το κτίσιμον του φρέατος, ὅταν εκυρίευσαν τας περιοχὰς εκείνας” ! Από την περιοχὴν του φρέατος αυτου ἦλθον οι Ισραηλίται εις Μανθαναεῖν.
- Αρ. 21,19 και ἀπὸ Μανθαναεῖν εἰς Νααλιήλ· και ἀπὸ Νααλιήλ εἰς Βαμῶθ· και ἀπὸ Βαμῶθ εἰς Ἰανήν, ἣ ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου.
- Αρ. 21,19 Από Μανθαναεῖν ἦλθον εις Νααλιήλ. Από Νααλιήλ ἐπορεύθησαν εις Βαμῶθ, και ἀπὸ Βαμῶθ ἦλθον εις Ἰανήν, η οποία ευρίσκεται εις τας πεδιάδας των Μωαβιτῶν ὀλίγον ἀπέχουσα από την κορυφὴν του Λελαξευμένου (Φασγά του ὄρους Ναβαύ), ἀπὸ ὅπου φαίνεται η ἑκτασις της ἐρήμου.
- Αρ. 21,20 Και ἀπέστειλε Μωυσῆς πρέσβεις προς Σηὼν βασιλέα Ἀμορραίων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων·
- Αρ. 21,20 Εστειλεν ο Μωυσής πρέσβεις προς τον Σηὼν, βασιλέα των Ἀμορραίων, παρακαλῶν αυτόν με εἰρηνικοὺς λόγους·
- Αρ. 21,21 παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα, οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εις ἀγρὸν οὔτε εις ἀμπελῶνα,
- Αρ. 21,21 “θα περάσωμεν δια μέσου της χώρας σου, θα βαδίσωμεν τον δημόσιον δρόμον, δεν θα παρεκκλίνωμεν οὔτε στους αγρούς σας οὔτε στους ἀμπελῶνας σας·
- Αρ. 21,22 οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου· ὁδῷ βασιλικῆ πορευσόμεθα, ἕως παρέλθωμεν τὰ ὅρια σου.

- Αρ. 21,22 ούτε νερό θα πίνωμεν από τα φρέατά σας. Εις τον δημόσιον δρόμον θα βαδίσωμεν, έως ότου εξέλθωμεν από τα όριά σας”.
- Αρ. 21,23 και ούκ ἔδωκε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσά καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ.
- Αρ. 21,23 Ὁ Σηὼν ὁμως δεν ἐπέτρεψεν στους Ἰσραηλίτας να διέλθουν δια μέσου της χώρας των, ἀλλὰ συνεκέντρωσε ὅλον τον λαὸν του, ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐναντίον του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἔρημον, ἦλθεν εἰς πόλιν Ἰασσά καὶ ἀντιπαρετάχθη δια να πολεμήσῃ κατὰ των Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 21,24 καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῳ μαχαίρας καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβόκ, ἕως υἰῶν Ἀμμάν· ὅτι Ἰαζήρ ὄρια υἰῶν Ἀμμάν ἐστί.
- Αρ. 21,24 Οἱ Ἰσραηλίται ὁμως τον ἐκτύπησαν καὶ τον ἐθανάτωσαν με τὰς μαχαίρας των, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν χώραν του ἀπὸ τον χεῖμαρρον Ἀρνῶν ἕως τον παραπόταμον του Ἰορδάνου Ἰαβόκ, τῆς χώρας των Ἀμμωνιτῶν. Ἡ Ἰαζήρ ἦτο το νότιον σύνορον των Ἀμμωνιτῶν.
- Αρ. 21,25 καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας, καὶ κατώκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων, ἐν Ἐσεβῶν καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ.
- Αρ. 21,25 Οἱ Ἰσραηλίται κατέλαβον ὅλας τὰς πόλεις της περιοχῆς αὐτῆς καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς πόλεις των Ἀμορραίων, εἰς τὴν Ἐσεβῶν καὶ τὰς πλησιοχώρους περιοχάς.
- Αρ. 21,26 ἔστι γὰρ Ἐσεβῶν πόλις Σηὼν τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, καὶ οὗτος ἐπολέμησε βασιλέα Μωάβ τὸ πρότερον καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀροήρ ἕως Ἀρνῶν.
- Αρ. 21,26 Ἡ πόλις Ἐσεβῶν ἦτο ἡ πρωτεύουσα του βασιλέως των Ἀμορραίων Σηὼν. Αὐτὸς εἶχε πολεμήσει προ καιροῦ τον βασιλέα της Μωάβ καὶ ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν χώραν αὐτοῦ ἀπὸ της πόλεως Ἀροήρ ἕως του ποταμοῦ Ἀρνῶν.
- Αρ. 21,27 διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταὶ· ἔλθετε εἰς Ἐσεβῶν, ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηὼν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ποιηταὶ της περιοχῆς ψάλλουν “ἐλάτε εἰς τὴν Ἐσεβῶν, δια να ανοικοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ εἰς κατοικίαν των ἀνθρώπων ἡ πόλις αὐτῆ του βασιλέως Σηὼν.
- Αρ. 21,28 ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἐσεβῶν, φλόξ ἐκ πόλεως Σηὼν καὶ κατέφαγεν ἕως Μωάβ καὶ κατέπιε στήλας Ἀρνῶν. Διότι φωτιά ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν Ἐσεβῶν, φλόγα ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτὴν του βασιλέως Σηὼν καὶ κατέφαγεν ἕως τὰ ἄκρα τὴν χώραν των Μωαβιτῶν· καὶ κατέστρεψε τὰς πρὸς τιμὴν των εἰδώλων στήλας του ποταμοῦ Ἀρνῶν.
- Αρ. 21,29 οὐαὶ σοι, Μωάβ· ἀπόλωλον, λαὸς Χαμῶς. ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων Σηὼν·
- Αρ. 21,29 Ἀλλοίμονον ! ἀλλοιμονόν σου Μωάβ ! Ἐχάθηκε ὁ λαὸς του Θεοῦ σου Χαμῶς. Οἱ υἱοὶ των Μωαβιτῶν παρεδόθησαν αἰχμάλωτοι δια να σώσουν τὴν ζωὴν των καὶ αἱ θυγατέρες των ἐγίναν αἰχμάλωτοι του Σηὼν, βασιλέως των Ἀμορραίων.
- Αρ. 21,30 καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται, Ἐσεβῶν ἕως Δαιβῶν, καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωάβ. Οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἐξωλοθρεύθησαν, ἡ Ἐσεβῶν μέχρι της Δαιβῶν κατεστράφη. Καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ γυναῖκες των Ἀμορραίων ἀναψαν πυρκαϊάς εἰς τὰς πόλεις των Μωαβιτῶν”.
- Αρ. 21,31 Κατώκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων.
- Αρ. 21,31 Ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐγκατεστάθη εἰς τὰς πόλεις των Ἀμορραίων εἰς τὴν περιοχὴν, που κατεῖχον προηγουμένως οἱ Μωαβίται.
- Αρ. 21,32 καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ἰαζήρ, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ.
- Αρ. 21,32 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐστειλεν ὁ Μωϋσῆς ἀνθρώπους, δια να κατασκοπεύσουν τὴν πόλιν Ἰαζήρ. Κατόπιν δε οἱ Ἰσραηλίται κατέλαβον αὐτὴν καὶ τὰς γύρω κώμας καὶ ἐξεδίωξαν τους Ἀμορραίους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν ἐκεῖ.
- Αρ. 21,33 καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὁγ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραεῖν.
- Αρ. 21,33 Ἀπὸ ἐκεῖ οἱ Ἰσραηλίται ἐξεκίνησαν καὶ ἐβάδισαν βορειότερον δια της οδοῦ, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ πρὸς τὴν χώραν Βασάν. Ὁ Ὁγ ὁμως, ὁ βασιλεὺς της Βασάν, μαζὴ με ὅλον τον λαὸν του ἐξῆλθεν εἰς Ἐδραεῖν, δια να συναντήσῃ καὶ πολεμήσῃ τους Ἰσραηλίτας.
- Αρ. 21,34 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· μὴ φοβηθῆς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατώκει ἐν Ἐσεβῶν.
- Αρ. 21,34 Ἀλλὰ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τον Μωϋσῆν· “μὴ φοβηθῆς αὐτόν, διότι ἐγὼ ἔχω ἤδη παραδώσει εἰς τὰ χέρια σου αὐτόν, ὅλον τον λαὸν του καὶ ὅλην τὴν χώραν του. Θὰ κάμῃς εἰς αὐτόν, ὅ,τι ἐπραξες στον βασιλέα των Ἀμορραίων Σηὼν, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε εἰς τὴν Ἐσεβῶν”.
- Αρ. 21,35 καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρεῖαν· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

Αρ. 21,35 Πράγματι ο Μωϋσής εκτύπησε τον Ωγ, τους υιούς του και όλον τον λαόν του, ώστε δεν έμεινε κανείς ζωντανός, δια να συλληφθή αιχμάλωτος. Οι Ισραηλίται κατέκτησαν την χώραν του Ωγ, την Βασάν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 22

- Αρ. 22,1 Καί άπάραντες οί υιοί Ισραήλ παρενέβαλον επί δυσμών Μωάβ παρά τόν Ιορδάνην κατά Ίεριχώ.
Αρ. 22,1 Από εκεί εξεκίνησαν και επροχώρησαν οι Ισραηλίται και στρατοπέδευσαν προς δυσμάς της χώρας Μωάβ, παρά τον Ιορδάνην ποταμόν απέναντι από την Ιεριχώ.
- Αρ. 22,2 και ιδών Βαλάκ υιός Σεπφώρ πάντα όσα έποίησεν Ισραήλ τῷ Αμορράϊω,
Αρ. 22,2 Ο Βαλάκ, υιός του Σεπφώρ, όταν είδε όσα έκαμαν οι Ισραηλίται εναντίον των Αμορραίων,
Αρ. 22,3 και έφοβήθη Μωάβ τόν λαόν σφόδρα ότι πολλοί ήσαν, και προσώχθισε Μωάβ από προσώπου υιῶν Ισραήλ.
- Αρ. 22,3 εφοβήθη πολύ, αυτός και οι Μωαβίται, τους Ισραηλίτας, διότι ήσαν πολλοί. Οι δε Μωαβίται είχαν κυριευθή από μίσος και αγανάκτησιν εναντίον των Ισραηλιτών.
- Αρ. 22,4 και εΐπε Μωάβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιάμ· νῦν έκλειξει ή συναγωγή αὐτῆ πάντας τοὺς κύκλω ὑμῶν, ώσει έκλειξει ό μόσχος τὰ χλωρά έκ τοῦ πεδίου. και Βαλάκ υιός Σεπφώρ βασιλεύς Μωάβ ήν κατά τόν καιρόν έκείνον.
- Αρ. 22,4 Είπον δε εις την γερουσίαν των Μαδιανιτών· “ο λαός αυτός των Ισραηλιτών τώρα πλέον θα σαρώση όλους τους γύρω μας λαούς και θα γλείψη την περιοχὴν, όπως το μοσχάρι γλείφει το χλωρό χορτάρι της πεδιάδος”. Ο δε Βαλακ, ο υιός του Σεπφώρ, ήτο βασιλεύς των Μωαβιτών κατά τον καιρόν εκείνον.
- Αρ. 22,5 και απέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαάμ υιόν Βεώρ Φαθουρά, ὃ έστιν επί τοῦ ποταμοῦ γῆς υιῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέσαι αὐτόν λέγων· ἰδοὺ λαὸς έξελήλυθεν έξ Αίγυπτου και ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς και οὔτος έγκάθηται έχόμενός μου·
- Αρ. 22,5 Αυτός λοιπόν έστειλε πρεσβευτάς προς τον Βαλαάμ, υιόν του Βεώρ, εις Φαθουρά, η οποία ευρίσκεται πλησίον του ποταμοῦ Ευφράτου, εις την χώραν του λαοῦ του Βαλαάμ, δια να προσκαλέσουν αὐτόν, λέγοντες· “ἰδοὺ ένας λαός ισχυρός εβγήκεν από την Αίγυπτον και εκάλυψε την επιφάνειαν της γης. Αυτός είναι τώρα εγκατεστημένος πλησίον μου.
- Αρ. 22,6 και νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τόν λαόν τοῦτον, ὅτι ισχύει οὔτος ἢ ὑμεῖς· ἐάν δυνώμεθα πατάξαι έξ αὐτῶν, και έκβαλῶ αὐτούς έκ τῆς γῆς· ὅτι οἶδα οὖς ἐάν εύλογήσης σύ, εύλόγηνται, και οὖς ἐάν καταράσῃ σύ, κεκατήρηνται.
- Αρ. 22,6 Ελα λοιπόν τώρα εδώ και καταράσου προς χάριν μου τον λαόν αυτόν, διότι είναι πολύ ισχυρότερος από ημάς. Ίσως τότε ημπορέσωμεν να κτυπήσωμεν αυτούς, να τους νικήσωμεν και να τους εκδιώξωμεν από την χώραν μας. Σου ζητώ να τους καταρασθῆς, διότι γνωρίζω, ότι εκείνοι, τους οποίους συ θα ευλογήσης, θα είναι ευλογημένοι· και εκείνοι, τους οποίους συ θα κοταρασθῆς, θα είναι καταραμένοι”.
- Αρ. 22,7 και έπορευθή η γερουσία Μωάβ και ή γερουσία Μαδιάμ, και τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν, και ήλθον πρὸς Βαλαάμ και εΐπαν αὐτῷ τὰ ρήματα Βαλάκ.
- Αρ. 22,7 Η γερουσία των Μωαβιτών και των Μαδιανιτών, έχοντες εις τα χέρια των και την αμοιβὴν που θα έδιναν στον Βαλαάμ δια τα μαντικά, επορευθήσαν και ήλθαν προς τον Βαλαάμ και του διεβίδασαν τα λόγια του Βαλάκ.
- Αρ. 22,8 και εΐπε πρὸς αὐτούς· καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα, και ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα, ἃ ἂν λαλήσῃ Κύριος πρὸς με· και κατέμειναν οί ἄρχοντες Μωάβ παρά Βαλαάμ.
- Αρ. 22,8 Ο Βαλαάμ απήντησεν εις αυτούς· “μείνατε εδώ την νύκτα αυτήν και θα απαντήσω εις σας όσα ο Κυριος θα φανερώση εις εμέ”. Οι άρχοντες των Μωαβιτών έμειναν πλησίον του Βαλαάμ.
- Αρ. 22,9 και ήλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ και εΐπεν αὐτῷ· τί οί ἄνθρωποι οὔτοι παρά σοι;
Αρ. 22,9 Ηλθεν ο Θεός προς τον Βαλαάμ και του εἶπε. “Τι ζητούν οι άνθρωποι αυτοί, οι οποίοι ευρίσκονται πλησίον σου;”
Αρ. 22,10 και εΐπε Βαλαάμ πρὸς τόν Θεόν· Βαλάκ υιός Σεπφώρ, βασιλεύς Μωάβ, απέστειλεν αὐτούς πρὸς με λέγων·
Αρ. 22,10 Ο Βαλαάμ απήντησεν προς τον Θεόν· “ο Βαλάκ, υιός του Σεπφώρ και βασιλεύς των Μωαβιτών, έστειλε αυτούς τους πρεσβευτάς εις εμέ, λέγων·
- Αρ. 22,11 ἰδοὺ λαὸς έξελήλυθεν έξ Αίγυπτου και εκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς και οὔτος έγκάθηται έχόμενός μου· και νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτόν και έκβαλῶ αὐτόν από τῆς γῆς.
- Αρ. 22,11 Ἰδοὺ λαός πολὺς και ισχυρός εβγήκεν από την Αίγυπτον και εσκέπασεν έξ ολοκλήρου την ὄψιν της γης· έχει δε εγκατασταθῆ πλησίον μου. Ελα λοιπόν τώρα να καταρασθῆς προς χάριν μου αὐτόν τον λαόν, μήπως και ημπορέσω να τον κτυπήσω και τον εκδιώξω από την χώραν μου”.
- Αρ. 22,12 και εΐπεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαάμ· οὐ πορεύσῃ μετ’ αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τόν λαόν· ἔστι γὰρ εύλογημένος.
Αρ. 22,12 Είπεν ο Θεός προς τον Βαλαάμ· “δεν θα πορευθῆς μαζί με τους άρχοντας αυτούς, ούτε και θα καταρασθῆς τον

λαόν αυτόν, διότι είναι ευλογημένος”.

- Αρ. 22,13 και άναστας Βαλαάμ τὸ πρῶτῃ εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλάκ· ἀποτρέχετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν· οὐκ ἀφήσῃ με ὁ Θεὸς πορεύεσθαι μεθ’ ὑμῶν.
- Αρ. 22,13 Ἐγερθεῖς ὁ Βαλαάμ τὴν πρῶτῃαν εἶπεν τοῖς ἀρχοντας τοῦ Βαλάκ· “ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν κύριόν σας. Ὁ Θεὸς δεν με αφήνει νὰ ἔλθω μαζί σας”.
- Αρ. 22,14 καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ ἦλθον πρὸς Βαλάκ καὶ εἶπαν· οὐ θέλει Βαλαάμ πορευθῆναι μεθ’ ἡμῶν.
- Αρ. 22,14 Οἱ ἀρχοντες τῶν Μωαβιτῶν ἀνεχώρησαν ἀπρακτοὶ, ἦλθον πρὸς τὸν Βαλάκ καὶ τοῦ εἶπαν· “δεν θέλει ὁ Βαλαάμ νὰ ἔλθῃ μαζί μας”.
- Αρ. 22,15 Καὶ προσέθετο Βαλάκ ἔτι ἀποστεῖλαι ἄρχοντας πλείους καὶ ἐντιμότερους τούτων.
- Αρ. 22,15 Ὁ Βαλάκ ἀπέστειλε καὶ πάλιν περισσοτέρους ἀρχοντας καὶ περισσότερο ἐπισήμους ἀπὸ τοὺς πρώτους.
- Αρ. 22,16 καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ· τάδε λέγει Βαλάκ ὁ τοῦ Σεμφώρ· ἀξιῶ σε, μὴ ὀκνήσης ἐλθεῖν πρὸς με·
- Αρ. 22,16 Ἦλθον αὐτοὶ πρὸς τὸν Βαλαάμ καὶ τοῦ εἶπαν· “αὐτὰ λέγει ὁ βασιλεὺς Βαλάκ, ὁ υἱὸς τοῦ Σεμφώρ· Ἐγὼ τὴν ἀξίωσιν ἀπὸ σε νὰ μὴ βραδύνης νὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμέ.
- Αρ. 22,17 ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς, ποιήσω σοι· καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαι μοι τὸν λαόν τοῦτον.
- Αρ. 22,17 Ὅταν δε ἔλθῃς ἐγὼ θὰ σε τιμήσω καὶ θὰ σε ἀμείψω πλουσιῶς καὶ ὅσα μοι εἴπῃς θὰ τα ἐκτελέσω. Ἐλα λοιπὸν ἐδῶ, δια νὰ καταρασθῆς πρὸς χάριν μου αὐτὸν τὸν λαόν”.
- Αρ. 22,18 καὶ ἀπεκρίθη Βαλαάμ καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσι Βαλάκ· ἐὰν δῶ μοι Βαλάκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου·
- Αρ. 22,18 Ὁ Βαλαάμ ἀπήντησεν τοῖς ἀρχοντας τοῦ Βαλάκ, λέγων· “καὶ ἀν ἀκόμη ὁ Βαλάκ μοι δώσῃ ὅλον τὸν οἶκον τοῦ γεμάτον ἀργύριον καὶ χρυσίον, δεν θὰ ἠμπορέσω νὰ παραβῶ τὸν λόγον Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ σκεφθῶ κάτι μικρὸν ἢ μέγαλον ἀνίθετον πρὸς ἐκεῖνα ποὺ μοι εἶπεν ὁ Θεός.
- Αρ. 22,19 καὶ νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ γνώσομαι τί προσθήσει Κύριος λαλήσαι πρὸς με.
- Αρ. 22,19 Ἀλλὰ τώρα μείνατε καὶ σεις ἐδῶ αὐτὴν τὴν νύκτα καὶ θὰ μάθω τί θὰ θελήσῃ ὁ Θεός νὰ μοι φανέρωσῃ πάλιν”.
- Αρ. 22,20 καὶ ἦλθεν ὁ Θεός πρὸς Βαλαάμ νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ καλέσαι σε πάρεσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐὰν λαλήσω πρὸς σε, τοῦτο ποιήσεις.
- Αρ. 22,20 Ἦλθεν ὁ Θεός πρὸς τὸν Βαλαάμ κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς καὶ εἶπε πρὸς τὸν Βαλαάμ· “ἐφ’ ὅσον οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦλθαν νὰ σε καλέσουν, σήκω καὶ ἀκολούθησέ τους. Ἀλλὰ θὰ κάμῃς σύμφωνα με ἐκεῖνα, τα ὁποῖα ἐγὼ θὰ σοὺ φανερώσω”.
- Αρ. 22,21 καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ τὸ πρῶτῃ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωάβ.
- Αρ. 22,21 Ἠγέρθη τὸ πρῶτῃ ὁ Βαλαάμ, ἐσαμάρωσε τὴν ὄνον τοῦ καὶ ἐπορεύθη μαζί με τοὺς ἀρχοντας τῶν Μωαβιτῶν, (δελεασθεῖς καὶ ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀμοιβήν).
- Αρ. 22,22 καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ Θεός, ὅτι ἐπορεύθη αὐτός, καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ.
- Αρ. 22,22 Δια τοῦτο ὠργίσθη ὁ Θεός, διότι ὁ Βαλαάμ ἐπορεύθη με τοὺς ἀρχοντας καὶ ἄγγελος Θεοῦ παρουσιάσθη, δια νὰ ἀποτρέψῃ αὐτόν. Αὐτὸς δε ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὴν ὄνον, εἶχε δε μαζί του καὶ δύο υπηρέτας.
- Αρ. 22,23 καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον· καὶ ἐπάταξε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ.
- Αρ. 22,23 Ἡ ὄνος, ὅταν εἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ νὰ τῆς ἐμποδίζῃ τὸν δρόμον καὶ νὰ κρατῇ ῥομφαίαν γυμνήν στο χέρι τοῦ, παρεξέκλινε ἀπὸ τὴν ὁδὸν καὶ ἐπήγαινε εἰς τὴν πεδιάδα. Ὁ Βαλαάμ ἐκτύπησεν αὐτὴν με τὴν ῥάβδον τοῦ, δια νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ καὶ κατευθύνῃ εἰς τὴν ὁδόν.
- Αρ. 22,24 καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς αὐλάξιν τῶν ἀμπέλων, φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν·
- Αρ. 22,24 Ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐστάθη ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν ὄνον εἰς τα αὐλάκια τῶν ἀμπέλων· ἀπὸ τὴν μία μεριά τῶν ὁποίων καὶ τὴν ἄλλη ὑπῆρχον τοῖχοι πρὸς περίφραγμα αὐτῶν.
- Αρ. 22,25 καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαάμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτήν.
- Αρ. 22,25 Ὅταν ἡ ὄνος εἶδε τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ἐστριμώχθη στον τοῖχον καὶ ἐπίεσε πρὸς αὐτόν τὸν πόδα τοῦ Βαλαάμ. Ὁ δε Βαλαάμ τὴν ἐκτύπησε καὶ πάλιν.
- Αρ. 22,26 καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ, εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν ἢ ἀριστεράν.
- Αρ. 22,26 Ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐπροχώρησεν, ἐσταμάτησεν εἰς διόδον στενήν, ὅπου δεν ἦτο δυνατόν εἰς τὴν ὄνον νὰ παρεκκλῖνῃ δεξιὰ ἢ ἀριστερά.
- Αρ. 22,27 καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαάμ· καὶ ἐθυμώθη Βαλαάμ καὶ ἔτυπε

τὴν ὄνον τῆ ῥάβδῳ.

- Ap. 22,27 Όταν ειδεν ἡ ὄνος τον ἄγγελον του Θεοῦ εμπρός, ἐκάθησεν στο ἔδαφος ἔχουσα ἐπάνω της τον Βαλαάμ. Αυτὸς ἐθύμωσε και ἐκτυπούσε συνεχῶς τὴν ὄνον με τὴν ῥάβδον του.
- Ap. 22,28 και ἤνοιξεν ὁ Θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου, και λέγει τῷ Βαλαάμ· τί ἐποίησά σοι ὅτι πέπαικάς με τρίτον τοῦτο; Ηνοιξε τότε ο Θεὸς τὸ στόμα της ὄνου, ἡ οποία και εἶπε προς αὐτόν· “τι σου ἔκαμα, ὥστε τρίτην αὐτὴν φορὰν να με κτυπάς;”
- Ap. 22,29 και εἶπε Βαλαὰμ τῆ ὄνω· ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι· και εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῆ χειρὶ, ἤδη ἂν ἐξεκέντησά σε. Ap. 22,29 Και ο Βαλαάμ εἶπεν εἰς τὴν ὄνον· “σε κτυπῶ, διότι με περιπαιζεις, και αν εἶχα στο χέρι μου μαχαίρι, θα σε εἶχα σφάξει”.
- Ap. 22,30 και λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαάμ· οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐφ’ ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί. Ap. 22,30 Ἡ ὄνος εἶπε προς τον Βαλαάμ· “δεν εἶμαι ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐπάνω εἰς τὴν οποίαν ἐκάθησο ἀπὸ τὴν νεότητά σου μέχρι της σημερινῆς ἡμέρας; Πές μου, μήπως τυχόν μέχρι σήμερα σε παρήκουσα και ἐφέρθην ὅπως τώρα;” Εκείνος της ἀπήντησεν “ὄχι”.
- Ap. 22,31 ἀπεκάλυψε δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλαάμ, και ὄρᾳ τὸν ἄγγελον Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῆ ὁδῷ και τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῆ χειρὶ αὐτοῦ και κύψας προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. Ap. 22,31 Τότε ο Θεὸς ἠνοιξεν τα μάτια του Βαλαάμ και εἶδε τον ἄγγελον του Θεοῦ να ἀντιστέκεται στον δρόμον και να κρατῆ στο χέρι του γυμνὴν τὴν μάχαιραν. Ο Βαλαάμ ἐσκυψε τὸ πρόσωπόν του κατὰ γῆς και ἐπροσκύνησε τον ἄγγελον.
- Ap. 22,32 και εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ· διατί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; και ἰδοὺ ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολὴν σου, ὅτι οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου, Ap. 22,32 Εἶπε δε προς αὐτόν ο ἄγγελος του Θεοῦ· “διατί ἐκτύπησες τὴν ὄνον σου, τρίτην μάλιστα φορὰν; Ἰδοὺ ἐγὼ ἐβγήκα εἰς τον δρόμον σου, δια να σε παρεμποδίσω, διότι ἡ πορεία σου αὐτὴ δεν μου εἶναι ἀρεστή.
- Ap. 22,33 και ἰδοῦσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν ἀπ’ ἐμοῦ τρίτον τοῦτο· και εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ’ ἂν περιεποιησάμην. Ap. 22,33 Ἡ ὄνος με εἶδε, παραμέρισεν ἀπὸ ἐμὲ τρίτην φορὰν. Ἐάν δε δεν ἐλοξοδρομούσε, σε μεν θα ἐφόνευον, ἐκείνην δε θα τὴν ἄφηνα να ζῆσῃ”.
- Ap. 22,34 και εἶπε Βαλαὰμ τῷ ἀγγέλῳ Κυρίου· ἡμάρτηκα, οὐ γὰρ ἠπιστάμην ὅτι σὺ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῆ ὁδῷ εἰς συνάντησιν· και νῦν εἰ μὴ σοι ἀρκέσει, ἀποστραφήσομαι. Ap. 22,34 Συντετριμμένος τότε ο Βαλαάμ εἶπε προς τον ἄγγελον του Κυρίου· “ἡμάρτησα, διότι δεν ἐγνώριζα ὅτι συ ἐστάθης ἀπέναντί μου και ἐφράξες τον δρόμον μου. Και τώρα ἐάν δεν εἶναι ἀρεστόν εἰς σέ, θα ἐπιστρέψω στον τόπον μου”.
- Ap. 22,35 και εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ προς Βαλαάμ· συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐάν εἶπω προς σε, τοῦτο φυλάξῃ λαλήσαι. και ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλάκ. Ap. 22,35 Ο δε ἄγγελος του Θεοῦ, εἶπε προς αὐτόν· “πήγαινε μαζί με τους ἀνθρώπους αὐτούς. Ἀλλὰ πρόσεξε τα λόγια, τα οποία ἐγὼ θα εἶπω προς σέ, αὐτὰ συ θα εἴπης προς τον Βαλάκ”. Ο Βαλαάμ ἐπορεύθη μαζί με τους ἀρχοντας του Βαλάκ.
- Ap. 22,36 Και ἀκούσας Βαλάκ ὅτι ἤκει Βαλαάμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν Μωάβ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀρνῶν, ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους τῶν ὀρίων. Ap. 22,36 Ο Βαλάκ, ὅταν ἠκουσεν ὅτι ἐρχεται ο Βαλαάμ, ἐβγήκεν εἰς συνάντησίν του εἰς μίαν πόλιν των Μωαβιτῶν, ἡ οποία ἐυρίσκεται πλησίον του πόντου Ἀρνῶν εἰς κάποιο μέρος των ὀρίων της χώρας Μωάβ.
- Ap. 22,37 και εἶπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· οὐχὶ ἀπέστειλα προς σέ καλέσαι σε; διατί οὐκ ἦρχου προς με; ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαί σε; Ap. 22,37 Εἶπε δε ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ· “δεν ἀπέστειλα προς σε ἀνθρώπους μου και σε ἐκάλεσα; Διατί δεν ἠθέλες να ἐλθῆς προς ἐμὲ; Μήπως ἐνόμισες ὅτι δεν θα ἠμπορούσα να σε ἀμείψω, ὅπως σου ἀξίζει;”
- Ap. 22,38 και εἶπε Βαλαὰμ προς Βαλάκ· ἰδοὺ ἤκω προς σέ νῦν· δυνατὸς ἔσομαι λαλήσαι τι; τὸ ῥῆμα, ὃ ἐάν ἐμβάλῃ ὁ Θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο λαλήσω. Ap. 22,38 Ο Βαλαάμ ἀπήντησεν προς τον Βαλάκ· “ἰδοὺ τώρα ἐχω ἐλθεῖ προς σέ. Μήπως ὁμως και ἐχω τὴν δύναμιν να σου μιλήσω κάτι ἀπὸ τον εαυτόν μου; Ἐγὼ θα σου εἰπῶ ο,τι ο Θεὸς θα βάλῃ στο στόμα μου”.
- Ap. 22,39 και ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ Βαλάκ, και ἦλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων. Ap. 22,39 Ο Βαλαάμ ἐπορεύθη μαζί με τον Βαλάκ και ἦλθαν εἰς πόλεις ἀγροτικῶν περιοχῶν.
- Ap. 22,40 και ἔθυσσε Βαλάκ πρόβατα και μόσχους και ἀπέστειλε τῷ Βαλαάμ και τοῖς ἄρχουσι τοῖς μετ’ αὐτοῦ. Ap. 22,40 Ο Βαλάκ ἐθυσίασεν ἐκεῖ πρόβατα και μοσχάρια και ἐστειλε τεμάχια ἀπὸ αὐτὰ στον Βαλαάμ και τους ἀρχοντας, που ἦσαν μαζί του.
- Ap. 22,41 και ἐγενήθη πρῶτῃ και παραλαβὼν Βαλάκ τὸν Βαλαάμ ἀνεβίβασεν αὐτόν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βαλά και ἔδειξεν αὐτῷ ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

Αρ. 22,41 Όταν δε εξημέρωσε, παρέλαβεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ, τους ανεβίβασεν εις υψηλόν τόπον, όπου υπήρχε η ειδωλολατρική στήλη προς τιμήν του ειδώλου Βαάλ, και από εκεί, έδειξεν εις αυτόν ένα μέρος του ισραηλιτικού λαού.

ΑΡΙΘΜΟΙ 23

- Αρ. 23,1 Καί εἶπε Βαλαάμ τῷ Βαλάκ· οἰκοδόμησόν μοι ἑνταῦθα ἑπτὰ βωμούς καὶ ἐτοίμασόν μοι ἑνταῦθα ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς.
- Αρ. 23,1 Ο Βαλαάμ εἶπεν στον Βαλάκ· “κτίσε μου ἐδῶ ἐπτὰ βωμούς καὶ ἐτοίμασέ μου ἐπτὰ μοσχάρια καὶ ἐπτὰ κριούς”.
- Αρ. 23,2 καὶ ἐποίησε Βαλάκ ὄν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ, καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
- Αρ. 23,2 Ο Βαλάκ ἔκαμε ὅπως του εἶπεν ο Βαλαάμ καὶ ἔφερον ἕνα μοσχάρι καὶ ἕνα κριὸν δια τον κάθε βωμόν.
- Αρ. 23,3 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ Θεὸς ἐν συναντήσῃ, καὶ ῥήμα, ὃ ἐάν μοι δεῖξη, ἀναγγελῶ σοι. καὶ παρέστη Βαλάκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ, καὶ Βαλαάμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν Θεὸν καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν.
- Αρ. 23,3 Του εἶπε δε ο Βαλαάμ· “στάσου ἐδῶ κοντά εις την θυσίαν σου, καὶ ἐγὼ θα προχωρήσω μήπως τυχόν καὶ φανῆ ὁ Θεὸς εις συνάντησίν μου. Ἐάν ναι, τον λόγον τον ὁποῖον θα μου φανερώσῃ, θα σου τον γνωστοποιήσω”. Ο Βαλάκ ἐστάθη πράγματι κοντά στον βωμόν της θυσίας, ἐνῶ ο Βαλαάμ ἐπροχώρησε νὰ ἐρωτήσῃ τον Θεόν. Κατ' εὐθείαν ἐμπρὸς ἐβάδισε.
- Αρ. 23,4 καὶ ἐφάνη ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλαάμ· τοὺς ἑπτὰ βωμούς ἠτοίμασα καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
- Αρ. 23,4 Παρουσιάσθη ὄντως ὁ Θεὸς στον Βαλαάμ, καὶ πρὸς αὐτὸν εἶπεν ὁ Βαλαάμ· “ἠτοίμασα ἐπτὰ βωμούς, ἔθεσα ἐπάνω στον καθένα ἀπὸ αὐτοὺς ἕνα μοσχάρι καὶ ἕνα κριόν”.
- Αρ. 23,5 καὶ ἐνέβαλεν ὁ Θεὸς ῥήμα εις τὸ στόμα Βαλαάμ καὶ εἶπεν· ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλάκ οὕτω λαλήσεις.
- Αρ. 23,5 Ο Θεὸς ἔβαλεν στο στόμα του Βαλαάμ τον λόγον, που ἐπρεπε νὰ πῃ, καὶ του εἶπε· “γύρισε πρὸς τον Βαλάκ καὶ θὰ ομιλήσῃς πρὸς αὐτόν, ὅπως ἐγὼ σε ὠδήγησα”.
- Αρ. 23,6 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν, καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγενήθη πνεῦμα Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ,
- Αρ. 23,6 Ἐπέστρεψεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τον Βαλάκ. Εκείνος δε ἦτο ὀρθίος κοντά εις τὰ ὀλοκαυτώματα, μαζὴ δε με αὐτόν καὶ οἱ Μωαβίται ἀρχοντες. Πνεῦμα Θεοῦ ἦλθεν στον Βαλαάμ,
- Αρ. 23,7 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλάκ, βασιλεὺς Μωάβ, ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν λέγων· δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν Ἰακώβ καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ἰσραήλ.
- Αρ. 23,7 ὁ ὁποῖος ἤρχισε παραβολικόν λόγον καὶ εἶπεν· “ὁ Βαλάκ, ὁ βασιλεὺς των Μωαβιτῶν, ἔστειλε καὶ με ἐκάλεσε ἀπὸ την Μεσοποταμίαν, ἀπὸ τὰ ὄρη της Ἀνοτολῆς, καὶ μου εἶπε· Ἐλα ἐδῶ καὶ πρὸς χάριν μου καταράσου τον ισραηλιτικόν λαόν.
- Αρ. 23,8 τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ἀρᾶται Κύριος, ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται ὁ Θεός;
- Αρ. 23,8 Πως ὁμως ἐγὼ θὰ καταρασθῶ εκείνον, τον ὁποῖον ὁ Κυριος δεν καταράται; Τι εἶδος κατάρας θὰ εἶπω ἐναντίον εκείνου, τον ὁποῖον ὁ Θεὸς δεν καταράται;
- Αρ. 23,9 ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτόν καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν. ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται.
- Αρ. 23,9 Διότι βλέπω τον λαόν αὐτόν ἀπὸ την κορυφὴν των ὀρέων, τον ἐννοῶ πολὺ καλὰ ἀπὸ τὰ βουνά, ἐπὶ των ὁποῖων ἐυρίσκομαι. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς θὰ κατοικῆ μόνος του, δεν θὰ σαγκαταριθμῆται καὶ δεν θὰ κατατάσσεται μεταξὺ των ἄλλων λαών.
- Αρ. 23,10 τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακώβ, καὶ τίς ἐξαριθμῆσεται δῆμους Ἰσραήλ; ἀποθάνοι ἢ ψυχὴ μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων.
- Αρ. 23,10 Ποῖός ἐξηκρίβωσε τὸ πλῆθος των ἀπογόνων του Ἰακώβ καὶ ποῖός θὰ ἠμπορέσῃ νὰ μετρήσῃ τὰς φυλάς του Ἰσραήλ; Κανεὶς. Εἶθε δε νὰ ἀπέθνησκα καὶ ἐγὼ μαζὴ με τους δικαίους αὐτοὺς ἀνθρώπους καὶ οἱ ἀπόγονοί μου νὰ γίνουσι πολυάριθμοι καὶ ἰσχυροί, ὅπως εἶναι οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν”.
- Αρ. 23,11 καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ· τί πεποίηκάς μοι; εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν.
- Αρ. 23,11 Ο Βαλάκ εἶπε τότε πρὸς τον Βαλαάμ· “τι μου ἔκαμες; Ἐγὼ σε ἐκάλεσα νὰ καταρασθῆς τους ἐχθρούς μου καὶ ἰδοὺ ὅτι συ τους εὐλόγησες εὐλογίαν μεγάλην”.
- Αρ. 23,12 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· οὐχὶ ὅσα ἂν ἐμβάλη ὁ Θεὸς εις τὸ στόμα μου, τοῦτο φυλάξω λαλήσαι;
- Αρ. 23,12 Εἶπεν ὁ Βαλαάμ πρὸς τον Βαλάκ· “δεν σου εἶπα, ὅτι ὅσα θὰ βάλῃ ὁ Θεὸς στο στόμα μου, αὐτὰ θὰ προσέξω νὰ σου εἶπω;”

- Αρ. 23,13 Καί εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλάκ· δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον, ἐξ οὗ οὐκ ὄψει αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.
- Αρ. 23,13 Ὁ Βαλάκ εἶπε πρὸς τον Βαλαάμ· “ἐλα καὶ πάλιν μαζή μου εἰς ἄλλον τόπον, ἀπὸ τον οποιον δεν θα ἴδῃς ὅλους τους Ἰσραηλίτας, ἀλλὰ ἓνα μέρος ἀπὸ τον λαὸν αυτών. Δεν θα τους ἴδῃς ὅλους. Ἀπὸ ἐκεῖ καταράσου αὐτὸν τον λαὸν πρὸς χάριν μου”.
- Αρ. 23,14 καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἀνεβίβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
- Αρ. 23,14 Παρέλαβεν αὐτὸν καὶ τον ὠδήγησεν εἰς υψηλὸν μέρος ἑνος ορεινοῦ αγροῦ εἰς την κορυφὴν του “Λελαξευμένου”, του ὀρους δηλ. Ναβαῦ. Εκτισεν ἐκεῖ ἐπτὰ βωμοὺς καὶ ἐπάνω στον κάθε βωμόν ἔθεσεν ἀνὰ ἓνα μοσχάρι καὶ ἀνὰ ἓνα κριόν.
- Αρ. 23,15 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν Θεόν.
- Αρ. 23,15 Ὁ Βαλαάμ εἶπε πρὸς τον Βαλάκ· “στάσου κοντὰ εἰς την θυσίαν σου καὶ ἐγὼ θα προχωρήσω να ἐρωτήσω τον Θεόν”.
- Αρ. 23,16 καὶ συνήντησεν ὁ Θεὸς τῷ Βαλαάμ καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἀποστράφηθι πρὸς Βαλάκ καὶ τάδε λαλήσεις.
- Αρ. 23,16 Ὁ Θεὸς συνήντησε τον Βαλαάμ, ἐβάλε λόγον στο στόμα του καὶ του εἶπε· “γύρισε πρὸς τον Βαλάκ καὶ θα του εἴπῃς, ο,τι ἐγὼ θα θέσω στο στόμα σου”.
- Αρ. 23,17 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτὸν, καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλάκ· τί ἐλάλησε Κύριος;
- Αρ. 23,17 Ἐπέστρεψεν ὁ Βαλαάμ πρὸς αὐτὸν, που ἦτο ὀρθιος κοντὰ εἰς τα ὀλοκαυτώματά του· μαζή του δε ἦσαν καὶ ὀλοι οἱ ἀρχοντες των Μωαβιτών. Ἠρώτησε δε αὐτὸν ὁ Βαλάκ· “τι σου εἶπεν ὁ Κυριος;”
- Αρ. 23,18 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἀνάστηθι Βαλάκ, καὶ ἄκουε· ἐνώτισαι μάρτυς, υἱὸς Σεπφῶρ.
- Αρ. 23,18 Ὁ Βαλαάμ ἤρχισε τον ἀλληγορικὸν του λόγον καὶ εἶπε· “σῆκω, Βαλάκ, καὶ ἀκουε· παιδί του Σεπφῶρ, ἀνοἶξε τα αυτιά σου να ακούσης ὁ ἴδιος.
- Αρ. 23,19 οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι· αὐτὸς εἶπας, οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ;
- Αρ. 23,19 Ὁ ἀληθινὸς Θεὸς δεν εἶναι ὀπως ὁ ἄνθρωπος, ὀστε να ἐξαπατηθῆ, δεν εἶναι ὀπως οἱ υἱοὶ των ἀνθρώπων, ὀστε να φοβηθῆ ἀπειλάς. Αὐτὸς εἶπε καὶ δεν θα το εκτελέσῃ; Θα ομιλήσῃ αὐτὸς καὶ δεν θα ἐπιμεῖνῃ μέχρι τέλους εἰς αὐτὸ που εἶπε;
- Αρ. 23,20 ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμαί· εὐλογῆσω καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω.
- Αρ. 23,20 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐλαβα την διαταγὴν να ευλογῆσω, θα ευλογῆσω καὶ δεν θα κάμω διαφορετικά.
- Αρ. 23,21 οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, τὰ ἐνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ·
- Αρ. 23,21 Δεν θα υπάρχη κατάθλιψις καὶ βαρὺς σωματικὸς κόπος στους ἀπογόνους του Ἰακώβ, καμμία λύπη καὶ αγωνία δεν θα παρουσιασθῆ στους Ἰσραηλίτας. Κυριος ὁ Θεὸς αυτών εἶναι μαζή των, ὀλαι αἱ τιμαὶ καὶ αἱ δόξαι των ἀρχόντων υπάρχουν στον λαὸν αὐτὸν.
- Αρ. 23,22 Θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου· ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ.
- Αρ. 23,22 Ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖνος, που ἐβγαλεν αὐτοὺς ελευθέρους ἀπὸ την Αἰγυπτον. Ἡ δύναμις του λαοῦ αὐτοῦ εἶναι ὀμοια πρὸς την δύναμιν του ἰσχυροῦ ρινοκέρωτος.
- Αρ. 23,23 οὐ γάρ ἐστιν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραήλ· κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακώβ καὶ τῷ Ἰσραήλ, τί ἐπιτελέσει ὁ Θεός.
- Αρ. 23,23 Δεν ἰσχύει δια τους ἀπογόνους του Ἰακώβ κανένας εἰδωλολατρικὸς οἰωνός, οὔτε μαγεία καὶ μαντεία, διότι ὁ Θεὸς κατὰ τον κατάλληλον καιρὸν ἀποκαλύπτει στους Ἰσραηλίτας τι θα κάμῃ.
- Αρ. 23,24 ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται καὶ ὡς λέων γαυρωθήσεται· οὐ κοιμηθήσεται, ἔως φάγῃ θήραν, καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται.
- Αρ. 23,24 Ἰδοὺ ὁ λαὸς αὐτὸς θα ἐγερθῆ ὡσάν νεαρός λέων, θα καμαρώσῃ την μεγαλοπρέπειάν του ὡς μεγάλος λέων. Δεν θα κοιμηθῆ πρὶν κατασπαράξῃ την λεία του καὶ πρὶν πῖῃ το αἷμα ἐκεῖνων, που θα φονεῦσῃ”.
- Αρ. 23,25 καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ· οὔτε κατάραις κατάρασῃ μοι αὐτὸν οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογῆσῃς αὐτὸν.
- Αρ. 23,25 Καταστενοχωρημένος ὁ Βαλάκ εἶπε πρὸς τον Βαλαάμ· “οὔτε με κατάρεις θα μου καταρασθῆς αὐτὸν τον λαὸν, ἀλλ' οὔτε πάλιν με ευλογίας θα τον ευλογήσῃς”.
- Αρ. 23,26 καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαάμ εἶπε τῷ Βαλάκ· οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων, τὸ ῥῆμα, ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ Θεός, τοῦτο ποιήσω;
- Αρ. 23,26 Ἀπεκρίθη ὁ Βαλαάμ καὶ του εἶπεν· “δεν ὠμίλησα καὶ δεν σου εἶπα, ὀτι ἐγὼ θα κάμω σύμφωνα με ἐκεῖνο που θα μου εἴπῃ ὁ Θεός;”
- Αρ. 23,27 Καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ· δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἀρέσει τῷ Θεῷ, καὶ κατάρασαί μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν.

- Αρ. 23,27 Είπε ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ· “έλα θα σε πάρω και θα σε οδηγήσω εις άλλον τόπον· μήπως τυχόν και αρέσει αυτό στον Θεόν και από εκεί μου καταρασθής τον ισραηλιτικόν λαόν”.
- Αρ. 23,28 και παρέλαβε Βαλάκ τὸν Βαλαάμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ Φογῶρ τὸ παρατείνον εἰς τὴν ἔρημον.
- Αρ. 23,28 Παρέλαβε, λοιπόν, ο Βαλάκ τον Βαλαάμ και τον ωδήγησεν εις την κορυφήν του ὄρους Φογῶρ, το ὁποῖον εκτείνεται εις την ἔρημον.
- Αρ. 23,29 και εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· οἰκοδόμησόν μοι ὧδε ἑπτὰ βωμούς και ἐτοίμασόν μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους και ἑπτὰ κριούς,
- Αρ. 23,29 Εἶπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ· “κτίσε μου πάλιν ἐδῶ ἑπτὰ βωμούς και ἐτοίμασέ μου ἑπτὰ μοσχάρια και ἑπτὰ κριούς”.
- Αρ. 23,30 και ἐποίησε Βαλάκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ, και ἀνήνεγκε μόσχον και κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
- Αρ. 23,30 Ο Βαλάκ ἔκαμεν, ὅπως ακριβῶς του εἶπεν ο Βαλαάμ, και ἔθεσεν ἐπάνω στον κάθε βωμόν ἀνά ἓνα μοσχάρι και ἀνά ἓνα κριόν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 24

- Αρ. 24,1 Καὶ ἰδὼν Βαλαάμ ὅτι καλὸν ἐστὶν ἐναντίον Κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραήλ, οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς και ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.
- Αρ. 24,1 Ο Βαλαάμ επειδὴ εἶδεν ὅτι εἶναι εὐάρεστον στον Θεόν να εὐλογή τον ισραηλιτικόν λαόν, δεν ἐπήγεν, ὅπως ἐσυνήθιζε προηγουμένως, να συμβουλευθῆ τους οἰωνούς, ἀλλὰ ἐστρεψε κατ' εὐθείαν το πρόσωπόν του εις την ἔρημον, ὅπου ἦσαν στρατοπεδευμένοι οἱ Ἰσραηλίται.
- Αρ. 24,2 και ἐξάρας Βαλαάμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν Ἰσραήλ ἐστρατοπεδευκὸτα κατὰ φυλάς, και ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ,
- Αρ. 24,2 Ἐσήκωσε τα μάτια του και εἶδε τους Ἰσραηλίτας να ἔχουν στρατοπεδεύσει κατὰ φυλάς. Πνεῦμα δε Θεοῦ ἦλθεν εις αὐτόν.
- Αρ. 24,3 και ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε· φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὀρῶν,
- Αρ. 24,3 Ἦρχισε τον ἀλληγορικόν αὐτοῦ λόγον και εἶπεν· “ἐγὼ ο Βαλαάμ, ο υἱὸς του Βεῶρ, ομιλῶ ὡσάν ἄνθρωπος, ο ὁποῖος βλέπει πραγματικὰ το μέλλον.
- Αρ. 24,4 φησὶν ἀκούων λόγια ἰσχυροῦ, ὅστις ὄρασιν Θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ·
- Αρ. 24,4 Ομιλεῖ αὐτός, που ἀκούει τα λόγια του παντοδυνάμου Θεοῦ, αὐτός που βλέπει κατὰ τον ὕπνον του ὁράματα Θεοῦ. Ομιλεῖ ἐκεῖνος, του ὁποῖου τα μάτια εἶναι ἀνοικτά, ὡστε να βλέπη το μέλλον. Ομιλεῖ και λέγει·
- Αρ. 24,5 ὡς καλοὶ οἱ οἴκοί σου Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραήλ!
- Αρ. 24,5 Ποσον ὠραῖοι εἶναι οἱ οἴκοί σου, Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου, Ἰσραηλιτικὴ λαέ !
- Αρ. 24,6 ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι και ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶ και ὡσεὶ σκηναί, ἃς ἔπηξε Κύριος, και ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα.
- Αρ. 24,6 Εἶναι ὡσάν κοιλάδες με βαθύσκια δένδρα, ὡσάν κήποι πλησίον ποταμοῦ, ὡσάν σκηναί, τας ὁποίας ἔστησεν ο Κύριος, ὡσάν κέδροι πλησίον εις νερά !
- Αρ. 24,7 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ και κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, και ὑψωθήσεται ἡ Γὼγ βασιλεία αὐτοῦ, και αὐξηθήσεται βασιλεία αὐτοῦ.
- Αρ. 24,7 Ἀπὸ τους ἀπογόνους του λαοῦ αὐτοῦ θα προέλθῃ ἓνας ἀνὴρ, ο ὁποῖος θα γίνῃ κύριος εις πολλὰ ἔθνη και του ὁποῖου ἡ βασιλεία θα ὑψωθῆ περισσότερο ἀπὸ την βασιλείαν του Γωγ. Ἡ βασιλεία του θα μεγαλυνθῆ !
- Αρ. 24,8 Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ και τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιῖ και ταῖς βολίσις αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν·
- Αρ. 24,8 Ο Θεὸς ὠδήγησε τον λαόν αὐτόν ἀπὸ την Αἴγυπτον, και ἡ δύναμις του εἶναι ὡσάν την δύναμιν του ρινοκέρωτος. Θα καταβροχθίσῃ τα ἐχθρικά προς αὐτόν ἔθνη, θα σπᾶσῃ τα κόκκαλά των και θα ἀπομυζήσῃ το μεδοῦλι των, με τα βέλη του θα κατατοξεύσῃ και θα ἐξοντώσῃ τους ἐχθρούς του !
- Αρ. 24,9 κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων και ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλόγηται, και οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρηνται.
- Αρ. 24,9 Κατακλιθεὶς θα ἀναπαυθῆ ὡσάν λέων και ὡσάν νεαρό λιοντάρι γεμάτο δύναμιν ! Ποιὸς θα τολμήσῃ να ἐξυπνήσῃ αὐτόν; Λαὲ του Ἰσραήλ, ἐκεῖνοι που θα σε εὐλογοῦν, θα εἶναι εὐλογημένοι και ὅσοι σε καταρώνται, θα εἶναι κατηραμένοι”.
- Αρ. 24,10 και ἐθυμώθη Βαλάκ ἐπὶ Βαλαάμ και συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, και εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ· καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε, και ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο·
- Αρ. 24,10 Ἐθύμωσεν ο Βαλάκ ἐναντίον του Βαλαάμ, ἐκτύπησε με ὀργὴν τα χέρια του και του εἶπε· “σε ἐκάλεσα να καταρασθής τον ἐχθρόν μου και ἰδοὺ ὅτι συ τρίτην αὐτὴν φορὰν τον εὐλόγησες.

- Ar. 24,11 νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα, τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ σε Κύριος τῆς δόξης.
Ar. 24,11 Τώρα λοιπὸν φύγε και πήγαινε στον τόπον σου. Εἶπα ὅτι θα σε αμείψω· ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς σε ἐστέρησεν ἀπὸ την αμοιβὴν αὐτήν, την ὁποίαν εἶχα προορίσει δια σέ”.
- Ar. 24,12 καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ· οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου, οὓς ἀπέστειλας πρὸς με, ἐλάλησα λέγων·
Ar. 24,12 Εἶπε ὁ Βαλαάμ πρὸς τον Βαλαάκ· “ἐγὼ και πρὸς τους ἀγγελιαφόρους, που μου ἐστειλες, δεν τους εἶπα ρητῶς·
Ar. 24,13 ἐὰν μοι δῶ Βαλάκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ καλὸν ἢ πονηρὸν παρ’ ἑμαυτοῦ· ὅσα ἐὰν εἶπῃ ὁ Θεός, ταῦτα ἐρῶ.
Ar. 24,13 Εἴαν ὁ Βαλάκ μου δώσῃ τον οἶκον του γεμάτον ἀργῦριον και χρυσοῖν, δεν θα ἠμπορέσω να παραβῶ αυθαιρέτως την ἐντολήν του Κυρίου, ὡστε να μεταβάλω την καλὴν προφητείαν εἰς κακὴν ἢ την κακὴν εἰς καλὴν; Ὅσα θα μου ἀποκαλύψῃ ὁ Θεός, αὐτὰ ἐγὼ θα εἶπω.
- Ar. 24,14 καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου· δεῦρο συμβουλεύσω σοι, τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαὸν σου ἐπ’ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.
Ar. 24,14 Λοιπὸν, ἰδοὺ ἐγὼ τώρα ἐπιστρέφω εἰς τον τόπον μου. Εἶλα ὁμως να σου φανερώσω, τι θα κάμῃ ὁ λαὸς αὐτὸς στον λαὸν σου κατὰ τους ἐπομένους καιροὺς”.
- Ar. 24,15 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε· φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὀρῶν,
Ar. 24,15 Ἦρχισεν ὁ Βαλαάμ τον ἀλληγορικὸν λόγον και εἶπεν· “ὀμιλεῖ ὁ Βαλαάμ, ὁ υἱὸς του Βεῶρ· ὀμιλεῖ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος πράγματι βλέπει το μέλλον·
Ar. 24,16 ἀκούων λόγια Θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου καὶ ὄρασιν Θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ,
Ar. 24,16 ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ·
Ar. 24,16 αὐτὸς που ἀκούει τα λόγια του Θεοῦ, που κατέχει την ἀληθινὴν γνώσιν ἀπὸ τον Θεόν· αὐτὸς που κατὰ τον ὕπνον του βλέπει ὀράσεις Θεοῦ και του ὁποῖου τα μάτια εἶναι ἀνοικτά, ὡστε να εἰσδύουν στο μέλλον.
Ar. 24,17 δεῖξω αὐτῷ, καὶ οὐχὶ νῦν· μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίξει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωάβ καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σηθ.
Ar. 24,17 Θα τον ἰδῶ και θα τον δεῖξω τον Μεσσίαν, ὄχι ὁμως τώρα. Μακαρίζω αὐτόν, ἀλλὰ δεν εἶναι πλησίον. Ἀργότερα θα ἀνατελεῖ ἄστρον ἀπὸ τους ἀπογόνους του Ἰακώβ, θα ἀναδειχθῇ ἄνθρωπος ἀπὸ τον ἰσραηλιτικὸν λαὸν και θα συντρίψῃ τους ἀρχηγούς των Μωαβιτῶν και θα λαφυραγωγῆσῃ ὅλους τους ἀπογόνους του Σηθ.
Ar. 24,18 καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἰσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύϊ.
Ar. 24,18 Αὐτὸς θα κληρονομήσῃ την Ἰδουμαίαν. Κληρονομία του θα εἶναι οἱ ἀπόγονοι του Ἰσαῦ, οἱ ἐχθροὶ του. Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐπραγματοποίησεν ὅλα αὐτὰ με την δύναμίν του.
Ar. 24,19 καὶ ἐξεγερεθήσεται ἐξ Ἰακώβ καὶ ἀπολεῖ σφζόμενον ἐκ πόλεως.
Ar. 24,19 Και θα προέλθῃ ἀπὸ την φυλὴν Ἰακώβ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς και θα ἐξολοθρευθῇ κάθε ἐχθρὸν του, ὁ ὁποῖος θα θελήσῃ να σωθῇ φεύγων ἀπὸ την πόλιν”.
- Ar. 24,20 καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλήκ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἀρχὴ ἐθνῶν Ἀμαλήκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται.
Ar. 24,20 Στρέψας δε το βλέμμα του ὁ Βαλαάμ πρὸς τους Ἀμαληκίτας, εἶπεν ἄλλον ἀλληγορικὸν λόγον· “πρῶτοι μεταξὺ των ἐθνῶν, που ἐπολέμησαν τους Ἰσραηλίτας, εἶναι οἱ Ἀμαληκίται. Δια τοῦτο οἱ ἀπόγονοὶ των θα καταστραφούν”.
- Ar. 24,21 καὶ ἰδὼν τὸν Κεναῖον καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου· καὶ ἐὰν θῆς ἐν πέτρῳ τὴν νοσσιάν σου,
Ar. 24,21 Ἰδὼν δε τους Κεναίους, εἶπε νέον χρησμόν· “ἰσχυρὰ εἶναι ἡ κατοικία σας. Ἀλλὰ ἐὰν κτίσετε την φωλεάν σας στον βράχον,
Ar. 24,22 καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεῶρ νοσσιὰ πανουργίας, Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε.
Ar. 24,22 και ἐὰν ἀκόμη κτισθῇ ἡ φωλεά σας με την ἐπιτηδειότητα του Βεῶρ, οἱ Ἀσσύριοι θα σας αἰχμαλωτίσουν”.
- Ar. 24,23 καὶ ἰδὼν τὸν Ὠγ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· ὦ ὦ, τίς ζήσεται, ὅταν θῆ ταῦτα ὁ Θεός;
Ar. 24,23 Ἰδὼν τον Ὠγ, εἶπε νέον παραβολικὸν λόγον· “ὦ ! ὦ ! Ποις θα ζήσῃ, ὅταν θα στείλῃ ὁ Θεὸς την τιμωρίαν ἐναντίον σου;
- Ar. 24,24 καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χειρῶν Κιτταίων καὶ κακώσουσιν Ἀσσοὺρ καὶ κακώσουσιν Ἐβραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπολοῦνται.
Ar. 24,24 Στρατιωτικαὶ δυνάμεις θα ἐξέλθουν ἀπὸ την Κυπρον, θα ταλαιπωρήσουν και θα ταπεινώσουν τους Ἀσσυρίους και τους Ἐβραίους. Ἀλλὰ ὅλοι αὐτοὶ οἱ λαοὶ και οἱ καταστρέψαντες αὐτούς, θα καταστραφούν μαζή!”
- Ar. 24,25 καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Βαλάκ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόν.
Ar. 24,25 Ὁ Βαλαάμ ἐξεκίνησε και ἐπέστρεψεν στον τόπον του, ὁ δε Βαλάκ ἐπανήλθεν στον οἶκον του.

- Ar. 25,1 Καὶ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττεῖν· καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ.
Ar. 25,1 Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐστρατοπέδευσε εἰς τὴν περιοχὴν Σαττεῖν. Εκκεῖ ὁμῶς ἐμολύνθη, διότι ἐκυλίσθη εἰς πορνείαν μετὰ τὰς θυγατέρας τῶν Μωαβιτῶν.
- Ar. 25,2 καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ἔφαγον ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.
Ar. 25,2 Οἱ Μωαβίται προσεκάλεσαν τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων τῶν. Καὶ οἱ Ἰσραηλίται προσήλθον καὶ ἔφαγον ἀπὸ τὰς θυσίας τὰς εἰδωλολατρικὰς καὶ ἐπροσκύνησαν τὰ εἰδῶλα τῶν Μωαβιτῶν.
- Ar. 25,3 καὶ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγῶρ· καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος τῷ Ἰσραὴλ.
Ar. 25,3 Ἐτοίχε δὲ ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐλάβε μέρος εἰς τὰς εἰδωλολατρικὰς τελετὰς τοῦ Βεελφεγῶρ. Ὁ Κύριος ὠργίσθη καὶ ἐθυμώθη ἐναντίον τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ διὰ τὴν παρανομίαν αὐτῆν.
- Ar. 25,4 καὶ εἶπε Κύριος τῷ Μωυσῆ· λαβὲ πάντας τοὺς ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγματίσον αὐτοὺς Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀποστραφήσεται ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ Ἰσραὴλ.
Ar. 25,4 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “πάρε ὅλους τοὺς παραστρατήσαντας ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ καὶ ἐν πληρῇ ἡμέρᾳ τιμώρησέ τοὺς παραδειγματικῶς ἐνώπιον ὅλων καὶ ἔτσι θὰ παύσῃ ἡ ὀργὴ μου ἀπὸ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.
- Ar. 25,5 καὶ εἶπε Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ· ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν οἰκεῖόν αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγῶρ.
Ar. 25,5 Εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ὑπακούων ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας· “ὁ καθένας σας νὰ φονεύσῃ τὸν συγγενὴ του, ὁ ὁποῖος συμμετέσχε εἰς τὰς εἰδωλολατρικὰς τελετὰς τοῦ Βεελφεγῶρ”. Καὶ οἱ Ἰσραηλίται ὑπήκουσαν.
- Ar. 25,6 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐλθὼν προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωυσῆ καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλειον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Ar. 25,6 Ἀλλὰ αἰφνης ἓνας Ἰσραηλίτης ἐλθὼν ὠδήγησε τὸν ἀδελφὸν του πρὸς μίαν γυναῖκα Μαδιανίτιν, διὰ νὰ ἀμαρτήσῃ ἐνώπιον τοῦ Μωϋσέως καὶ ἐνώπιον ὅλου τοῦ πληθους τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅταν αὐτοὶ συντετριμμένοι διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ ἔκλειον πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Ar. 25,7 καὶ ἰδὼν Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως ἐξανάστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς καὶ λαβὼν σειρομάστιν ἐν τῇ χειρὶ
Ar. 25,7 Ὁ Φινεὲς, υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ ἀρχιερέως Ἀαρῶν, ὅταν εἶδε τὴν ἀναισχυντίαν αὐτῆν, ἠγέρθη ἐκ μέσου τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐπῆρε στὸ χεῖρὶ τοῦ λόγχην ἀκιδωτῆν,
- Ar. 25,8 εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμινον καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους, τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μητέρας αὐτῆς· καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.
Ar. 25,8 εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν ὀπίσω ἀπὸ τοῦ Ἰσραηλίτην αὐτὸν στὸν κοιτῶνα του, διεπέρασε μετὰ τὴν λόγχην καὶ τοὺς δύο, τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μητέρας τῆς. Ἀμέσως δὲ ἐπαύσατο ἡ ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ τιμωρία τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Ar. 25,9 καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες,
Ar. 25,9 Ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν πληγὴν αὐτῆν, ἔφθασε τὰς εἴκοσι τέσσαρας χιλιάδας.
- Ar. 25,10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Ar. 25,10 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
- Ar. 25,11 Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως κατέπαυσε τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζῆλῳσάι μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανάλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζῆλῳ μου.
Ar. 25,11 “Ὁ Φινεὲς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ τοῦ ἀρχιερέως Ἀαρῶν, κατέπαυσε τὸν θυμὸν μου ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν, διότι μετὰ τὸν ζῆλον ἱερὸν καὶ ἀγανάκτησιν ἱερὰν ἐφόνευσε τοὺς ἐνόχους καὶ ἔτσι δὲν κατέστρεψε τοὺς Ἰσραηλίτας ἐπάνω εἰς τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησίν μου.
- Ar. 25,12 οὕτως εἶπον· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης,
Ar. 25,12 Διὰ τὴν θεάρεστον αὐτῆν διαγωγὴν του, εἶπα· ἰδοὺ ἐγὼ ὁ Θεὸς συνάπτω μετὰ αὐτὸν ἓνα συμβόλαιον ἰδιαιτέρας εἰρήνης.
- Ar. 25,13 καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ’ αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνία, ἀνθ’ ὧν ἐζήλωσε τῷ Θεῷ αὐτοῦ καὶ ἐξῆλάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
Ar. 25,13 Ὑπόσχομαι νὰ δώσω εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸν, παντοτερινὴν τὴν ἱερωσύνην, ἐνεκα τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐδείξε ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ Θεοῦ του καὶ ἐξιλέωσε ἀπέναντί μου τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας τῶν”.
- Ar. 25,14 τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπληγότος, ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρι υἱὸς Σαλώ, ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεῶν·
Ar. 25,14 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Ἰσραηλίτου, ὁ ὁποῖος ἐθανατώθη μετὰ τὴν Μαδιανίτιδα ἦτο Ζαμβρι, παιδί τοῦ Σαλώ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀρχων ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεῶν.

- Αρ. 25,15 και ὄνομα τῆς γυναίκης τῆς Μαδιανίτιδος τῆς πεπληγυῖας Χασβί, θυγάτηρ Σούρ ἄρχοντος ἔθνους Ὀμμώθ, οἴκου πατριᾶς ἐστὶ τῶν Μαδιάμ.
- Αρ. 25,15 Το δε ὄνομα της φονευθείσης γυναίκος, της Μαδιανίτιδος, ἦτο Χασβί. Αυτή ἦτο θυγάτηρ του Σούρ, του ἄρχοντος στο ἔθνος Ομμώθ, το οποίον ἦτο φυλὴ των Μαδιανιτῶν.
- Αρ. 25,16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἀλάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων·
- Αρ. 25,16 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν· “ὠμίλησε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε εἰς αὐτοὺς.
- Αρ. 25,17 ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιθηναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς,
- Αρ. 25,17 Να θεωρήτε πάντοτε ἐχθροὺς τοὺς Μαδιανίτας. Κτυπήσατέ τους,
- Αρ. 25,18 ὅτι ἐχθραίνουνσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογῶρ καὶ διὰ Χασβί θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιάμ ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογῶρ.
- Αρ. 25,18 διότι εἶναι δόλιοι ἐχθροὶ σας, ὅπως ἐφάνη ἐκ τῆς δολιότητος που ἐδειξαν ἐναντίον σας εἰς Φογῶρ καὶ διὰ τῆς Χασβί, τῆς θυγατρὸς του ἄρχοντος των Μαδιανιτῶν, τῆς ἀδελφῆς των, ἡ οποία ἐφονεύθη κατὰ τὴν ἡμέραν που ἐτιμωροῦντο οἱ Ἰσραηλίται διὰ τὸ ἀνοσιούργημα, τὸ οποίον διέπραξαν εἰς τὴν πόλιν Φογῶρ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 26

- Αρ. 26,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα λέγων·
- Αρ. 26,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὴν τιμωρίαν αὐτὴν, ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἀρχιερέα, λέγων·
- Αρ. 26,2 λαβὲ τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 26,2 “κάμε ἀριθμησὶν ὅλου του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ κατὰ φυλάς ἀπὸ εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, ὅλων αὐτῶν οἱ οποίοι δύνανται νὰ λάβουν μέρος εἰς πόλεμον”.
- Αρ. 26,3 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Ἀραβῶθ Μωὰβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ λέγων·
- Αρ. 26,3 Ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἀρχιερεὺς ὠμίλησαν πρὸς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν εἰς τὴν περιοχὴν Ἀραβῶθ τῆς χώρας των Μωαβιτῶν, πλησίον του Ἰορδάνου ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἰεριχώ καὶ εἶπαν·
- Αρ. 26,4 ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου·
- Αρ. 26,4 “ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ὅσοι ἐξήλθαν ἀπὸ τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ εἶναι σήμερον ἡλικίας εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, ἀς ἀριθμηθῶν, σύμφωνα με τὴν διαταγὴν που ἔδωσεν ὁ Κύριος στον Μωϋσῆν.
- Αρ. 26,5 Ῥουβὴν πρωτότοκος Ἰσραὴλ. υἱοὶ δὲ Ῥουβὴν· Ἐνώχ καὶ δῆμος τοῦ Ἐνώχ· τῷ Φαλλοῦ δῆμος τοῦ Φαλλοῦ·
- Αρ. 26,5 Ὁ Ρουβὴν ἦτο πρωτότοκος υἱὸς του Ἰακώβ. Υἱοὶ δε του Ρουβὴν ἦσαν· Ὁ Ἐνώχ καὶ ὁ δῆμος, ὁ οποίος προήλθεν ἀπὸ τὸν Ἐνώχ. Ὁ Φαλλοῦ, στον οποίον ἀνήκει ὁ δῆμος Φαλλοῦ.
- Αρ. 26,6 τῷ Ἀσρών δῆμος τοῦ Ἀσρών· τῷ Χαρμί δῆμος τοῦ Χαρμί.
- Αρ. 26,6 Ὁ Ἀσρών καὶ ὁ δῆμος του Ἀσρών· ὁ Χαρμί καὶ ὁ δῆμος που ἀνήκει στον Χαρμί.
- Αρ. 26,7 οὗτοι δῆμοι Ῥουβὴν· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἐπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.
- Αρ. 26,7 Αὐτοὶ ἦσαν οἱ δῆμοι τῆς φυλῆς του Ρουβὴν. Ἐγινε καταμέτρησις αὐτῶν καὶ εὐρέθη ὅτι ἦσαν τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδες ἐπτακόσιοι τριάκοντα.
- Αρ. 26,8 καὶ υἱοὶ Φαλλοῦ Ἐλιάβ.
- Αρ. 26,8 Υἱὸς του Φαλλοῦ ἦτο ὁ Ἐλιάβ.
- Αρ. 26,9 καὶ υἱοὶ Ἐλιάβ· Ναμουήλ καὶ Δαθάν καὶ Ἀβειρών· οὗτοι ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς, οὗτοι εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀσρών ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ, ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κυρίου,
- Αρ. 26,9 Υἱοὶ του Ἐλιάβ ἦσαν, ὁ Ναμουήλ, ὁ Δαθάν καὶ ὁ Ἀβειρών. Αὐτοὶ ἦσαν ἐπίσημοι μεταξὺ των Ἰσραηλιτῶν. Αὐτοὶ ἦσαν που ἐπανεστάτησαν ἐναντίον του Μωϋσέως καὶ του Ἀσρών μαζὴ με τοὺς οπαδοὺς του Κορέ, τότε που ἔκαναν ἐπανάστασιν κατὰ του Κυρίου,
- Αρ. 26,10 καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτούς καὶ Κορέ ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέφαγε τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ,
- Αρ. 26,10 ὅτε ἠνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα τῆς καὶ κατέπιε καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς μαζὴ με τὸν Κορέ καὶ τοὺς οπαδοὺς του καὶ ὅτε πῦρ κατέφαγε καὶ τοὺς ἄλλους διακοσίους πεντήκοντα στασιαστάς. Ὅλοι αὐτοὶ ἔγιναν σημεῖον καὶ σφραγιστικὸν γεγονός στους ἄλλους διὰ τῆς τιμωρίας των ἐκ μέρους τῆς δικαιοσύνης του Θεοῦ.
- Αρ. 26,11 οἱ δὲ υἱοὶ Κορέ οὐκ ἀπέθανον.
- Αρ. 26,11 Οἱ υἱοὶ ὅμως του Κορέ δὲν ἀπέθανον.
- Αρ. 26,12 καὶ οἱ υἱοὶ Συμεών· ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεών· τῷ Ναμουήλ δῆμος ὁ Ναμουηλί· τῷ Ἰαμὶν δῆμος ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰαχὶν δῆμος Ἰαχινί·

- Αρ. 26,12 Οι υιοί του Συμεών μαζί με τους δήμους αυτών ήσαν· Ο Ναμουήλ και ο δήμος Ναμουηλί· ο Ιαμίν και ο δήμος Ιαμινί, ο Ιαχίν και ο δήμος Ιαχινί·
- Αρ. 26,13 τῷ Ζαρά δήμος ὁ Ζαραΐ· τῷ Σαούλ δήμος ὁ Σαουλί.
Αρ. 26,13 ο Ζαρά και ο δήμος Ζαραΐ· ο Σαούλ και ο δήμος Σαουλί.
- Αρ. 26,14 οὔτοι δήμοι Συμεών ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
Αρ. 26,14 Αυτοί είναι οι δήμοι της φυλής Συμεών, των οποίων οι άνδρες αριθμηθέντες ανήλθον εις εικοσιδυο χιλιάδας διακοσίους.
- Αρ. 26,15 υιοί δὲ Ἰούδα· Ἦρ καὶ Αὐνάν· καὶ ἀπέθανεν Ἦρ καὶ Αὐνάν ἐν γῆ Χαναάν.
Αρ. 26,15 Υιοί δε του Ιούδα ήσαν, εκτός εκείνων που αναφέρονται κατωτέρω, ο Ηρ και ο Αυνάν. Αυτοί όμως, ο Ηρ και ο Αυνάν, απέθανον εις την χώραν Χαναάν.
- Αρ. 26,16 καὶ ἐγένοντο οἱ υιοί Ἰούδα κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σηλώμ δήμος ὁ Σηλωνί· τῷ Φαρὲς δήμος ὁ Φαρεσί· τῷ Ζαρά δήμος ὁ Ζαραΐ.
Αρ. 26,16 Οι ἄλλοι υιοί του Ιούδα και οι δήμοι αυτών ήσαν· Ο Σηλώμ και ο δήμος Σηλωνί· ο Φαρές και ο δήμος Φαρεσί· ο Ζαρά και ο δήμος Ζαραΐ.
- Αρ. 26,17 καὶ ἐγένοντο οἱ υιοί Φαρὲς· τῷ Ἀσρών δήμος ὁ Ἀσρωνί· τῷ Ἰαμούν, δήμος ὁ Ἰαμουνί.
Αρ. 26,17 Υιοί δε του Φαρές ήσαν· ο Ασρών και ο δήμος Ασρωνί· ο Ιαμούν και ο δήμος Ιαμουνί.
- Αρ. 26,18 οὔτοι δήμοι τοῦ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Αρ. 26,18 Αυτοί ήσαν οι δήμοι της φυλής Ιούδα. Κατά δε την καταμέτρησίν των ευρέθη ότι ήσαν εβδομήκοντα εξ χιλιάδες πεντακόσιοι.
- Αρ. 26,19 καὶ υιοί Ἰσάχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Θωλαῖ δήμος ὁ Θωλαΐ· τῷ Φουᾶ δήμος ὁ Φουαΐ·
Αρ. 26,19 Υιοί του Ισάχαρ και οι δήμοι αυτών ήσαν· Ο Θωλά και ο δήμος Θωλαΐ· ο Φουά και ο δήμος Φουαΐ.
- Αρ. 26,20 τῷ Ἰασούβ δήμος ὁ Ἰασουβί· τῷ Σαμράμ δήμος ὁ Σαμραμί.
Αρ. 26,20 ο Ιασούβ και ο δήμος Ιασουβί· ο Σαμράμ και ο δήμος Σαμραμί.
- Αρ. 26,21 οὔτοι δήμοι Ἰσάχαρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Αρ. 26,21 Αυτοί ήσαν οι δήμοι της φυλής Ισάχαρ. Κατά δε την καταμέτρησίν των ευρέθη ότι ήσαν εξήκοντα τεσσάρες χιλιάδες τετρακόσιοι άνδρες.
- Αρ. 26,22 υιοί Ζαβουλών κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαρέδ δήμος ὁ Σαρεδί· τῷ Ἀλλών δήμος ὁ Ἀλλωνί· τῷ Ἀλλήλ δήμος ὁ Ἀλληλί·
Αρ. 26,22 Υιοί του Ζαβουλών μαζί με τους δήμους των ήσαν· Ο Σαρέδ και ο δήμος Σαρεδί· ο Ἀλλών και ο δήμος Ἀλλωνί· ο Ἀλλήλ και ο δήμος Ἀλληλί.
- Αρ. 26,23 οὔτοι δήμοι Ζαβουλών ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Αρ. 26,23 Αυτοί ήσαν οι καταμετρηθέντες δήμοι Ζαβουλών, εκ της αριθμήσεως των οποίων ευρέθη ότι οι άνδρες ήσαν εξήκοντά χιλιάδες πεντακόσιοι.
- Αρ. 26,24 υιοί Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαφών δήμος ὁ Σαφωνί· τῷ Ἀγγί δήμος ὁ Ἀγγί· τῷ Σουνί δήμος ὁ Σουνί·
Αρ. 26,24 Υιοί του Γαδ μαζί με τους δήμους των ήσαν· Ο Σαφών και ο δήμος Σαφωνί· ο Αγγί και ο δήμος Αγγί· ο Σουνί και ο δήμος Σουνί·
- Αρ. 26,25 τῷ Ἀζενί δήμος ὁ Ἀζενί· τῷ Ἀδδι δήμος ὁ Ἀδδι·
Αρ. 26,25 ο Αζενί και ο δήμος Ἀζενι· ο Αδδι και ο δήμος Αδδι·
- Αρ. 26,26 τῷ Ἀροαδί δήμος ὁ Ἀροαδί· τῷ Ἀριήλ δήμος ὁ Ἀριηλί.
Αρ. 26,26 ο Αροαδί και ο δήμος Αροαδί· ο Αριήλ και ο δήμος Αριηλί.
- Αρ. 26,27 οὔτοι δήμοι υἱῶν Γὰδ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Αρ. 26,27 Αυτοί ήσαν οι καταμετρηθέντες δήμοι Γαδ, των οποίων οι άνδρες ευρέθη ότι ήσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες πεντακόσιοι.
- Αρ. 26,28 υιοί Ἀσήρ κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Ἰαμίν δήμος ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰεσοῦ δήμος ὁ Ἰεσουΐ· τῷ Βαριά δήμος ὁ Βαριαΐ·
Αρ. 26,28 Υιοί του Ασήρ μαζί με τους δήμους των ήσαν· Ο Ιαμίν και ο δήμος Ιαμινί· ο Ιεσοῦ και ο δήμος Ιεσουΐ· ο Βαριά και ο δήμος Βαριαΐ.
- Αρ. 26,29 τῷ Χοβέρ δήμος ὁ Χοβερί· τῷ Μελχιήλ δήμος ὁ Μελχιηλί.
Αρ. 26,29 Ο Χοβέρ και ο δήμος Χοβερί· ο Μελχιήλ και ο δήμος Μελχιηλί.
- Αρ. 26,30 καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ἀσήρ Σάρα.
Αρ. 26,30 Η θυγάτηρ του Ασήρ ωνομάζετο Σαρα.
- Αρ. 26,31 οὔτοι δήμοι Ἀσήρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Αρ. 26,31 Αυτοί ήσαν οι δήμοι Ασήρ, εκ της καταμετρήσεως των οποίων ευρέθη ότι οι άνδρες ήσαν τεσσαράκοντα τρεις χιλιάδες τετρακόσιοι.
- Αρ. 26,32 υιοί Ἰωσήφ κατὰ δήμους αὐτῶν· Μανασσή καὶ Ἐφραΐμ.

- Ar. 26,32 Υιοί του Ιωσήφ με τους δήμους των ήσαν, ο Μανασσή και ο Εφραΐμ.
- Ar. 26,33 υιοί Μανασσή· τῷ Μαχίρ δήμος ὁ Μαχίρι· καὶ Μαχίρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· τῷ Γαλαάδ δήμος ὁ Γαλααδί.
Ar. 26,33 Υιοί του Μανασσή ήσαν· Ο Μαχίρ και ο δήμος Μαχίρι. Ο Μαχίρ απέκτησε υιόν τον Γαλαάδ. Εκ δε του Γαλαάδ κατήγετο ο δήμος Γαλααδί.
- Ar. 26,34 καὶ οὗτοι υιοί Γαλαάδ· Ἀχιέζερ δήμος ὁ Ἀχιεζερί· τῷ Χελέγ δήμος ὁ Χελεγί·
Ar. 26,34 Αυτοί δε ήσαν οι υιοί του Γαλαάδ· Αχιέζερ και ο δήμος Αχιεζερί· ο Χελέγ και ο δήμος Χελεγί·
Ar. 26,35 τῷ Ἐσριήλ δήμος ὁ Ἐσριηλί· τῷ Συχέμ δήμος ὁ Συχεμί·
Ar. 26,35 ο Εσριήλ και ο δήμος Εσριηλί· ο Συχέμ και ο δήμος Συχεμί·
Ar. 26,36 τῷ Συμαέρ δήμος ὁ Συμαερί· καὶ τῷ Ὀφέρ δήμος ὁ Ὀφερί·
Ar. 26,36 ο Συμαέρ και ο δήμος Συμαερί· ο Οφέρ και ο δήμος Οφερί.
Ar. 26,37 καὶ τῷ Σαλπαάδ υἱῷ Ὀφέρ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υιοί, ἀλλ' ἢ θυγατέρες, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαάδ· Μαλά και Νουά και Ἐγλά και Μελχά και Θερσά.
Ar. 26,37 Ο Σαλπαάδ, υιός του Οφέρ, δεν απέκτησεν υιούς αλλά μόνον θυγατέρας. Αι θυγατέρες δε του Σαλπαάδ ωνομάζοντο· Μαλά, Νουα, Εγλά, Μελχά και Θερσά.
- Ar. 26,38 οὔτοι δήμοι Μανασσή ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.
Ar. 26,38 Αυτοί ήσαν οι καταμετρηθέντες δήμοι Μανασσή, εκ της αριθμήσεως των οποίων ευρέθη ότι οι άνδρες ανήρχοντο εις πενήκοντα δύο χιλιάδας επτακοσίους.
- Ar. 26,39 καὶ οὗτοι υιοί Ἐφραΐμ· τῷ Σουθαλά δήμος ὁ Σουθαλαΐ· τῷ Ταναχ δήμος ὁ Ταναχί.
Ar. 26,39 Υιοί του Εφραΐμ ήσαν οι εξής· Ο Σουθαλά και ο δήμος Σουθαλαΐ· ο Τανάχ και ο δήμος Ταναχί.
Ar. 26,40 οὔτοι υιοί Σουθαλά· τῷ Ἐδέν δήμος ὁ Ἐδενί.
Ar. 26,40 Υιοί δε του Σουθαλά ήσαν, ο Εδέν και ο δήμος Εδενί.
Ar. 26,41 οὔτοι δήμοι Ἐφραΐμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. οὔτοι δήμοι υἱῶν Ἰωσήφ κατὰ δήμους αὐτῶν.
Ar. 26,41 Αυτοί ήσαν οι δήμοι Εφραΐμ, εκ της καταμετρήσεως των οποίων ευρέθη, ότι οι άνδρες ανήρχοντο εις τριάκοντα δύο χιλιάδας πεντακοσίους. Αυτοί ήσαν οι υιοί του Ιωσήφ και οι δήμοι αυτών.
- Ar. 26,42 υιοί Βενιαμίν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Βαλέ δήμος ὁ Βαλί· τῷ Ἀσυβήρ δήμος ὁ Ἀσυβηρί· τῷ Ἰαχιράν δήμος ὁ Ἰαχιρανί·
Ar. 26,42 Υιοί του Βενιαμίν και οι δήμοι αυτών ήσαν· Ο Βαλέ και ο δήμος Βαλί· ο Ασυβήρ και ο δήμος Ασυβηρί· ο Ιαχιράν και ο δήμος Ιαχιρανί·
- Ar. 26,43 τῷ Σωφάν δήμος ὁ Σωφανί.
Ar. 26,43 ο Σωφάν και ο δήμος Σωφανί.
- Ar. 26,44 καὶ ἐγένοντο οἱ υιοί Βαλέ Ἀδάρ και Νοεμάν· τῷ Ἀδάρ δήμος ὁ Ἀδαρί και τῷ Νοεμάν δήμος ὁ Νοεμανί.
Ar. 26,44 Υιοί του Βαλέ ήσαν, ο Αδάρ και ο Νοεμάν· εκ του Αδάρ κατήγετο ο δήμος Αδαρί και εκ του Νοεμάν ο δήμος Νοεμανί.
- Ar. 26,45 οὔτοι οἱ υιοί Βενιαμίν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
Ar. 26,45 Αυτοί ήσαν οι υιοί του Βενιαμίν και οι δήμοι των, εκ της αριθμήσεως των οποίων ευρέθη, ότι οι άνδρες ανήρχοντο εις τριάκοντα πέντε χιλιάδας πεντακοσίους.
- Ar. 26,46 καὶ υιοί Δάν κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Σαμέ δήμος ὁ Σαμεΐ· οὔτοι δήμοι Δάν κατὰ δήμους αὐτῶν.
Ar. 26,46 Υιοί του Δαν και οι δήμοι αυτών ήσαν· Ο Σαμέ και ο δήμος Σαμεΐ. Αυτός μόνος ήτο ο δήμος της φυλής Δαν.
Ar. 26,47 πάντες οἱ δήμοι Σαμεΐ κατ' ἐπισκοπήν αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
Ar. 26,47 Ολοι οι άνδρες του δήμου Σαμεΐ, οι καταμετρηθέντες τότε, ευρέθη ότι ανήρχοντο εις εξήκοντα τέσσαρας χιλιάδας τετρακοσίους.
- Ar. 26,48 υιοί Νεφθαλί κατὰ δήμους αὐτῶν· τῷ Ἀσιήλ δήμος ὁ Ἀσιηλί· τῷ Γαυνί δήμος ὁ Γαυνί·
Ar. 26,48 Υιοί του Νεφθαλί με τους δήμους αυτών ήσαν· Ο Ασιήλ και ο δήμος Ασιηλί· ο Γαυνί και ο δήμος Γαυνί·
Ar. 26,49 τῷ Ἰεσέρ δήμος ὁ Ἰεσερί· τῷ Σελλήμ δήμος ὁ Σελλημί.
Ar. 26,49 ο Ιεσέρ και ο δήμος Ιεσερί· ο Σελλήμ και ο δήμος Σελλημί.
- Ar. 26,50 οὔτοι δήμοι Νεφθαλί ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.
Ar. 26,50 Αυτοί ήσαν οι δήμοι Νεφθαλί, εκ της αριθμήσεως των οποίων ευρέθη ότι οι άνδρες της ήσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες τριακόσιοι.
- Ar. 26,51 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραήλ, ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.
Ar. 26,51 Αυτή ήτο η νέα ἀριθμησις των Ισραηλιτών κατ' αυτήν δε ευρέθη ότι οι άνδρες του Ισραήλ ανήρχοντο εν συνόλω εις εξακοσίας χιλιάδας χιλίους επτακοσίους τριάκοντα.
- Ar. 26,52 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Ar. 26,52 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσήν και εἶπεν·

- Αρ. 26,53 τούτοις μερισθήσεται ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων·
 Αρ. 26,53 “εἰς αὐτούς οἱ ὁποῖοι ηριθμήθησαν θα κατανεμηθῆ ἡ χώρα τῆς Χαναάν ὡς κληρονομία ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτόμων.
- Αρ. 26,54 τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν καὶ τοῖς ἐλάττωσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· ἐκάστω καθὼς ἐπεσκέπησαν, δοθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.
- Αρ. 26,54 Ὅπου δηλαδὴ ὑπάρχουν μεγαλύτεραι ομάδες, θα δώσης μεγαλύτερον κλῆρον γῆς, καὶ ὅπου ὑπάρχουν μικρότεροι, θα δώσης μικρότερον κλῆρον. Εἰς κάθε φυλὴν καὶ δῆμον θα κατανεμηθῆ ἡ γῆ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν.
- Αρ. 26,55 διὰ κλήρων μερισθήσεται ἡ γῆ· τοῖς ὀνόμασι, κατὰ φυλάς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν·
 Αρ. 26,55 Τα τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα θα διαιρεθῆ ἡ γῆ, θα δοθοῦν δια κληρώσεως. Κατὰ τὰ άτομα τῶν φυλῶν θα γίνῃ ἡ κλήρωσις
- Αρ. 26,56 ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀνά μέσων πολλῶν καὶ ὀλίγων.
 Αρ. 26,56 Δια τῆς κληρώσεως θα κατανεμηθῶσιν τὰς περιοχὰς τῆς χώρας ὡς κληρονομίαν εἰς τὰς μεγαλύτερας ομάδας καὶ εἰς τὰς μικροτέρας”.
- Αρ. 26,57 Καὶ υἱοὶ Λευὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Γεδσὼν δῆμος ὁ Γεδσωνί· τῷ Καάθ δῆμος ὁ Κααθί· τῷ Μεραρί δῆμος ὁ Μεραρί.
 Αρ. 26,57 Υἱοὶ τοῦ Λευὶ με τοὺς δῆμους αὐτῶν ἦσαν· Ὁ Γεδσὼν καὶ ὁ δῆμος Γεδσωνί· ὁ Καάθ καὶ ὁ δῆμος Κααθί· ὁ Μεραρί καὶ ὁ δῆμος Μεραρί.
- Αρ. 26,58 οὔτοι οἱ δῆμοι υἱῶν Λευὶ· δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ Κορέ καὶ δῆμος ὁ Μουσί. καὶ Καάθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ.
 Αρ. 26,58 Καὶ οἱ ἐπόμενοι ἦσαν ἐπίσης δῆμοι τῶν υἱῶν Λευὶ· Ὁ δῆμος Λοβενί, ὁ δῆμος Χεβρωνί, ὁ δῆμος Κορέ καὶ ὁ δῆμος Μουσί. Ὁ Καάθ ἀπέκτησε υἱὸν τὸν Ἀμράμ.
- Αρ. 26,59 τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναίκος αὐτοῦ Ἰωχαβέδ, θυγάτηρ Λευὶ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Λευὶ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμράμ τὸν Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆν καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.
 Αρ. 26,59 Ἡ σύζυγός τοῦ ὀνομάζετο Ἰωχαβέδ καὶ ἦτο ἀπόγονος τῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ. Αὐτὴ εἰς τὴν Αἰγύπτῳ ἐγέννησεν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ τοὺς ἐξῆς. Ἐκ τοῦ συζύγου τῆς Ἀμράμ ἐγέννησεν τὸν Ἀαρὼν, τὸν Μωϋσῆν καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν τῶν.
- Αρ. 26,60 καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ἀαρὼν ὁ τε Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ.
 Αρ. 26,60 Ὁ Ἀαρὼν ἀπέκτησεν υἱοὺς τὸν Ναδάβ, τὸν Ἀβιούδ, τὸν Ἐλεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ.
- Αρ. 26,61 καὶ ἀπέθανε Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.
 Αρ. 26,61 Ὁ Ναβάδ καὶ ὁ Ἀβιούδ ἀπέθανον, τιμωρηθέντες παρά τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἐκεῖ εἰς τὴν ἐρημον Σινά προσέφερον ξένον κοσμικὸν πυρ στο θυσιστήριον τοῦ Κυρίου.
- Αρ. 26,62 καὶ ἐγενήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ διδοται αὐτοῖς κλῆρος ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ.
 Αρ. 26,62 Ἀπὸ τὴν ἀρίθμησιν ποὺ ἐγένετο εἰς τὴν φυλὴν Λεὶ ἐυρλεθῆ ὅτι ὅλοι οἱ ἄρσενες, ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἐπάνω, ἦσαν εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. Δὲν συμπεριελήφθησαν αὐτοὶ εἰς τὴν καταμέτρησιν μαζῇ με τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας, διότι δὲν θα εἰδίδετο εἰς αὐτοὺς κλῆρος γῆς ἀνά μέσον τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 26,63 καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωυσῆ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ.
 Αρ. 26,63 Αὐτὴ εἶναι ἡ καταμέτρησις τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἡ ὁποία ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Μωϋσῆ καὶ τοῦ ἀρχιερέως Ἐλεάζαρ, ὅταν ἠρίθμησαν τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν περιοχὴν Ἀραβῶθ τῆς χώρας Μωάβ, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἰεριχώ.
- Αρ. 26,64 καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν, οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά·
 Αρ. 26,64 Μεταξὺ αὐτῶν, ποὺ κατεμετρήθησαν, δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ ὁποῖοι εἶχον καταμετρηθῆ κατὰ τὴν πρώτην φοράν ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἀαρὼν εἰς τὴν ἐρημον Σινά,
- Αρ. 26,65 ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς· θανάτῳ ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς, πλην Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.
 Αρ. 26,65 ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξύ εἶχε πραγματοποιηθῆ δι' αὐτοὺς ἡ προαναγγελθεῖσα παρά τοῦ Κυρίου τιμωρία. Διότι ὁ Κύριος εἶπεν ὅτι θα ἀποθάνουν ὅλοι εἰς τὴν ἐρημον. Καὶ τράγματι κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἔμενε, πλην τοῦ Χαλεβ, υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννή, καὶ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυή.

ΑΡΙΘΜΟΙ 27

- Αρ. 27,1 Καὶ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὀφέρ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχίρ, τοῦ δήμου Μανασσῆ, τῶν

- Ap. 27,1 **υιών Ἰωσήφ (καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Μααλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερσά)**
Τοτε προσήλθον προς τον Μωϋσῆν αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, υιού του Οφέρ, υιού του Γαλαάδ, ο οποίος ἦτο υἱός του Μαχίρ, καταγόμενοι ὅλοι ἀπὸ την φυλὴν Μανασσή, ἐνός ἀπὸ τους υἱούς του Ἰωσήφ. (Τα δε ὀνόματα τῶν θυγατέρων του Σαλπαάδ ἦσαν, Μααλά, Νουα, Εγλά, Μελχὰ και Θερσά).
- Ap. 27,2 **καὶ σῆσαι ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν·**
- Ap. 27,2 **Ἐστάθησαν ἐνώπιον του Μωϋσέως, ἐνώπιον του ἀρχιερέως Ἐλεάζαρ, ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων και ὅλου του λαοῦ, εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, και εἶπον·**
- Ap. 27,3 **ὁ πατήρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, και αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπίσυστάσης ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ, ὅτι δι' ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, και υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ· μή ἐξαλειφθῆτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός· δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.**
- Ap. 27,3 **“ὁ πατήρ ἡμῶν ἀπέθανεν εἰς την ἐρημον. Δεν ἀνήκεν αὐτὸς εἰς την ομάδα, η οποία ἐπανεστάτησεν ἐναντίον του Κυρίου μαζί με τους οπαδούς του Κορέ. Ἀπέθανεν ὁμως εἰς την ἐρημον δια την ἄλλην ἁμαρτίαν, ὅπως και οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται. Υἱὸς δεν ἐπέκτησεν. Ἄς μη σβῆσῃ ὁμως τὸ ὄνομα του πατρὸς μας ἀπὸ τον δῆμον, στον ὁποῖον ἀνήκεν, ἐπειδὴ δεν ἀπέκτησεν υἱούς. Ὅταν θα μοιράζετε την γην της Χαναάν δώσατε εἰς ἡμᾶς ἀνάμεσα στους Ἰσραηλίτας τον κλῆρον, που ἀνήκει στον πατέρα μας”.**
- Ap. 27,4 **καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.**
- Ap. 27,4 **Ὁ Μωϋσῆς ἔφερεν την ὑπόθεσιν αὐτὴν ἐνώπιον του Κυρίου.**
- Ap. 27,5 **καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·**
- Ap. 27,5 **Ὁ Κυριος ὠμίλησε προς τον Μωϋσῆν και εἶπεν·**
- Ap. 27,6 **ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπαάδ λελαλήκασι· δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν και περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς.**
- Ap. 27,6 **“Ὄρθῶς ὠμίλησα αι θυγατέρες Σαλπαάδ. Θα δώσης, ως ἰδιοκτησίαν τῶν, κληρονομίαν εἰς αὐτάς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν του πατρὸς τῶν και θα μεταβιβάσης εἰς αὐτάς τον κλῆρον, που ἐδικαιούτο ο πατήρ τῶν.**
- Ap. 27,7 **καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων·**
- Ap. 27,7 **Εἰς δε τους Ἰσραηλίτας θα εἶπης τα ἐξῆς·**
- Ap. 27,8 **ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ και υἱὸς μὴ ἦ αὐτῷ, περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ·**
- Ap. 27,8 **Ἐὰν ἓνας ἄνθρωπος ἀποθάνῃ, και δεν ἔχει ἀποκτήσει υἱόν, η κληρονομία του θα περιέλθῃ εἰς την θυγατέρα του.**
- Ap. 27,9 **ἐὰν δὲ μὴ ἦ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσατε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·**
- Ap. 27,9 **Ἐὰν ὁμως δεν ἔχη αὐτὸς θυγατέρα, θα δώσατε την κληρονομίαν στον ἀδελφόν του ἀποθανόντος πατρὸς.**
- Ap. 27,10 **ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν αὐτῷ ἀδελφοί, δώσατε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·**
- Ap. 27,10 **Ἐὰν αὐτὸς δεν ἔχη ἀδελφούς, θα δώσατε την κληρονομίαν στον ἀδελφόν του πατρὸς του, τον θεῖον του.**
- Ap. 27,11 **ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν ἀδελφοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δώσατε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστῳ αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ κληρονομήσαι τὰ αὐτοῦ. και ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δικαίωμα κρίσεως, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.**
- Ap. 27,11 **Ἐὰν δε δεν ὑπάρχουν ἀδελφοὶ του πατρὸς του, θα δώσατε την κληρονομίαν στον πλησιέστερον συγγενή εκ της φυλῆς του, δια να παραλάβῃ αὐτὸς την κληρονομίαν ἐκεῖνου”. Αὐτὸ θα εἶναι δια τους Ἰσραηλίτας τὸ κληρονομικὸν δικαίον, σύμφωνα με την ἐντολήν που ἔδωσε ο Κυριος στον Μωϋσῆν.**
- Ap. 27,12 **Και εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου (τοῦτο τὸ ὄρος Ναβαὺ) και ἰδὲ τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχέσει·**
- Ap. 27,12 **Ὁ Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσῆν· “ἀνάβα ἐπάνω στο ὄρος, που εὐρίσκεται ἀνατολικά ἀπὸ τον Ἰορδάνην στο ὄρος Νααὺ - και ἀπὸ ἐκεῖ ἰδὲ την χώραν της Χαναάν, την ὁποῖαν ἐγὼ δίδω προς κατάκτησιν στους Ἰσραηλίτας.**
- Ap. 27,13 **και ὄψη αὐτὴν και προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου και σύ, καθὰ προσετέθη Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὠρ τῷ ὄρει,**
- Ap. 27,13 **Θα ἴδῃς αὐτὴν και κατόπιν θα ἀποθάνῃς, δια να προστεθῆς και συ στον λαόν σου, ὅπως προσετέθη ο ἀδελφός σου ο Ααρών, ο ὁποῖος ἀπέθανεν ἐπάνω στο ὄρος Ὠρ.**
- Ap. 27,14 **διότι παρέβητε τὸ ρῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγωγὴν ἀγίασαι με· οὐχ ἡγίασατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἔναντι αὐτῶν (τοῦτ' ἔστι τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν).**
- Ap. 27,14 **Και θα ἀποθάνετε, χωρὶς να εἰσέλθητε εἰς την γην της Ἐπαγγελίας, διότι παρέβητε την ἐντολήν μου εἰς την ἐρημον Σιν και δεν με εὐπροσωπήσατε οὔτε με ἐδοξάσατε ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅταν τὸ πλῆθος αὐτῶν κατεφέρετο ἐναντίον μου δια την ἔλλειψιν του ὕδατος εἰς την ἐρημον Σιν (ἐπρόκειτο δια τὸ ὕδωρ που ἐδόθη στους Ἰσραηλίτας μετὰ τον γογγυσμόν τῶν εἰς την πόλιν Καδης ἐν τη ἐρήμῳ Σιν δια τὸ ὕδωρ της ἀντιλογίας).**
- Ap. 27,15 **και εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον·**
- Ap. 27,15 **Παρεκάλεσε δε ο Μωϋσῆς τον Θεόν και εἶπε·**

- Ar. 27,16
Ar. 27,16
ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης, “Συ, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, αφοῦ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὤρισες νὰ ἀποθάνω ἐγὼ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀς θελήσῃς νὰ ἐκλέξῃς ἄνθρωπον ἱκανὸν ἀπὸ τὸν λαὸν αὐτὸν,
- Ar. 27,17
Ar. 27,17
ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτούς καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ἔστι ἡ συναγωγή Κυρίου ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν. ὁ ὁποῖος ὡς ἀρχηγὸς θὰ ἡγηταὶ καὶ θὰ προηγήται ἀπὸ ὅλους αὐτούς καὶ θὰ εἰσέρχεται με ἐξουσίαν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ἐξαγάγῃ αὐτούς ἀπὸ ἐδῶ καὶ θὰ τοὺς ὀδηγήσῃ ἀσφαλῆς καὶ νικητὰς εἰς τὴν Χαναάν, καὶ δὲν θὰ εἶναι ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου ὡσὰν πρόβατα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει ποιμὴν.
- Ar. 27,18
Ar. 27,18
καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· λάβε πρὸς σεαυτὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ, ἄνθρωπον ὃς ἔχει πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ’ αὐτὸν
- Ar. 27,19
Ar. 27,19
Ὁ Κύριος ὠμίλησεν πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν· “πάρε μαζὴ σου τὸν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, ἄνδρα ὁ ὁποῖος ἔχει πνεῦμα Θεοῦ μέσα του, θὰ θέσῃς ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὰ χεῖρά σου,
- Ar. 27,20
Ar. 27,20
καὶ στήσεις αὐτὸν ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐντελῆ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς καὶ ἐντελῆ περὶ αὐτοῦ ἔναντιον αὐτῶν
- Ar. 27,19
Ar. 27,19
θὰ παρουσιάσῃς αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιερέως Ἐλεάζαρ καὶ θὰ δώσῃς εἰς αὐτὸν τὴν ἐντολὴν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀρχηγοῦ ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ· θὰ τὸν περιβάλλῃς με αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν ἐνώπιον ὅλων·
- Ar. 27,20
Ar. 27,20
καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ’ αὐτὸν, ὅπως ἂν εἰσακουσῶσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
- Ar. 27,21
Ar. 27,21
καὶ θὰ τοῦ δώσῃς ἓνα μέρος ἀπὸ τοῦ ἰδικόν σου κύρος καὶ ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σου ἐξουσίαν, ὥστε οἱ Ἰσραηλίται νὰ ὑπακούουν πλέον εἰς αὐτόν.
- Ar. 27,21
Ar. 27,21
καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δῆλων ἔναντι Κυρίου· ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή.
- Ar. 27,21
Ar. 27,21
Ἐνώπιον τοῦ ἀρχιερέως Ἐλεάζαρ θὰ παρουσιασθῇ αὐτός. Ὁ λαὸς καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ τὸν Ἐλεάζαρ θὰ ἐρωτοῦν καὶ αὐτὸς θὰ ἀποκαλύπτῃ τὴν γνώμην καὶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Κατόπιν ἐντολῆς αὐτοῦ θὰ κινούνται καὶ θὰ ἐνεργοῦν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ καὶ οἱ Ἰσραηλίται, ὅλοι μαζὴ, ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ με μία ψυχὴ”.
- Ar. 27,22
Ar. 27,22
καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν ἔναντιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντιον πάσης συναγωγῆς
- Ar. 27,22
Ar. 27,22
Ὁ Μωϋσῆς ἔκαμε ὅπως τὸν διέταξε ὁ Κύριος. Ἐπῆρε τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, τὸν παρουσίασεν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιερέως Ἐλεάζαρ καὶ ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ,
- Ar. 27,23
Ar. 27,23
καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖράς αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν, καὶ συνέστησεν αὐτὸν καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῆ. ἔθεσε τὰ χεῖρά του ἐπάνω εἰς αὐτόν καὶ ἐγκατέστησεν αὐτόν ὡς ἀρχηγὸν τοῦ λαοῦ, ὅπως ὁ Κύριος εἶχε διατάξει τὸν Μωϋσῆν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 28

- Ar. 28,1
Ar. 28,1
Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων·
- Ar. 28,2
Ar. 28,2
Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
- Ar. 28,2
Ar. 28,2
ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς λέγων· τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὁσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἐμοὶ ἐν ταῖς ἐορταῖς μου.
- Ar. 28,3
Ar. 28,3
“δῶσε ἐκ μέρους μου ἐντολὴν στοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Αἱ πρὸς ἐμὲ προσφοραὶ σας, ἀναίμακτοι καὶ ἀιματηραὶ, δια νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτοι ὡς ὁσμὴ εὐωδίας εἰς ἐμὲ, θὰ φροντίζετε νὰ μου τὰς προσφέρετε κατὰ τὰς ἐορτάς, πού ἐγὼ ἔχω ὀρίσει.
- Ar. 28,3
Ar. 28,3
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε Κυρίῳ· ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἐνδελεχῶς,
- Ar. 28,3
Ar. 28,3
Θὰ εἴπῃς πρὸς αὐτούς· αὐταὶ εἶναι αἱ ἀιματηραὶ θυσίαι πού θὰ προσφέρετε πρὸς τὸν Κύριον. Δύο ἀμνοὺς ἐνὸς ἔτους, ὑγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς κάθε ἡμέραν πάντοτε πρὸς ὀλοκαύτωσιν.
- Ar. 28,4
Ar. 28,4
τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρῶν καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δευτέρον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν·
- Ar. 28,5
Ar. 28,5
Τὸν ἕνα ἀμνὸν θὰ προσφέρῃς θυσίαν τὸ πρῶν καὶ τὸν ἄλλον ἀμνὸν θὰ τὸν προσφέρῃς κατὰ τὴν ἐσπέραν.
- Ar. 28,5
Ar. 28,5
καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν. Μαζὴ με αὐτόν θὰ προσφέρῃς πρὸς θυσίαν τὸ ἐν δέκατον τοῦ οἴφι (δύο περίπου κλά) σεμιγδάλη ζυμωμένη με ἓνα τέταρτον τοῦ ἴν ἐλαίου (840 περίπου γραμμάρια).
- Ar. 28,6
Ar. 28,6
ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει Σινὰ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ·
- Ar. 28,6
Ar. 28,6
Αὐτὰ εἶναι τὰ καθημερινὰ ὀλοκαυτώματα, θυσία ἡ ὁποία προσεφέρθη στο ὄρος Σινὰ ὡς ὁσμὴ εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.

- Ar. 28,7 καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, ἐν τῷ ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα Κυρίῳ.
Ar. 28,7 Ἐπιπροσφέρης ἀκόμα ὡς σπονδὴν καὶ ἓνα τέταρτον τοῦ ἴν οἴνου (840 περίπου γραμμάρια) μαζὴ με κάθε ἀμνόν. Εἰς τὸν ἱερόν χώρον θα προσφέρης πρὸς τὸν Κύριον τὴν θυσίαν αὐτοῦ τοῦ οἴνου.
- Ar. 28,8 καὶ τὸν ἀμνόν τὸν δεῦτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν· κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὄσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
Ar. 28,8 Τὸν δεῦτερον ἀμνόν θα τὸν θυσιάσῃς τὴν ἐσπέραν. Μαζὴ με αὐτόν θα προσφέρης τὴν προαναφερθεῖσαν θυσίαν τοῦ σεμιγδαλιῦ καὶ τοῦ οἴνου εἰς ὄσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
- Ar. 28,9 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἀμώμους καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν,
Ar. 28,9 Κατὰ δε τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου θα προσφέρης καὶ δύο ἀκόμη ἀμνοὺς ἐνός ἔτους, υγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς, δύο δέκατα σεμιγδάλι ζυμωμένον με ἐλαιον, ὡς θυσίαν ἀναίμακτον καὶ τὴν ἀνάλογον θυσίαν τοῦ οἴνου.
- Ar. 28,10 ὀλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
Ar. 28,10 Αὐτοῖσι οἱ δύο ἀμνοὶ εἶναι τὸ ἐπὶ πλέον ὀλοκαύτωμα τοῦ Σαββάτου, τὸ ὁποῖον θα προσφέρεται πάντοτε κάθε Σαββατο, πλην τῆς καθημερινῆς αιματηρᾶς θυσίας με τὴν σχετικὴν προσφορὰν τοῦ οἴνου.
- Ar. 28,11 Καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ μόσχους ἕκ βοῶν δύο καὶ κριόν ἓνα, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους,
Ar. 28,11 Κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός θα προσφέρετε ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον δύο μοσχάρια, ἓνα κριον καὶ ἑπτὰ ἀμνοὺς, ἐνός ἔτους υγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς.
- Ar. 28,12 τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνί,
Ar. 28,12 Ἐπιπροσφέρετε μαζὴ με κάθε μοσχάρι τρία δέκατα σεμιγδάλι (6 περίπου κιλὰ) ζυμωμένον με λάδι καὶ μαζὴ με τὸν κριον δύο δέκατα σεμιγδάλι (4 περίπου κιλὰ) ζυμωμένο με λάδι.
- Ar. 28,13 δέκατον δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, θυσίαν ὄσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.
Ar. 28,13 Μαζὴ δε με κάθε ἀμνόν, θα προσφέρετε ἐν δέκατον σεμιγδάλι (δύο περίπου κιλὰ) ζυμωμένο με λάδι. Ἐπιπροσφερθή αὐτὸ ὀλοκαύτωμα, ὡς ὄσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
- Ar. 28,14 ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἴν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἐνί, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί οἴνου. τοῦτο τὸ ὀλοκαύτωμα μῆνα ἕκ μηνός εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἑνιαυτοῦ.
Ar. 28,14 Ἡ σπονδὴ τοῦ οἴνου, τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν, (χίλια ἑπτακόσια γραμ. περίπου) θα εἶναι δι' ἕκαστον μόσχον· δια κάθε κριον τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἴν οἴνου καὶ δια κάθε ἀμνόν τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ἴν οἴνου. Τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτὸ θα προσφέρεται τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός καθ' ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους.
- Ar. 28,15 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας Κυρίῳ· ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ.
Ar. 28,15 Ἐπιπροσφέρετε ἀκόμη ἓνα τράγον ὡς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας στὸν Κύριον ἐπὶ πλέον τῆς καθημερινῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τῆς σχετικῆς θυσίας τοῦ οἴνου.
- Ar. 28,16 Καὶ ἐν τῷ μηνί τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός πάσχα Κυρίῳ.
Ar. 28,16 Κατὰ δε τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ πρώτου μηνός θα εορτάσῃτε τὸ Πάσχα πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου.
- Ar. 28,17 καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τούτου ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
Ar. 28,17 Τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ μηνός αὐτοῦ θα εἶναι ἡ ἑορτὴ. Ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας που τρώγετε ψωμιά ἄζυμα.
- Ar. 28,18 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπικλητὸς ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
Ar. 28,18 Ἡ πρώτη ἡμέρα θα εἶναι δια σας ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐπίσημος, ἁγία ἡμέρα. Κανένα βαρὺ ἔργον δεν θα κάμετε κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς.
- Ar. 28,19 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα Κυρίῳ μόσχους ἕκ βοῶν δύο, κριόν ἓνα, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἑπτὰ, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν·
Ar. 28,19 Τὴν ἡμέραν αὐτὴν θα προσφέρετε ὡς θυσίαν ὀλοκαυτώσεως πρὸς τὸν Κύριον δύο μοσχάρια, ἓνα κριόν, ἑπτὰ ἀμνοὺς ἐνός ἔτους, χωρὶς κανένα σωματικόν ἐλάττωμα.
- Ar. 28,20 καὶ ἡ θυσία αὐτῶν σεμιδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί,
Ar. 28,20 Ἡ δε ἀναίμακτος μαζὴ με αὐτὰ θυσία θα εἶναι δια κάθε μοσχάριον σεμιγδάλι τρία δέκατα (ἕξ περίπου κιλὰ) ζυμωμένο με λάδι καὶ δια τὸν κάθε κριον δύο δέκατα,
- Ar. 28,21 δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς·
Ar. 28,21 δια τὸν καθένα δε ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀμνοὺς ἀνά ἐν δέκατον σεμιγδάλι.
- Ar. 28,22 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν·
Ar. 28,22 Ἐπιπροσφέρετε ἐπίσης ἓνα τράγον, δια να ἐξιλεωθῶν ἀπέναντι τοῦ Κυρίου αἰ ἁμαρτίαι σας.

- Αρ. 28,23 πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός τῆς πρωϊνῆς, ὃ ἔστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ.
- Αρ. 28,23 Ὅλα αὐτὰ θα προσφέρωνται ἐκτός της καθημερινῆς πρωϊνῆς ὀλοκαυτώσεως, ἡ ὁποία θα προσφέρεται, πάντοτε.
- Αρ. 28,24 ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, δῶρον κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
- Αρ. 28,24 Αὐτὰ θα τα προσφέρετε κατὰ τὰς ἐπτὰ ἡμέρας του Πασχα, ὡς αιματηρὰν καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, εὐάρεστον ὁσμὴν εὐωδίας στον Κυριον. Τὴν παντοτεινὴν θυσίαν της ὀλοκαυτώσεως θα τὴν προσφέρετε μαζὴ με τὴν σχετικὴν σπονδὴν του οἴνου.
- Αρ. 28,25 καὶ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.
- Αρ. 28,25 Ἡ ἑβδόμη ἡμέρα του Πασχα θα εἶναι ἐπίσης δια σας, ἰδιατέρως ἐπίσημος, ἁγία. Κατ' αὐτὴν δεν θα κάνετε καμμίαν βαρείαν ἐργασίαν.
- Αρ. 28,26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν Κυρίῳ τῶν ἑβδομάδων, ἐπικλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
- Αρ. 28,26 Κατὰ τὴν ἡμέραν των νέων σιτηρῶν, των πρωτογεννημάτων, ὅταν προσφέρετε θυσίαν ἀπὸ τα νέα σιτηρά, δηλαδὴ τὴν εορτὴν των “εβδομάδων”, τὴν Πεντηκοστήν, θα τὴν θεωρήτε ἰδιατέρως ἐπίσημον καὶ ἁγίαν ἡμέραν. Κατ' αὐτὴν δεν θα κάνετε κανένα βαρὺ ἔργον.
- Αρ. 28,27 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ μόσχους ἕκ βοῶν δύο, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους·
- Αρ. 28,27 Θα προσφέρετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας προς τον Κυριον ὀλοκαυτώματα, δύο μοσχάρια, ἕνα κριον καὶ ἐπτὰ ἀμνοὺς ἐνός ἔτους, υγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς.
- Αρ. 28,28 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ,
- Αρ. 28,28 Εἰς τὰς θυσίας αὐτὰς θα πρᾶστεθῆ καὶ ἡ ἀνάλογος ἀναίμακτος θυσία του σεμιγδαλιου ζυμωμένου με λάδι, τρία δέκατα δια τον κάθε μόσχον, δύο δέκατα δια τον κριον καὶ ἕνα δέκατον δια τον κάθε ἀμνόν.
- Αρ. 28,29 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς·
- Αρ. 28,29 Ἐνα δέκατον σεμιγδαλιου δια τον κάθε ἕνα ἀπὸ τους ἐπτὰ ἀμνοὺς.
- Αρ. 28,30 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν·
- Αρ. 28,30 Θα προσφέρετε ἀκόμη καὶ ἕνα τράγον εἰς θυσίαν περὶ ἀμαρτίας δια τὴν ἐξιλέωσίν σας.
- Αρ. 28,31 πλήν τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός· καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι. ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.
- Αρ. 28,31 Ὅλα αὐτὰ θα τα προσφέρετε, ἐκτός της καθημερινῆς θυσίας του ὀλοκαυτώματος. Μαζὴ με τὰς θυσίας αὐτὰς των ζῶων, τα ὁποία πρέπει να εἶναι υγιῆ καὶ ἀρτιμελῆ, θα προσφέρετε καὶ τὰς ἀναλόγους θυσίας του σεμιγδαλιου καὶ του οἴνου.

ΑΡΙΘΜΟΙ 29

- Αρ. 29,1 Καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐπικλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν.
- Αρ. 29,1 Ἡ πρώτη ἡμέρα του ἐβδόμου μηνός θα εἶναι δια σας ἐπίσημος καὶ ἁγία ἡμέρα. Κατ' αὐτὴν δεν θα κάνετε κανένα βαρὺ ἔργο. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ θα ἀναγγέλλεται με εἰδικὰ σαλπίσματα.
- Αρ. 29,2 καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, μόσχον ἕνα ἕκ βοῶν, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους·
- Αρ. 29,2 Κατ' αὐτὴν θα προσφέρετε ὀλοκαυτώματα, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας προς τον Κυριον, ἕνα μοσχάρι, ἕνα κριον καὶ ἐπτὰ ἀμνοὺς ἐνός ἔτους, ὅλα υγιῆ καὶ ἀρτιμελῆ.
- Αρ. 29,3 ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ,
- Αρ. 29,3 Ἡ ἀναίμακτος θυσία θα εἶναι σεμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, τρία δέκατα δια τον κάθε μόσχον, δύο δέκατα δια τον κάθε κριόν,
- Αρ. 29,4 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς·
- Αρ. 29,4 καὶ ἕνα δέκατον δια τον καθένα ἀπὸ τους ἐπτὰ ἀμνοὺς.
- Αρ. 29,5 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν·
- Αρ. 29,5 Θα προσφέρετε ἐπίσης θυσίαν, περὶ ἀμαρτίας δια τὴν ἐξιλέωσίν σας, ἕνα τράγον.
- Αρ. 29,6 πλήν τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς νομηνίας, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ διαπαντός καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

- Αρ. 29,6 Εκτός όμως από τα ολοκαυτώματα της πρώτης εκάστου μηνός, θα προσφέρετε κατά την ημέραν αυτήν και τας άλλας αναίμακτους θυσίας του σεμιγδαλιού και του οίνου, όπως επίσης και το καθημερινόν παντοτεινόν ολοκαύτωμα μαζί με την αναίμακτον προσφοράν του σεμιγδαλιού και του οίνου, σύμφωνα με τας δοθείσας εντολάς, εις οσμὴν ευωδίας προς τον Κυριον.
- Αρ. 29,7 Καὶ τῆ δεκάτῃ τοῦ μηνός τούτου ἐπικλητός ἀγία ἔσται ὑμῖν, καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε.
- Αρ. 29,7 Καὶ ἡ δεκάτῃ ἡμέρα του εβδόμου αυτού μηνός θα είναι δια σας ἐπίσημος και ἀγία· θα την διέλθετε με νηστειάν και συντριβὴν και κανένα ἔργον δεν θα κάνετε κατ' αυτήν.
- Αρ. 29,8 καὶ προσοίσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, καρπώματα Κυρίῳ, μόσχον ἓκ βοῶν ἓνα, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν·
- Αρ. 29,8 Θα προσφέρετε ολοκαυτώματα εις οσμὴν ευωδίας προς τον Κυριον, θυσίας αιματηράς, ἓνα μοσχάρι, ἓνα κριόν, ἑπτὰ ἀμνοὺς ἐνός ἔτους· ὅλα αυτά υγιή και αρτιμελή.
- Αρ. 29,9 ἡ θυσία αὐτῶν σεμιδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ και δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ,
- Αρ. 29,9 Ἡ μαζί με αυτά αναίμακτος θυσία θα είναι σεμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, τρία δέκατα δια τον μόσχον, δύο δέκατα δια τον κριον
- Αρ. 29,10 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀμνοὺς·
- Αρ. 29,10 και ἀνά εν δέκατον δια τον κάθε ἓνα από τους ἑπτὰ ἀμνοὺς.
- Αρ. 29,11 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν· πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως και ἡ ὀλοκαύτωσις ἡ διὰ παντός, ἡ θυσία αὐτῆς και ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ.
- Αρ. 29,11 Να προσφέρετε ἀκόμη ἓνα τράγον θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δια την ἐξιλέωσίν σας. Πλὴν ὅμως της θυσίας αυτής περὶ ἁμαρτίας προς ἐξιλέωσίν σας θα προσφέρετε και την παντοτεινὴν καθημερινὴν θυσίαν της ολοκαυτώσεως προς τον Κυριον μαζί με την προσφοράν του σεμιγδαλιού και του οίνου, σύμφωνα με την ἐντολήν, εις οσμὴν ευωδίας προς τον Κυριον.
- Αρ. 29,12 Καὶ τῆ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρα τοῦ μηνός τοῦ ἐβδόμου τούτου ἐπικλητός ἀγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. καὶ ἐορτάσατε αὐτὴν ἐορτὴν Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Αρ. 29,12 Ἡ δεκάτῃ πέμπτῃ ἡμέρα του εβδόμου σῦτου μηνός, θα είναι δια σας ἐπίσημος και ἀγία ἡμέρα. Καμμίαν βαρείαν ἐργασίαν δεν θα κάνετε την ἡμέραν αυτήν. Θα ἐορτάσετε αὐτὴν προς τιμὴν του Κυρίου, ἐορτὴν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Αρ. 29,13 καὶ προσάξατε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, τῆ ἡμέρα τῆ πρώτῃ μόσχους ἓκ βοῶν τρεῖς και δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας, ἄμωμοι ἔσονται·
- Αρ. 29,13 Θα προσφέρετε ολοκαυτώματα προς θυσίαν, οσμὴν ευωδίας προς τον Κυριον, κατὰ μεν την πρώτην ἡμέραν δεκατρία μοσχάρια, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρας ἀμνοὺς ἐνός ἔτους, ὅλα υγιή και αρτιμελή.
- Αρ. 29,14 αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμιδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς τρισκαίδεκα μόσχους, και δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοὺς δύο κριοὺς,
- Αρ. 29,14 Αἱ αναίμακτοι θυσίαι, που θα συνοδεύουν αυτά, θα είναι σεμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, δια τον κάθε μόσχον τρία δέκατα, δια τον κάθε κριον δύο δέκατα,
- Αρ. 29,15 δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοὺς τέσσαρας και δέκα ἀμνοὺς·
- Αρ. 29,15 δια δε τον κάθε ἀμνόν από τους δεκατέσσαρας ἀμνοὺς, ἓνα δέκατον.
- Αρ. 29,16 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν και αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
- Αρ. 29,16 Θα προσφέρετε ἀκόμη ἓνα τράγον εις θυσίαν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτός της καθημερινῆς ολοκαυτώσεως με τας σχετικὰς αναίμακτους θυσίας σεμιγδαλιού και οίνου.
- Αρ. 29,17 καὶ τῆ ἡμέρα τῆ δευτέρῃ μόσχους δώδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας και δέκα ἀμώμους·
- Αρ. 29,17 Κατὰ την δευτέραν ἡμέραν θα θυσιάζετε δώδεκα μοσχάρια, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρας ἀμνοὺς, ὅλα αυτά υγιή και αρτιμελή.
- Αρ. 29,18 ἡ θυσία αὐτῶν και ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχους και τοῖς κριοῖς και τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
- Αρ. 29,18 Ἡ μαζί με αυτά αναίμακτος θυσία σεμιγδαλιού και οίνου θα είναι ἀνάλογος προς τον ἀριθμὸν αυτῶν, προς τον ἀριθμὸν δηλαδὴ των μόσχων, των κριῶν και των ἀμνῶν, σύμφωνα με τας σχετικὰς πὶρὶ αυτῶν διατάξεις του Θεοῦ.
- Αρ. 29,19 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν και αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
- Αρ. 29,19 Θα προσφέρετε ἀκόμη προς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας και ἓνα τράγον, πλὴν της καθημερινῆς ολοκαυτώσεως, μαζί με τας ἀνάλογους αναίμακτους προσφορὰς του σεμιγδαλιού και του οίνου.
- Αρ. 29,20 τῆ ἡμέρα τῆ τρίτῃ μόσχους ἕνδεκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας και δέκα ἀμώμους·

- Ar. 29,20 Κατά την τρίτην ημέραν θα προσφέρετε θυσίαν ένδεκα μοσχάρια, δύο κριους και δεκατέσσαρας αμνούς ενός έτους, όλα υγιή και αρτιμελή.
- Ar. 29,21 ή θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
- Ar. 29,21 Ἡ μαζὴ με αὐτὰ ἀναίμακτος θυσία σεμιγδαλιῦ καὶ οἴνου θα εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μόσχων, τῶν κριῶν καὶ τῶν αμνῶν, σύμφωνα με τὰς περὶ αὐτῶν διατάξτου Θεοῦ.
- Ar. 29,22 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
- Ar. 29,22 Θα προσφέρετε ἀκόμη κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἓνα τράγον, ἐκτὸς τῆς καθημερινῆς ὀλοκαυτώσεως, μαζὴ με τὰς καθωρισμένας ἀναίμακτους θυσίας σεμιγδαλιῦ καὶ οἴνου.
- Ar. 29,23 τῆ ἡμέρᾳ τῆ τετάρτῃ μόσχοις δέκα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
- Ar. 29,23 Κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν θα προσφέρετε εἰς θυσίαν δέκα μόσχοις, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρας αμνούς ενός έτους, όλα υγιή και αρτιμελή.
- Ar. 29,24 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
- Ar. 29,24 Ὅλαι αἱ καθωρισμένοι ἀναίμακτοι θυσίαι τοῦ σεμιγδαλιῦ καὶ τοῦ οἴνου θα εἶναι ἀνάλογοι με τὸν ἀριθμὸν τῶν μόσχων, τῶν κριῶν καὶ τῶν αμνῶν σύμφωνα με τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.
- Ar. 29,25 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
- Ar. 29,25 Θα προσφέρετε ἀκόμη θυσίαν περὶ ἁμαρτίας ἓνα τράγον, πλὴν τῆς καθημερινῆς ὀλοκαυτώσεως, μαζὴ με τὰς ἀναλόγους ἀναίμακτους θυσίας σεμιγδαλιῦ καὶ οἴνου.
- Ar. 29,26 τῆ ἡμέρᾳ τῆ πέμπτῃ μόσχοις ἑννέα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους·
- Ar. 29,26 Κατὰ δε τὴν πέμπτην ἡμέραν θα προσφέρετε ἑννέα μόσχοις, δύο κριοις και δεκατέσσαρας αμνούς· όλα υγιή και αρτιμελή.
- Ar. 29,27 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
- Ar. 29,27 Αἱ μαζὴ με αὐτὰ ἀναίμακτοι θυσίαι τοῦ σεμιγδαλιῦ καὶ τοῦ οἴνου, θα εἶναι ἀνάλογοι με τὸν ἀριθμὸν τῶν μόσχων, τῶν κριῶν καὶ τῶν αμνῶν, σύμφωνα με τὰς περὶ αὐτῶν διατάξτου Θεοῦ.
- Ar. 29,28 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
- Ar. 29,28 Θα προσφέρετε ἀκόμη πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας ἓνα τράγον, πλὴν τῆς καθημερινῆς ὀλοκαυτώσεως, μαζὴ δε με αὐτὰ καὶ τὰς σχετικὰς ἀναίμακτους θυσίας, σεμιγδαλιῦ καὶ οἴνου.
- Ar. 29,29 τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἕκτῃ μόσχοις ὀκτώ, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους·
- Ar. 29,29 Κατὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν θα προσφέρετε ὀκτὼ μόσχοις, δύο κριοὺς, δεκατέσσαρες αμνούς ενός έτους, χωρίς κανένα σωματικόν ελάττωμα.
- Ar. 29,30 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
- Ar. 29,30 Αἱ μαζὴ με αὐτὰ ἀναίμακτοι θυσίαι τοῦ σεμιγδαλιῦ καὶ τοῦ οἴνου θα εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μόσχων, τῶν κριῶν καὶ τῶν αμνῶν, ὅπως ἔχει διατάξει δι' αὐτὰ ὁ Θεός.
- Ar. 29,31 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
- Ar. 29,31 Θα προσφέρετε ἀκόμη πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας ἓνα τράγον, ἐκτὸς τῆς καθημερινῆς θυσίας, μαζὴ με τὰς σχετικὰς ἀναίμακτους θυσίας σεμιγδαλιῦ καὶ οἴνου.
- Ar. 29,32 τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἑβδόμῃ μόσχοις ἑπτὰ, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἑνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους·
- Ar. 29,32 Κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θα προσφέρετε ἑπτὰ μοσχάρια, δύο κριοις και δεκατέσσαρας αμνούς, όλα χωρίς κανένα σωματικόν ελάττωμα.
- Ar. 29,33 αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
- Ar. 29,33 Αἱ μαζὴ με αὐτὰ ἀναίμακτοι θυσίαι τοῦ σεμιγδαλιῦ καὶ τοῦ οἴνου, θα εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μόσχων, τῶν κριῶν καὶ τῶν αμνῶν, ὅπως ἔχει διατάξει δι' αὐτὰ ὁ Θεός.
- Ar. 29,34 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
- Ar. 29,34 Τέλος θα προσφέρετε ἓνα τράγον πρὸς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας, ἐκτὸς τῆς καθημερινῆς ὀλοκαυτώσεως, μαζὴ με τὰς καθωρισμένας ἀναίμακτους θυσίας τοῦ σεμιγδαλιῦ καὶ τοῦ οἴνου.
- Ar. 29,35 καὶ τῆ ἡμέρᾳ τῆ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

- Αρ. 29,35 Η δε ογδόη ημέρα θα είναι η τελευταία της εορτής. Κανένα βαρύ έργον δεν θα κάνετε κατ' αυτήν.
- Αρ. 29,36 και προσάξετε όλοκαυτώματα εις όσμήν εύωδίας καρπώματα τῷ Κυρίῳ, μόσχον ένα, κριόν ένα, άμνούς έναίους επτά άμώμους.
- Αρ. 29,36 Θα προσφέρτε προς θυσιάν ολοκαυτώματα εις οσμήν ευωδίας προς τον Κυριον, ένα μόσχον, ένα κριον και επτά άμνούς ενός έτους, χωρίς κανένα σωματικόν ελάττωμα.
- Αρ. 29,37 αι θυσiai αυτών και αι σπονδαι αυτών τῷ μόσχῳ και τῷ κριῷ και τοῖς άμνοῖς κατά άριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών.
- Αρ. 29,37 Αι θυσiai αυτών και αι μαζή με αυτά αναίμακτοι θυσiai σεμιγδαλιού και οίνου θα είναι ανάλογοι με τον αριθμόν των ζώων, του μόσχου, του κριου και των άμνων, σύμφωνα με όσα σχετικώς έχει διατάξει ο Θεός.
- Αρ. 29,38 και χίμαρον έξ αιγών ένα περι άμαρτίας, πλην τῆς όλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αι θυσiai αυτών και αι σπονδαι αυτών.
- Αρ. 29,38 Θα προσφέρτε επίσης ένα τράγον θυσιάν περι άμαρτίας εκτός της καθημερινῆς ολοκαυτώσεως μαζή με τας αναλόγους αναιμάκτους θυσias του σεμιγδαλιού και του οίνου.
- Αρ. 29,39 Ταύτα ποιήσετε Κυρίῳ έν ταῖς έορταῖς ύμῶν, πλην τῶν εύχῶν ύμῶν, και τὰ έκούσια ύμῶν και τὰ όλοκαυτώματα ύμῶν και τὰς θυσias ύμῶν και τὰς σπονδὰς ύμῶν και τὰ σωτήρια ύμῶν.
- Αρ. 29,39 Αυτάς τας θυσias θα προσφέρτε προς τον Κυριον κατά τας ημέρας των εορτών σας, εκτός των θυσιών που θα προσφέρτε εις εκλήρωσιν των ταξιμάτων σας, εκτός από τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς σας, τα ολοκαυτώματά σας, τας άλλας αναιμάκτους θυσias σας, τας θυσias του οίνου και γενικώς εκτός από τας ευχαριστηρίους και ειρηνικὰς θυσias σας.

ΑΡΙΘΜΟΙ 30

- Αρ. 30,1 Και έλάλησε Μωυσής τοῖς υίοῖς Ἰσραήλ κατά πάντα, όσα ένετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆι.
- Αρ. 30,1 Ο Μωϋσής ανεκοίνωσεν στους Ισραηλίτας όλα όσα τον είχε διατάξει ο Θεός.
- Αρ. 30,2 και έλάλησε Μωυσής προς τους άρχοντας τῶν φυλών υιών Ἰσραήλ λέγων· τοῦτο τὸ ρήμα, ὃ συνέταξε Κύριος·
- Αρ. 30,2 Και ωμίλησε προς τους άρχοντας των φυλών του Ισραήλ, λέγων· “Αυτή είναι η εντολή, την οποίαν διέταξεν ο Κυριος σχετικώς με τα ταξίματα.
- Αρ. 30,3 άνθρωπος άνθρωπος, ὃς αν εϋξηται εύχην Κυρίῳ ἢ όμόση ὄρκον ἢ όρίσηται όρισμῶ περι τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ρήμα αὐτοῦ· πάντα όσα αν εξέλεθη έκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ποιήσει·
- Αρ. 30,3 Ένας άνθρωπος, ο οποίος έκανε τάξιμο προς τον Κυριον η, ωρκίσθη ότι θα στερηθῆ κάτι δια τον Κυριον, δεν πρέπει να παραβῆ τον λόγον του και να μολύνη το τάξιμό του. Ολα όσα έχει υποσχεθῆ πρέπει να τα εκτελέση.
- Αρ. 30,4 έαν δέ εϋξηται γυνή εύχην Κυρίῳ ἢ όρίσηται όρισμόν έν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός αὐτῆς έν τῇ νεότητι αὐτῆς και άκούση ὁ πατήρ αὐτῆς τὰς εύχὰς αὐτῆς και τοὺς όρισμοὺς αὐτῆς, οὖς ώρίσατο κατά τῆς ψυχῆς αὐτῆς, και παρασιωπήση αὐτῆς ὁ πατήρ, και στήσονται πᾶσαι αι εύχαι αὐτῆς,
- Αρ. 30,4 Εάν δε μία γυναίκα έκαμε τάξιμο προς τον Κυριον η δια λόγους ευλαβειας ώρισε να στερηθῆ κάτι, όταν νέα ακόμη ευρίσκετο στον οίκον του πατρός της, ήκουσε δε ο πατήρ της το τάξιμο της η την απόφασίν της να στερηθῆ κάτι δια τον Κυριον, δεν έφερε δε αντίρρησιν ο πατήρ, αλλά εσιώπησε και δια της σιωπῆς του έδειξε ότι συγκατατίθεται στο τάξιμο, τότε το τάξιμον είναι έγκυρον και πρέπει να εκπληρωθῆ.
- Αρ. 30,5 και πάντες οἱ όρισμοί, οὖς ώρίσατο κατά τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενουσιν αὐτῆι.
- Αρ. 30,5 Οσα ώρισεν η γυνῆ να στερηθῆ δια τον εαυτόν της προς χάριν του Κυρίου, μένουν έγκυρα και πρέπει να εκτελεθούν.
- Αρ. 30,6 έαν δέ ανανεύων ανανεύση ὁ πατήρ αὐτῆς, ἢ αν ήμέρα άκούση πάσας τὰς εύχὰς αὐτῆς και τοὺς όρισμοὺς, οὖς ώρίσατο κατά τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται· και Κύριος καθαριεῖ αὐτήν, ὅτι ανένευσεν ὁ πατήρ αὐτῆς.
- Αρ. 30,6 Εάν όμως ο πατήρ αρνηθῆ να εγκρίνη τα ταξίματα της κόρης του, την ημέραν που θα τα ακούση, όπως επίσης και τας αποφάσεις της περι στερήσεως της από κάποιον πράγμα, τας οποίας αυτη ανεκοίνωσε, το τάξιμό της και αι αποφάσεις της δεν είναι έγκυροι. Ο δε Κυριος θεωρεῖ αυτην καθαρὰν και άπληλαγμένην από τας σχετικὰς υποχρεώσεις, διότι ο πατήρ της δεν τας ενέκρινεν.
- Αρ. 30,7 έαν δέ γενομένη γένηται άνδρι και αι εύχαι αὐτῆς επ' αὐτῆι κατά την διαστολήν τῶν χειλέων αὐτῆς, οὖς ώρίσατο κατά τῆς ψυχῆς αὐτῆς,
- Αρ. 30,7 Εάν δε αυτη υπανδρευθῆ, και με το ίδιο της το στόμα ειχε κάμει, πριν η έλθη εις γάμον, τάξιμον προς τον Κυριον η ειχεν εκφράσει την απόφασιν να υποβληθῆ υπέρ της ψυχῆς της εις ωρισμένας στερήσεις,
- Αρ. 30,8 και άκούση ὁ άνήρ αὐτῆς και παρασιωπήση αὐτῆι, ἢ αν ήμέρα άκούση, και οὕτω στήσονται πᾶσαι αι εύχαι

- αυτῆς και οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται.
- Αρ. 30,8 μετὰ δε τον γάμον της ο σύζυγός της πληροφορηθῆ το τάμα της και σιωπηρῶς συγκατατεθῆ, το τάξιμό της και αι ἄλλαι ευχαί της περί στερήσεώς της εκ πραγμάτων τινῶν, εἶναι ἐγκυρα και πρέπει να εκπληρωθοῦν.
- Αρ. 30,9 ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύση ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ ἐὰν ἡμέρα ἀκούση, πᾶσαι αἱ εὐχαί αὐτῆς και οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενοῦσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς, και Κύριος καθαριεῖ αὐτήν.
- Αρ. 30,9 Εὰν ὁμως ο σύζυγός της, ὅταν πληροφορηθῆ το τάξιμόν της, τας ευχάς της και τας αποφάσεις της δια την στέρησιν της ἀπὸ κάποιον πράγμα, και αρνηθῆ να τας αναγνωρίση, τότε αὐταὶ δεν εἶναι ἐγκυροι· διότι ο σύζυγός της τας ηρνήθη και ο Κυριος θεωρεῖ αὐτήν καθαρὰν ἀπὸ την υποχρέωσιν της εκπληρώσεως του τάματος η της ευχῆς της.
- Αρ. 30,10 και εὐχῆ χήρας και ἐκβεβλημένης ὅσα ἐὰν εὐξῆται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῆ.
- Αρ. 30,10 Το τάξιμο ὁμως της χήρας και της διεζευγμένης και ὅσα αὐτῆ θα εἶχεν ευχηθῆ προς τον Κυριον δια τον εαυτόν της, μένουν ἐγκυρα και πρέπει να εκπληρωθοῦν.
- Αρ. 30,11 ἐὰν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἢ εὐχῆ αὐτῆς ἢ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὄρκου
- Αρ. 30,11 Εὰν ὁμως το τάξιμον και η ἐνορκος υπόσχεσις περί στερήσεως πράγματός τινος ἐγινε μετὰ τον γάμον της,
- Αρ. 30,12 και ἀκούση ὁ ἀνὴρ αὐτῆς και παρασιωπήση αὐτῆ και μὴ ἀνανεύση αὐτῆ, και στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαί αὐτῆς, και πάντες οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὐς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται κατ' αὐτῆς.
- Αρ. 30,12 ο δε ανηρ ἠκουσεν αὐτὰ και δεν τα ηρνήθη, ἀλλὰ σιωπηρῶς τα παρεδέχθη, ὅλα τα ταξιματὰ της και ὅσα ἄλλα εἶχεν ορίσει δια τον Κυριον εἶναι ἐγκυρα και πρέπει να εκπληρωθοῦν.
- Αρ. 30,13 ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούση, πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς ευχάς αὐτῆς και κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῆ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε, και Κύριος καθαριεῖ αὐτήν.
- Αρ. 30,13 Εὰν ὁμως ο σύζυγός της αρνηθῆ ὅλα, ὅσα κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ἠθελεν ακούσει να ἐξέρχονται ἀπὸ τα χεῖλη της συζύγου του ως ταξιματα δια τον Κυριον η ευλαβεις αποφασεις της περί στερήσεως πράγματός τινος, αὐτὰ δεν θα ἔχουν κύρος, διότι ο σύζυγός της τα ηρνήθη και ο Θεός θεωρεῖ αὐτήν ἀπηλλαγμένην ἀπὸ τας σχετικὰς υποχρεώσεις.
- Αρ. 30,14 πᾶσα εὐχῆ και πᾶς ὄρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει αὐτῆ και ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ.
- Αρ. 30,14 Καθε τάξιμον της συζύγου και κάθε ἐνορκον δέσμευσιν και ευλαβή ἀπόφασιν περί στερήσεως ἀπὸ κάποιο πράγμα και σχετικῆς ταλαιπωρίας της, ο σύζυγός της θα καταστήση αὐτὰς ἐγκύρους και υποχρεωτικὰς δια την σύζυγον του η ακύρους και ἀνεκτελέστους.
- Αρ. 30,15 ἐὰν δὲ σιωπῶν παρασιωπήση αὐτῆ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, και στήσει αὐτῆ πᾶσας τὰς ευχάς αὐτῆς, και τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῆ, ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῆ τῆ ἡμέρα, ἢ ἠκουσεν.
- Αρ. 30,15 Εὰν ο σύζυγος ακούων το τάξιμον σιωπήσῃ ἐπὶ αρκετὰς ἡμέρας, δια της σιωπῆς του αὐτῆς θα καταστήση ἀποδεκτὰς και ἐγκύρους τας ιερὰς ευχὰς και τας υποσχέσεις της γυναικός του, διότι ἐνὸς τας ἠκουσεν ἐσιώπησε και δεν διεμαρτυρήθη κατὰ την ἡμέραν, που ἐλέχθησαν.
- Αρ. 30,16 ἐὰν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν, ἣν ἠκουσε, και λήψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ.
- Αρ. 30,16 Εὰν ὁμως ο ἀνὴρ αρνηθῆ το τάξιμο της γυναικός του μετὰ την ἡμέραν, που το ἠκουσεν, θα εἶναι αὐτός υπεύθυνος ἐνώπιον του Θεοῦ δια την μη εκπλήρωσιν”.
- Αρ. 30,17 ταῦτα τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ, ἀνὰ μέσον ἀνδρός και γυναικός αὐτοῦ και ἀναμέσον πατρός και θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρός.
- Αρ. 30,17 Αὐταὶ εἶναι αι ἐντολαί, τας οποίας ο Θεός ἐδωσεν στον Μωϋσῆν ἀναφορικῶς με τα ταξιματα και τας ἄλλας ευχὰς σχετικῶς με τον σύζυγον και την σύζυγον, σχετικῶς με τον πατέρα και την θυγατέρα, ὅταν αὐτῆ εἶναι νεα και ἀνύπανδρος στον οἶκον του πατρός της.

ΑΡΙΘΜΟΙ 31

- Αρ. 31,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 31,1 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Αρ. 31,2 ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν, και ἔσχατον προστεθήση πρὸς τὸν λαόν σου.
- Αρ. 31,2 “πᾶρε προηγουμένως την ἐκδίκησιν των Ἰσραηλιτῶν ἐναντίον των Μαδιανιτῶν και κατόπιν θα ἀπέλθῃς ἀπὸ τον κόσμον αὐτόν και θα προστεθῆς στον λαόν σου”.
- Αρ. 31,3 και ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν λέγων· ἐξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας και παρατάξασθε ἐναντι Κυρίου ἐπὶ Μαδιὰν ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ Κυρίου τῆ Μαδιάν·
- Αρ. 31,3 Ο Μωϋσῆς ωμίλησε τότε προς τους Ἰσραηλίτας, λέγων· “ἐξοπλίσατε ἄνδρας ἀπὸ σας και σύμφωνα με την ἐντολήν

του Κυρίου παραταχθήτε εις πόλεμον εναντίον των Μαδιανιτών, δια να τιμωρήσετε αυτούς κατά διαταγήν του Κυρίου.

- Αρ. 31,4 χιλίους έκ φυλῆς, χιλίους έκ φυλῆς, έκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποστείλατε παρατάξασθαι.
Αρ. 31,4 Θα πάρετε και θα στείλετε εις πόλεμον εναντίον των Μαδιανιτών χιλίους άνδρας από κάθε φυλήν των Ισραηλιτών”.
- Αρ. 31,5 και ἐξηρίθμωσαν έκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χιλίους έκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας ἐνωπλισμένοι εις παράταξιν.
Αρ. 31,5 Κατόπιν αυτής της εντολής ἐμέτρησαν από όλας τας χιλιάδας των Ισραηλιτών χιλίους από κάθε φυλήν, δώδεκα εν όλω χιλιάδας άνδρας ἐξοπλισμένους, ικανούς προς πόλεμον.
- Αρ. 31,6 και ἀπέστειλεν αυτούς Μωυσῆς χιλίους έκ φυλῆς, χιλίους έκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν και Φινεές υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως, και τὰ σκεύη τὰ ἅγια και αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Αρ. 31,6 Ο Μωϋσῆς ἀπέστειλεν αυτούς τους χιλίους άνδρας από κάθε φυλήν ἀρτίως ἐξοπλισμένους, μαζί δε με αυτούς τον Φινεές, υἱὸν του Ελεαζάρου, υἱοῦ του ἀρχιερέως Ααρῶν, και τα ιερά σκευῆ μαζί με αυτούς και τας σάλπιγγας εις τα χέρια αὐτῶν δια τα καθωρισμένα σαλπίσματα.
- Αρ. 31,7 και παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιάν, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος Μωυσῆ, και ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν·
Αρ. 31,7 Εξήλθον αὐτοὶ και ἐπολέμησαν εναντίον των Μαδιανιτών, ὅπως εἶχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσῆν, κατενίκησαν αὐτούς και ἐξόντωσαν κάθε ἀρσενικόν αὐτῶν.
- Αρ. 31,8 και τοὺς βασιλεῖς Μαδιάν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, και τὸν Εὐὶν και τὸν Ῥοκὸν και τὸν Σοῦρ και τὸν Οὐρ και τὸν Ῥοβὸκ, πέντε βασιλεῖς Μαδιάν· και τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεῶρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν.
Αρ. 31,8 Ἐκτός των ἄλλων φονευθέντων, ἐφόνευσαν συγχρόνως και τους βασιλεῖς των Μαδιανιτών, τον Εὐὶν, τον Ροκὸν, τον Σοῦρ, τον Ουρ και τον Ροβὸκ, τους πέντε αὐτούς βασιλεῖς των Μαδιανιτών. Ἐφόνευσαν ἐπίσης δια μαχαίρας, μαζί με τους ἄλλους φονευθέντας και τον Βαλαάμ, τον υἱὸν του Βεῶρ.
- Αρ. 31,9 και ἐπρονόμωσαν τὰς γυναῖκας Μαδιάν και τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, και τὰ κτήνη αὐτῶν και πάντα τὰ ἔγκτητα αὐτῶν και τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμωσαν·
Αρ. 31,9 Ἐπήραν δε ως αἰχμαλώτους τας γυναῖκας των Μαδιανιτών, τα παιδιὰ των, τα ζῶα των και ὅλην την κινήτην περιουσίαν των, και γενικῶς ἐλεηλάτησαν ὅλα τα υπάρχοντά των.
- Αρ. 31,10 και πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν και τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.
Αρ. 31,10 Ὅλας δε τας πόλεις, ὅπου κατοικοῦσαν οι Μαδιανίται, και τας ἀγροτικὰς ἀκόμη οικίας των παρέδωσαν στο πυρ.
Αρ. 31,11 και ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν αὐτῶν και πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
Αρ. 31,11 Ἐπήραν ὅλην αὐτὴν την λείαν και ὅλα τα λάφυρά των ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως ζῶου,
Αρ. 31,12 και ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν και πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα και πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν και τὰ σκῦλα και τὴν προνομὴν εις τὴν παρεμβολὴν εις Ἀραβῶθ Μωάβ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχῶ.
Αρ. 31,12 και τα ἔφεραν προς τον Μωϋσῆν προς τον ἀρχιερέα τον Ελεάζαρ και προς ὅλους τους Ισραηλίτας, ὅλα ὅσα ἐκυρίευσαν, και τα λάφυρα και την λείαν, τα ἔφεραν στο στρατόπεδον που εὐρίσκετο εις την περιοχὴν Ἀραβῶθ της χώρας Μωάβ, η οποία εἶναι πλησίον του Ιορδάνου ἀπέναντι ἀπὸ την Ιεριχῶ.
- Αρ. 31,13 Και ἐξήλθε Μωυσῆς και Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς και πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εις συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
Αρ. 31,13 Ο Μωϋσῆς, ο ἀρχιερεὺς Ελεάζαρ και ὅλοι οἱ ἄρχοντες του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ ἐξήλθον εις συνάντησιν των νικητῶν ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδον του Ισραὴλ.
- Αρ. 31,14 και ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, χιλιάρχους και ἑκατοντάρχους τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου,
Αρ. 31,14 Ο Μωϋσῆς, ὅταν εἶδε και γυναῖκας Μαδιανίτας αἰχμαλώτους, ὠργίσθη εναντίον των χιλιάρχων και των ἑκατοντάρχων, οἱ ὁποῖοι ἐπανήρχοντο ἀπὸ την πολεμικὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν,
- Αρ. 31,15 και εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς· ἵνατί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ;
Αρ. 31,15 και εἶπεν εις αὐτούς· “διατί συνελάβετε αἰχμαλώτους και τας ἐφέρατε ζωντανὰς ἐδῶ;
Αρ. 31,16 αὗται γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαάμ τοῦ ἀποστῆσαι και ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα Κυρίου ἔνεκεν Φογῶρ, και ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου.
Αρ. 31,16 Δεν ἐπρεπε αὐτὰ να ζήσουν, διότι αὐταὶ ἦσαν η αἰτία, σύμφωνα με την συμβουλήν του Βαλαάμ, να ἀποστατήσουν οι Ισραηλίται ἀπὸ τον Θεόν, να καταφρονήσουν τας εντολάς του Κυρίου, να λατρεύουν το εἶδωλον Φογῶρ, και ἔτσι να ἀποσταλή εκ μέρους του Κυρίου μεγάλη τιμωρία στον ισραηλιτικὸν λαόν.
- Αρ. 31,17 και νῦν ἀποκτείνετε πᾶν ἀρσενικόν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ, πᾶσαν γυναῖκα, ἣτις ἔγνω κοίτην ἄρσενος, ἀποκτείνετε·
Αρ. 31,17 Ἦναι λοιπὸν φονεύσατε ὅλους γενικῶς τους ἄρρενας και κάθε γυναῖκα, η οποία ἔχει ἔλθει εις συνάφειαν με ἄνδρα.

- Αρ. 31,18 και πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἣτις οὐκ οἶδε κοίτην ἄρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς.
Αρ. 31,18 Ὅλας δε τας ἀλλάς γυναίκας, τας παρθένους, αι οποῖαι δεν ἤλθον εις συνάφειαν με ἄνδρα τινά, κρατήσατέ τας αιχμαλώτους.
- Αρ. 31,19 και ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτά ἡμέρας· πᾶς ὁ ἀνελὼν και ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρωμένου ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ και τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὑμεῖς και ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν·
Αρ. 31,19 Σεις δε ὅλοι να στρατοπεδεύσετε ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδόν μας. Εκείνος ο οποίος εφόνευσε εχθρόν η ἠγγισεν φονευμένον πρέπει να εξαγνισθῇ την τρίτην και την εβδόμην ἡμέραν, σεις και ὅλοι οι αιχμάλωτοί σας.
- Αρ. 31,20 και πᾶν περιβλημα και πᾶν σκεῦος δερμάτινον και πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας και πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνιεῖτε.
Αρ. 31,20 Θα καθαρίσετε δε κάθε ἐνδυμά σας, κάθε δερμάτινον σκεῦος, κάθε τι που ἔχει κατασκευασθῇ ἀπὸ δέρμα αιγός και κάθε ξύλινον σκεῦος”.
- Αρ. 31,21 και εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου· τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου, ὃ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
Αρ. 31,21 Ὁ ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρ, εἶπε πρὸς τοὺς ἄνδρας του στρατοῦ, οι οποίοι εἶχαν επιστρέψει ἀπὸ τον πόλεμον· “Αυτὴ εἶναι ἡ ἐντολὴ του Νομου, την οποίαν ἔδωσεν ὁ Κυριος στον Μωϋσῆν.
- Αρ. 31,22 πλην τοῦ χρυσοῦ και τοῦ ἀργυρίου και χαλκοῦ και σιδήρου και μολίσβου και κασσιτέρου,
Αρ. 31,22 Εκτός ἀπὸ το χρυσιον, τον ἀργυρον, τον χαλκόν, τον σίδηρον, τον μόλυβδον και τον κασσίτερον,
Αρ. 31,23 πᾶν πρᾶγμα, ὃ διελεύσεται ἐν πυρί, και καθαρισθήσεται, ἀλλ’ ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἀγνισμοῦ ἀγνισθήσεται· και πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορευῆται διὰ πυρός, διελεύσεται δι’ ὕδατος,
Αρ. 31,23 και κάθε ἄλλον ἀντικείμενον το οποίον ἀντέχει στο πυρ, θα καθαρισθῇ δια του πυρός, ἀλλὰ και με το ὕδωρ του εξαγνισμοῦ θα εξαγνισθῇ. Ὅλα δε ὅσα δεν ἀντέχουν στο πυρ θα περάσουν ἀπὸ το ὕδωρ του εξαγνισμοῦ, ὥστε να καθαρισθῶν.
- Αρ. 31,24 και πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ και καθαρισθήσεσθε και μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν.
Αρ. 31,24 Και σεις οι ἴδιοι θα πλύνετε τα ἐνδύματά σας κατὰ την εβδόμην ἡμέραν και θα καταστήτε ἔτσι καθαροί. Μετὰ ταῦτα θα εἰσέλθετε στο στρατόπεδον του Ἰσραήλ”.
- Αρ. 31,25 Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Αρ. 31,25 Ὁ Κυριος ωμίλησε πρὸς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
Αρ. 31,26 λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σὺ και Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς και οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς,
Αρ. 31,26 “συ, ο ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρ και οι ἄρχοντες των φυλῶν του λαοῦ, αριθμήσατε και καταγράψατε ὅλα τα λάφυρα, που ἐπήρατε ἀπὸ τοὺς Μαδιανίτας, ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι ζώου·
- Αρ. 31,27 και διελεῖτε τὰ σκύλα ἀνὰ μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, και ἀνὰ μέσον πάσης συναγωγῆς,
Αρ. 31,27 και διαμοιράσατε τα λάφυρα αὐτά εις δύο ἴσα μέρη, ἓνα μέρος δια τοὺς ἄνδρας, οι οποίοι ἐξῆλθον στον πόλεμον, και το ἄλλο δι’ ὅλον το ἄλλο πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 31,28 και ἀφελεῖτε τέλος Κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων και ἀπὸ τῶν κτηνῶν και ἀπὸ τῶν βοῶν και ἀπὸ τῶν προβάτων και ἀπὸ τῶν ὄνων·
Αρ. 31,28 Θα ἀφαιρέσετε ὁμως, ως φόρον δια τον Κυριον, ἀπὸ την μερίδα των ἀνδρῶν, που ἐξῆλθον στον πόλεμον, ἓνα ἄνδρα ἐπὶ πεντακοσίων αιχμαλώτων, ἓνα ζῶον ἐπὶ πεντακοσίων ζῶων βοῶν, προβάτων και ὄνων.
- Αρ. 31,29 και ἀπὸ τοῦ ἡμίσιος αὐτῶν λήψεσθε και δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου.
Αρ. 31,29 Αὐτὸ που θα βγάλετε ως φόρον δια τον Κυριον, ἀπὸ το ἡμισυ, που θα ἔχουν πάρει οι πολεμισταί, θα το δώσης στον ἀρχιερέα Ἐλεάζαρ, ως ἀπαρχὴν πρὸς τον Κυριον.
- Αρ. 31,30 και ἀπὸ τοῦ ἡμίσιος τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψη ἓνα ἀπὸ πενήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων και ἀπὸ τῶν βοῶν και ἀπὸ τῶν προβάτων και ἀπὸ τῶν ὄνων και ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν και δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου.
Αρ. 31,30 Ἀπὸ δε το ἄλλο ἡμισυ, ἀπὸ το μερίδιον δηλαδὴ του Ἰσραηλιτικῦ λαοῦ, θα πάρετε ἓνα ἐπὶ πενήκοντα αιχμαλώτων ἀνθρώπων, ἐπὶ πενήκοντα βοῶν και προβάτων και ὄνων και ἐπὶ ὅλων γενικῶς των ζῶων και θα δώσης αὐτὰ στους Λευῖτας, οι οποίοι ἔχουν την ἐπίβλεψιν και προσφέρουν τας υπηρεσίας των εις την Σκηνὴν του Κυρίου”.
- Αρ. 31,31 και ἐποίησε Μωυσῆς και Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
Αρ. 31,31 Ὁ Μωϋσῆς και ο ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρ ἔκαμαν, ὅπως διέταξεν ὁ Θεός τον Μωϋσῆν.
- Αρ. 31,32 και ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς, ὃ προενόμεισαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί ἀπὸ τῶν προβάτων,

ἑξακόσαι χιλιάδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες

- Ar. 31,32 Το πλήθος δε των λαφύρων, τα οποία οι ἄνδρες οι πολεμήσαντες ἔφεραν, ἦτο ἑξακόσαι εβδομήκοντα πέντε χιλιάδες πρόβατα,
- Ar. 31,33 καὶ βόες δύο καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες
- Ar. 31,33 εβδομήκοντα δύο χιλιάδες βόδια
- Ar. 31,34 καὶ ὄνοι μία καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες
- Ar. 31,34 καὶ ἐξήκοντά μία χιλιάδες ὄνοι.
- Ar. 31,35 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν, αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἄνδρός, πᾶσαι ψυχαὶ δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες.
- Ar. 31,35 Ἀπὸ τους αιχμαλωτισθέντας ἀνθρώπους ἦσαν γυναῖκες παρθένοι, αἱ ὁποῖαι δεν εἶχον ἔλθει εἰς συνάφειαν με ἄνδρα, τριάκοντα δύο χιλιάδες.
- Ar. 31,36 καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἢ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια.
- Ar. 31,36 Καὶ ἄρα το ἡμισυ ἀπὸ ὅλα αὐτά, το μερίδιον δηλαδὴ των λαβόντων μέρος στον πόλεμον, ἦτο ἀπὸ μεν τα πρόβατα τριακόσαι τριάκοντα ἐπτά χιλιάδες πεντακόσια
- Ar. 31,37 καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσαι ἑβδομήκοντα πέντε·
- Ar. 31,37 καὶ ο φόρος ἀπὸ αὐτά δια τον Κυριον ἦτο ἑξακόσαι εβδομήκοντα πέντε πρόβατα.
- Ar. 31,38 καὶ βόες ἕξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ δύο καὶ ἑβδομήκοντα·
- Ar. 31,38 Τα δε βόδια στο μερίδιον των πολεμιστῶν, ἦσαν τριάκοντα ἐξ χιλιάδες, ο φόρος ἀπὸ αὐτά προς τον Κυριον εβδομήκοντα δύο.
- Ar. 31,39 καὶ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ εἶς καὶ ἐξήκοντα·
- Ar. 31,39 Οἱ ὄνοι ἦσαν τριάκοντα χιλιάδες πεντακόσιοι ο δε φόρος προς τον Κυριον ἐξήκοντα ἑνας.
- Ar. 31,40 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἑκαίδεκα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίῳ δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί.
- Ar. 31,40 Αἰχμάλωτοι δε ἄνθρωποι, ἦσαν δέκα ἐξ χιλιάδες καὶ ο φόρος προς τον Κυριον τριάκοντα δύο ψυχαί.
- Ar. 31,41 καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τὸ τέλος Κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ Θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Ar. 31,41 Ο Μωϋσῆς αὐτὸν τον προς τον Κυριον φόρον, τον ως αφιέρωμα προς τον Θεόν, παρέδωκε προς τον Ελεάζαρ τον αρχιερέα, ὅπως τον εἶχε διατάξει ο Θεός.
- Ar. 31,42 ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὓς διείλε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν.
- Ar. 31,42 Το ἄλλο ἡμισυ των λαφύρων, το ὁποῖον ο Μωϋσῆς κατόπιν της διανομῆς που εἶχε κάμει μεταξύ των πολεμιστῶν καὶ του λαοῦ, το ἔδωκεν στον λαόν.
- Ar. 31,43 καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων τριακόσαι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια
- Ar. 31,43 Το ἡμισυ αὐτὸ ἦτο τριακόσιοι τριάκοντα ἐπτά χιλιάδες πεντακόσια πρόβατα,
- Ar. 31,44 καὶ βόες ἕξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες,
- Ar. 31,44 τριάκοντα ἐξ χιλιάδες βόδια,
- Ar. 31,45 ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι
- Ar. 31,45 τριάκοντα χιλιάδες πεντακόσιοι ὄνοι
- Ar. 31,46 καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἕξ καὶ δέκα χιλιάδες.
- Ar. 31,46 καὶ δέκα ἐξ χιλιάδες ἄνθρωποι.
- Ar. 31,47 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐν ἀπὸ τῶν πενήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσοις τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Ar. 31,47 Ἀπὸ αὐτὸ το ἡμισυ μερίδιον του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπῆρεν ο Μωϋσῆς ἕνα ἐπὶ πενήκοντα ἀνθρώπων καὶ ἕνα ἐπὶ πενήκοντα ζῶων καὶ ἔδωκεν αὐτὰ στους Λευῖτας, οἱ ὁποῖοι ἐπέβλεπον καὶ προσέφεραν τὰς υπηρεσίας των εἰς τη Σκηνὴν του Μαρτυρίου, ὅπως τον εἶχε διατάξει ο Κυριος.
- Ar. 31,48 Καὶ προσήλθον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιαρχίας τῆς δυνάμεως, χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι, καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν·
- Ar. 31,48 Προσήλθον προς τον Μωϋσῆν ὅλοι οἱ διοικηταὶ των στρατιωτικῶν μονάδων, χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ εἶπον προς τον Μωϋσῆν·
- Ar. 31,49 οἱ παῖδες σου εἰλήφασιν τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἷς·
- Ar. 31,49 “ἡμεῖς, οἱ δούλοι σου, ηριθμήσαμεν τους ἄνδρας μας τους πολεμιστὰς καὶ εἶδομεν ὅτι κανεὶς δεν λείπει ἀπὸ αὐτοῦς.
- Ar. 31,50 καὶ προσενηνόχαμεν τὸ δῶρον Κυρίῳ, ἀνήρ ὃ εὔρε σκεῦος χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλλιον καὶ δακτύλιον

- καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον, ἐξιλάσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι Κυρίου.
- Αρ. 31,50 Δια τοῦτο εἰς ἐνδειξιν ευγνωμοσύνης μας, ἔχομεν φέρει στον Κύριον, ὡς δῶρον ὁ καθένας μας, ὅ,τι του εὐρίσκετο, δηλαδή χρυσὸν δοχεῖον, βραχιόλι, κρίκον χρυσόν, δακτυλίδι, βραχιόλι δεξιάς χειρός, κοσμήματα κόμης γυναικῶν, πρὸς ἐξιλέωσίν μας ἐνώπιον του Κυρίου”.
- Αρ. 31,51 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ’ αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένον·
- Αρ. 31,51 Ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ὁ ἀρχιερεὺς ἐπῆραν ἀπὸ αὐτοῦς τὰ κατειργασμένα αὐτὰ χρυσά ἀντικείμενα.
- Αρ. 31,52 καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα, ὃ ἀφείλον Κυρίῳ, ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πενήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων.
- Αρ. 31,52 Ὅλον δε το ἀφιερῶθέν αὐτὸ χρυσίον πρὸς τον Κύριον ἐκ μέρους των χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων ἀνήλθεν εἰς δέκα ἐξ χιλιάδας ἑπτακοσίους πενήκοντα σίκλους (εκατὸν εβδομήκοντα περίπου χιλιόγραμμα).
- Αρ. 31,53 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμεισαν ἕκαστος ἑαυτῷ.
- Αρ. 31,53 Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶχον λάβει μέρος στον πόλεμον ἐπῆραν λάφυρα ὁ καθένας δια τον εαυτὸν του.
- Αρ. 31,54 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου.
- Αρ. 31,54 Ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρ ἔλαβον τὸ χρυσίον αὐτὸ, τὸ ἀφιερῶθέν ἐκ μέρους των χιλιάρχων καὶ ἑκατοντάρχων, καὶ τὸ προσέφεραν εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου, εἰς μνημόσυνον των Ἰσραηλιτῶν ἐνώπιον του Κυρίου.

ΑΡΙΘΜΟΙ 32

- Αρ. 32,1 Καὶ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ, πλῆθος σφόδρα· καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζήρ καὶ τὴν χώραν Γαλαάδ, καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνεσι.
- Αρ. 32,1 Εἰς τὴν φυλὴν του Ρουβὴν καὶ του Γαδ ὑπῆρχε πολὺ μεγάλο πλῆθος ζώων. Παρατήρησαν τὴν χώραν Ἰαζήρ καὶ Γαλαάδ καὶ εἶδον, ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς ἦτο βοσκότοπος, κατάλληλος δια τὰ ζῶα των.
- Αρ. 32,2 καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς λέγοντες·
- Αρ. 32,2 Προσῆλθον λοιπὸν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν καὶ Γαδ πρὸς τον Μωϋσῆν, πρὸς τον ἀρχιερέα Ἐλεάζαρ καὶ πρὸς τους ἄρχοντας του λαοῦ καὶ εἶπον·
- Αρ. 32,3 Ἀταρώθ καὶ Δαιβὼν καὶ Ἰαζήρ καὶ Ναμρά καὶ Ἑσεβὼν, καὶ Ἐλεαλή καὶ Σεβαμὰ καὶ Ναβαὺ καὶ Βαιάν,
- Αρ. 32,3 “αὶ πόλεις Ἀταρώθ, Δαιβὼν, Ἰαζήρ, Ναμρά, Ἑσεβὼν, Ἐλεαλή, Σαβαμὰ, Ναβαὺ καὶ Βαιάν
- Αρ. 32,4 τὴν γῆν ἣν παραδέδωκε Κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτηνοτρόφος ἐστὶ, καὶ τοῖς παισὶ σου κτήνη ὑπάρχει.
- Αρ. 32,4 εἶναι εἰς τὴν ἀνατολικῶς του Ἰορδάνου χώραν, τὴν ὁποῖαν ἔχει παραδώσει ὁ Κύριος στους Ἰσραηλίτας. Ἡ χώρα αὐτὴ εἶναι κτηνοτροφικὴ, ἔχει βοσκότοπους. Εἰς ἡμᾶς δέ, τους δούλους σου, ὑπάρχουν ζῶα”.
- Αρ. 32,5 καὶ ἔλεγον· εἰ εὖρομεν χάριν ἐνώπιόν σου, δοθῆτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβάσης ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην.
- Αρ. 32,5 Καὶ προσέθεσαν αὐτοὶ ἀπευθυνόμενοι πρὸς τον Μωϋσῆν εἰδικώτερον· “Ἐὰν ἔχωμεν χάριν ἐνώπιόν σου, ἀς δοθῆ αὐτὴ ἡ χώρα ὡς ἰδιοκτησία εἰς ἡμᾶς τους δούλους σου καὶ μὴ θελήσης νὰ μας διαπεράσης ἐκεῖθεν ἀπὸ τον Ἰορδάνην”.
- Αρ. 32,6 καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν· οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε αὐτοῦ;
- Αρ. 32,6 Ὁ Μωϋσῆς εἶπεν στους υἱοὺς των φυλῶν Γαδ καὶ Ρουβὴν. “Οἱ ἀδελφοί σας πορεύονται στον πόλεμον καὶ σεις θέλετε νὰ καθήσετε ἡσυχοὶ ἐδῶ;
- Αρ. 32,7 καὶ ἵνατὶ διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος δίδωσιν αὐτοῖς;
- Αρ. 32,7 Διατὶ με τὰς ἰδιοτελεῖς αὐτὰς προτάσεις σας διαστρέφετε τὰς διαθέσεις των Ἰσραηλιτῶν καὶ τους ἀποθαρρύνετε, ὥστε νὰ μὴ διαβούν εἰς τὴν γην Χαναάν, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος δίδει εἰς αὐτοὺς;
- Αρ. 32,8 οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαρνή κατανοῆσαι τὴν γῆν;
- Αρ. 32,8 Το ἴδιο δεν ἔκαναν καὶ οἱ πατέρες σας, ὅταν ἐγὼ ἀπέστειλα τους κατασκόπους ἀπὸ τὴν περιοχὴν Καδης Βαρνή, δια νὰ κατασκοπεύσουν τὴν χώραν καὶ νὰ μας πληροφορήσουν περὶ αὐτῆς;
- Αρ. 32,9 καὶ ἀνέβησαν Φάραγμα βότρυος καὶ κατενόησαν τὴν γῆν καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος αὐτοῖς.
- Αρ. 32,9 Μετέβησαν αὐτοὶ εἰς τὴν “Κοιλιάδα τῆς σταφυλῆς”, εἶδον καὶ ἐπίεσθησαν, ὅτι ἡ χώρα ἦτο εὐφορος, ἀλλὰ ἐπανελθόντες διέστρεψαν καὶ ἀπεμάκρυναν τὰς καρδίας των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τον Θεόν, ὥστε νὰ μὴ θέλουν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν γην, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος εἶχεν ἀποφασίσει νὰ τους δώσῃ.

- Ar. 32,10 και ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὤμοσε λέγων·
- Ar. 32,10 Δι' αὐτοῦ δε καὶ ὠργίσθη πολὺ ὁ Κύριος κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὠρκίσθη λέγων·
- Ar. 32,11 εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὅπισω μου,
- Ar. 32,11 “Δεν θα ἴδουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, που ἐξήλθον ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὅσοι εἶναι ἡλικίας εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἀνω καὶ οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τι εἶναι καλὸν καὶ τι κακόν, τὴν γῆν τὴν ὁποῖαν ὠρκίσθησαν στὸν Ἀβραάμ, στὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ. Οὐχί, ποτέ δεν θα τὴν ἴδουν, διότι δεν συνεμορφώθησαν πρὸς τὰς ἐντολάς μου, δεν ἠκολούθησαν τὸν Κύριον.
- Ar. 32,12 πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή ὁ διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή, ὅτι συνεπηκολούθησαν ὀπίσω Κυρίου.
- Ar. 32,12 Κανεῖς ἀπὸ αὐτοὺς δεν θα εἰσέλθῃ, πλὴν τοῦ Χαλεβ, τοῦ υἱοῦ Ἰεφοννή, ὁ ὁποῖος ἐξεχώρισε τὸν εαυτὸν ἀπὸ ἐκείνους, καὶ τοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ τοῦ Ναυη, διότι οἱ δύο αὐτοὶ μόνοι υπῆκουσαν καὶ ἠκολούθησαν τὸν Κύριον.
- Ar. 32,13 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ κατερρόμβευσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἐξαναηλώθη πᾶσα ἡ γενεὰ οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἔναντι Κυρίου.
- Ar. 32,13 Καὶ ὠργίσθη πολὺ ὁ Κύριος ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τοὺς περιέφερε πλάνητας μέσα εἰς τὴν ἐρημον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, μέχρις ὅτου ἐξωλοθρεῦθη ὅλη ἐκείνη ἡ γενεὰ, ἡ ὁποία εἶχε φερθῆ κατὰ ἓνα τρόπον τόσον ἀσεβῆ καὶ κακὸν πρὸς τὸν Κύριον !
- Ar. 32,14 ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, σύντριμμα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς Κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ,
- Ar. 32,14 Καὶ ἰδοὺ ὅτι τώρα ἀντὶ τῶν πατέρων σας παρουσιάσθηκατε σεις, ἐλεεινὰ κατάλοιπα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, δια να αὐξήσετε ἀκόμη περισσότερο τὴν ὀργὴν τοῦ Κυρίου ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Ar. 32,15 ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην.
- Ar. 32,15 Διότι σεις εἰάν ἀπομακρυνθῆτε τώρα ἀπὸ τὸν Θεόν, θα γίνετε ἀφορμὴ να ἐγκατάλειψῃ πάλιν ὁ Θεὸς τὸν λαόν εἰς τὴν ἐρημον καὶ σεις θα εἰσθε οἱ ἐνοχοὶ τῆς νέας αὐτῆς παρανομίας καὶ τιμωρίας ὅλου αὐτοῦ τοῦ λαοῦ”.
- Ar. 32,16 καὶ προσῆλθον αὐτῷ καὶ ἔλεγον· ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν ὧδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν,
- Ar. 32,16 Ἐπλησίασαν με ταπεινώσιν τὸν Μωϋσῆν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν φυλῶν Γαδ καὶ Ρουβὴν καὶ τοὺς εἶπον· “δεν θα παρακούσωμεν ἡμεῖς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου να εἰσέλθωμεν μαζί με τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς μας εἰς τὴν γῆν Χαναάν. Ἀλλὰ ἀπλῶς ἐπιθυμοῦμεν να κτίσωμεν ἐδῶ μάνδρας δια τὰ πρόβατα καὶ τὰ κτήνη μας καὶ πόλεις δια τὰ παιδιὰ μας καὶ τὸν ἄλλον ἀμαχὸν πληθυσμὸν μας.
- Ar. 32,17 καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴν πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἐαυτῶν τόπον· καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσι τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
- Ar. 32,17 Ἡμεῖς δε οἱ ἄνδρες, ὅταν ἐλθῇ ἡ στιγμή, θα ὀπλισθῶμεν καὶ θα προπορευθῶμεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας στὸν πόλεμον, μέχρις ὅτου κατακτήσωμεν τὴν γῆν Χαναάν καὶ ἐγκαταστήσωμεν αὐτοὺς εἰς τὰς περιοχὰς τῶν. Ὁ ἀμαχὸς μόνον πληθυσμὸς μας θα κατοικήσῃ εἰς τὰς ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου τετειχισμένας πόλεις, δια να εἶναι ἀσφαλῆς ἀπὸ τοὺς κατοικοὺς τῆς χώρας αὐτῆς.
- Ar. 32,18 οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν, ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
- Ar. 32,18 Δεν θα ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰς οἰκίας μας, μέχρις ὅτου νικηταὶ οἱ Ἰσραηλίται, καὶ κύριοι τῆς Χαναάν διαμοιρασθῶν αὐτὴν καὶ ἐγκατασταθῶν κύριοι εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν.
- Ar. 32,19 καὶ οὐκέτι κληρονομήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κληρῶν ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς.
- Ar. 32,19 Ἡμεῖς δε καμμίαν ἀπολύτως ἀξίωσιν δεν θα ἔχωμεν να κληρονομήσωμεν κάτι μεταξύ τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου Χαναάν, διότι θα ἔχωμεν λάβει ὡς κληρονομίαν μας τὰς ἀνατολικὰς τοῦ Ἰορδάνου περιοχὰς”.
- Ar. 32,20 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς· ἐάν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐάν ἐξοπλισθῆτε ἔναντι Κυρίου εἰς πόλεμον
- Ar. 32,20 Ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “εἰάν ἐκτελέσετε αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὑπόσχεσθε, εἰάν δηλαδὴ ὀπλισθῆτε δια τὸν πόλεμον αὐτόν, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἔχει διατάξει
- Ar. 32,21 καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὀπίτης τὸν Ἰορδάνην ἔναντι Κυρίου, ἕως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
- Ar. 32,21 καὶ κάθε ἓνας ἀπὸ σας που ἠμπορεῖ να φέρῃ ὄπλα διαβῇ τὸν Ἰορδάνην σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου καὶ λάβῃ μέρος στὸν πόλεμον, ἕως ὅτου συντριβῇ ὁ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐμπρὸς του

- Αρ. 32,22 και κατακυριευθῆ ἡ γῆ ἔναντι Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε, καὶ ἔσεσθε ἀθῶοι ἔναντι Κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι Κυρίου.
- Αρ. 32,22 καὶ κατακτηθῆ ἡ πέραν του Ἰορδάνου χώρα ὅπως ὁ Κύριος θέλει, ἐπειτα δε ἐπιστρέψετε εἰς τὴν χώραν που θέλετε νὰ κατοικήσετε, τότε θα εἴσθε καθαροὶ καὶ ἀθῶοι ἀπέναντι του Κυρίου καὶ των Ἰσραηλιτῶν, καὶ δικαιοματικῶς μετὰ τὴν εὐλογίαν του Κυρίου θα εἶναι εἰς τὴν κυριότητά σας ἡ γῆ αὕτη.
- Αρ. 32,23 ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε οὕτως, ἀμαρτήσεσθε ἔναντι Κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμεῖς καταλάβη τὰ κακὰ.
- Αρ. 32,23 Εἰάν ὅμως τυχόν καὶ δὲν πράξετε ἔτσι, θα ἀμαρτήσετε καὶ θα εἴσθε ἐνοχοὶ ἐνώπιον του Κυρίου καὶ θα ἐνοήσετε καλὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀμαρτίας σας, ὅταν ἐπιπέσουν ἐναντίον σας αἱ συμφοραὶ, ὡς τιμωρία ἐκ μέρους του Θεοῦ.
- Αρ. 32,24 καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις τῆ ἀποσκευῆ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε.
- Αρ. 32,24 Λοιπὸν, οἰκοδομήσατε διὰ τοὺς εαυτοὺς σας καὶ διὰ τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν πόλεις, μανδριά καὶ σταύλους διὰ τὰ ζῶα σας καὶ ὅσα αὐτὴν τὴν ὥραν ὑπεσχέθητε, αὐτὰ καὶ θα κάμετε”.
- Αρ. 32,25 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· οἱ παῖδες σου ποιήσουσι καθὰ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται·
- Αρ. 32,25 Ἀπήνησαν αἱ φυλαὶ του Ρουβὴν καὶ του Γὰδ πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπον· “ἡμεῖς οἱ δούλοι σου, θα κάμωμεν, ὅπως μας διατάσσει ὁ Κύριος·
- Αρ. 32,26 ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαὰδ,
- Αρ. 32,26 τα μὲν παιδιὰ μας καὶ αἱ γυναῖκες μας καὶ οἱ γέροντες καὶ ὅλα τὰ κτήνη μας θα μείνουν εἰς τὰς πόλεις Γαλαὰδ,
- Αρ. 32,27 οἱ δὲ παῖδες σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ Κύριος λέγει.
- Αρ. 32,27 ἡμεῖς δε οἱ ἄνδρες, οἱ δούλοι σου, θα περάσωμεν ὅλοι πάνοπλοι καὶ συντεταγμένοι ἐνώπιον του Κυρίου, διὰ νὰ λάβωμεν μέρος στὸν πόλεμον, ὅπως ὁ Κύριος λέγει”.
- Αρ. 32,28 καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ,
- Αρ. 32,28 Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον των ἐκπροσώπων τῆς φυλῆς Ρουβὴν καὶ Γὰδ ἔδωκε σχετικῶς με αὐτοὺς ὁδηγίας στὸν Ἐλεάζαρ τὸν ἀρχιερέα, στὸν Ἰησοῦν, υἱὸν του Ναυὴ, καὶ στοὺς ἄρχοντας των φυλῶν του Ἰσραὴλ
- Αρ. 32,29 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς· ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ’ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ κατακυριεύσητε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει·
- Αρ. 32,29 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “ἐὰν μὲν οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Ρουβὴν καὶ Γὰδ διαβούν μαζί σας τὸν Ἰορδάνην ὀπλισμένοι πρὸς πόλεμον ἐνώπιον του Κυρίου καὶ κατακτήσετε τὴν ἀπέναντί σας χώραν, θα δώσετε εἰς τὴν κυριότητά των τὴν περιοχὴν Γαλαὰδ.
- Αρ. 32,30 ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ’ ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔναντι Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῆ Χαναάν.
- Αρ. 32,30 Εἰάν ὅμως δὲν διαβούν μαζί με σας ὀπλισμένοι εἰς πόλεμον ἐνώπιον του Κυρίου, θα μεταφέρετε εἰς τὴν Χαναάν τὰ παιδιὰ καὶ τὰς γυναῖκας των καὶ τὰ ζῶα των, πρὶν ἀκόμα σεις περάσετε καὶ θα λάβουν καὶ αὐτοὶ κληρονομίαν μαζί με σας εἰς τὴν Χαναάν καὶ ὄχι εἰς τὴν Γαλαὰδ”.
- Αρ. 32,31 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ λέγοντες· ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτω ποιήσωμεν ἡμεῖς·
- Αρ. 32,31 Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς φυλῆς του Ρουβὴν καὶ του Γὰδ, ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπν· “ὅσα διατάσσει ὁ Θεὸς τοὺς δούλους του, ἔτσι καὶ θα κάνωμεν.
- Αρ. 32,32 διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἔναντι Κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
- Αρ. 32,32 Θα διαβῶμεν ὀπλισμένοι ἐνώπιον του Κυρίου εἰς τὴν χώραν Χαναάν, καὶ θα δώσετε ἀπὸ τὴν κατοχὴν μας τὴν ἀνατολικῶς του Ἰορδάνου περιοχὴν, που σας ἐζητήσαμεν”.
- Αρ. 32,33 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσὴ υἱῶν Ἰωσήφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἀμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ.
- Αρ. 32,33 Πράγματι ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, δηλαδὴ εἰς τὴν φυλὴν Γὰδ καὶ εἰς τὴν φυλὴν Ρουβὴν καὶ εἰς τὴν ἡμίσειαν φυλὴν του Μανασσὴ, ἐνός ἀπὸ τὰ παιδιὰ του Ἰωσήφ, τὸ βασιλεῖον του βασιλέως των Ἀμορραίων Σηὼν καὶ τὸ βασιλεῖον του Ὠγ, βασιλέως τῆς χώρας Βασάν· ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὅλας αὐτάς τας χώρας καὶ τὰς περιχομένας πόλεις μετὰ τὰ περὶχωρά των.
- Αρ. 32,34 Καὶ ὀκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν καὶ τὴν Ἀταρῶθ καὶ τὴν Ἀρορῆ

- Αρ. 32,34 Οι άνθρωποι της φυλής του Γαδ έκτισαν την Δαιβών, την Αταρώθ, την Αροήρ,
 Αρ. 32,35 και τήν Σοφάρ και τήν Ιαζήρ και ὕψωσαν αὐτάς,
 Αρ. 32,35 την Σοφάρ και την Ιαζήρ, τας οποίας περιέβαλον με υψηλά τείχη·
 Αρ. 32,36 και τήν Ναμράμ και τήν Βαιθαράν, πόλεις ὄχυράς και ἐπαύλεις προβάτων.
 Αρ. 32,36 επίσης οικοδόμησαν την Ναμράμ και την Βαιθαράν, πόλεις οχυράς, και στάνες προβάτων.
 Αρ. 32,37 και οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν ὤκοδόμησαν τήν Ἑσεβών και Ἐλεάλην και Καραθαμ
 Αρ. 32,37 Οἱ δε ἄνθρωποι της φυλής Ρουβὴν έκτισαν την Εσεβών, την Ελεάλην, την Καραθαμ,
 Αρ. 32,38 και τήν Βεελμεών, περικεκυκλωμένας, και τήν Σεβαμά και ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, ἃς ὤκοδόμησαν.
 Αρ. 32,38 και την Βεελμεών, περιτειχισμένας, και την Σεβαμά. Εδωκαν δε εις αὐτάς τας πόλεις, τας οποίας έκτισαν, τα ὀνόματα τα οποια και προηγουμένως εἶχον.
 Αρ. 32,39 και ἐπορεύθη υἱὸς Μαχίρ υἱοῦ Μανασσή εἰς Γαλαὰδ και ἔλαβεν αὐτήν και ἀπώλεσε τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ.
 Αρ. 32,39 Οἱ ἀπόγονοι του Μαχίρ, υἱοῦ του Μανασσή, εβάρδιαν κατὰ της Γαλαὰδ, την κατέλαβον και ἐξόντωσαν τους Ἀμορραῖους, οἱ οποιοι κατοικοῦσαν ἐκεῖ.
 Αρ. 32,40 και ἔδωκε Μωυσῆς τήν Γαλαὰδ τῷ Μαχίρ υἱῷ Μανασσή, και κατώκησεν ἐκεῖ.
 Αρ. 32,40 Ο δε Μωϋσῆς ἔδωσε την χώραν Γαλαὰδ στους ἀπογόνους του Μαχίρ, υἱοῦ του Μανασσή, οἱ οποιοι και εγκατεστάθησαν ἐκεῖ.
 Αρ. 32,41 και Ἰαῖρ ὁ τοῦ Μανασσή ἐπορεύθη και ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν και ἐπωνόμασεν αὐτάς Ἐπαύλεις Ἰαῖρ.
 Αρ. 32,41 Ο Ἰαῖρ, υἱὸς και αὐτὸς του Μανασσή εβάρδισε και κατέλαβε τας ἀγροτικὰς και κτηνοτροφικὰς περιοχὰς των ἀνθρώπων της Γαλαὰδ και ὠνόμασεν αὐτάς, ἀγροτικὰς κατοικίας του Ἰαῖρ.
 Αρ. 32,42 και Ναβαὺ ἐπορεύθη και ἔλαβε τήν Καὰθ και τὰς κώμας αὐτῆς και ἐπωνόμασεν αὐτάς Ναβῶθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
 Αρ. 32,42 Ο δε Ναβαὺ εβάρδισε και κατέλαβε την Καὰθ και τας κώμας της και ὠνόμασεν αὐτάς με το ὄνομά του, Ναβῶθ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 33

- Αρ. 33,1 Καὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ και Ἄαρών·
 Αρ. 33,1 Αὐτοὶ εἶναι οἱ σταθμοὶ, τους οποίους ἔκαμαν οἱ Ἰσραηλίται, ὅταν μαζή με τον στρατὸν των και ὑπὸ την ὁδηγίαν του Μωϋσέως και του Ἀαρών ἐξῆλθον ἀπὸ την χώραν της Αἰγύπτου.
 Αρ. 33,2 και ἔγραψε Μωυσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν και τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ ῥήματος Κυρίου, και οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν.
 Αρ. 33,2 Ο Μωϋσῆς ἔγραψε τας ἀναχωρήσεις και τας σταθμεύσεις των Ἰσραηλιτῶν, αἱ οποια ἐγιναν κατὰ διαταγὴν του Κυρίου. Αὐτοὶ λοιπὸν εἶναι οἱ σταθμοὶ κατὰ την πορείαν των.
 Αρ. 33,3 ἀπῆραν ἐκ Ῥαμεσσή τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου· τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων,
 Αρ. 33,3 Κατὰ την δεκάτην πέμπτην ἡμέραν του πρώτου μηνὸς ἀνεχώρησαν οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ την Ῥαμεσσή· την επομένην δηλαδὴ ἡμέραν του Πασχα ἀνεχώρησαν οἱ Ἰσραηλίται, ἀπὸ την παντοδύναμον προστασίαν του Θεοῦ, ἐνώπιον ὅλων των Αἰγυπτίων,
 Αρ. 33,4 και οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας, οὓς ἐπάταξε Κύριος, πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, και ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τήν ἐκδίκησιν Κύριος.
 Αρ. 33,4 ὅταν οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ὅλους τους νεκροὺς των, τα πρωτότοκα τα οποια ἐθανάτωσεν ὁ Κύριος εις την χώραν της Αἰγύπτου και ἐξεδικηθῆ τότε ὁ Κύριος τους θεοὺς των Αἰγυπτίων.
 Αρ. 33,5 και ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσή παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ.
 Αρ. 33,5 Ἀναχωρήσαντες ἔπειτα οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ την Ῥαμεσσή εστρατοπέδευσαν εις Σοκχώθ.
 Αρ. 33,6 και ἀπάραντες ἐκ Σοκχώθ παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὃ ἐστι μέρος τι τῆς ἐρήμου.
 Αρ. 33,6 Ἀναχωρήσαντες ἀπὸ Σοκχώθ, εστρατοπέδευσαν εις την Βουθάν, ἡ οποια εἶναι μέρος της ἐρήμου περιοχῆς.
 Αρ. 33,7 και ἀπῆραν ἐκ Βουθάν και παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Βεελεσεφῶν, και παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδῶλου.
 Αρ. 33,7 Ἀνεχώρησαν ἀπὸ την Βουθάν και εστρατοπέδευσαν πλησίον της Ερώθ, ἡ οποια εὐρίσκεται ἀπέναντι της Βεελεσεφῶν και εστρατοπέδευσαν ἀπέναντι της Μαγδῶλου.
 Αρ. 33,8 και ἀπῆραν ἀπέναντι Εἰρώθ και διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τήν ἔρημον και ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ και παρενέβαλον ἐν Πικρίαῖς.

- Αρ. 33,8 Ανεχώρησαν από την απέναντι της Ειρώθ περιοχήν, διέβησαν δια μέσου της Ερυθράς Θαλάσσης εις την έρημον Σούρ, εβάδισαν δια μέσου της ερήμου δρόμον τριών ημερών και εστρατοπέδευσαν εις την περιοχήν την ονομαζομένην Πικρία.
- Αρ. 33,9 και άπηρσαν εκ Πικριών και ήλθον εις Αίλιμ· και έν Αίλιμ δώδεκα πηγαί ύδάτων και έβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, και παρενέβαλον εκεί παρά τώ ύδωρ.
- Αρ. 33,9 Ανεχώρησαν από τας Πικρίας και ήλθον εις την Αίλιμ. Εις δε την Αίλιμ υπήρχον δώδεκα πηγαί υδάτων και εβδομήκοντά υψηλοί φοινίκες και κατεσκήνωσαν εκεί πλησίον εις τα ύδατα.
- Αρ. 33,10 και άπηρσαν έξ Αίλιμ και παρενέβαλον επί θάλασσαν έρυθράν.
- Αρ. 33,10 Ανεχώρησαν από την Αίλιμ και εστρατοπέδευσαν πλησίον της Ερυθράς Θαλάσσης.
- Αρ. 33,11 και άπηρσαν από θαλάσσης έρυθράς, και παρενέβαλον εις την έρημον Σίν.
- Αρ. 33,11 Ανεχώρησαν από την Ερυθράν θάλασσαν και εστρατοπέδευσαν εις την έρημον Σιν.
- Αρ. 33,12 και άπηρσαν εκ τής έρήμου Σίν και παρενέβαλον εις Ραφακά.
- Αρ. 33,12 Ανεχώρησαν από την έρημον Σιν και εστρατοπέδευσαν εις Ραφακά.
- Αρ. 33,13 και άπηρσαν εκ Ραφακά και παρενέβαλον έν Αιλούς.
- Αρ. 33,13 Ανεχώρησαν από Ραφακά και εστρατοπέδευσαν εις Αιλούς.
- Αρ. 33,14 και άπηρσαν έξ Αιλούς και παρενέβαλον έν Ραφιδίν, και ούκ ήν εκεί ύδωρ τώ λαώ πιείν.
- Αρ. 33,14 Ανεχώρησαν από Αιλούς και κατεσκήνωσαν εις Ραφιδίν· αλλ' εκεί δεν υπήρχεν ύδωρ δια να πίνη ο λαός.
- Αρ. 33,15 και άπηρσαν εκ Ραφιδίν και παρενέβαλον έν τή έρήμω Σινά.
- Αρ. 33,15 Ανεχώρησαν από την Ραφιδίν και εστρατοπέδευσαν εις την έρημον Σινά.
- Αρ. 33,16 και άπηρσαν εκ τής έρήμου Σινά και παρενέβαλον έν Μνήμασι τής έπιθυμίας.
- Αρ. 33,16 Ανεχώρησαν από την έρημον Σινά και εστρατοπέδευσαν εις την περιοχήν, την οποίαν είχαν ονομάσει Μνήματα Επιθυμίας.
- Αρ. 33,17 και άπηρσαν εκ Μνημάτων τής έπιθυμίας και παρενέβαλον έν Ασηρώθ.
- Αρ. 33,17 Ανεχώρησαν από την θέσιν Μνήματα Επιθυμίας και εστρατοπέδευσαν εις Ασηρώθ.
- Αρ. 33,18 και άπηρσαν έξ Ασηρώθ και παρενέβαλον έν Ραθαμά.
- Αρ. 33,18 Ανεχώρησαν από Ασηρώθ και εστρατοπέδευσαν εις Ραθαμά.
- Αρ. 33,19 και άπηρσαν εκ Ραθαμά και παρενέβαλον έν Ρεμμών Φαρές.
- Αρ. 33,19 Ανεχώρησαν από Ραθαμά και εστρατοπέδευσαν εις Ρεμμών Φαρές.
- Αρ. 33,20 και άπηρσαν εκ Ρεμμών Φαρές και παρενέβαλον έν Λεβωνά.
- Αρ. 33,20 Ανεχώρησαν από Ρεμμών Φαρές και εστρατοπέδευσαν εις Λεβωνά.
- Αρ. 33,21 και άπηρσαν εκ Λεβωνά και παρενέβαλον εις Ρεσσάν.
- Αρ. 33,21 Ανεχώρησαν από Λεβωνά και εστρατοπέδευσαν εις Ρεσσάν.
- Αρ. 33,22 και άπηρσαν εκ Ρεσσάν και παρενέβαλον εις Μακελλάθ.
- Αρ. 33,22 Ανεχώρησαν από Ρεσσάν και εστρατοπέδευσαν εις Μακελλάθ.
- Αρ. 33,23 και άπηρσαν εκ Μακελλάθ και παρενέβαλον εις Σαφάρ.
- Αρ. 33,23 Ανεχώρησαν από Μακελλάθ και εστρατοπέδευσαν εις Σαφάρ.
- Αρ. 33,24 και άπηρσαν εκ Σαφάρ και παρενέβαλον εις Χαραδάθ.
- Αρ. 33,24 Ανεχώρησαν από Σαφάρ και εστρατοπέδευσαν εις Χαραδάθ.
- Αρ. 33,25 και άπηρσαν εκ Χαραδάθ και παρενέβαλον εις Μακηλώθ.
- Αρ. 33,25 Ανεχώρησαν από Χαραδάθ και εστρατοπέδευσαν εις Μακηλώθ.
- Αρ. 33,26 και άπηρσαν εκ Μακηλώθ και παρενέβαλον εις Κατάθ.
- Αρ. 33,26 Ανεχώρησαν από Μακηλώθ και εστρατοπέδευσαν εις Κατάθ.
- Αρ. 33,27 και άπηρσαν εκ Κατάθ και παρενέβαλον εις Ταράθ.
- Αρ. 33,27 Ανεχώρησαν από Κατάθ και εστρατοπέδευσαν εις Ταράθ.
- Αρ. 33,28 και άπηρσαν εκ Ταράθ και παρενέβαλον εις Μαθεκκά.
- Αρ. 33,28 Ανεχώρησαν από την Ταράθ και εστρατοπέδευσαν εις Μαθεκκά.
- Αρ. 33,29 και άπηρσαν εκ Μαθεκκά και παρενέβαλον εις Σελμωνά.
- Αρ. 33,29 Ανεχώρησαν από την Μαθεκκά και εστρατοπέδευσαν εις Σελμωνά.
- Αρ. 33,30 και άπηρσαν εκ Σελμωνά και παρενέβαλον εις Μασουρούθ.
- Αρ. 33,30 Ανεχώρησαν από Σελμωνά και εστρατοπέδευσαν εις Μασουρούθ.
- Αρ. 33,31 και άπηρσαν εκ Μασουρούθ και παρενέβαλον εις Βαναία.
- Αρ. 33,31 Ανεχώρησαν από Μασουρούθ και εστρατοπέδευσαν εις Βαναία.
- Αρ. 33,32 και άπηρσαν εκ Βαναία και παρενέβαλον εις τώ όρος Γαδγάδ.
- Αρ. 33,32 Ανεχώρησαν από Βαναία και εστρατοπέδευσαν στο όρος Γαδγάδ.
- Αρ. 33,33 και άπηρσαν εκ τού όρους Γαδγάδ και παρενέβαλον εις Έτεβαθά.

- Ar. 33,33 Ανεχώρησαν εκ του όρους Γαδγάδ και εστρατοπέδευσαν εις Ετεβαθά.
- Ar. 33,34 και άπηρσαν έξ Έτεβαθά και παρενέβαλον εις Έβρωνά.
- Ar. 33,34 Ανεχώρησαν από τον Ετεβαθά και εστρατοπέδευσαν εις Εβρωνά.
- Ar. 33,35 και άπηρσαν έξ Έβρωνά και παρενέβαλον εις Γεσιών Γάβερ.
- Ar. 33,35 Ανεχώρησαν από την Εβρωνά και εστρατοπέδευσαν εις Γεσιών Γαβερ.
- Ar. 33,36 και άπηρσαν έκ Γεσιών Γάβερ και παρενέβαλον έν τή έρήμω Σιν. και άπηρσαν έκ τής έρήμου Σιν και παρενέβαλον εις τήν έρημον Φαράν· αύτη έστι Κάδης.
- Ar. 33,36 Ανεχώρησαν από Γεσιών Γαβερ και εστρατοπέδευσαν εις την έρημον Σιν. Ανεχώρησαν από την έρημον Σιν και εστρατοπέδευσαν εις την έρημον Φαράν· αυτή είναι η έρημος Καδης.
- Ar. 33,37 και άπηρσαν έκ Κάδης και παρενέβαλον εις Ώρ τó όρος πλησιόν γής Έδώμ·
- Ar. 33,37 Ανεχώρησαν από την έρημον Καδης και εστρατοπέδευσαν εις όρος Ωρ, πλησιόν της χώρας Εδώμ.
- Ar. 33,38 και άνέβη Ααρών ó ιερεύς δια προστάγματος Κυρίου και απέθανεν εκεί έν τώ τεσσαρακοστῶ έτει τής έξόδου τών υιών Ίσραήλ έκ γής Αιγύπτου τῷ μηνί τῷ πέμπτω μιᾶ τοῦ μηνός·
- Ar. 33,38 Εκεί ο αρχιερεύς Ααρών, κατόπιν εντολής του Κυρίου, ανέβη στο όρος, όπου και απέθανε κατά την πρώτην του πέμπτου μηνός του τεσσαρακοστού έτους από την έξοδον των Ισραηλιτών εκ της Αιγύπτου.
- Ar. 33,39 και Ααρών ήν τριών και είκοσι και έκατόν έτών, ότε απέθνησκει έν Ώρ τῷ όρει.
- Ar. 33,39 Ητο δε ο Ααρών εκατόν είκοσι τριών ετών, όταν απέθανεν επάνω στο όρος Ωρ.
- Ar. 33,40 και άκούσας ó Χανανίς βασιλεύς Αράδ, και οὔτος κατώκει έν γή Χαναάν, ότε εισεπορεύοντο οι υιοί Ίσραήλ.
- Ar. 33,40 Ο δε Χανανίς βασιλεύς του Αράδ, ο οποίος κατοικούσε εις την χώραν Χαναάν, ήκουσεν ότι οι Ισραηλίται ητοιμάζοντο να εισβάλουν εις την Χαναάν.
- Ar. 33,41 και άπηρσαν έξ Ώρ τοῦ όρους και παρενέβαλον εις Σελμωνά.
- Ar. 33,41 Οι Ισραηλίται όμως ανεχώρησαν από το όρος Ωρ και εστρατοπέδευσαν εις Σελμωνά.
- Ar. 33,42 και άπηρσαν έκ Σελμωνά και παρενέβαλον εις Φινώ.
- Ar. 33,42 Ανεχώρησαν από Σελμωνά και εστρατοπέδευσαν εις Φινώ.
- Ar. 33,43 και άπηρσαν έκ Φινώ και παρενέβαλον έν Ωβώθ.
- Ar. 33,43 Ανεχώρησαν από Φινώ και εστρατοπέδευσαν εις Ωβώθ.
- Ar. 33,44 και άπηρσαν έξ Ωβώθ και παρενέβαλον έν Γαϊ, έν τῷ πέραν επί τών όριών Μωάβ.
- Ar. 33,44 Ανεχώρησαν από Ωδώθ και εστρατοπέδευσαν εν Γαϊ, ανατολικάς από τον Ιορδάνην εις τα όρια της Μωάβ.
- Ar. 33,45 και άπηρσαν έκ Γαϊ και παρενέβαλον εις Δαιβών Γάδ.
- Ar. 33,45 Ανεχώρησαν από την Γαϊ και εστρατοπέδευσαν εις την Δαιδών, πόλιν την οποίαν αργότερα έκτισαν οι της φυλής Γαδ.
- Ar. 33,46 και άπηρσαν έκ Δαιβών Γάδ και παρενέβαλον έν Γελμών Δεβλαθαίμ.
- Ar. 33,46 Ανεχώρησαν από την Δαιβών της Γαδ και εστρατοπέδευσαν εις Γελμών Δεβλαθαίμ.
- Ar. 33,47 και άπηρσαν έκ Γελμών Δεβλαθαίμ και παρενέβαλον επί τά όρη τά Αβαρίμ, άπέναντι Ναβαϋ.
- Ar. 33,47 Ανεχώρησαν από Γελμών Δεβλαθαίμ και εστρατοπέδευσαν εις τα όρη Αβαρίμ, απέναντι από το όρος Ναβαϋ.
- Ar. 33,48 και άπηρσαν από τών όρέων Αβαρίμ και παρενέβαλον επί δυσμών Μωάβ, επί τοῦ Ίορδάνου κατά Ίεριχώ,
- Ar. 33,48 Ανεχώρησαν από τα όρη Αβαρίμ και εστρατοπέδευσαν προς δυσμάς της χώρας των Μωαβιτών, πλησιόν του Ιορδάνου απέναντι της Ιεριχούς.
- Ar. 33,49 και παρενέβαλον παρά τόν Ίορδάνην άνά μέσον Αισιμώθ έως Βελσατίμ κατά δυσμάς Μωάβ.
- Ar. 33,49 Εστρατοπέδευσαν πλησιόν του Ιορδάνου, μεταξύ Αισιμώθ και Βελσατίμ, προς δυσμάς της Μωάβ.
- Ar. 33,50 Και έλάλησε Κύριος προς Μωουσήν επί δυσμών Μωάβ παρά τόν Ίορδάνην κατά Ίεριχώ λέγων·
- Ar. 33,50 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Μωϋσήν, εκεί προς δυσμάς της Μωάβ, πλησιόν του Ιορδάνου ποταμού, απέναντι από την Ιεριχώ και είπεν·
- Ar. 33,51 λάλησον τοίς υιοίς Ίσραήλ και έρείς προς αυτούς· ύμείς διαβαίνετε τόν Ίορδάνην εις γήν Χαναάν
- Ar. 33,51 “ομίλησε προς τους Ισραηλίτας και ειπέ προς αυτούς· Σεις διέρχεσθε τώρα τον Ιορδάνην, δια να εισέλθετε εις την χώραν Χαναάν.
- Ar. 33,52 και άπολείτε πάντας τούς κατοικοῦντας έν τή γή πρό προσώπου ύμών και έξαρείτε τας σκοπιάς αυτών και πάντα τά είδωλα τά χωνευτά αυτών άπολείτε αυτά και πάσας τας στήλας αυτών έξαρείτε.
- Ar. 33,52 Θα εξοντώσετε όλους τους κατοίκους της χώρας από εμπρός σας και θα κατακρημνίσετε τα υψώματα τα προς τιμήν των ειδώλων των, θα καταστρέψετε όλους τους ειδωλολατρικούς χωνευτούς θεούς των και θα διαλύσετε όλες τας ειδωλολατρικάς των στήλας.
- Ar. 33,53 και άπολείτε πάντας τούς κατοικοῦντας τήν γήν και κατοικήσετε έν αύτῇ· ύμίν γάρ δέδωκα τήν γήν αυτών έν κλήρῳ.
- Ar. 33,53 Θα εξολοθρευσετε όλους τους κατοίκους της χώρας και θα κατοικήσετε σεις εις αυτήν· διότι εις σας ως κληρονομίαν έδωκα την χώραν αυτών.

- Αρ. 33,54 καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλὰς ὑμῶν· τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν· εἰς ὃ ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, αὐτοῦ ἔσται· κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε.
- Αρ. 33,54 Θα διαμοιράσετε δια κλήρου εἰς τὰς φυλὰς σας τὴν χώραν αὐτήν, ἀναλόγως πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἐκάστης φυλῆς. Εἰς τὰς φυλὰς που ἔχουν μεγαλύτερον ἀριθμὸν θα δώσετε μεγαλυτέραν κληρονομίαν, καὶ εἰς τὰς φυλὰς που ἔχουν ὀλιγώτερον πληθυσμὸν, θα δώσετε μικροτέραν κληρονομίαν. Ἡ περιοχὴ, δια τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν κλήρωσιν θα ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς, θα εἶναι ἰδικὴ τῆς. Ἡ διανομὴ θα γίνῃ σύμφωνα με τὰς φυλὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Αρ. 33,55 ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὐκ ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν καὶ ἐχθρεύσουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε,
- Αρ. 33,55 Εἰς ὅμως δὲν ἐξοντώσετε ἀπὸ ἐμπρὸς σας τελείως τοὺς κατοικοῦντας τῆς χώρας αὐτῆς, ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους θα ἀφήσετε, θα γίνονται δια σας καρφί εἰς τὰ μάτια σας καὶ μάχαιρα εἰς τὰ πλευρά σας. Θα εἶναι οἱ παντοτεινοὶ ἐχθροὶ σας εἰς τὴν χώραν, ὅπου θα κατοικήσετε.
- Αρ. 33,56 καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοῦς, ποιήσω ὑμᾶς.
- Αρ. 33,56 Εγὼ δε δια τὴν παρακοὴν σας αὐτὴν θα πράξω ἐναντίον σας ὅ,τι εἶχα τὴν ἀπόφασιν νὰ κάμω ἐναντίον ἐκείνων.

ΑΡΙΘΜΟΙ 34

- Αρ. 34,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 34,1 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων·
- Αρ. 34,2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν· αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναάν σὺν τοῖς ὄριοις αὐτῆς.
- Αρ. 34,2 “δῶσε ἐντολὴν τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ εἰπέ εἰς αὐτούς· Σεις εἰσέρχεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν· αὕτη θα εἶναι ἡ κληρονομία σας, ἡ χώρα Χαναάν εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν.
- Αρ. 34,3 καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σιν ἕως ἐχόμενον Ἐδώμ, καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν·
- Αρ. 34,3 Τὸ νότιον αὐτῆς τμήμα ἀπὸ τὴν ἐρημον Σιν, ἐν συνεχείᾳ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Ἰδουμαίας· τὰ νότια σύνορα θα ἀρχίζονται ἐξ ἀνατολῶν ἀπὸ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν,
- Αρ. 34,4 καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὄρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβὶν καὶ παρελεύσεται Σεννά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Κάδης τοῦ Βαρνή καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Ἀράδ καὶ παρελεύσεται Ἀσεμωνᾶ·
- Αρ. 34,4 θα προχωροῦν κυκλικῶς ἀπὸ τὸν νότον καὶ θα ἀνέρχονται πρὸς τὸ ὄρος Ἀκραβὶν, θα διέρχονται τὴν ταποθεσίαν Σεννά, θα φθάνουν πάλιν πρὸς νότον, μέχρι τῆς Κάδης τοῦ Βαρνή, θα διέρχονται τοὺς ἀγροτικὸς καταυλισμοὺς Ἀράδ καὶ θα περάσουν πλησίον τῆς τοποθεσίας Ἀσεμωνᾶ.
- Αρ. 34,5 καὶ κυκλώσει τὰ ὄρια ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ χεῖμαρρον Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα.
- Αρ. 34,5 Τὰ ὄρια αὐτὰ θα περιγράψουν κύκλον, ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ πρὸς τὸν χεῖμαρρον τῆς Αἰγύπτου καὶ θα ἐξέλθουν ἕως τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν.
- Αρ. 34,6 καὶ τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀριεῖ, τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης.
- Αρ. 34,6 Τὰ πρὸς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν σύνορά σας τὰ πρὸς δυσμὰς θα εἶναι· Ἡ μεγάλη θάλασσα, ἡ Μεσόγειος, τὸ πρὸς δυσμὰς σύνορον. Αὕτη θα εἶναι τὸ δυτικὸν σύνορον ὅλης τῆς γῆς Χαναάν.
- Αρ. 34,7 καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια πρὸς βορρᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος·
- Αρ. 34,7 Τὰ πρὸς βορρᾶν σύνορα θα εἶναι τὰ ἐξῆς· Παρετε εὐθείαν γραμμὴν ἀπὸ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν μέχρι τοῦ μεγάλου ὄρους, που λέγεται “Ὄρος” (ἴσως τὸ Ἐρμών ἢ ὁ Λιβανός).
- Αρ. 34,8 καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Ἐμάθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὄρια Σαραδάκ·
- Αρ. 34,8 Ἀπὸ τὸ Ὄρος πάρετε νέαν γραμμὴν μέχρις ὅτου φθάσατε εἰς Ἐμάθ. Ἡ γραμμὴ αὕτη θα διέρχεται μέχρις Σαραδάκ.
- Αρ. 34,9 καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὄρια Δεφρωνᾶ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναιῖν· τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὄρια ἀπὸ βορρᾶ.
- Αρ. 34,9 Ἀπὸ ἐκεῖ θα ἐξέρχεται εἰς τὰ ὄρια Δεφρωνᾶ καὶ θα φθάνῃ μέχρι τῆς Ἀρσεναιῖν. Αὐτὰ θα εἶναι τὰ ἀπὸ βορρᾶ σύνορά σας.
- Αρ. 34,10 καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὄρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναιῖν Σεφφαμάρ·
- Αρ. 34,10 Τὰ δε σύνορά σας πρὸς ἀνατολὰς θα εἶναι· Παρετε μίαν γραμμὴν ἀπὸ τὴν Ἀρσεναιῖν μέχρι Σεφφαμάρ.
- Αρ. 34,11 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἀπὸ Σεφφάμ Ἀρβηλά ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγὰς, καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Βηλά ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χενερέθ ἀπὸ ἀνατολῶν·
- Αρ. 34,11 Ἡ γραμμὴ αὕτη θα κατεβῇ ἀπὸ Σεφφάμ εἰς Ἀρβηλά, ἀπὸ τὰ ἀνατολικά πάντοτε μέρη, πλησίον εἰς τὰς πηγὰς, θα

- προχωρή εις Βηλά κατά μήκος της θαλάσσης Γεννησαρέτ προς ανατολάς αυτής.
καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἀλυκή. αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλω.
- Ἡ γραμμὴ αὐτή, ἡ καθοριστικὴ τῶν ορίων, κατέρχεται πρὸς τὰ νότια μέρη παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ καταλήγει μέχρι τῆς Νεκράς Θαλάσσης. Αὐτὴ θα εἶναι ἡ χώρα σας καὶ αὐτὰ θα εἶναι τὰ σύνορα τῆς κύκλω”.
- καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· αὕτη ἡ γῆ, ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κλήρου, ὄν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἑννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσή·
- Διέταξεν ἀκόμη ὁ Μωϋσῆς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπεν· “αὕτη εἶναι ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν θα κληρονομήσετε καὶ θα διαμοιρασθῆτε με κλῆρον εἰς τὰς φυλάς σας. Ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος, θα διανείμετε αὐτὴν εἰς τὰς ἑννέα φυλάς σας καὶ στο ἡμῖς τῆς φυλῆς Μανασσή,
- ὄτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ρουβὴν καὶ φυλὴ υἱῶν Γὰδ κατ’ οἴκους πατριῶν αὐτῶν, καὶ τὸ ἡμῖς φυλῆς Μανασσή ἀπέλαβον τοὺς κληρῶν αὐτῶν,
- διότι ἡ φυλὴ Ρουβὴν καὶ ἡ φυλὴ τοῦ Γαδ, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ ἡμῖς τῆς φυλῆς Μανασσή, ἐζήτησαν ἤδη καὶ ἔλαβον δια τὸν εαυτῶν τὴν κληρονομίαν τῶν.
- δύο φυλαὶ καὶ ἡμῖς φυλῆς ἔλαβον τοὺς κληρῶν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ ἀπὸ νότου κατὰ ἀνατολάς.
- Δηλαδή αἱ δύο φυλαὶ Γαδ καὶ Ρουβὴν καὶ τὸ ἡμῖς τῆς φυλῆς Μανασσή ἔλαβον ὡς κληρονομίαν τῶν τῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου περιοχὴν, ἀπέναντι τῆς Ἰεριχούς, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν νότον πρὸς τὰ βορειοανατολικά”.
- Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἳ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν· Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ.
- “αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς Επιτροπὴ, θα μοιράσουν τὴν χώραν Χαναάν· Ὁ ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρ καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ.
- καὶ ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν.
- Θα πάρετε ἕπειτα ἓνα ἄρχοντα ἀπὸ κάθε φυλῆν δια τὴν κατανομήν τῆς χώρας εἰς σας.
- καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ἰούδα Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή·
- Αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ κάθε φυλῆν· Ἀπὸ τὴν φυλῆν τοῦ Ἰούδα ὁ Χαλεβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεφοννή.
- τῆς φυλῆς Συμεῶν Σαλαμιήλ υἱὸς Ἐμιούδ·
- Ἀπὸ τὴν φυλῆν τοῦ Συμεῶν ὁ Σαλαμιήλ, υἱὸς τοῦ Ἐμιούδ.
- τῆς φυλῆς Βενιαμὴν Ἐλδὰδ υἱὸς Χασλῶν·
- Ἀπὸ τὴν φυλῆν Βενιαμὴν ὁ Ἐλδὰδ, υἱὸς τοῦ Χασλῶν.
- τῆς φυλῆς Δὰν ἄρχων Βακχίρ υἱὸς Ἐγλί·
- Ἀπὸ τὴν φυλῆν Δὰν ὁ ἄρχων Βακχίρ, υἱὸς τοῦ Ἐγλί.
- τῶν υἱῶν Ἰωσήφ φυλῆς υἱῶν Μανασσή ἄρχων Ἀνιήλ υἱὸς Σουφί·
- Ἀπὸ δε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσή ὁ ἄρχων Ἀνιήλ, υἱὸς τοῦ Σουφί.
- τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραὶμ ἄρχων Καμουήλ υἱὸς Σαβαθάν·
- Ἀπὸ τὴν φυλῆν Ἐφραὶμ ὁ ἄρχων Καμουήλ, υἱὸς τοῦ Σαβαθάν.
- τῆς φυλῆς Ζαβουλῶν ἄρχων Ἐλισαφάν υἱὸς Φαρνάχ·
- Ἀπὸ τὴν φυλῆν Ζαβουλῶν ὁ ἄρχων Ἐλισαφάν, υἱὸς τοῦ Φαρνάχ.
- τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ ἄρχων Φαλιήλ υἱὸς Ὀζᾶ·
- Ἀπὸ τὴν φυλῆν Ἰσσάχαρ ὁ ἄρχων Φαλιήλ, υἱὸς τοῦ Ὀζᾶ.
- τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ ἄρχων Ἀχιώρ υἱὸς Σελεμί·
- Ἀπὸ τὴν φυλῆν Ἀσήρ, ὁ ἄρχων Ἀχιώρ, υἱὸς τοῦ Σελεμί.
- τῆς φυλῆς Νεφθαλί ἄρχων Φαδαήλ υἱὸς Ἰαμιούδ.
- Καὶ ἀπὸ τὴν φυλῆν Νεφθαλί, ὁ ἄρχων Φαδαήλ, υἱὸς τοῦ Ἰαμιούδ”.
- τούτοις ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῆ Χαναάν.
- Εἰς αὐτοὺς ἔδωσεν ὁ Κύριος τὴν ἐντολήν να διαμοιράσουν τὴν χώραν τῆς Χαναάν στους Ἰσραηλίτας.

ΑΡΙΘΜΟΙ 35

- Ἀρ. 35,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχώ λέγων·
- Ἀρ. 35,1 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐκεῖ στο δυτικὸν μέρος τῆς χώρας Μωάβ, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἰεριχώ καὶ εἶπεν·

- Αρ. 35,2 σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ δώσουσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κληρῶν κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσι τοῖς Λευίταις,
- Αρ. 35,2 “διάταξέ τους Ἰσραηλίτας νὰ παραχωρήσουν στους Λευῖτας ἀπὸ τὴν χώραν τῆς κληρονομίας των, πόλεις πρὸς ἐγκατάστασίν των· θὰ δώσουν ἐπίσης εἰς αὐτοὺς καὶ περιοχὴν γύρω ἀπὸ αὐτὰς τὰς πόλεις.
- Αρ. 35,3 καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν.
- Αρ. 35,3 Αὐταὶ αἱ πόλεις θὰ εἶναι εἰς κατοικίαν των Λευιτῶν, αἱ δὲ καθωρισμέναι περὶ αὐτὰς περιοχαὶ θὰ εἶναι διὰ τὴν βασικὴν των ζώων των καὶ δι’ ὅλα τὰ τετράποδα αὐτῶν.
- Αρ. 35,4 καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων, ἃς δώσετε τοῖς Λευίταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίου πῆχεις κύκλῳ·
- Αρ. 35,4 Τα ὅρια των περὶ τὰς πόλεις περιοχῶν, που θὰ δώσετε στους Λευῖτας, θὰ ἐκτείνωνται γύρω ἀπὸ τὸ τεῖχος κάθε πόλεως κύκλῳ χίλια περίπου μέτρα.
- Αρ. 35,5 καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίου πῆχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα δισχιλίου πῆχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίου πῆχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν δισχιλίου πῆχεις, καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν καὶ τὰ ὄμορα τῶν πόλεων.
- Αρ. 35,5 Πρὸς τούτο θὰ μετρήσης δύο χιλιάδας πῆχεις (χιλία περίπου μέτρα) πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως, δύο χιλιάδας πῆχεις πρὸς τὸ νότιον, δύο χιλιάδας πῆχεις πρὸς δυσμὰς καὶ δύο χιλιάδας πῆχεις πρὸς βορρᾶν. Ἡ περιοχὴ αὕτη, ὅπως καὶ ἡ πόλις που θὰ εὐρίσκεται στὸ μέσον αὐτῆς, θὰ ἀνήκουν στους Λευῖτας.
- Αρ. 35,6 καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἔξ πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, ἃς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι, καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις·
- Αρ. 35,6 Πόλεις, τὰς ὁποίας θὰ δώσετε ἐπίσης στους Λευῖτας, θὰ εἶναι καὶ αἱ ἐξ πόλεις καταφύγια, εἰς τὰς ὁποίας θὰ παρέχεται ἄσυλον εἰς κάθε ἀκούσιον φονέα, ὥστε νὰ καταφεύγῃ εἰς αὐτὰς δι’ ἀσφάλειαν. Καὶ ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὰς πόλεις αὐτὰς θὰ δώσετε ἄλλας τεσσαράκοντα δύο πόλεις.
- Αρ. 35,7 πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις, ταύτας, καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν.
- Αρ. 35,7 Ὅλοι δηλαδὴ αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας μετὰ των περιοχῶν αὐτῶν θὰ δώσετε στους Λευῖτας, θὰ εἶναι τεσσαράκοντα ὀκτὼ.
- Αρ. 35,8 καὶ τὰς πόλεις, ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ πολλὰ, καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττω· ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν κατακληρονομήσουσι δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις.
- Αρ. 35,8 Αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας ἀπὸ τὴν χώραν, που κάθε φυλὴ κληρονομεῖ, θὰ δώσετε στους Λευῖτας, θὰ εἶναι πολλαὶ ἀπὸ τὰς φυλάς που ἔλαβον πολλὰς πόλεις, καὶ θὰ εἶναι ὀλίγαι, ἀπὸ τὰς φυλάς που ἔλαβον ὀλίγας. Καθε φυλὴ ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως, τὴν ὁποίαν κληρονομεῖ θὰ δώσῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν των πόλεων πρὸς τους Λευῖτας”.
- Αρ. 35,9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 35,9 Ὡμίλησεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωυσῆν λέγων·
- Αρ. 35,10 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν
- Αρ. 35,10 “Ὁμίλησε πρὸς τους Ἰσραηλίτας καὶ εἰπέ πρὸς αὐτούς· Σεις διαβαίνετε τώρα τὸν Ἰορδάνην, διὰ νὰ καταλάβετε τὴν χώραν Χαναάν.
- Αρ. 35,11 καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις· φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν, πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως.
- Αρ. 35,11 Ὅταν ἐγκατασοσταθῆτε εἰς αὐτὴν θὰ ξεχωρίσετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας μερικὰς πόλεις, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι καταφύγια, διὰ νὰ καταφεύγῃ εἰς αὐτὰς καὶ εὐρίσκῃ ἀσφάλειαν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀκουσίως διέπραξε φόνον.
- Αρ. 35,12 καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἕως ἂν στή ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.
- Αρ. 35,12 Αἱ πόλεις αὐταὶ θὰ εἶναι ἄσυλα, διὰ νὰ προφυλάξουν τὸν ἀκούσιον φονέα ἀπὸ ἐκδίκησιν συγγενούς του φονευθέντος· εἰς αὐτὰς θὰ διαφεύγῃ τὸν θάνατον ὁ φονεὺς καὶ θὰ μένη ἀτιμώρητος, ἕως ὅτου ὠδηγηθῇ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ καὶ δικασθῇ.
- Αρ. 35,13 καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε, τὰς ἔξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν·
- Αρ. 35,13 Αἱ ἐξ πόλεις, τὰς ὁποίας θὰ δώσετε ὡς καταφύγια, θὰ εἶναι·
- Αρ. 35,14 τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῆ Χαναάν·
- Αρ. 35,14 Αἱ τρεῖς ἀπὸ αὐτὰς θὰ εὐρίσκωνται πέραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην καὶ αἱ τρεῖς ἄλλαι δυτικῶς ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν χώραν Χαναάν.
- Αρ. 35,15 φυγαδεῖον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως.
- Αρ. 35,15 Καταφύγια θὰ εἶναι αὐταὶ αἱ πόλεις, ὄχι μόνον διὰ τους Ἰσραηλίτας, ἀλλὰ καὶ διὰ τους ξένους, που εὐρίσκωνται μαζὴ σας καὶ διὰ τους παρεπιδημούντας. Αἱ πόλεις αὐταὶ θὰ εἶναι καταφύγια, διὰ νὰ καταφεύγῃ καὶ ἀσφαλιζέται

εις αυτάς από κάθε εκδίκησιν ο ακουσίως φονεύσας άνθρωπον.

- Αρ. 35,16
Αρ. 35,16
ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αὐτόν, καὶ τελευτήσῃ, φονευτὴς ἐστί· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτὴς.
Ἐὰν κανεῖς εκουσίως κτυπήσῃ θανασίμως κάποιον με σιδερένιο ρόπαλον καὶ αποθάνῃ εκείνος, ο κτυπήσας εἶναι φονεὺς καὶ θα τιμωρηθῇ δια θανάτου.
- Αρ. 35,17
Αρ. 35,17
ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρός, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἐστί· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτὴς.
Ἐὰν κτυπήσῃ κάποιον με λίθον καὶ συνεπεία του κτυπήματος αποθάνῃ ο πληγείς, ο πλήξας αὐτόν εἶναι φονεὺς. Με θάνατον θα τιμωρηθῇ καὶ αὐτὸς ο φονεὺς.
- Αρ. 35,18
Αρ. 35,18
ἐὰν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρός, ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἐστί· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτὴς.
Ἐὰν με ξύλινον σκεῦος, που κρατεῖ εἰς τὴν χεῖρα του, κτυπήσῃ κάποιον καὶ εκείνος αποθάνῃ, εἶναι φονεὺς. Με θάνατον θα τιμωρηθῇ καὶ ο φονεὺς αὐτός.
- Αρ. 35,19
Αρ. 35,19
ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα· ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ, οὗτος ἀποκτενεῖ αὐτόν.
Ο συγγενὴς του φονευθέντος θα φονεύσῃ τον φονέα· θα τον φονεύσῃ, ὅπου καὶ ὅταν τον συναντήσῃ.
- Αρ. 35,20
Αρ. 35,20
ἐὰν δὲ δι' ἔχθραν ὤσῃ αὐτόν καὶ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ,
Ἐὰν κανεῖς ἀπὸ εχθρότητα κινούμενος, σπρώξῃ κάποιον ἢ ἐνεδρεῦν ρίψῃ ἐναντίον του κάποιο αντικείμενον καὶ αποθάνῃ ο κτυπηθεῖς,
- Αρ. 35,21
Αρ. 35,21
ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτόν τῇ χειρὶ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτὴς ἐστί· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων· ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσῃ αὐτῷ.
ἢ διὰ λόγους οργῆς κτυπήσῃ αὐτόν με τὸ χεῖρι του καὶ αποθάνῃ, ο κτυπήσας εἶναι φονεὺς καὶ πρέπει νὰ τιμωρηθῇ με θάνατον. Ο συγγενὴς του φονευθέντος θα θανατώσῃ τον φονέα, ὅταν καὶ ὅπου τον συναντήσῃ.
- Αρ. 35,22
Αρ. 35,22
ἐὰν δὲ ἐξάπινα οὐ δι' ἔχθραν ὤσῃ αὐτόν ἢ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος οὐκ ἐξ ἐνέδρου
Ἐὰν ὁμως ἐξ ἀπροσεξίας, ὄχι ἀπὸ εχθρότητα καὶ μίσος, σπρώξῃ κανεῖς κάποιον ἢ ρίψῃ ἐναντίον του κάποιο αντικείμενον, ὄχι πονηρῶς ἐνεδρεῦν,
- Αρ. 35,23
Αρ. 35,23
ἢ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ, οὐκ εἰδώς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν, οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν,
ἢ λίθον, ἀπὸ το πλήγμα του οποιου θα αποθάνῃ ο κτυπηθεῖς, αὐτὰ δε γίνουιν ασυναίσθητως καὶ ακουσίως, ο δε φονεὺς δεν εἶχε καμμίαν πρὸς εκείνον εχθρότητα καὶ οὔτε εἶχεν ἐπιδιώξει ποτέ νὰ του κάμῃ κακόν,
- Αρ. 35,24
Αρ. 35,24
καὶ κρινεῖ ἢ συναγωγὴ ἀνά μέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀνά μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα,
ο φονεὺς αὐτὸς θα κριθῇ καὶ θα δικασθῇ ὑπὸ του λαοῦ ἐνώπιον του συγγενούς του φονευθέντος καὶ θα γίνῃ ἐρευνα ἐάν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἐλαφρυντικὰς συνθήκας ἐγένεν ο φόνος.
- Αρ. 35,25
Αρ. 35,25
καὶ ἐξελεῖται ἢ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτόν ἢ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ, οὗ κατέφυγε, καὶ κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτόν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ.
Ἐὰν ναι, ο λαὸς θα ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὰ χεῖρια του συγγενούς του φονευθέντος τον φονέα, θα τον οδηγήσουιν εἰς τὴν πόλιν καταφύγιον, ὅπου εἶχε καὶ προηγουμένως καταφύγει, δια νὰ ζῆσῃ ἐκεῖ μέχρι ὅτου αποθάνῃ ο ἀρχιερεὺς, τον οποιον ἔχρισαν με τὸ ἅγιον ἔλαιον.
- Αρ. 35,26
Αρ. 35,26
ἐὰν δὲ ἐξὸδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ,
Ἐὰν ὁμως ο φονεὺς ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ ὅρια της πόλεως, εἰς τὴν οποιαν ὡς πρὸς ἄσυλον κατέφυγεν,
- Αρ. 35,27
Αρ. 35,27
καὶ εὔρῃ αὐτόν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὀρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχος ἐστί·
καὶ ο συγγενὴς του φονευθέντος εὔρῃ αὐτόν ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια της πόλεως- καταφύγιον καὶ τον φονεύσῃ, δεν θα εἶναι ἔνοχος φόνου.
- Αρ. 35,28
Αρ. 35,28
ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικεῖτω, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ.
Εἰς τὴν πόλιν καταφύγιον πρέπει νὰ μένῃ ο φονεὺς μέχρι του θανάτου του ἀρχιερέως. Οταν αποθάνῃ ο ἀρχιερεὺς, θα ἐπιστρέψῃ ο φονεὺς ἐλεύθερος εἰς τὴν πατρίδα του καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν του.
- Αρ. 35,29
Αρ. 35,29
καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν.
Αὐτὰ θα εἶναι καὶ θα ἰσχύουν δια σας, ὡς νόμοι ἀποδόσεως δικαιοσύνης, εἰς ὅλους τους ἀπογόνους σας καὶ εἰς ὅλας τὰς περιοχὰς, εἰς τὰς οποίας θα κατοικήτε.
- Αρ. 35,30
Αρ. 35,30
πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονεύσει τὸν φονεύσαντα, καὶ μάρτυς εἷς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν.
Καθένας που ἐφόνευσεν ἄνθρωπον, θα τιμωρηθῇ δια θανάτου ἐπὶ τῇ βάσει μαρτύρων. Δεν ἀρκεῖ ἡ μαρτυρία ἐνός

- μάρτυρος, δια να καταδικασθῆ κανεὶς εἰς θάνατον.
- Αρ. 35,31 καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι· θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται.
- Αρ. 35,31 Δεν θα δεχθῆτε χρήματα ἀπὸ τον φονέα προς εξαγορὰν της ζωῆς του, εφόσον εἶναι ἐνοχος θανάτου. Αυτὸς πρέπει να τιμωρηθῆ δια θανάτου.
- Αρ. 35,32 οὐ λήψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας.
- Αρ. 35,32 Δεν θα λάβετε ἐπίσης χρήματα, δια να φυγαδεύσετε φονέα εἰς την πόλι- καταφύγιον η δια να αφήσετε αὐτὸν να επιστρέψῃ εἰς την πατρίδα του, πριν ἀποθάνῃ ο ἀρχιερεὺς.
- Αρ. 35,33 καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε· τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξίλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ’ αὐτῆς, ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος.
- Αρ. 35,33 Εἴαν τηρήσετε αὐτὰ θα ἀποφύγετε τους φόνους εἰς την χώραν, ὅπου κατοικεῖτε. Το ἀδίκως χυνόμενον αἷμα πληθύνει τους φόνους εἰς την χώραν, εφόσον μένει ἀτιμώρητος ο φονεὺς. Καὶ αὐτὴ δεν ἠμπορεῖ να ἐξιλεωθῆ ἀπὸ το ἀδίκως χυνόμενον αἷμα, ἐμὴ μόνον με το αἷμα του φονέως.
- Αρ. 35,34 καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἐφ’ ἧς κατοικεῖτε ἐπ’ αὐτῆς, ἐφ’ ἧς ἐγὼ κατασκηνοῦν ἐν ὑμῖν· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος κατασκηνοῦν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Αρ. 35,34 Δεν θα μολύνετε την χώραν, εἰς την ὁποίαν κατοικεῖτε, καὶ ἐπὶ της ὁποίας ἐν μέσῳ υμῶν κατοικῶ καὶ ἐγώ. Εγὼ εἰμι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος κατοικῶ μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν”.

ΑΡΙΘΜΟΙ 36

- Αρ. 36,1 Καὶ προσήλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχίρ υἱοῦ Μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσήφ καὶ ἐλάλησαν ἐναντι Μωυσῆ καὶ ἐναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
- Αρ. 36,1 Οἱ ἀρχηγοὶ της οικογενείας του Γαλαὰδ, ὁ ὁποῖος ἦτο υἱὸς Μαχίρ υἱοῦ του Μανασσῆ, ἐνὸς ἀπὸ τους υἱοὺς του Ἰωσήφ, προσήλθον ἐνώπιον του Μωϋσέως, ἐνώπιον του ἀρχιερέως Ἐλεάζαρ καὶ ἐνώπιον των ἀρχηγῶν των φυλῶν του Ἰσραὴλ,
- Αρ. 36,2 καὶ εἶπαν· τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο Κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξε Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ.
- Αρ. 36,2 καὶ εἶπαν· “ὁ Κύριος διέταξε τον κύριόν μας (τον Μωϋσῆν) να διαμοιράσῃ δια κλήρου την χώραν Χαναάν στους Ἰσραηλίτας. Διέταξεν ἐπίσης τον κύριόν μας να δοθῆ ἡ κληρονομία του ἀδελφοῦ Σαλπαὰδ εἰς τας θυγατέρας του.
- Αρ. 36,3 καὶ ἔσσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες, καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κλήρος αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται.
- Αρ. 36,3 Εἴαν ὅμως αὐταὶ υπανδρευθοῦν κάποιον ἀπὸ τας ἄλλας φυλάς των Ἰσραηλιτῶν, θα ἀφαιρεθῆ ἡ κληρονομία των ἀπὸ την ιδιοκτησίαν της φυλῆς των καὶ θα προστεθῆ εἰς την φυλὴν του συζύγου των καὶ ἔτσι θα ἀφαιρεθῆ ἀπὸ την ιδικήν μας κληρονομίαν το μερίδιον αὐτῶν.
- Αρ. 36,4 ἐὰν δὲ γέννηται ἡ ἄφεςις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν.
- Αρ. 36,4 Ὅταν δε ἔλθῃ δια τους Ἰσραηλίτας το πεντηκοστὸν ἔτος, το ἔτος της ἀφέσεως, το μερίδιον των γυναικῶν αὐτῶν θα ἐνσωματωθῆ ὀριστικῶς εἰς την κληρονομίαν της φυλῆς, εἰς την ὁποίαν ἀνήκουν οά σύζυγοὶ των, καὶ ἔτσι ἀπὸ την κληρονομικῶς δοθείσαν χώραν εἰς την φυλὴν των πατέρων μας θα ἀφαιρεθῆ ὀριστικῶς το μερίδιον ἐκείνων”.
- Αρ. 36,5 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου λέγων· οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσήφ λέγουσι·
- Αρ. 36,5 Ὁ Μωϋσῆς κατόπιν ἐντολῆς του Κυρίου, διέταξεν στους Ἰσραηλίτας τα ἐξῆς· “αὐτὰ λέγουν οά της φυλῆς του Ἰωσήφ.
- Αρ. 36,6 τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος τοῖς θυγατράσι Σαλπαὰδ, λέγων· οὐ ἄρεσκη ἐναντίον αὐτῶν, ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες,
- Αρ. 36,6 Αὐτὴ δε εἶναι ἡ ἐντολή, την ὁποίαν διέταξεν ὁ Κύριος εἰς τας θυγατέρας Σαλπαὰδ, λέγων· Ἀς γίνουν σύζυγοι, οἰουδήποτε ἀνδρὸς, ὁ ὁποῖος ἀρέσει εἰς αὐτάς, ἀλλὰ ἀπὸ την φυλὴν του πατρὸς των πρέπει να κατὰγονται οά σύζυγοι της προτιμῆσεώς των,
- Αρ. 36,7 καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οά υἱοὶ Ἰσραὴλ.

- Αρ. 36,7 δια να μη περιφέρεται η κληρονομία από φυλής εις φυλήν, διότι καθένας από τους Ισραηλίτας θα προακολληθή εις την κληροδοτηθείσαν εις την φυλήν του χώραν.
- Αρ. 36,8 καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεύωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ·
- Αρ. 36,8 Καθε κόρη, εις την οποίαν θα περιέλθη κληρονομία από κάποιον φυλήν των Ισραηλιτών, θα λάβη ως σύζυγον ένα από την φυλήν των πατέρων της, ἵνα και νυμφευόμενοι οι Ισραηλίται, διατηροῦν ο καθένας την πατρικὴν του κληρονομίαν,
- Αρ. 36,9 καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
- Αρ. 36,9 και δεν θα περιέρχεται η κληρονομία της μιας φυλής εις την ἄλλην, ἀλλὰ καθένας από τους Ισραηλίτας θα προσκολλάται εις την κληρονομίαν του”.
- Αρ. 36,10 ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος Μωυσῆ, οὕτως ἐποίησαν θυγατράσι Σαλπαάδ,
- Αρ. 36,10 Ὅπως διέταξεν ο Κυριος τον Μωϋσήν, ἔτσι ἔκαμαν αι θυγατέρες Σαλπαάδ.
- Αρ. 36,11 καὶ ἐγένοντο Θερσὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νοῦα καὶ Μαλαὰ θυγατέρες Σαλπαάδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν·
- Αρ. 36,11 Ἡ Θερσά, ἡ Εγλά, ἡ Μελχά, ἡ Νοῦα, και ἡ Μαλαά ἔλαβον συζύγους τους υιούς των θείων των.
- Αρ. 36,12 ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσήφ ἐγενήθησαν γυναῖκες, καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.
- Αρ. 36,12 Ἐλαβον ως συζύγους ἄνδρας εκ της φυλής του Μανασσή, ενός από τους υιούς του Ἰωσήφ, και παρέμεινεν οὕτω η κληρονομία των εις την φυλήν των πατέρων των.
- Αρ. 36,13 Αὔται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.
- Αρ. 36,13 Αυταὶ εἶναι αι εντολαὶ και οι νόμοι και αι κρίσεις, τας οποίας δια του Μωϋσέως διέταξεν ο Θεός στους Ισραηλίτας, εις τα δυτικά μέρη της Μωάβ, πλησίον του Ἰορδάνου και ἀπέναντι ἀπό την Ἱεριχώ.